

Giới thiệu Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ

Thể loại: Ngôn tình, Hiện đại, 18+,,

Chỉ vì một lần cô không để ý lại bị kẻ xấu hãm hại, chuốc mê cô đem cô dâng lên cho hắn, hắn lại quay lại cảnh đêm ân ái đó, hắn lại dùng chính nó để uy tín cô làm tình nhân một năm, kết thúc thời gian hắn sẽ trả tự do cho cô và hủy bỏ đoạn clip đó...

Các bạn ủng hộ nhé? Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Cô bị kẻ xấu hạ thuốc rồi mang lên giường chủ tịch CEO. Đêm đó cô bị hắn quay lại clip của cuộc ân ái

Sáng ra, bàng hoàng, còn chưa biết gì thì hắn đã mang cái clip bị ôi đó uy hiếp cô. Hắn bắt cô phải làm người tình trong vòng một năm. Kết thúc thời gian hắn sẽ trả tự do, và hủy bỏ clip đó? Đúng thật vô liêm sỉ

Cô ngẩn ngơ, lặng người một lúc lâu, cô không ngờ đã mất đêm đầu còn bị quay lên. Cô cắn răng chịu đựng gạt đầu đồng ý, vì không muốn gia đình bị mang tiếng xấu nếu như đoạn clip bị phát tán, cuộc đời cô coi như hết

(...)

Sau hôm qua đó, cô bị hắn đưa về biệt thự riêng. Hắn cho cô giữ liên lạc với người nhà nhưng không được nói ra nơi ở...Sống trong biệt thự cô như một bà hoàng, được người hầu, kẻ hạ, cơm bưng nước rót. Chỉ có điều hằng đêm khi hắn ghé qua cô phải chịu toàn phục vụ hắn.

Đêm nào cũng vậy? Hắn đều đến làm chuyện ân ái với cô xong thì sáng rồi đi rất sớm. Qua lại một thời gian cô biết hắn đã có vợ đang ở biệt thự chính, cô không hiểu nổi chủ tịch CEO đã có gia đình còn muốn qua lại với người phụ nữ khác? Đã thế đêm nào cũng đến? Bộ vợ của hắn không nói gì.

(...)

Tối hôm nay hắn cũng vậy, nhưng đến sớm hơn mọi ngày...cô bước ra từ phòng tắm thấy hắn đang ngồi ở bàn lớn nhìn ra cửa sổ, trên tay còn cầm một điều thuốc, hắn hút thuốc từ bao giờ vậy kia? Cô không quan tâm nhiều, biết nhiệm vụ của mình liền đi lại nằm sẵn trên giường.

Hắn thờ dài một cái, gạt điều thuốc đứng dậy bước đến. Đôi mắt cô mông lung nhìn hắn

- Anh...anh không về với vợ hả? Tôi thấy anh đêm nào cũng ở lại đây

Hắn nghe xong đôi mắt lóe một tia lửa, trông rất đáng sợ, khóe miệng giật giật khi nghe cô hỏi vậy, liền cúi xuống cắn một cái thật mạnh vào cổ cô, cô bị hoảng, phần cổ đau tê tái, cô muốn la lên nhưng lại không dám, một lúc sau cô cảm giác ran rát hình như đã chảy máu.

Hắn liếm láp xong thì ghé sát lại tai cô nói nhỏ, giọng khàn khàn chứa một chút cáu gắt: - Đêm nay? Tôi sẽ không dùng bao cao su.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 2

Hắn liếm láp xong thì ghé sát lại tai cô nói nhỏ, giọng khàn khàn chứa một chút cáu gắt: - Đêm nay? Tôi sẽ không dùng bao cao su

Cô nghe xong tròn tròn mắt, đưa tay đẩy hắn ra. Đúng là tên bi ổi, vô liêm sỉ? Không dùng bao cao su lỡ cô có bầu thì ai chịu trách nhiệm. Bị hắn giam cầm làm người tình trong một năm, kết thúc thời gian cô được tự do nhưng nếu mang theo đứa con thì mặt mũi cô biết dẫu vào đâu? Gia đình cô nữa, họ

sẽ nghĩ gì

Cô cười khẩy nhìn hấn chăm chăm, tên khốn nạn này tự nhiên hôm nay lại muốn dờ chừng đây mà, cô kéo chăn lên che người, giọng run run: - Sao lại không dùng bao chứ, chả phải bình thường anh hay dùng lắm hả, tôi không muốn bị dính hậu họa đâu

Hấn nhướn mày, cúi đầu xuống bờ vai cô, hôn lên chỗ vừa cắn...con tê tê, ran rát làm cô nhấn mặt, nhích nhẹ cổ qua tránh né.

- Không muốn bị dính hậu họa là sao? Ý em là có thai...hừm

Cô nghe xong lặng thinh, tên khốn này sao cái gì cũng biết thế hả? Cứ như hấn đang đọc được suy nghĩ của cô. Ừ, cô thì không muốn có thai đó? Sao nào, nhưng điều làm cho cô thắc mắc, tại sao giờ lại không chịu dùng bao, lâu nay quan hệ hấn toàn dùng biện pháp, nhờ vậy cô cũng không cần lạm dụng vào thuốc tránh thai

Cô hít thở sâu quay mặt sang nhìn, hấn vẫn chưa chịu rời khỏi chỗ vết thương, phải chăng là máu của cô ngon: - Anh biết thế, sao không mang bao vào đi, tôi không muốn có thai

- Tôi không mang, tôi sẽ dùng cách này trừng phạt em

Hấn nhỏ giọng, nhưng lại chứa sự cáu kỉnh, cô có nghe được tiếng răng của hấn nghiến vào nhau ken két. Hấn liếm láp vùng xương quai xanh của cô, đôi tay nhanh chóng cởi bỏ chiếc áo vest bên ngoài.

Cô sợ, tính chống cự nhưng lại không dám, đành ngậm ngùi phục tùng theo...hấn dùng cách này trừng phạt cô thì hơi quá đáng, cái tên khốn đã có vợ còn tham lam

(...)

Buổi tối đó cô bị hấn hành hạ như chết đi sống lại, không thể hiểu, rốt cuộc hôm nay hấn bị sao hay cô đã nói điều gì sai trái, mà biến hấn thành một con dã thú ngang tàng, độc chiếm toàn bộ thân thể cô...vài lần trong cuộc ân ái cô suýt nữa thì ngất, vì chịu không nổi

Cơ bắp cuộn cuộn, thân hình rắn chắc, khuôn mặt lạnh lùng, tàn nhẫn liên tục ra vào hoa nguyệt, như muốn đâm chết cô. Cô thở hổn hển bầu vú chặt tằm lưng của hấn

(...)

Đến tờ mờ sáng cô mới ngủ thiếp đi một lúc vì mệt. Sáng ra, khi bước xuống giường con đau dữ dội kéo đến, đây là cuộc hoan ái kéo dài và đau đớn nhất, cô bước vào nhà tắm xả nước thư giãn.

Tắm rửa xong xuôi, cô choàng lên người một chiếc khăn lớn, đứng trước gương nhìn dấu hôn chẳng chịt, tím tái đến kinh hồn. Cô đặt tay sờ vào chúng vẫn còn rất đau, đang thần thờ mông lung suy nghĩ thì hấn bước lại vòng tay ôm cô.

Cô giật mình, lấy khăn che những dấu hôn thì bị hấn ngăn lại, vặt ra, cơ thể cô bị lộ một nửa. Hấn nhìn thấy thành quả đêm qua của mình, liền nhếch môi cười, đưa tay chạm nhẹ.

- Nếu như em còn nhắc lại những lời đêm qua mình nói, thêm một lần nào nữa? Chắc chắn tôi sẽ khiến em chết dưới thân tôi.

(còn)

CEO: Là cái tên của công ty mà nam chính điều hành nhé mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

- Nếu như em còn nhắc lại những lời đêm qua mình nói, thêm một lần nào nữa? Chắc chắn tôi sẽ khiến em chết dưới thân tôi.

Giọng hấn đanh thép, lạnh lùng thấu xương, uy hiếp cô. Cô mím môi lặng thinh, không trả lời lại, hấn khéo léo từ từ kéo chiếc khăn lên che đầy những dấu hôn bầm tím đó đi, hấn thở dài, hơi ấm nóng ấy lan tỏa khắp làn da vùng cổ cô, làm cô sồn gai ốc, dựng cả sau gáy

- Nhớ lấy, em còn tái phạm thì không chỉ là những vết thương nhỏ nhất, như thế này đâu? Mà hậu quả nặng hơn thế, em tự chịu.

Dứt lời hấn hôn lên cổ cô một cái, rồi buông tay ra khỏi eo cô, quay lưng bỏ đi ra ngoài. Cô nghe xong rùng mình, bủi môi, miệng lắp bắp mắng chửi hấn: - Đồ bệnh hoạn, thương vợ thế sao không về nhà đi? Giam cầm mình ở đây, nếu vợ anh mà biết được chắc cũng tức giận mà chết...

Hắn loáng thoáng thấy cô làm bầm, cau mày liền quay người lại nhìn: - Em nói gì...ai sẽ tức giận mà chết

Cô nghe hắn hỏi vậy, khuôn mặt đột nhiên chuyển sắc, cô sợ sệt. Thôi xong, nói xấu mà cũng bị hắn phát hiện hả, xem ra đôi tai của hắn cũng thính quá đấy chứ nhỉ? Nhưng chắc hắn vẫn chưa nghe rõ cô nói gì nên mới hỏi lại. Cô nhanh chóng cười trừ, quay đầu khua khua tay, ngoan như một mèo con, cô bình tĩnh cất giọng: - Tôi nói, tôi đã hiểu, hi hi tôi sẽ ngoan ngoãn nghe lời, vì tôi cũng sợ chết mà

Hắn nghe xong, hừ thành tiếng, không truy cứu lời cô vừa nói nữa. Sắc mặt cau có dần ra, sai bước rời khỏi phòng, cô thấy hắn đã đi khuất, vuốt ngực thở hồn hên...Má ơi, vừa nãy cô sợ muốn đá cả ra quần, chân tay bủn rủn khi nhìn thấy ánh mắt kinh khủng đó của hắn? Tưởng chừng như ăn tươi nuốt sống cô. May mắn là cô lẹ miệng thông minh, nên mới lừa được, đúng là cái tên khốn kiếp, cô mà là vợ hắn? Nhất định cô sẽ phanh hắn ra thành trăm mảnh ném cho cá ăn.

Cô ôm đầu, ngồi bệt xuống sàn, cô nhớ ba mẹ quá, nhớ nhà nữa...cái số cô thật xui xẻo, tự nhiên lại dính dáng đến hắn? Bây giờ còn làm tiểu tam hủy hoại một gia đình. Nếu nhờ vợ của hắn mà biết chắc cái mạng nhỏ này của cô cũng không giữ nổi. Có sám hối cả đời cũng không đền bù được đâu.

Ở trong phòng tắm tắm 5 phút thì cô đi ra, xuống dưới lầu ăn sáng. Sám hối thì sám hối nhưng bụng cô cũng đã đói rồi? No bụng trước rồi hẵng tính sau. Vừa đi vào nhà bếp cô thấy hắn, đang ngồi ăn rất ngon miệng...là cô đang hoa mắt nhìn nhầm à, lần đầu tiên hắn ở lại còn dùng bữa sáng. Cô bước lại nhìn chăm chăm miệng không im lặng được cất giọng hỏi:

- Này? Anh vẫn chưa đi hả

Hắn nghe cô hỏi, bộ dạng trông vẫn rất thành thoi, ăn uống nho nhã, ngược mặt nhìn cô: - Đây là nhà của tôi, em mới ở có vài tuần. Đã muốn lên quản lý chuyện đi hay ở của tôi luôn sao

Nói xong, vẻ mặt lạnh ngắt của hắn lại bình thản ăn, cô bậm môi. Gớm, cái tên khốn nạn này lại tiếp tục ra oai? Cô không thèm ở trong căn nhà này, lại càng không thèm quản lý hắn. Chỉ là có chút ngạc nhiên, là lạ khi thấy hắn ở lại ăn sáng thôi, có gì mà căng chứ. Khóe miệng cô giật giật, cay nghiệt thật sự muốn rửa chết cái tên này.

Hắn ăn xong thì đứng dậy cầm áo lên bỏ đi ra ngoài cửa, không nói một lời, cô nép qua một bên nhìn. Ui giời, cô nghĩ thầm chắc hắn là về nhà nịnh bợ vợ đấy, lên lút ăn vụng ở ngoài thì cũng phải về nhà chứ.

Cô nhếch mép cười khinh bỉ, không thể hiểu nổi vợ hắn là người phụ nữ như thế nào, lại dễ dãi cho hắn ra ngoài nhiều đêm không về? Hắn là người vô cùng đáng thương, suy nghĩ một hồi bụng tự nhiên réo lên, cô xua tan mọi chuyện có liên quan đến hắn, bước lại ngồi xuống ăn.

(...)

Buổi tối đã 9 giờ hơn mà hắn vẫn chưa đến, làm cô mừng thầm trong lòng, hôm nay cô được thành thoi, không phải hầu hạ hắn nữa rồi? Phải, trẻ như này thì tốt nhất hắn nên ở nhà cùng vợ, đừng đến đây nữa...cô thở phào đi xuống nhà dưới, ra ngoài sân đi dạo, thì trông thấy cậu nhóc con của người giúp việc đang ngồi ở ghế đá chơi. Cô khá thích con nít.

Cô thấy hắn đối xử rất tốt với người giúp việc trong nhà. Còn xây hắn một khu sau cho họ ở, và lại hình như mọi người ai cũng kính trọng với hắn, nhiều lúc như vậy cô cảm giác cực kì buồn nôn? Nếu như mọi người biết hắn xấu xa, quay lên clip ân ái, uy hiếp cô như thế nào thì chắc chẳng còn ai quý mến hắn nữa đâu. Cái tên khốn, ác quỷ đội lốt người

- Hây, bé con? Sao không ngủ mà ngồi đây có một mình thế? Mẹ của bé con đâu

- Mẹ chưa làm xong công việc, bảo Khang đi ra ngoài đây chơi

Cô cười duyên, nhẹ nhàng bước đến ngồi xuống ghế cạnh cậu nhóc. Cô hít thở, khuấy khóa đầu óc...công nhận một điều không khí ở nơi này trong lành, và dễ chịu. Đang trong lúc tận hưởng thì cậu nhóc cất giọng.

- Chị ơi? Cỗ của chị bị sao vậy

Cô nghe cậu nhóc hỏi vậy, liền dựng người, thôi xong cô quên mất mình đang mang váy ngủ, chưa che giấu những dấu hôn tối qua của hắn gây ra...cô quay sang sờ lên cổ cười cười.

- À, là chó cắn đấy...chị bị cắn nhiều rồi nên cũng quen

- Ủa, sao chó lại cắn chị

- Con chó đó, thần kinh không được bình thường nó hay cắn bậy bạ lắm

- Nhà này không có nuôi chó...em muốn mắng nhiếc tôi thì cứ việc nói thẳng ra tên.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

- Nhà này không có nuôi chó, em muốn mắng nhiếc tôi thì cứ việc nói thẳng ra tên.

- Tôi không ngại tặng cho em thêm vài dấu, tối nay em chết chắc, dưới thân tôi...Mộng Huyền Chi

Giọng nói trầm lạnh, lạnh lẽo muốn xuyên thấu người của hắn vang lên, nghe xong bỗng dưng cô chột dạ, nhẩn máy, nhẩn mặt. Không dám quay đầu ra sau nhìn vì sợ hãi, sao lúc nào cô mở miệng nói xấu hắn, cũng bị hắn phát hiện hết vậy? Cái số cô đúng nhọ. Hai bàn tay của cô run rẩy bấu víu vào vành váy, cắn chặt bờ môi đỏ mọng. Cứ ngỡ là muộn như thế này hắn sẽ không đến, ai ngờ phút trở lại xuất hiện bất thành linh.

Cậu nhóc, con của giúp việc nhìn vừa thấy hắn liền chạy nhanh lại. Vui vẻ niềm nở cất giọng: Cậu chủ, cậu đến rồi, Khang nhớ cậu

Hắn cười thoáng, đưa tay xoa đầu cậu nhóc, khom lưng thấp xuống: - Sao Khang chưa đi ngủ? Trễ rồi, con nít thức khuya là không tốt, mau vào trong nói mẹ nghỉ ngơi sớm, công việc còn lại mai hắn làm

Hắn biết rõ mẹ của Khang đang còn làm ráng công việc nên thằng nhỏ mới chưa đi ngủ, Khang ngoan ngoãn gật đầu dạ lễ phép cười tít mắt, xong thì chạy nhanh vào nhà, trước khi đi còn cúi chào cô, cô mỉm cười lại, đứng dậy làm lơ, tìm cốc, tính đi vào nhà thì bị hắn gọi lại.

- Mộng Huyền Chi? Em đứng yên đó cho tôi.

Huyền Chi nghe xong không dám bước thêm, đứng im tại chỗ, sau giây dưng đứng, cô sợ sệt. Lần này là coi như xong, hết đường mà chối cãi. Huyền Chi tự trách mình, đáng lẽ ra cô phải biết giữ miệng, giờ để hắn nghe được là lỗi của cô? Cô đứng thần thờ, rồi bỗng nhiên nghe thấy tiếng bước chân của hắn càng gần mình. Hắn bước đến, từ phía sau vòng tay ôm cô vào lòng đầu hắn gục xuống bờ cô

Huyền Chi giật mình, trợn mắt, khuôn mặt đỏ bừng cô cảm nhận được hơi thở của hắn. Hắn ngẩng mặt ghé vào tai cô: - Lúc nãy, em đang mắng nhiếc tôi phải không? Nói tôi là chó, hừm

Huyền Chi cắn môi, lặng thinh không dám lắc đầu, và cũng không dám gật đầu thừa nhận mình đã nói xấu sau lưng hắn, hắn thấy cô không nói gì bật cười thành tiếng rồi tiếp tục vui mặt lên vai cô, hai cánh tay ôm Huyền Chi chặt hơn, thờ dài nói: - Sẽ không có con chó nào giúp em vui sướng như vậy đâu? Mau lên nhà thôi, ngoài đây buổi tối lạnh lắm? Xem em mặc váy phong phanh chưa kìa.

Huyền Chi nghe vậy, có chút hoảng hốt? Ừa, là hắn đây sao. Có vẻ như hôm nay hắn hiền từ ra hắn, lo lắng cho sức khỏe của cô nữa cơ. Hắn tính làm cho cô cảm động chăng? Cô ngoan hiền gật đầu đi theo hắn vào nhà, nhưng trong đầu cô biết chắc là đêm nay, chẳng nào hắn vẫn không tha cho cô đâu, một kẻ xấu xa, ham muốn nhiều như hắn thì dễ gì mà buông.

(...)

Lên đến phòng, Huyền Chi khéo léo cởi bỏ áo vest bên ngoài giúp hắn, hắn nhìn chăm chăm mở miệng khi thấy cô cứ im thin thít: - Sao không hỏi gì

- Tôi phải hỏi gì chứ? Và lại, nếu như tôi hỏi anh sẽ trả lời.

Cô thờ dài, mạng cát ao cho hắn. Bộ hắn hôm nay bị thần kinh à, tự dưng muốn cô hỏi chuyện riêng tư. Hắn bước lại giường ngồi xuống: - Tôi sẽ trả lời, em không muốn hỏi tôi, sao hôm nay lại đến trễ hả

Cô lặng im một chút thì cũng cất giọng yếu xìu, mặt môi hồng như hắn muốn: - Vậy sao hôm nay anh lại đến đây trễ hơn mọi ngày? Anh đang có chuyện gì

- Tôi về nhà chính

Nghe xong Huyền Chi sáng mắt liền quay người lại nhìn, nét mặt có vẻ tò mò, đôi môi mấp máy hỏi hắn tiếp: Sao không ở đó luôn, còn qua đây làm gì cơ chứ, dù gì cũng muộn rồi mà

- Vì còn chuyện cần làm với em, muộn mấy tôi vẫn đến, nên em đừng mơ tưởng sẽ được ngủ một mình trên chiếc giường này.

Hắn nhếch mép, khoanh tay trước ngực về ngoài kiêu ngạo hiện rõ, nói đúng những gì mà cô đã nghĩ, kiêu như hắn đọc được mọi suy nghĩ của cô vậy? Huyền Chi nghe mà tức giận. Tên khốn nạn, biết thế thì cô không thèm hỏi làm gì. Huyền Chi bấu môi đi vào trong nhà tắm, vài phút bước ra đi lại chỗ hắn giọng nhỏ:

- Hôm nay không được rồi, ngày đèn đỏ của tôi đến

Hắn nheo mắt, ngược mặt nhìn cô, hắn đứng dậy lại gần, bản tính hắn rất hay đa nghi nên phải đích thân kiểm tra. Hắn bắt cô vén váy, kéo quần lót xuống cho mình kiểm chứng, cô cắn môi mà nhin nhục gật đầu làm theo...hắn nhìn thấy trên quần lót của cô có một chút màu đỏ của máu, xong đưa tay lên sờ cảm

- Không dùng được ở dưới, thì tôi dùng ở trên

Huyền Chi đỏ mặt, đúng là vô liêm sỉ, bi ối, thấy vậy mà vẫn không tha? Cô cứng họng thật sự không biết phải nói gì? Hấn cười tà mả, tiến sát đến cô nói nhỏ: - Tôi đùa thôi, đêm nay tha cho em

Dứt lời, hấn đi vào phòng tắm, Huyền Chi nghe vậy mỉm cười yên tâm, đêm nay cô ngủ ngon rồi. Tầm 10 phút sau hấn ra, thì cô nhanh chóng đi vào rửa nước rồi leo lên giường ngủ. Tối đó hấn quả thật là không làm gì, ngoài việc ôm chặt cứng người cô thôi

(...)

Sáng hôm sau:

Hấn dùng bữa rồi mới đi, cả hai đang ngồi ăn ngon lành thì cô giúp việc của nhà đi lại.

- Cô Chi? Hôm qua cô xin máu gà của tôi làm gì thế.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

- Cô Chi? Hôm qua cô xin máu gà của tôi làm gì thế

Người giúp việc nhìn Huyền Chi, hồn nhiên hỏi đến chuyện máu gà, hấn đang ăn, nghe thấy thì bỗng nhiên dừng lại, khóe miệng giật giật, chân mày nhăn nhúm, ngẩng mặt lên nhìn sang cô giúp việc. Mộng Huyền Chi khuôn mặt tái nhợt, miếng há cảo còn trong miệng không dám nuốt xuống, cô đứng hình cậm cụi.

- Chị vừa nói gì? Máu gà là như thế nào, nói rõ xem

- Dạ, hôm qua tôi có mần thịt con gà, cô Huyền Chi đi lại xin một chút máu tươi rồi mang đi đâu ấy, tôi cũng không rõ là cô Chi lấy máu gà làm gì nữa cậu chủ.

Cô giúp việc thành thật đến mức nói ra không sai sót điều gì. Trời ơi, hấn có đối xử tốt đến mấy thì cũng nên thương xót cho cô một chút chứ, cùng là phận phụ nữ với nhau mà? Cô giúp việc làm vậy chẳng khác nào đang hại tính mạng của Huyền Chi. Hấn nhìn qua Chi vẻ mặt nghiêm nghị, hừ thành tiếng, đưa tay lên ra hiệu cho cô giúp việc đi làm, cô giúp việc cúi đầu lễ phép dạ rồi đi ra khỏi khu bàn ăn, cô Liên vừa rời khỏi không khí trở nên ngọt ngào hấn, lần này Huyền Chi chết thật rồi

Hấn đập mạnh chiếc thìa trên tay xuống bàn, âm thanh đó làm Chi giật mình, cô sợ đến nỗi tay chân run rẩy bấy không còn kiểm soát được nữa. Eo ôi, sao lúc nào Chi làm gì cũng bị bại lộ vậy chứ, Cô cúi đầu, hấn dựa mình ra sau ghế, nhìn Huyền Chi chăm chăm, khoanh tay trước ngực.

- Em làm cách đó để lừa tôi đấy hả? Dùng hấn cả tiết gà, không muốn tại sao không nói thẳng? Việc gì phải nói dối.

Huyền Chi từ từ nuốt miếng há cảo, thở dài, ngược mặt lên nhìn. Ủ, đằng nào cũng bị bại lộ, giờ cô không cần phải giấu giếm, nói xạo hấn nữa. Nhưng nhìn vẻ mặt lạnh ngắt, ánh mắt như tia lửa đó làm cô thấy khiếp vía, hấn vẫn lạnh thình chờ đợi cô trả lời

- Tôi nói thẳng anh chịu tha cho tôi không. Rõ ràng là không mà...nên tôi mới phải làm như vậy? Chi là hôm đó tôi thật sự rất mệt mỏi, không còn cách để trốn tránh buộc tôi làm như vậy

Khuôn mặt Huyền Chi vô cùng là đáng thương, đôi mắt bồ câu tròn xoe, long lanh còn không dám nhìn thẳng chính diện, cái giọng nói nhe nhè, tội nghiệp đó, tự nhiên làm cho hấn nghe xong cảm thấy xiêu lòng. Huyền Chi ngồi im ru, cúi đầu xuống, hấn che miệng muốn cười lắm nhưng không hiểu sao lại giấu kín, kìm nén, hấn liếc mắt nhìn vào bát há cảo, món cô thích nhất còn chưa kịp ăn hết, đã nghe hấn trách móc thì có hơi quá đáng trong một bữa sáng? Hấn hít thở sâu ngồi thẳng người dậy, cánh tay đưa qua, nhẹ nhàng nâng cằm Huyền Chi lên...hấn không nỡ nói nặng lời với cô.

- Tôi hiểu rồi, còn bây giờ mau ăn hết bữa sáng đi

Huyền Chi nghe vậy, nhịp tim đập hơi loạn, Chi còn tưởng hấn sẽ phải tức giận, gào lên vì cô đã lừa dối hấn chứ? Sao lại trở nên ấm áp đột ngột như vậy? Huyền Chi mỉm môi, thật sự cô không biết đâu mới là con người chính của hấn? Là người cực đoan, bi ối, vô liêm sỉ, lạnh lùng, bảo thủ? Hay là người mềm mỏng, dịu dàng làm Chi cảm động? Hấn véo vào má cô một cái xong thì bỏ tay ra, đứng dậy khỏi ghế cầm áo lên rồi khỏi nhà...hôm nay công ty có cuộc họp hội đồng nên hấn phải đến sớm.

Huyền Chi ngồi ngẩn ngơ, đờ đẫn nhìn dáng người hấn đi khuất, rồi tát mạnh vào má mình, tỉnh tâm, cô đang rung động trước một tên xấu xa đó ư, không thể chỉ vài cử chỉ dịu hiền mà cô lại như vậy được? Quá dễ dãi. Huyền Chi vỗ vỗ má xua tan mọi suy nghĩ vớ vẩn, đứng dậy tính đi thì cô Liên đi vào.

- Ô, cô Huyền Chi, cậu chủ vừa dặn dò tôi, là phải trông chừng cô, xem cô ăn hết bữa sáng mới được cho cô Chi về lên phòng, cô mà bỏ cậu chủ sẽ quở trách tôi đấy.

Huyền Chi thở dài, nhìn xuống bát thức ăn, haiz cô còn tâm trạng nữa đâu mà ăn? Hết biết cảm giác ngon miệng là gì rồi, nhưng sợ cô Liên giúp việc bị hấn mắng mỏ nên cô cũng đành ngồi lại ăn tiếp, cô Liên mỉm cười lùi thui ra ngoài bấm máy gọi cho hấn báo tình hình.

(....)

Tại công ty, hấn đang trong phòng họp, bàn bạc vấn đề công việc làm ăn quan trọng thì phía ngoài, tiếng ồn ào vang lên. Đoán không nhầm là giọng la hét của phụ nữ...bất chợt cánh cửa phòng họp mở ra tên trợ lý của hấn bên lên đi vào cúi đầu lễ phép nhỏ giọng: - Luru Tổng? Bên ngoài phu nhân Thẩm đang làm loạn, muốn gặp anh.

- Cậu không thấy tôi đang họp Hội Đồng Quản Trị sao? Nhân viên bảo vệ của công ty làm cảnh hết rồi hả.

Hấn nhíu mày nhìn qua, giọng nói đánh thếp vô tình vang lên, cùng ánh mắt như dao sắc, làm cho tên trợ lý sợ chết khiếp. Nhưng mà phu nhân, vợ của Luru Tổng thì có kẻ nào dám can, huống chi ba của Thẩm Y Nhiên cũng là người trong Hội đồng quản trị có quyền thế, con gái ông ta mà bị trầy xước chỗ nào, thân làm nhân viên quèn thì làm sao gồng gánh nổi. Tên trợ lý còn chưa kịp mở miệng, ở bên ngoài Thẩm Y Nhiên mở tung cửa bước vào, không phép tắc, không lịch sự, không quan tâm là hấn đang họp, hét to:

- Luru Triết? Anh có xem tôi là vợ không...

Hấn nghe cô ta nói thế, sắc mặt tức tối, khốn kiếp đúng thật là vô phép. Ba của Thẩm Y Nhiên cũng một phen muối mặt vì đứa con gái của mình, mọi người trong Hội đồng quản trị trở mắt nhìn rồi ghé sang xì xào nhỏ, cuộc sống hôn nhân của Luru Tổng gặp trục trặc sao? Bàn tay hấn cuộn thành hình nắm đấm nhìn lên tên trợ lý, miệng ngầu ngiến.

- Cậu còn đứng đó làm gì? Mau lôi cô ta ra ngoài.

Tên trợ lý cúi đầu rồi đi lại, mời Thẩm Y Nhiên đi, cô ta vẫn dửng dưng không chịu rời nên hai nam nhân viên đành phải dùng biện pháp mạnh nắm tay lôi đi. Luru Triết lạnh nhạt, không thèm bận tâm là vợ mình đang bị kéo ra...hấn kim nén cơn tức nói:

- Tiếp tục cuộc họp.

(...)

Kết thúc cuộc họp hấn trở về phòng làm việc, Thẩm Y Nhiên vẫn chưa chịu rời khỏi, đang thông thả ngồi nhâm nhi tách cà phê. Hấn đi vào nhìn thấy Y Nhiên liền không hài lòng.

- Ai cho cô vào đây?

- Hừ, em là vợ anh, bọn chúng dám không cho vào, vừa nãy ai cho anh kêu bọn người hầu hám, rẽ tiền đó chạm vào người em? Hả

Thẩm Y Nhiên vùng vằng, giận dữ, nhưng làm vậy cũng không khiến cho hấn động lòng, hấn bước lại nhìn chăm chăm Y Nhiên cất giọng:

- Mau cút ra ngoài.

- Nè? Sao con lại nói thế với con gái ba và vợ mình bằng giọng như thế chứ? Ba biết Thẩm Y Nhiên có vài việc làm cho con giận, nhưng cũng không được nói như thế với vợ.

Ba vợ hấn đi vào, cất giọng bênh vực cho con gái, Y Nhiên mếu máo, đứng dậy chạy lại ôm Thẩm Chí Phát. Hấn tức giận lắm nhưng mà vẫn cố tỏ ra điềm tĩnh, nếu như không phải vì lời hứa trước ông nội thì hấn đã đuổi hai ba con họ ra khỏi công ty rồi. Luru Triết, còn không thèm đáp lại sai bước đi ra ngoài.

- Con rề...con rề?

- Thẩm Y Nhiên? Rốt cuộc con đã làm gì thời gian qua, không chịu giữ thăng bằng đó bên cạnh? Con đó, phải nhanh có thai lên, xong thì nói nó chia bớt cổ phần sang cho đứa bé, rồi cộng với số cổ phần hiện nay của ta thì lúc đó hai ba con họ ra khỏi công ty rồi. Luru Triết, còn không thèm đáp lại sai bước đi ra ngoài.

- Ba nói thì hay, nhưng anh ta còn không thèm nhìn mặt con nữa, nói chi đến chuyện có con? Sao lúc ông Nội anh ta chết, ba không dụ khi lấy thêm một chút ít nữa? Giờ trách móc con

- Con tưởng dễ lắm hả, với số cổ phần hiện giờ ta đang có? Phải tốn bao nhiêu thời gian nịnh nọt lão già đó không? Nên con mau có thai đi...về nhà ta sẽ chỉ cách dụ dỗ nó.

Nói xong hai ba con họ rời khỏi phòng làm việc của hấn. Tầm 20 phút hấn đi vào gọi tên trợ lý với vẻ bức tức. Tên trợ lý nhanh chóng chạy vào:

- Mau ném hết những thứ cô ta đã chạm vào trong phòng này, rồi thay lại đồ mới cho tôi, khử mùi, tôi không muốn có bất kể mùi hương gì của cô ta đọng lại, còn nữa từ nay ai tùy tiện cho cô ta vào đây? Người đó lập tức bị sa thải...Nghe rõ chưa.

- Dạ...dạ, Luru Tổng.

Tên trợ lý cúi đầu nói xong, lập tức ra ngoài gọi người vào thay đổi đồ mới, khử trùng căn phòng...Hắn thờ dài, móc trong túi áo ra một tấm hình nhìn say đắm, miệng lẩm bầm:

- Xem ra chỉ có em mới khiến tâm trạng tôi ổn định lại, Mộng Huyền Chi, tôi có nên về nhà ăn em xong rồi đến làm tiếp không nhỉ?

(còn)

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6

- Xem ra chỉ có em mới khiến tâm trạng tôi ổn định lại. Mộng Huyền Chi, tôi có nên về nhà ăn em xong rồi đến làm tiếp không nhỉ?

Luru Triết miệng cười cười, cất tấm ảnh của cô vào lại trong túi áo, rồi quay lưng đi ra khỏi phòng làm việc, xem ra dục vọng lấn át lý trí. Vừa bước ra gặp tên trợ lý đang gọi người đi vào dọn dẹp, khử trùng căn phòng cho hắn, tên trợ lý đứng im nheo nhá cúi đầu chào.

- Luru Tổng, anh đi đâu thế ạ, còn vài bản hợp đồng và lịch làm việc em cần báo cáo.

- Tôi về nhà, khoảng 4 tiếng nữa tôi sẽ quay lại, cậu lo dọn dẹp sạch sẽ những thứ trong kia, khi tôi đến phải thật thơm mát.

Nói xong, Luru Triết lạnh mặt rồi đi. Tên trợ lý quay đầu nhìn theo bóng hắn, thật là khó hiểu, bình thường Luru Tổng có khi nào bỏ ngang giờ làm mà về nhà đâu cơ chứ? Đáng vẻ gấp gáp, nồn nóng đó giống như đang có ai chờ đợi ở nhà vậy? Tên trợ lý nghĩ ngợi vu vơ một vài giây rồi xua tan. Haiz chuyện của Luru Tổng tốt nhất không nên can dự vào, mắc công lại rước họa vào thân hồi nào không hay, trợ lý nhanh chóng bảo mấy người kia đi vào dọn, trước lúc hắn đến làm.

(...)

Tại biệt thự riêng của hắn.

Huyền Chi ngồi ăn cánh gà và khoai tây chiên một cách ngon lành, miệng nhai chóp chép nhìn cô Liên đang loay hoay lau chùi, cô buột miệng hỏi về chuyện riêng tư của hắn, Huyền Chi muốn biết đôi chút vợ của hắn là người như thế nào? Chắc là một vị phật sống nên mới có thể nhân từ cho hắn ra bên ngoài lén phéng.

- Cô Liên ơi? Sao Chi không thấy vợ của tên...À, vợ của cậu chủ cô đến đây? Cô vợ đó không có ý kiến gì khi chồng mình nhiều ngày không về ạ.

- Ý cô Huyền Chi là nói cô Thẩm Y Nhiên sao? Cô ấy không được phép đến đây, đợt trước cô Y Nhiên có đến nhưng đã bị cậu chủ sai người đuổi về.

Chi đang ăn nghe xong bỗng dừng ngưng lại, sự tò mò trong cô trỗi lên, Chi thấy lạ về cuộc sống hôn nhân đầy thú vị của hắn? Có ai đòi, chồng lại đi sai người đuổi vợ mình về chứ, rõ ràng là sợ vợ phát hiện mình dùng nơi này để giam cầm các cô gái làm chuyện kinh tởm mỗi đêm. Huyền Chi quay đầu, mỉm cười nhẹ nhìn cô Liên giúp việc, đang là hỏi thêm vài điều, Chi muốn biết rõ bộ mặt thật của tên khốn nạn như hắn.

- Tại sao cô Thẩm Y Nhiên đó không được đến đây thế cô Liên, không phải Y Nhiên đó là vợ của Luru Triết sao?

- Hôn nhân trên giấy tờ thôi cô Chi, vụ này tôi cũng chỉ biết sơ sơ, nghe đâu là ông nội của cậu chủ bắt ép vì ba của cô Thẩm có ân tình sâu nặng với ông của cậu chủ, ba con họ được lòng ông nội cậu chủ lắm, nên họ dọn đến ở trong biệt thự, xem như người nhà nữa, lúc ông mất còn cho hắn một chút ít cổ phần trong công ty CEO.

- À...

- Đạo trước kia khi bị bắt ép cưới, cậu chủ Luru Triết hay nhậu xinh be bét rồi đến đây ngủ nghỉ, khi nào cũng là bộ dạng đó, cậu chủ còn lẩm bầm trong lúc say rằng mình đã có ý trung nhân, tìm được cô ấy sẽ kết hôn nhưng ai ngờ lại phải lấy cô Thẩm Y Nhiên làm vợ. Kết hôn xong cậu chủ chỉ ở đây thôi cô Chi, chưa bao giờ qua đêm tại biệt thự chính.

- Gì? Anh ta đã có ý trung nhân của mình rồi hả.

Huyền Chi lẩm bầm hỏi lại, Chi thấy ngạc nhiên về điều đó, thật bất ngờ vì hắn kết hôn với người mình không yêu thương, hèn gì thường xuyên không chịu về nhà với vợ, và khi cô nhắc đến cô gái đó hắn nổi giận, nhưng tại sao hắn không tìm ý trung nhân của mình? Mà lại uy hiếp, giam giữ cô ở đây quan hệ nấy việc này? Nếu cô gái đó mà biết được chuyện, chắc chắn là sẽ đau lòng lắm? Mộng Huyền Chi thờ dài nghĩ thầm trong đầu, cô Liên dừng tay quay lưng nhìn Chi.

- Cô Huyền Chi không nên dính dáng đến cô Thẩm Y Nhiên? Cô Thẩm được biết tính tình kiêu ngạo, chanh chọe, trước đây tôi còn hầu hạ bên biệt thự chính có thấy cô ấy thường xuyên qua đêm không về nhà, còn cặp kè với nhiều đàn ông nữa, nên cậu chủ Triết cực kì ghét cô Thẩm.

Chi nghe vậy mím môi, tắc lưỡi. Ôi giờ, vừa nãy cô còn nghĩ vợ của hần là người từ bi, phật sống nữa cơ, khi mà quá là dễ dãi cho hần tự do ra bên ngoài vui chơi? Giờ nghe cô Liên nói thế Chi cảm thấy sợ, Chi dạ cười cười, rồi quay lại ăn tiếp cánh gà và khoai tây chiên...hỏi nhiều đó đã là qua nhiều với cô rồi. Đang nhồm nhoàm thức ăn thì từ ngoài cửa hần xông xộc đi vào, có vẻ gấp, cô tưởng hần quên giấy tờ gì nên cũng không quan tâm cho mấy, đến lúc hần vào trong bếp bước lại chỗ cô giọng nhỏ xiu nói, vì đang có mặt của cô Liên.

- Lên phòng.

- Hả? Nhưng...nhưng tôi chưa ăn xong mà, anh có chuyện gì sao, nói ở đây luôn đi? Anh ăn khoai tây chiên không? Ngon lắm..

Huyền Chi đưa miếng khoai tây lên miệng hần, hần nhắm mắt, giờ này gấp rút mà ăn uống gì nữa, hần không kìm hãm được? Liên nắm tay cô kéo đi. Chi ngờ ngác, đi theo, nhưng tay vẫn dút miếng khoai tây vào trong miệng nhai...ăn xong Chi nhìn hần, tự dưng kéo cô lên phòng làm gì? Muốn gì nói thẳng đi, Chi vỗ vai Luru Triết.

- Này? Anh hâm à, sao lại lên phòng, có gì nói luôn đi...tôi sẽ nghe lên phòng nóng nực khó chịu lắm, tôi còn phải ăn nữa.

- Trên phòng có máy lạnh mà, và lại đêm qua tôi đã làm gì em đâu? Bây giờ tôi làm bù

Chi nghe xong sững sờ, làm...làm bù? Ngay bây giờ luôn hả. Cái quái quỷ gì đang xảy ra vậy, hần đi làm đột ngột quay về chỉ muốn làm chuyện này cùng với cô? Đúng là tên khốn nạn, vô liêm sỉ, bỉ ổi, thối tha, Chi giãy giụa kéo tay hần lại, nhất quyết không muốn lên phòng...giờ đang là buổi sáng, vừa rồi Chi còn đang ăn đang dở.

- Không...không lên! Anh bị điên hả, đang còn buổi sáng, tôi chỉ chu toàn phục vụ anh buổi tối thôi, anh đừng mơ.

Luru Triết dừng bước, đứng im, nhìn Huyền Chi, nụ cười trên môi nở rộ, chứa đựng sự nham hiểm, xấu xa...Luru Triết bước lại, thẳng tay vác Chi lên vai.

- Em có sự lựa chọn hả? Tôi mất công bỏ việc chạy về đây, em tưởng tôi sẽ nhịn đói mà đi? Hoang đường.

- Anh...anh là đồ cảm thú! Triết, anh là tên khốn.

(...)

Hần bỏ ngoài tai nhưng lời chửi bới, bẽ Huyền Chi đi về phòng ngủ, tiếng cửa mở ra đóng lại làm Chi dựng tóc gáy, lại phải vô miệng sói nữa rồi? Haiz số cô đúng là thúi hèo. Luru Triết vác Chi lại giường thả cô nằm xuống, rồi nhanh chóng cởi bỏ chiếc áo vest và cà vạt ném lên ghế. Chi trì hoãn dơ tay lên nói: - Này? Tay của tôi chưa rửa, lúc này tôi cầm khoai tây chiên và cánh gà, để tôi đi rửa đã.

- Không cần.

Dứt lời hần hôn ngay lên môi Chi, rồi rời xuống bả vai, Chi sau vài lần cũng quen với bản tính Triết như thế nào, nên để hần thích làm gì thì làm...Luru Triết dần dần buông thả bản thân, hoàn toàn tấn công cô mãnh liệt, hần muốn Huyền Chi ngoan ngoãn ôm cổ hần, muốn Chi chủ động di chuyển, hoan nghênh sự xâm nhập của hần. Hần đã chìm đắm thì cô cũng phải chìm đắm cùng hần, bất luận là thiên đường hay địa ngục cả hai cùng dẫn thân vào.

Chi bị tiết tấu của hần đánh sâu vào, khiến cho hai mắt mờ đi, cô chỉ có thể đưa tay đánh vào cánh tay rần rờ và tấm lưng của hần. Cái miệng nhỏ bị hần hôn đến sưng đỏ, không ngừng phát ra những tiếng rên yếu ớt, hàm hồ, đến khi cơ thể mệt mỏi trong lòng hần, bị hần mạnh mẽ mà xâm nhập, Chi vì khó chịu mà khóc thành tiếng. Chi dùng tay cào vào lưng rắn chắc của Luru Triết, vài giọt lệ nhỏ li ti trên khóe mắt bỗng đọng rơi, không biết vì đau đớn khó chịu hay sung sướng.

Sau một hai tiếng Luru Triết lăn lộn Huyền Chi như vậy. Hần công kích cô một cách hung ác, không hề thương tiếc, nhưng sự xâm nhập mãnh liệt đó của hần không hề làm cô bị thương, ngược lại khiến cô thuần phục, đôi lúc còn rên rỉ lên vài tiếng.

**

Hần sáng khoái sau một hồi hoan ái, tinh thần phấn chấn hẳn. Hần mặc lại quần áo để đến công ty, Huyền Chi cơ thể bây giờ là ròi, đôi mắt rử hàng mi cong, lim dim ngủ. Hần mặc xong quần áo bước lại hôn lên trán Chi một cái rồi mới chịu rời đi.

**

Tại công ty:

- Luru Tổng? Phòng đã được dọn dẹp sạch sẽ.

- Ừ

Hần trả lời một cách nhẹ nhàng, cười mỉm, thông thả bỏ tay vào túi quần sai bước đi vào, hít một hơi rồi thở ra quay sang tên trợ lý nói: - Mùi hương dễ ngủ, thơm, từ nay cứ dùng mùi này đi. Tôi bắt đầu thích rồi...Hoiiii, thật là dễ chịu? Cảm giác này cậu còn độc thân nên không hiểu được đâu.

Chương 7

- Mùi hương dễ ngửi, thơm, từ nay cứ dùng mùi này đi. Tôi bắt đầu thích rồi...Hoiiii, thật là dễ chịu? Cảm giác này cậu còn độc thân nên không hiểu được đâu.

Lưu Triết lạnh mặt, dáng vẻ tỏ ra nhẹ nhàng, thanh thoi nói một cách nghiêm túc, mà không màng đến tâm trạng của người đứng cạnh, tên trợ lý nghe xong cảm nín thở, bất ngờ nhìn qua hắn. Ôi trời, sao hôm nay tự nhiên Lưu Tổng lại chạm vào nỗi buồn của những người độc thân như vậy cơ chứ.

Trợ lý Lee cười cười cam chịu số phận, dạ gật đầu, ủa, nhưng nghe đồn đâu, cuộc sống hôn nhân, vợ chồng Lưu Tổng không hạnh phúc kia mà? Lúc sáng còn, vô tình thẳng thừng đuổi phu nhân Thẩm về, giờ nổi hứng nhắc đến chuyện có đôi có cặp...làm tên trợ lý Lee không khỏi mơ hồ, khó hiểu.

Hắn bước lại bàn làm việc ngồi xuống, trợ lý Lee gãi đầu, đi theo đến, thao tác nhanh nhẹn bỏ tập hồ sơ lên bàn cho hắn xem xét, rồi cúi chào quay lưng rời khỏi phòng tiếp tục bốn phần công việc. Trợ lý Lee đẩy cửa ra phòng đi về bàn của mình, chưa được ít phút thì gặp Jems bạn của Lưu Triết có vẻ như đang vội trên tay cầm một sấp giấy tờ đi lại...tên trợ lý đứng dậy lễ phép cúi đầu.

- Lưu Triết có trong đó không?

- Dạ có thưa anh Jems, Lưu Tổng vừa nãy về nhà 4 tiếng xong đã đến làm việc.

- Về nhà bốn tiếng hả? Nhưng là nhà chính hay biệt thự riêng, cậu Lee biết không? Bây giờ tâm trạng Triết thế nào.

Jems hỏi để chắc chắn mình có nên vào, không lại trở thành cái nơi xả tức giận cho Lưu Triết. Cậu ta thường câu bản những lúc về nhà gặp Thẩm Y Nhiên và ba vợ. Trợ lý Lee cười, lắc đầu: - Lưu Tổng về nhà chính hay đi đâu thì em không rõ, nhưng tâm trạng của anh ấy cực kỳ sáng khoái, vui vẻ.

Jems à ờ vài tiếng rồi sai bước đi vào xem thử, miệng anh lẩm bẩm: - Gì chứ? Lẽ nào làm lạnh, chấp nhận Thẩm Y Nhiên rồi sao? Haizz...đáng nghi quá

Jems đưa tay mở cánh cửa kính vào trong, vô tình trông thấy Lưu Triết về mặt, đang ngồi tự mỉm cười một mình như kẻ ngốc, mà trạng thái như thế chưa bao giờ xảy ra? Đến mức Jems vào mà hắn còn không biết nữa cơ...Jems từng bước chậm rãi đi lại, Triết tay vẫn chống cằm cúi đầu mỉm cười, Jems đập mạnh tập hồ sơ lên bàn, âm thanh làm hắn giật nảy mình, ngước mắt nhìn.

- Jems? Cậu làm gì vậy, suýt nữa tôi đứng tim rồi

- Có cần tôi cho cậu vài viên thuốc an thần không? Xem bộ thần kinh cậu có vấn đề rồi đấy Triết. Cười như thằng khờ vậy. À...nghe nói cậu bỏ việc dành 4 tiếng về nhà, gặp vợ xong đầu cậu bị ầm như thế hả.

- Tào lao! Cậu nghĩ Lưu Triết tôi lại chịu về đó ư, khi nào còn Thẩm Y Nhiên và Thẩm Chí Phát thì tôi sẽ không bao giờ về.

Hắn nheo mắt, khoanh tay trước ngực dựa mình ra sau ghế, tức giận nói, tâm trạng đang vui lại bị Jems nhắc đến người đàn bà kia? Nghe thôi hắn đã cảm thấy khó chịu. Jems không tin, bước đến gần hai tay liền chống lên bàn làm việc, ghé sát mặt lại nhìn chăm chăm hắn, khoe miệng cong lên cười mà mỉa: - Cậu không về nhà chính với vợ, vậy chỉ có thể đến biệt thự riêng, nhưng ở đó lại khiến cậu thành ra như này? Lưu Triết à? Cậu đang ở cùng cô bé nào hử.

Hắn dường như bị Jems nói trúng tim đen, nhanh chóng gạt sang chuyện khác. Sắc thái liền trở lại nghiêm ngặt thường ngày, hắn ngồi thẳng lưng: - Có chuyện gì nói đi, đừng vòng vo tam quốc, ở đây là công ty chỉ có công việc và công việc.

Jems bật cười, nhìn Lưu Triết như vậy càng làm anh thêm phần tò mò. Nhưng biết chắc khui từ miệng hắn thì không dễ dàng, cái này phải âm thầm tự tìm hiểu mới thú vị. Jems không hỏi nữa, chỉ tay vào sấp hồ sơ đặt ngay trên bàn cất giọng: - Mai có chuyến đi công tác đột xuất gặp mặt khách hàng bên Pháp, lần này cậu đi hay tôi đi nữa đây hả anh bạn?

- Không cần, tôi sẽ đi, cậu liên hệ với khách sạn nói họ chuẩn bị phòng thật kỹ lưỡng, vì tôi sẽ dẫn thêm một người đi.

- Được, hmmm nhưng cậu dẫn thêm người, là ai được nh? Triết, cậu khiến tôi thấy thú vị rồi

Jems đưa tay sờ cằm tươi cười nói. Hắn không đáp lại, nhìn thoáng một cái rồi kéo giấy tờ lại xem, thấy hắn có vẻ không động tĩnh gì Jems cũng biết điều, cáo lui, đi ra ngoài, thật sự Jems muốn biết Triết là đưa ai đi Pháp? Là Thẩm Y Nhiên hả? Không...không thể, hạn ba con họ đến tận xương tủy thì làm sao mà dẫn đi được, vô lý quá...Jems về phòng, nguyên ngày không tài nào làm việc nghiêm túc, cứ mãi ngẫm nghĩ về chuyện của Lưu Triết, càng ngày cậu ta càng lạ là.

Ngày hôm sau:

Lưu Triết sắp xếp đưa Mộ Dung Huyền Chi đi cùng hắn, vừa đi công tác vừa đi nghỉ mát, Huyền Chi cứ mãi lờ mờ, cô không muốn sang Pháp gì đây chi muốn ở nhà ngủ, ngờ đâu hắn đi công tác thì cô được giải thoát vài ngày, nào ngờ vẫn bị lôi đi. Đã lên máy bay Huyền Chi và hắn ngồi hạng VIP, Huyền Chi ngồi không yên, lèm bèm trách móc hắn miết, hắn bất giác khó chịu quay sang kéo cô lại hôn môi, hành khách đang ngồi ở đó ai cũng nhìn thấy rõ mồn một...hắn rời môi Chi nhỏ giọng vào tai:

- Em còn nói nữa? Tôi hôn em đến khi máy bay hạ cánh, rồi chưa

Chi không nói được lời nào, hai má đỏ như trái cà chua mím môi, ngại ngùng nhìn hắn, xong thì ngoan ngoãn gật đầu nghe theo. Hắn làm cho Chi một phen xấu hổ giữa bao nhiêu người. Chi khép nép vui đầu vào vai hắn che mặt, hắn nhếch mép cười nhẹ đang tay ôm chặt Chi vào lòng.

**

Suốt chuyến bay Huyền Chi không nói lời nào, cho đến khi máy bay hạ cánh vẫn im re, Chi và hắn về khách sạn hạng sang đã đặt trước.

- Chào ngài Lưu? Phòng đã được sắp xếp xong xuôi.

- Được.

- Ồ, vị này là

Ông quản lý khách sạn Victoria nhìn sang Huyền Chi, giọng điệu ngờ ngợ hỏi hắn, Chi vẫn ngờ ngác người Chi mệt lử nên chỉ mỉm cười cúi đầu chào không nói, và cả cô thì biết gì mà nói. Hắn vòng tay ôm eo Chi chặt hơn, giọng nói cách bình thường:

- Vợ tôi.

- Dạ vâng, thì ra là bà Lưu...xin chào bà, rất hân hạnh được tiếp đón bà đến với khách sạn, quả là ngài Lưu thật biết chọn vợ...

Ông quản lý niềm nở nhìn Chi chào, Chi há hốc miệng nhìn lờ mờ hắn, miệng ứ ứ, vợ cái con khi, cô là một nạn nhân trong những đêm ân ái của hắn đấy. Chi không thêm chức vị bà Lưu đó, nghe mà nổi da gà, ghê tởm

- Tôi...tôi là vợ anh? Anh bị hâm à

- Sao hử? Không lẽ em không ngoan nữa à? Hay muốn tôi dạy dỗ lại trên giường.

Huyền Chi nghe xong tắc lưỡi, cảm nín, sắc mặt tái nhợt, nghe đến dạy dỗ trên giường là Chi thấy sợ hãi, đến mức tay chân run lên, thái độ của Chi thay đổi một cách không ngờ đến, Chi cười tươi, vòng hai tay ôm cổ hắn, hôn lên má hắn cất giọng nũng nịu, đáng yêu nói:

- Ông xã? Vợ mệt rồi, mình về phòng thôi, về phòng ông xã phải xoa bóp cho vợ đó, vợ đang đau nhức lắm người.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

- Ông xã? Vợ mệt rồi, mình về phòng thôi, về phòng ông xã phải xoa bóp cho vợ đó, vợ đang đau nhức khắp người.

Mộ Dung Huyền Chi nhẩn nhẩn ôm cổ hắn, ngoan như mèo con chu môi nhõng nhẽo trước mặt bao nhiêu người. Nếu như không phải bị hắn hăm dọa trừng phạt trên giường, thì mấy loại chuyện như thế này có đánh chết, Chi cũng không bao giờ làm, về mặt hắn điềm điềm, khoe môi cong lên cười cười thích thú, khi nghe Chi nói như vậy. Hắn siết chặt eo Chi hơn, gật đầu đồng ý ngay:

- Được, lát nữa nên phòng anh sẽ xoa bóp cho vợ, chắc vợ ngồi nhiều giờ liền trên máy bay cũng cảm thấy khó chịu phải không.

Giọng Lưu Triết ảm áp đến mức, xuyên thấu vào tim gan Huyền Chi. Chi còn tưởng mình đồng đánh những nhẽo như thế thì hắn sẽ thấy ngại, xấu hổ với mọi người? Nhưng không ngờ, hắn lại càng chiều chuộng cô hơn. Nói xong hắn còn hôn nhẹ lên môi Chi một cái, làm Chi ngỡ người, đờ đẫn, đang còn đứng giữa đại sảnh khách sạn mà hắn lại có thể hôn cô bình thường vậy ư, Chi nhắm mắt, ông quản lý cùng đám nhân viên cúi đầu xuống chẳng ai dám ngước lên nhìn. Ủi, xem ra ngài Lưu rất thương yêu vợ.

Lưu Triết cong môi cười tươi, nụ cười đó để lộ hàm răng trắng bóc của hắn, bỗng dưng tim Chi đập hỗn loạn, Chi nhanh chóng buông tay ra khỏi cổ hắn, sờ vào ngực mình hít thở sâu. Chi lại để mình rung động trước hắn. Hắn thấy Chi có chút biểu hiện lạ nghiêng đầu nhìn:

- Vợ sao vậy? Không khỏe chỗ nào, nói anh nghe.

- Chắc là Bà Luru đã mệt rồi, vậy chúng ta có thể đi lên phòng. Xin mời theo lối này, phòng của ngài Luru đã được chuẩn bị là ở tầng 3.

Ông quản lý khách sạn nhanh trí cất giọng nói, rồi khom lưng lịch sự, đưa tay về hướng thang máy mời hấn và Huyền Chi. Huyền Chi mỉm cười duyên, gật đầu cùng hấn sải bước đi, Chi đi sát hấn ngàng mặt nhìn, nhỏ giọng nói: - Nè? Tôi đã ngoan ngoãn rồi đấy, anh đừng trừng phạt tôi nữa nha? Tôi không muốn ở đây mà bị liệt giường.

Luru Triết nghe xong suýt nữa bật cười thành tiếng với độ đáng yêu của Chi, hấn kìm nén cảm xúc làm mặt lạnh, ánh mắt nhìn sang Chi lắc đầu: - Còn chưa chắc...em không muốn liệt giường thì tôi sẽ nhẹ nhàng lại.

Huyền Chi nghe vậy nhìn hấn chăm chăm tức giận đến đỏ cả mặt, máu điên trời dậy, Chi thật sự muốn đứng im lại hét thẳng vào mặt của hấn là cái tên khôn nạn, bi ôi, lật lọng, để cho mọi người ở đây ai cũng biết hấn là người như thế nào. Nhưng Chi lại không dám, chỉ đành ngậm ngùi nuốt con tức vào trong, nói cho cùng hấn chỉ giỏi giờ những trò vô liêm sỉ với cô mà thôi, Chi cầm nín chả nói thêm lời nào, cùng hấn đi lên phòng.

Lên đến nơi, là phòng 419, cái số cũng thể hiện tất cả hàm ý của nó. Công nhận người đặt phòng này rất có tâm, ông quản lý chuyên nghiệp, lẹ tay quẹt thẻ mở cửa mời hấn và Chi vào, đúng là khách sạn hạng sang, nội thất bên trong thiết kế rất tinh tế, tỉ mỉ, cách bài trí đồ đạc cũng hài hòa. Đẹp, Huyền Chi cực kỳ ưng.

Từ chỗ đứng của Huyền Chi nhìn ra cửa sổ, có thể ngắm toàn cảnh bên ngoài. Luru Triết biết Chi hài lòng với căn phòng này nên cũng không phản nản gì, ngoại trừ hấn hỏi đúng một câu, làm Chi đang sáng khoái, thanh thoi, dễ chịu thì bỗng dưng tuột hứng:

- Phòng cách âm tốt không?

- Dạ, ngài Luru yên tâm phòng cách âm cực kỳ tốt ạ, bên trong có gây ra tiếng động lớn như thế nào thì phía ngoài vẫn không nghe thấy.

- Được, cần gì tôi sẽ gọi, còn không thì đừng ai lên làm phiền.

- Dạ

Ông quản lý cười cúi đầu nói xong, ra lệnh cho nhân viên khách sạn mang hành lý vào phòng cho hấn rồi rời khỏi. Giây phút cánh cửa đóng, hấn cũng trở thành một con người khác, nham hiểm biến thái cực độ, từng bước chậm rãi tiến về chỗ Chi, Chi cau mày lùi lại phía sau.

- Vừa nãy dưới sảnh, em nói tôi phải xoa bóp cho em mà? Bây giờ tôi rảnh mau đến đây, tôi xoa bóp cho nào

Chi khua mạnh tay, cười khẩy từ chối, hấn đứng là tên điên, lúc đó là Chi giả vờ ngoan ngoãn nũng nịu để hấn yên tâm, mà không trừng phạt Chi thôi, nghĩ gì Chi cần hấn xoa bóp? Cho dù đau nhức gần chết Chi cũng không thèm. Hấn cứ thấy Chi lùi mãi, bực mình bước nhanh lại giữ lấy người Chi, hấn không chế, không cho Chi được phép cử động:

- Tôi có lòng như vậy? Em dám không nhận, mau lên giường tôi xoa bóp cho.

Hấn kéo Chi lại giường, không còn cách chạy trốn cũng như từ chối, nên Chi chỉ biết nhẫn nhịn làm theo, Chi leo lên giường nằm duỗi chân, thoải mái ban đầu còn cảm giác khó chịu nhưng một lúc sau thì Chi hành hạ hấn kiệt sức:

- Aa, đúng là sướng, qua trái một chút, xuống dưới, phải là chỗ đó, mạnh tay lên. Ui trời, thích quá, anh tay nghề cũng khá lắm.

- Mạnh lên một chút nữa đi, aaaa đúng thật dễ chịu.

**

Luru Triết xoa bóp hơn một tiếng đồng hồ, tay hấn muốn muốn gãy mà Chi vẫn chưa chịu nghỉ, bây giờ hấn cảm thấy hối hận khi ban đầu đã nói rảnh. Từ nhỏ đến lớn hấn chỉ toàn được người khác hầu, chứ chưa bao giờ phải hầu lại người ta, cô là người duy nhất và cũng là người đầu tiên hấn roi mò hôi hột, thờ hốn hển xoa bóp như này? Được một lúc lâu, hấn nằm lăn ra giường lắc đầu không muốn xoa nữa. Chi liền nhấn mày nhấn mặt, lay lay người hấn:

- Chưa, còn chân tôi nữa? Chúng cũng đang mỏi, và nhức? Anh đã làm thì làm nốt luôn đi, mau rồi dậy xoa bóp tiếp đi mà.

- Rốt cuộc em đến đây là hầu hạ tôi? Hay tôi hầu hạ em

- Anh không làm thì thôi, sao vừa nãy bảo rảnh tay

Hấn thấy Chi giận dỗi liền thở dài ngồi dậy, đi vào phòng tắm bê chậu nước ra rửa chân, xoa bóp tiếp cho Chi. Huyền Chi ngồi trên giường, nhìn theo lưng hấn phần khích che miệng cười khúc khích há hê...Luru Triết dành nửa tiếng đồng hồ massage hai chân cho cô. Lúc kết thúc hấn dường như mệt lả, hấn dọn dẹp xong thì đi xuống gọi người chuẩn bị thức ăn cho Chi.

Đáng về nhức mỏi, uể oải của Luru Triết đi đến. Ông quản lý nhìn thấy liền mỉm cười cúi chào. Trong đầu mọi người đang có mặt ở đó ai cũng cứ tưởng chắc do hấn luận động quá hăng say nên mới thành ra như vậy, nhưng thật chất còn chưa làm ăn được gì, hấn đã phải massage cho Chi gần chết. Ông quản lý bèn lên bước lại.

- Ngại Luru thấy mệt ạ
- Ủ, tôi hơi mệt, đau tay với đau lưng, ông có miếng dán gì không.
- Dạ để tôi gọi người mang cho ngài, chắc ngài Luru vận động hơi quá.
- Đúng vậy.
- Phòng cách âm, Ngài Luru thấy tốt chứ ạ.
- Chưa biết được, đêm nay tôi phải thử thì mới biết có cách âm tốt không.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

- Chưa biết được, đêm nay tôi phải thử thì mới biết có cách âm tốt không.

Luru Triết đưa tay lên sờ cảm, trầm ngâm lạnh lùng nói, ông quản lý khách sạn Victoria nghe vậy nhìn hấn chăm chăm há hốc mồm. Ôi trời, đau tay, đau cả lưng như thế mà còn không biết phòng cách âm có tốt không? Tôi phải thử thêm một trận nữa sao, xem bộ Ngài Luru đây cũng chịu chơi phết nhỉ, ông quản lý cúi đầu cười cười, rồi ngược mặt cắt giọng.

- Sức khỏe Ngài Luru đúng thật rất cường tráng.

Hấn nghe xong không nói gì nữa, hấn xoa bóp cho Chi muốn rụng rời hai tay, lưng muốn gãy ra khỏi người, thì đêm nay Chi phải bồi thường gấp đôi cho hấn chứ? Đầu óc chuyen hấn làm không công như vậy. Luru Triết gọi đầu bếp của khách sạn chuẩn bị đồ ăn riêng cho Huyền Chi tươm tất rồi đi lên phòng. Vừa mở cửa bước vào thấy Chi nằm vật vã lăn lộn trên giường lớn tay ôm phần bụng dưới rên rĩ, hấn lo sốt vó chạy lại xem

- Huyền Chi, em sao vậy

Chi ưm ả không nói lên lời, quần quai mãi, hấn nhưm mảy nhìn xuống thì trông thấy có một vết đỏ, hình như là máu tươi dính vào váy trắng. Chi quay đầu sang nhìn hấn, cau có nói: - Tại anh cả, đã bảo không muốn đi Pháp mà anh không nghe? Đền đỏ của tôi đến. Anh cũng không làm ăn được gì, bây giờ phải làm sao nó ra nhiều lắm.

Chi nhăn nhó, bụng dưới đang đau âm ỉ, nếu như ở nhà thì khác, chắc chắn cô Liên sẽ giúp Chi bớt đau hấn? Còn bây giờ đang ở nơi xa, hơn nữa hấn lại là đàn ông, giúp Chi bằng cách gì, Chi ngậm miệng chỉ biết cắn răng mà chịu đựng. Triết thấy Chi có vẻ như không phải giả vờ, lừa gạt hấn giống lần trước, liền đặt tay vào bụng xoa nhẹ nhàng cho Chi, giọng ân cần chu đáo hỏi:

- Đau lắm sao, chắc em cần dùng băng, nằm ở đây chờ tôi? Tôi sẽ đi mua về cho em

Hấn nói xong đứng dậy, Huyền Chi nhanh chóng nắm tay hấn níu kéo, Chi lắc đầu xấu hổ, mấy thứ này Chi không đành lòng nhờ hấn đi mua dùm sợ làm bẽ mặt hấn trước những người kia, giọng Chi áp úng, ngại ngùng nói nhỏ: - Không cần, anh có thể nhờ nhân viên nữ của khách sạn đi là được rồi? Cái này anh là đàn ông đi mua thì có hơi kì.

Hấn cười cười đặt mông ngồi lại xuống giường véo nhẹ má Chi. Không hiểu sao nhìn hấn bây giờ, ấm áp, hiền lành ra hấn, không còn nham hiểm vô liêm sỉ, đáng ghét nữa: - Mấy thứ này có nhầm nhỏ, tôi mua được cần gì phải nhờ đến người khác, dăm ba bạch băng vệ sinh còn con.

Hấn nói xong vỗ vỗ tay cô, đứng lên rồi khỏi Chi cũng im re không nói gì nữa, hấn đã cố chấp thì Chi mặc kệ. Ủ thì dăm ba bạch băng vệ sinh, Chi để hấn đi mua một lần cho biết với người ta. Luru Triết đi khuất, Chi tiếp tục ôm bụng lăn qua lăn lại, đúng là đau không thể nào chịu nổi. Hấn đi xuống sảnh ra cửa lớn khách sạn tự mình lái xe đi đến siêu thị gần nhất mua cho Chi.

**

Bước vào siêu thị, hấn đi qua khu bày bán băng vệ sinh. Đứng trước gian hàng hấn há hốc miệng, khi quá trời loại khác nhau, hấn chả biết nên mua loại nào mới phù hợp với Huyền Chi, Triết đi qua đi lại ngắm nghía kĩ lưỡng một vòng vẫn không biết lấy loại nào, bỗng dưng có cô nhân viên của siêu thị đi lại sắp xếp đồ, thấy hấn liền cắt giọng:

- Cậu trai trẻ mua gì đấy? À, muốn cho vợ hả.

Hấn quay sang nhìn, rồi gật đầu, cô nhân viên cười bước lại chỉ cho hấn từng loại: - Vợ cậu như thế nào, nói đi tôi giới thiệu cho

- Cô ấy rất hay bị nhạy cảm.

- Ủ, khá là giống tôi. Vậy cậu nên mua loại này hút ảm nhanh rất khô thoáng cảm giác cũng dễ chịu nữa, chất lượng, bán chạy hàng, mọi phụ nữ ưa chuộng.

Hắn nghe xong gật đầu à ừ rồi cầm chúng lên xem xét, ban đầu lấy một bịch sau suy nghĩ lại thì lấy thêm chừng khoảng tầm 10 mấy bịch bỏ vào giỏ xách, cô nhân viên không rời mắt khỏi Lưu Triết, rồi bất chợt đập mạnh lên vai hắn một cái bốp, cười phà phà: - Gớm, cậu trai trẻ chắc thương vợ con lắm nhỉ. Eo ôi, sao đàn ông mà tâm lý quá

Hắn ngây ngô cười lịch sự gật đầu, đang định quay lưng đi tính tiền thì sức nhớ ra xoay người lại hỏi thêm: - Mà cô gì ời? Vợ tôi cô ấy đang đau bụng, cần phải làm gì để cho cô ấy bớt đau.

- Cậu trai có thể message phân bụng, hoặc cậu lấy gừng thái lát đắp vào bụng vợ từ 5 đến 7 phút rồi lấy ra, cũng có thể cho vợ cậu uống nước ảm, mà cách nhanh nhất là uống thuốc nhưng sẽ có rủi ro là chu kì kinh nguyệt của vợ cậu bị tắt, có khi ra không đều như trước.

Hắn cúi đầu cảm ơn rồi bước đi, lần đầu hắn hỏi về mấy vấn đề nhạy cảm như này, nhưng sắc mặt rất bình thường, thành thoi, chả có gì ngại ngùng đối với hắn? Thanh toán xong tiền. Lưu Triết nhanh chóng trở về khách sạn đưa cho Chi thay, hắn cũng không quên gọi nhân viên mang gừng và nước ảm lên, để đề phòng trường hợp message không có hiệu quả giảm đau.

**

Đến phòng, hắn bước vào không thấy Chi đâu liền cất giọng gọi, nghe cô thưa từ nhà tắm, hắn đi vào đưa băng, Chi cầm trên tay mà có chút bất ngờ? Là chính tay hắn mua ư? Bình thường thấy mà ghét nhưng những lúc Chi gặp khó khăn, nói chung hắn cũng có điểm tốt, Chi ngần ngại một lúc, trông Chi thần thờ, không động đậy hắn lay người hỏi: - Em sao thế? Mau thay đi rồi ra ngoài, tôi sẽ giúp em giảm đau bụng.

- Hà? Ồn

**

Huyền Chi rửa nước rồi mặc đồ mới vào, ra ngoài thì trông thấy trên bàn có nước ảm, và gừng, Chi đi lại nhìn hắn, chỉ tay nghiêng đầu hỏi: - Ủa, anh cũng biết mấy thứ này nữa hả.

- Biết một chút.

Hắn cười cười, đứng dậy kéo tay Chi đi lại ghế nằm xuống thư giãn, để hắn dễ dàng message. Do rằng Chi cũng đang cảm giác khó chịu, nên không phản kháng khi hắn đụng chạm vào bụng, ngược lại còn thích thú cho hắn message. Một lúc sau bụng Chi cũng bớt đau hẳn, Huyền Chi thoải mái ngồi dậy, đôi mắt bỏ câu to tròn nhìn hắn không chớp, mỉm cười: - Đây? Cảm ơn anh bụng của tôi cũng đỡ đau rồi.

Hắn thờ dài, đưa tay chỉ lên môi, ý bảo cô phải hôn để trả ơn thay vì cứ nói suông. Chi thấy vậy, hơi có vẻ nhẵn mặt, nhưng vì hắn đã giúp Chi. Nên Chi cũng không chấp nhặt làm gì? Chi choàng hai tay lên cổ hắn, tiến sát lại gần chậm rãi đặt môi mình lên môi hắn, kĩ thuật của Chi rất kém nên nụ hôn ấy chỉ kéo dài có vài giây thì kết thúc.

Lần này đưa cô đi nghỉ mát thành công cốc cả rồi? Haizz tự nhiên mùa đông lại rụng vào thời điểm này. Lưu Triết tính mặn nồng nhưng chắc phải dẹp bỏ hết? Đúng là tiếc.

**

Buổi tối đó

Đang dùng bữa thì đối tác của hắn đột ngột muốn gặp sớm hơn một ngày để bàn bạc công việc, hắn cũng không còn cách trì hoãn, do đây đối tác quan trọng. Vì sợ Huyền Chi một mình trong khách sạn buồn chán nên hắn cũng đưa cô đi.

Tại một nhà hàng Pháp sang trọng, phòng riêng đã được đặt trước, Chi không có hứng thú ngồi nghe công việc làm ăn, đã xin phép hắn được ra ngoài đi dạo.

Huyền Chi đi vòng vòng quanh nhà hàng cũng được một lúc lâu, đang mộng lung đi thì gặp cậu nhóc người Tây tầm 8 tuổi đang ngồi ở ghế đá chơi một mình. Cô nhìn xung quanh, không có người, cô mỉm cười trong lòng muốn tìm người nói chuyện nên đi lại.

Lúc đầu Chi lại bắt chuyện bằng vài câu tiếng Pháp mình học được, nhưng may sao cậu nhóc ấy cũng biết nói tiếng Việt Nam, Chi đỡ bất đồng ngôn ngữ.

- Sao em lại ở đây một mình thế?

- Bố mẹ Jack có việc bận bên trong nhà hàng, Jack không thích ồn ào, thế còn chị.

- Chị đến cùng chồng, chồng chị cũng có việc bận trong nhà hàng, chị không thích ồn ào giống em.

(...)

Cậu nhóc Jack rất thân thiện, hòa đồng và cởi mở, Chi và Jack nói chuyện một hồi quên cả thời gian, lúc Luru Triết bàn bạc xong công việc với đối tác đi tìm Huyền Chi gần chết. Hắn ra sau nhà hàng nhìn thấy Chi đang ngồi cười đùa với một người lạ cũng hên đó là cậu bé, chứ là thằng lớn tuổi hơn thì không yên với hắn? Nhưng hắn cũng cảm thấy bức bối, liền đi lại:

- Huyền Chi? Sao em không nghe máy

Chi giật mình quay đầu nhìn, vội đứng dậy bước đến chỗ hắn: - Điện thoại của tôi bỏ trong xe rồi.

- Ai thế kia.

- Một cậu bạn nhỏ tôi mới quen.

- Hừ, ai cho phép em nói chuyện vui vẻ với đàn ông lạ mặt? Chẳng phải vừa nãy em nói đi dạo thôi sao

- Nhưng cậu bé đó nhỏ mà? Anh cũng so đo, và lại tôi rất thích trẻ con.

- Nhỏ thì không phải đàn ông sao? Em đấy, bị khép vào tội dám qua mặt tôi, lén lút với đàn ông. Mà nếu như em thích trẻ con đến vậy, tôi không ngại tặng em vài con giống.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

- Nhỏ thì không phải đàn ông sao? Em đấy, bị khép vào tội dám qua mặt tôi, lén lút với đàn ông lạ. Mà nếu như em thích trẻ con đến vậy? Tôi không ngại tặng em vài con giống.

- Giống của anh, anh giữ lấy mà dùng đi, còn tôi thì không cần đâu.

Huyền Chi bậm môi, nhìn hắn chăm chăm, đúng là cái tên bệnh hoạn lâu năm, nghĩ gì Chi cần lấy giống của hắn cơ chứ? Chi không muốn con cô được sinh ra lại giống người như hắn. Luru Triết cau mày bước lại cạnh Chi, chỉ tại có thằng bé ngồi đằng kia cản trở, chứ nếu không hắn đã ôm Huyền Chi hôn tại chỗ, để biết thế nào là lẽ độ? Dám khinh thường con giống của hắn. Chi lùi về phía sau khi thấy hắn đi đến, đang tính cất giọng nạt nộ thì cậu bé Jack chạy đến hồn nhiên hỏi:

- Đây là chồng chị ạ

Hắn nghe đến chữ 'chồng' thì sắc mặt giãn ra, thay đổi rõ rệt. Hắn mỉm cười nhìn Huyền Chi, không cần Chi trả lời hắn đưa tay xoa đầu cậu nhóc giọng vui vẻ đáp lại: - Phải, chú là chồng của chị này đây, cháu dễ thương thật

Chi đứng ngẩn ngơ, đơ người, có hơi choáng váng với độ lật lọng chóng mặt của hắn, chỉ vừa lúc này thôi hắn còn hăm hực với cậu nhóc Jack, bây giờ lại khen người ta dễ thương, hẳn quả thực con người sống nhiều mặt. Huyền Chi cười duyên quay qua nhìn Jack gật đầu thừa nhận Luru Triết là chồng của mình.

- Bây giờ chị phải về rồi.

- Dạ, chị Chi xinh đẹp cho Jack ôm một cái tạm biệt được không

Jack nhìn Chi cười tươi, mai má bầu bĩnh đáng yêu vô cùng. Huyền Chi không ngần ngại, định là ôm một cái để tạm biệt, vì chắc đây cũng là lần cuối Chi và Jack gặp nhau. Chi vừa đi đến hắn đã nhanh tay cản lại bon chen lên trước, không muốn cho Chi ôm, Chi và Jack nhìn hắn chăm chăm, hắn khom lưng ngồi thấp xuống dang hai tay cất giọng:

- Ôm chú này, vợ chú trong người đang...

Hắn ngập ngừng chẳng qua là không cam tâm cho cô ôm Jack nên mới ngăn lại. Jack gãi gãi đầu tỏ ra khó hiểu, rồi khóe miệng rạng rỡ cười nói nhỏ với hắn: - Là trong người chị đang có em bé phải không chú.

- Phải, là có em bé

Hắn hớn hờ, Huyền Chi đứng đó trừng mắt, dờ dẫm tặc lưỡi không nói được lời nào, Chi đến bó tay với hắn. Chi lặng thinh đứng im tại chỗ cho hắn muốn làm gì làm. Cậu bé Jack ghé sát thì thầm nhỏ tiếng gì với hắn mà Chi không nghe thấy, chỉ thấy hắn cười rất vui rồi cả hai ôm nhau chặt cứng. Chừng vài giây sau thì buông ra, hắn đứng dậy xoa đầu Jack. Jack ngẩng mặt nhìn Huyền Chi đưa tay bái bai.

- Tạm biệt chị Chi, chúc chị và em bé khỏe mạnh.

Chi nghe xong ngượng đỏ hai má, nhưng vẫn phải gật đầu cảm ơn Jack, rồi lờ mờ nguyệt Lưu Triết khoe miệng Chi cay nghiệt. Cũng tại hấn mà ngày đèn đỏ của Chi lại thành đang có em bé rồi đấy, cái suy nghĩ điên rồ đó sao hấn có thể nói ra được nhỉ.

Chào cậu bé Jack xong xuôi Chi cùng Lưu Triết đi ra ngoài xe, đang đi hấn cứ che miệng mỉm cười, Chi liếc mắt sang nhìn rồi làm lơ như không biết, cũng chả muốn hỏi làm hấn làm gì cho một óc? Nhìn Chi im re hấn liền bắt chuyện trước. Nhưng sắc mặt Huyền Chi chả mấy bận tâm

- Tôi bàn chuyện hợp tác xong cả rồi giờ em muốn ở lại nghỉ ngơi vài ngày không?
- Không, tôi muốn về nhà
- Em không muốn nghỉ ngơi ở đây sao, dù gì chúng đang ở Pháp mà? Em vui chơi thư giãn đi? Rồi tôi sẽ đưa em về.
- Tôi không cần nghỉ ngơi, tôi không muốn ở cùng với anh, tôi muốn về nhà? Về nhà ngay lập tức. Giờ anh có cho tôi về không

Huyền Chi bực mình đứng im lại nhìn hấn nói lớn, cũng may ở đây không có ai nên Chi được quyền nạt nộ hấn. Lưu Triết thấy Chi có vẻ khó chịu, giận hờn, hấn không nhượng bộ bước đến ôm eo kéo Chi lại gần, giọng nói đánh thép vang lên, khiến Chi sợ chết khiếp, người Chi run run, không dám mạnh động đây hấn:

- Hừ, có phải dạo này tôi nuông chiều em quá, nên đâm ra làm cho em hư phải không? Em có đèn đỏ nhưng tôi không ngại mang áo mưa vào dạy dỗ em đâu? Phải chăng em muốn như vậy? Hừm

Lưu Triết ghé sát lại tai Chi nói, hơi thở ấm áp của hấn lan tỏa vào một bên mặt của Chi, làm mặt Chi đỏ bừng, Chi còn nghe và cảm nhận từng nhịp tim của hấn đang đập, Chi ngượng ngừng đưa tay đẩy nhẹ hấn ra, lúc này Chi ngoan ngoãn cực độ, mỉm cười nhìn hấn, đôi môi đỏ mọng mập mạp nói nhỏ:

- Xin...xin lỗi, nhưng tôi muốn về nhà, anh có thể cho tôi về không? Tôi sẽ ngoan mà

Đôi mắt long lanh của Huyền Chi nhìn hấn không chớp. Nhìn thấy Chi có vẻ như chán nản khi ở chỗ này, nên Lưu Triết cũng không muốn ép buộc, hấn dần dần buông thả tay ra khỏi eo Chi. Hừ, gật đầu đồng ý, Chi thờ phào nhẹ nhõm đưa tay lên vuốt ve ngực. Hừm, suýt nữa thì bị hấn xoi tái luôn rồi. Huyền Chi thoáng nhìn hấn thật sự bây giờ Chi ghét cay ghét đắng cái bản mặt ấy của hấn nhưng lại không có cách trả đũa? Hấn đúng là đồ khôn, bệnh hoạn, toàn chỉ nghĩ được phần thân dưới tròng phạt Chi.

- Nếu như em đã khẳng khái muốn về vậy tôi sẽ đặt vé máy bay, chúng ta cùng về chung? Giờ cũng trễ rồi? Về khách sạn nghỉ ngơi thôi.

Chi không nói gì thêm, lẳng lặng gật đầu rồi đi theo ra xe, mỗi phút mỗi giây Chi ở cạnh hấn đều phải cảnh giác đề phòng cao độ. Lưu Triết nhanh chóng đưa Chi về lại khách sạn, trong lúc Chi say ngất. Hấn cũng không quên liên hệ với hãng hàng không đặt vé máy bay cho ngày mai thuận lợi xuất phát.

Nói chuyện xong, hấn cúp máy thờ nhẹ quay đầu bước lại cạnh giường, ôn tồn ngồi xuống nhìn Chi trầm ngâm, say đắm, bàn tay thon dài đầy gân xanh, sờ vào má Chi, hấn không kìm nén được thốt ra vài câu.

- Anh muốn ở cạnh em? Nhưng em lại ghét ở cạnh anh, nghịch lý này đến khi nào mới kết thúc đây, Huyền Chi à? Anh yêu em, nếu như tìm được em sớm hơn một chút thì anh sẽ không phải cười Thẩm Y Nhiên.

Dứt lời hấn hôn lên chán Chi một cái, trong giấc ngủ Chi loáng thoáng nghe được vài chữ, nhưng tưởng đây là mơ nên im lìm ngủ tiếp, cho đến sáng mai. Khi thức giấc, Triết đã thu dọn xong xuôi. Chi dụi mắt nhìn hấn.

- Anh sắp xếp xong rồi hả?
- Ừ, giờ em vào đánh răng rửa mặt, thay đồ xuống dùng bữa rồi chúng ta ra sân bay.

**

Chi nhanh nhẹn bước vào phòng tắm, sửa soạn kỹ càng rồi đi xuống sảnh khách sạn cùng hấn, cả hai dùng bữa rồi mới đi, chuyến bay là 9h Chi ngồi mất 12 tiếng 15 phút mới đến Việt Nam. Về biệt thự riêng của hấn thì lúc này đã 10 giờ, Huyền Chi là rời tay chân, đi nhanh về phòng ngủ. Huyền Chi đặt mông lên chiếc giường êm ái thì trông thấy đi vào phòng tắm thay đồ mới, hình như là đến công ty, khi hấn bước ra Chi mở miệng hỏi han, ngồi nhiều giờ trên máy bay bộ hấn không mệt sao, đã về đến nhà còn không lo nghỉ ngơi.

- Anh không ở nhà hôm nay hả?
- Em lo lắng cho tôi đấy à? Nếu như em nói Ông xã ở nhà với vợ hôm nay đi? Tôi sẽ suy nghĩ lại, ở nhà ôm em ngủ.

Chí bấu môi, ngả lưng xuống trùm chăn xua đuổi hấn: - Hừ, tôi thấy tốt nhất anh nên đến công ty thì tốt hơn đấy? Đi nhanh đi, tôi không tiễn.

Lưu Triết che miệng bật cười thành tiếng khi thấy Huyền Chi thẳng thừng đuổi mình đi, thật sự ngay lúc này Triết muốn cởi áo ném xuống sàn nhà, lao ngay lên giường ôm chặt Chi, nhưng do hôm nay công ty có cuộc họp quan trọng, thân là Chủ tịch không thể vắng mặt? Triết đành ngâm ngùi thất cả vạt rồi rời khỏi phòng.

**

Vừa mới đến công ty lên phòng làm việc thì trông thấy Jems đang đứng trước cửa đi qua đi lại. Luru Triết vẫn bình thản lạnh mặt đi đến, Jems nhìn hắn cười rạng rỡ, vỗ tay rần rần.

- Triết? Rốt cuộc cậu đi Pháp với cô gái nào thế? Hôm cậu bay tôi có gặp Thẩm Y Nhiên ở trung tâm thương mại, cậu nói dẫn thêm một người đi? Mà Y Nhiên còn ở Việt Nam vậy người cậu dẫn đi là...

Hắn cau mày đứng im lại nhìn Jems, vừa mới đến công ty thôi đã gặp ngay tên bạn nhiều chuyện, tại sao Jems cứ nhớ mãi đến vụ này, hắn nghiêm nghị, khoanh tay trước ngực:

- Cậu làm việc cho ai thế?

- Ồ à, làm cho cậu

- Vậy tại sao giờ này cậu không về phòng làm việc đi, lại đứng đây hỏi chuyện của sếp? Cậu muốn tôi sa thải hả? Hay muốn bị cắt lương.

- Ok, cậu không muốn nói thì thôi? Tôi không hỏi nữa, mà này Hạo Thiên sắp về nước rồi đấy, cậu có muốn ra sân bay đón không.

- Khi nào?

- Chủ nhật tuần sau.

Hắn nghe xong khuôn mặt không tí cảm xúc, hơi hột hừm ra tiếng rồi quay lưng đi thẳng vào phòng. Jems chăm chăm nhìn theo, anh đưa tay sờ cảm đầm chiêu, cong môi cười miệng lăm lăm.

- Hạo Thiên mà biết cậu kết hôn với Thẩm Y Nhiên thì thái độ sẽ ra sao nhỉ?

**

Vài ngày sau, đèn đỏ của Huyền Chi bỗng nhiên hết bất thành linh, Chi biết tối nay phải ngoan ngoãn nằm sẵn trên giường

Cũng không hiểu sao tự dưng hắn đột ngột về sớm hơn mọi bữa. Chi nằm ngáp ngán ngáp dài chờ hắn đi tắm. Khoảng chừng 20 phút hắn bước ra, Huyền Chi chuẩn bị tinh thần chu toàn phục vụ.

Hắn thẳng tay ném chiếc khăn tắm xuống ghế, đi nhanh lại chỗ Chi. Chi ngẩn ngơ nhìn hắn, bộ hắn không thấy hộp durex đặt sẵn trên bàn sao? Chi chỉ tay miệng nhỏ cất giọng:

- Anh không mang bao hả?

- Tôi tặng em con giống quý giá, mang bao thì cho bằng niềm tin à.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

- Tôi cho em con giống quý giá? Mang bao vào cho bằng niềm tin à.

Luru Triết hăm he, điệu cười nham hiểm mà nhìn Huyền Chi như muốn ăn tươi nuốt sống, hắn nhanh chóng leo ngay lên giường. Chi khuôn mặt tái mét, hoảng hồn khi nghe hắn nói như vậy, Chi thấy ghê tởm, đã thẳng thừng từ chối mà hắn vẫn cứ cố chấp là như thế nào. Chi ngồi chồm dậy, cau có nói lớn:

- Tôi đã nói không cần con giống của anh mà, sao cứ bắt ép tôi phải lấy vậy? Anh bệnh hoạn vừa thôi

Chi vừa nói vừa vùng chân đá thật mạnh, Luru Triết bất ngờ ngã ngửa lồm lổm xuống giường. Huyền Chi không muốn khi kết thúc 1 năm, trở về nhà lại ôm theo một đứa trẻ, lúc đó cô ăn nói như thế nào với gia đình, dòng họ, Chi gằm thành tiếng khoanh tay trước ngực, ngồi một chút vẫn không thấy hắn đứng dậy, Huyền Chi bắt giác liếc mắt nhìn. Chi há hốc miệng khi thấy khuôn mặt hắn tái ngắt, mồ hôi hột ướt đầm vàng trán, hắn ôm chặt phần dưới thắt hông hên. Chi sợ hãi vội vàng đặt chân xuống bước lại xem sao? Chi lay lay người hắn, không phải Chi đã đá nhầm cậu em của hắn chứ.

- Luru Triết? Anh không sao chứ, này nhìn tôi đi, rốt cuộc anh bị gì vậy.

Hắn nhẩn nhừm, khó chịu, hắn quần quai dưới sàn nhà ngược mặt nhìn Chi. Ngón tay chỉ xuống đũng quần, không còn sức để mà ngồi dậy, hắn như la liệt, giọng nói còn có chút ngắt quãng, khỏe mặt hắn ngấn đỏ, nhưng không có hàng lệ nào tuôn ra:

- Em...em không biết mình đã đá nhầm cái gì sao.

Huyền Chi sợ, cắn răng run run, không ngờ đã có một cái thôi, mà khiến hấn thành ra như thế này? Chi bèn lên đưa tay xuống thử chạm vào cậu em của hấn, thì hấn la toáng lên, Chi giật mình rút tay lại, đỡ hấn ngồi dậy. Chi cảm thấy tội lỗi, áy náy vô cùng, nhờ đâu hấn bị gì Chi làm sao mà đền bù nổi, cái mạng nhỏ này của Chi chắc bị hấn phanh thây quá, nghĩ đến là Chi lại lo. Chi sụt sịt nước mắt hồi hán.

- Tôi xin lỗi! Tôi không có cố ý đá vào đó, bây giờ tôi đưa anh đi bệnh viện nha.

Chi lúng túng với lấy chiếc điện thoại trên bàn đèn ngủ, nhanh chóng gọi xe cấp cứu cho hấn, chỉ mới bấm số chưa kịp gọi đã bị hấn ngăn lại, không cho điện, Chi ngần ngại mặt đã nhợt nhạt, đứng lên còn chưa được sao không cho Chi gọi xe? Hấn vừa thờ vừa nhỏ giọng, nói thật là giờ hấn cũng không còn sức lực quát mắng Chi, Chi cúi gằm để nghe cho rõ hơn:

- Em biết lái xe hơi chứ, đưa tôi đi bằng xe nhà là được rồi? Nếu không ngày mai các trang nhất của báo mạng sẽ đề tin: Luru Tổng tập đoàn CEO bị tình nhân đá chúng của quý phải nhập viện mặt mũi của tôi để đâu.

Huyền Chi bình tĩnh lại, Chi hít thở sâu, Luru Triết nói có lý, hấn đường đường là Luru Tổng của một công ty lớn hàng đầu thế giới, giờ mà dính phải scandal này đúng thật mặt không có chỗ giấu.

Chi cất ngay chiếc điện thoại, lần này là do Chi sai nên Chi sẽ có trách nhiệm với hấn. Chi giúp hấn đứng dậy đi từ từ xuống nhà dưới. Giúp hấn rồi vào xe nhanh chóng khởi động máy trở hấn đi. Đã 10 phút rồi Chi vẫn chưa đến bệnh viện, hấn đau gần chết còn gặp Chi lái xe kiểu này, thì có mà vô quan tài cũng chưa đến. Hấn cau mày, cúi đầu hỏi Chi:

- Huyền Chi? Rốt cuộc em có biết lái xe không, em có bằng chưa vậy

- Tôi biết lái sơ sơ thôi, tôi mới học lái có mấy tháng à, chưa có bằng, nhưng anh yên tâm tôi sẽ trở anh an toàn đến bệnh viện.

Luru Triết nghe xong muốn bó tay với Chi, hình như Chi không nghe tiếng xe bóp còi in ỏi từ phía sau hay sao vậy? Hấn quay sang khuôn mặt như đang muốn cầu xin Chi

- Em lái nhanh hơn một chút đi, vì em mà mấy chục chiếc xe đang sau đuôi chúng ta kìa

Chi nghe Luru Triết nói thế liền ngoáy đầu ra phía sau xem thử, bỗng dưng giật mình, khi Chi trông thấy loáng thoáng đâu gần mấy chục chiếc xe đang đi sau đuôi thật, do vừa nãy Chi căng thẳng lái xe nên không nghe họ bóp còi, chắc họ rất khó chịu. Chi thở dài nuốt nước bọt rồi tăng tốc, vì đây là lần đầu Chi tự mình điều khiển một chiếc xe nên có phần hơi lo không tự tin. Đến bệnh viện Chi như rũ bỏ được một gánh nặng, đúng là lái xe không hề dễ dàng? Chi mở cửa điu hấn vào trong.

**

Bên trong bệnh viện:

- Anh đã làm gì mà bị thương như vậy?

Luru Triết nghe ông bác sĩ hỏi vậy, ngược mắt nhìn Chi, Chi xấu hổ quay mặt đi chỗ khác làm ngơ. Giọng hấn nhỏ nhẹ vang lên: - Tôi sơ xuất nên vấp ngã vào ghế, nhưng có bị nặng không bác sĩ.

- Không nặng lắm, chỉ cần tránh vận động hai tuần thì sẽ khỏi, tôi sẽ kê đơn thuốc cho anh uống thêm nhé.

**

Khám xong xuôi ông bác sĩ cẩn thận tiêm cho hấn một mũi thuốc giảm đau. Huyền Chi nhanh chóng đỡ hấn ra về, xem ra cũng đỡ đau hơn lúc đầu một chút, chỉ là đi lại còn hơi khó khăn, Chi lặng thinh không nói lời nào vì sợ hấn nghe lại câu kinh, nhưng mà trong lòng kể ra cũng khá vui, thế là Chi được sáng khoái nghỉ ngơi 2 tuần liền, hấn quay mặt sang nhìn:

- Sau này cậu nhỏ của tôi mà có di chứng gì, tôi sẽ bắt em bồi thường thiệt hại? Nghe rõ chưa.

Huyền Chi nghe vậy à ừ cần môi gât đầu cho qua, Chi chả muốn đôi co với hấn? Chi cũng không sợ, vừa nãy rõ ràng bác sĩ đã nói là bình thường? Chi cần ngưng hoạt động trong hai tuần, đi đứng nhẹ nhàng, cẩn thận là sẽ mau lành. Hấn định dùng cái này hăm dọa cô. Mơ đi, cô mà ngẫu hứng, cho thêm phát nữa là toi đời nòi giống nhà hấn. Ra ngoài xe hấn giành tay lái, hấn chết khiếp khi thấy Chi chạy, Chi mím môi cười nhường cho hấn.

**

Sáng hôm sau:

Phần dưới khó chịu nhưng Triết vẫn phải vác thân đi làm, bình thường hấn toàn tự mình mang quần áo, nhưng bây giờ đã có Chi làm thay, cho chừa cái tội đêm qua nhả tâm sát hại cậu nhỏ của hấn. Chi cẩn môi xấu hổ, mặc nhanh vào cho hấn, xong thì chuồn lẹ xuống dưới nhà.

(...)

Luru Triết vừa bước chân vào trong công ty nguyên một đám nhân viên xúm lại, xì xào bé tiếng vì dáng đi mới của Luru Tổng. Tên trợ lý Lee biết nhiệm vụ cau mày chỉ tay hằm hằm quát tháo:

- Còn không mau đi làm? Các cô các cậu muốn bị sa thải hay trừ lương đây

Đám nhân viên nghe tiếng nạt, quát của trợ lý Lee mới bắt đầu sợ hãi, lập tức ngưng xì xào, bàn tán, nhanh đi làm tiếp công việc, sắc mặt của Luru Triết lạnh như tảng băng, miệng hằn lằn bầm:

- Chỉ nhìn hai tuần! Mong Huyền Chi? Lần này em chuẩn bị liệt giường đi là vừa? Sao lại đá mạnh đến mức này chứ.

Lên đến phòng, hần ôn tồn ngồi xuống, trợ lý Lee từ bên ngoài mang vào cho hần một cốc cafe, nhìn thấy hần cứ trong tình trạng nhẹ nhàng, khép nép như phụ nữ, làm tên trợ lý cũng tò mò không kìm nén được buột miệng hỏi:

- Luru Tổng? Hôm nay anh không khỏe chỗ nào sao ạ

- Hazz! Chỉ là tôi cho giống quý, mà người ta không nhận nên thành ra như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12

- Hazz, chỉ là tôi cho giống quý, mà người ta không nhận nên thành ra như vậy.

Luru Triết trầm ngâm thờ dài buồn bã giải bày nỗi khổ, trợ lý Lee nghe xong gãi đầu không hiểu hần đang nói gì nữa. Cười cười cất giọng hỏi lại hần:

- Luru Tổng cho giống gì vậy ạ.

Hần đang rầu rĩ suy nghĩ, bất chợt nghe tên trợ lý hỏi thế. Làm hần đứng hình 5 giây, xong bình thần đặt nhẹ tách cafe xuống bàn làm việc, chả hiểu nổi cùng là đàn ông với nhau, mà trợ lý Lee lại không biết cho giống là gì? Phải chăng cô đơn quá lâu nên chưa cảm nhận rõ hương vị khi ở cùng phụ nữ nó như thế nào. Hần đan chặt hai tay vào nhau chống xuống bàn, bỏ cằm lên trên, chăm chăm nhìn trợ lý Lee cười loáng thoáng

- Tôi đã nói cậu còn độc thân thì mãi sẽ không thể hiểu được mấy chuyện này.

Trợ lý Lee ngẩn ngơ, lặng thinh không đáp, nỗi đau lại bị hần mang ra giễu cợt. Tầm khoảng 10 phút trợ lý Lee đi ra, gặp Jems nho nhã, thông thả bước đến, Jems ngó nghiêng chỉ tay vào phòng của Luru Triết hỏi tên trợ lý:

- Triết đến rồi à, tôi vừa vào công ty thì nghe xì xào bàn tán dáng đi mới của Luru Triết là như thế nào, bộ nó kì cục lắm hả?

- Dạ, có kì một chút xíu thôi anh, Luru Tổng nói cho là giống gì đấy mà người ta không chịu nhận, nên Luru Tổng mới thành ra như vậy.

Jems nghe xong thì bật cười khanh khách, hiểu rõ ngọn ngành câu chuyện, Jems nhìn sang trợ lý Lee, về mặt cậu ta cứ ngây thơ, non nớt, anh đưa tay lên vỗ vai bí mật hỏi nhỏ:

- Cậu Lee vẫn chưa quen ai phải không, nếu chưa thì cậu nên quen một cô đi là vừa, rồi cậu sẽ hiểu được thú vui tao nhã của đàn ông.

Jems nói xong vỗ thêm vài cái rồi đẩy cửa đi thẳng vào phòng Luru Triết. Anh trợ lý bậm môi, đi nhanh lại chỗ ngồi, haizz, đâu phải nói muốn quen là quen ngay được, còn phải xem đối tượng người ta có chịu mình không chứ. Huống chi Jems và Luru Triết có tài có tiền thì phụ nữ sẽ theo nường nượp? Còn trợ lý Lee thì...mà thôi đừng nhắc đến, Jems bước vào phòng làm lo, tỏ ra như chưa nghe gì về chuyện của hần, Jems lại gần đặt bản hợp đồng xuống bàn thể hiện một nhân viên nghiêm túc chăm chỉ.

- Tôi có tin mới cho cậu đây

- Nói đi

Jems nhìn bộ dạng ngồi trên ghế khổ sở mệt nhọc của hần thật sự rất buồn cười, Jems kìm nén thôi thì chuyện đó nói sau, vẫn là công việc quan trọng hơn, Jems ho vài cái lấy chất giọng, rồi khoanh tay trước ngực: - Ông Thẩm Chí Phát hình như dạo này đang có ý định kết thân với các cổ đông trong công ty, ông ta đang cố thuyết phục mua lại cổ phần của vài người. Xem bộ ông Thẩm thật, muốn lật đổ chiếc ghế hiện giờ của cậu, ông ta còn cho người theo dõi cậu nữa. Nhưng yên tâm tôi đã sai người dạy dỗ.

- Ủ, cậu nhớ canh chừng ông ta cẩn thận, có động tĩnh gì lập tức báo, những ai có ý định bán cổ phần cậu âm thầm mua lại, bắt kê chi ra bao nhiêu tiền.

- Được

Lưu Triết nói xong, tiếp tục cặm cụi xem xét những bản hợp đồng trên bàn. Jems nói xong công việc thì mỉm cười.

- Anh bạn? Cậu tìm được cô gái đã cứu sống cậu suýt chết đuối trong hồ bơi lúc 15 tuổi rồi sao? Giờ hai người đang sống chung ở biệt thự riêng à

Hắn nghe xong, bỗng dừng bút từ từ ngẩng mặt nhìn Jems. Khóe miệng giật giật, hắn không nghĩ là Jems lại biết chuyện nhanh như vậy, cứ tưởng sẽ giấu giếm được một thời gian dài, ai lại ngờ. Nhìn sắc mặt bất ngờ của hắn, Jems biết mình đã nói đúng. Hắn thờ sâu, ánh mắt sắc bén tia thẳng lên người Jems

- Chuyện này cậu cũng biết? Xem ra tay nghề điều tra của cậu ngày càng cao. Ừ, cậu nói không sai tôi tìm được cô ấy rồi

- Tối nay tôi đến nhà cậu ăn cơm được chứ hả

Hắn nhăn nhúm cau mày khi trông thấy cái vẻ mặt hóng hớt của Jems, Huyền Chi là của hắn mà, việc gì Jems niềm nở, phấn khích như vậy, bộ dạng đó hắn không muốn cho đến, khóe miệng Lưu Triết cử động chắc chắn thành tiếng lắc đầu: - Cậu đừng ảo tưởng sức mạnh, mau rút đi. Không có ăn cơm gì hết.

- Được, cậu keo kiệt với tôi chỉ vì một bữa cơm, thì tôi cũng không ngại đi rêu rao cậu bỏ Thẩm Y Nhiên qua chung sống với Tình Nhân? Triết à, cậu thấy cái nào sẽ bị tai tiếng hơn.

Lưu Triết tức muốn ói ra máu, gân xanh trên vầng trán đã nổi lên, lần này coi như hắn nhường nhịn, vì danh dự của Mộng Huyền Chi và hắn, còn Thẩm Y Nhiên hắn cũng chả thèm quan tâm. Hắn nghiêng răng ken két gặt đầu. Hừm, chỉ một bữa cơm cũng không phải cái gì lớn? Dù gì thì Jems đã biết sạch mọi chuyện.

- Đến đi

**

Buổi chiều hôm đó, Lưu Triết và Jems về nhà sớm, hắn cũng đã gọi cho cô Liên giúp việc chuẩn bị đồ ăn ngon tiếp đãi Jems trong lúc hắn còn đang lu bu đầu xe thì Jems nhanh chóng tung tăng đi vào nhà gặp Huyền Chi trước. Jems hào hứng muốn nhìn thấy dung nhan của Chi, để xem người làm Lưu Triết điều đúng nhớ mong nhiều năm liền, rốt cuộc có nhan sắc tuyệt vời như thế nào?

Huyền Chi đang ngồi ăn cherry xem phim thì Jems bỗng nhiên lao đến, miệng nói rôm rả

- Em dâu? Không ngờ em dâu lại xinh xắn như vậy, không uống công Lưu Triết bạn anh, lì lợm ở trong biệt thự này mấy tháng trời.

Huyền Chi ngẩn ngơ, đờ người không hiểu chuyện gì nữa, trái cherry trong miệng Chi còn chưa kịp ăn đã phải phun ra, Chi đưa tay cào cào đẩy mạnh Jems, tức giận cau có quát mắng:

- Cái đồ khùng này? Anh là ai vậy hả? Mau tránh ra coi

- Không, không buông, em dâu thật xinh, người ấm áp, mềm mềm nữa? Đúng là thật thích

Lưu Triết đi vào nghe Jems nói thế, còn tận mắt nhìn thấy Jems tự nhiên ôm ấp Huyền Chi, làm Chi đỏ cả mặt, hắn tức điên đi lại quát lên:

- Chết tiệt? Thằng khi này, không có cơm nước gì hết lập tức rút về ngay.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Ghen

- Chết tiệt? Thằng khi này, không có cơm nước gì hết lập tức rút về ngay về.

Lưu Triết hằm hằm bước nhanh lại lớn tiếng mắng Jems, hắn có vẻ bức khi thấy bạn mình thân thiết với Mộng Huyền Chi, không nhân nhượng nể nang hắn nắm cổ áo của Jems lôi mạnh ra, suýt tí nữa là Jems ngã ngửa ra sau. Huyền Chi thờ hồn hển, bị sốc nặng, cô đứng dậy chạy lại núp sau người hắn. Jems bật cười vỗ tay hoan hô, khuôn mặt vẫn chai lì điềm nhiên. Jems cực kỳ thích Lưu Triết tức giận

Lần này Jems phải làm cho Triết ghen ói máu thì mới thôi. Mà kể ra cô bé cứu hắn bấy giờ thật sự xinh, vẻ ngoài như vậy làm Lưu Triết mê mẩn đắm đuối cũng không uống phí. Jems sờ sờ chân mày nhìn chằm chằm Huyền Chi nghĩ thầm. Chi lau mồ hôi trên trán ngược mặt hỏi hắn.

- Đó là bạn của anh hả? Sao bệnh hoạn, lưu manh giống y chang như anh vậy

Hắn nghe vậy nhủ mày, quay sang nhìn Chi, trông thấy Chi nhọt nhạt chắc là vừa nãy hoảng loạn lắm, hắn im lặng xoay đầu liếc Jems thấy cậu ta cứ bình thản làm hắn càng tức, mặt hắn sắc đỏ hiện rõ thái độ căt lòi.

- Cậu nên nhớ ở nhà tôi là để dùng cơm chứ không phải ăn thứ khác? Đừng có thấy Huyền Chi đẹp mà tươm tướp tươm tướp.

Đôi mắt sâu thẳm, giọng nói sắc sảo, lạnh ngắt của hắn vang vọng khắp không gian làm Chi đứng sau rợn cả người. Jems nhắm tít mắt cười cười hi hi tỏ ra trêu chọc: - Chi tại tôi thấy em dâu xinh quá thôi, ôm một chút cậu cũng tính toán, tôi biết đồ này ăn không được nên cũng không dám động vào

- Sao? Em...em dâu, ai em dâu gì với anh hả, cái đồ bệnh hoạn biến thái.

Huyền Chi trừng mắt, hai tay chống nạnh đanh đá, chanh chua cất giọng nói to, đừng tưởng Chi hiền, Chi đẹp chứ không có dễ dãi đâu, nụ cười trên môi Jems nở rộ. Phải nói là anh vô cùng thích khi thấy Chi như vậy, có cá tính không bảnh bèo như Thẩm Y Nhiên. Jems nhanh chóng bước đến chà thêm bận tâm Lưu Triết đang có mặt, Jems đang tay lái kéo Huyền Chi lại ôm ấp cung nụng.

- Ôi, em dâu đáng yêu quá đi mất, dù ai nói ngà nói nghiêng thì em vẫn là em dâu của anh.

Huyền Chi bất ngờ, vùng vẫy cố gắng thoát nhưng cứ bị Jems siết chặt hơn, Chi như muốn chết ngạt, Lưu Triết bị xem như người vô hình không còn giá trị, hắn giận dữ đến đỏ cả mặt, những đường gân li ti cũng vì thế mà nổi lên, hắn cố giữ lịch sự, tay đưa lên tách Jems ra, kéo Chi vào lòng mình, đang định mở miệng nói thì cô Liên giúp việc từ nhà bếp chạy lại cúi đầu chào Jems và hắn, nhỏ nhẹ nói:

- Cậu chủ cơm đã chuẩn bị xong xuôi cả rồi ạ.

- Tiễn khách

Cô Liên há thành tiếng ngạc nhiên liền ngược mặt nhìn hắn. Ừa, khách mới đến đã đuổi về là như thế nào, cô Liên lặng im, ngờ ngạc không biết phải xử trí ra sao, cô Liên nào dám đuổi cậu Jems, Jems nhân nhỏ, với thái độ không nhã nhặn khi tiếp đãi bạn bè của hắn, Jems đã mất công đến thì phải ăn cơm xong mới về. Jems cười vui, rồi nghiêm chỉnh nói với cô Liên.

- Lâu quá tôi cũng chưa ăn cơm chị nấu, chúng ta vào bàn thôi, ăn xong tôi sẽ về mà

- Dạ được cậu

Cô Liên không ái ngại gạt đầu dẫn Jems đi vào bếp, trước đây hầu hạ ở biệt thự chính, cô Liên đã được tiếp xúc với Jems nhiều lần, tính tình của Jems rất hiền hòa, nên cô Liên mến, tự khi qua bên này ở thì đây là lần đầu Jems ghé chơi. Lưu Triết cứng họng bó tay thờ dài mặc kệ, hắn nhìn xuống xoa đầu Chi, chất giọng âm ấm nói nhỏ: - Nó chỉ nói linh tinh, em đừng bận tâm, hôm nay tôi quên gọi thông báo sẽ có khách đến nhà? Chắc em hoảng lắm

Huyền Chi bậm môi, ngược lên ngây ngô chớp mắt không đáp lại, hắn cười rồi nắm tay Chi dẫn đi vào, thôi thì ăn cho xong bữa cơm thì tổng cổ Jems về, hắn hăm hực suy nghĩ. Xuyên suốt bữa ăn Jems cứ mãi mê chống cằm, vui vẻ tay lia lịa gấp thức ăn cho Huyền Chi. Chi khó hiểu cũng cảm thấy không thoải mái, Chi ráng cười khẩy. Ôi mà, nhìn mặt đẹp trai, nhưng sao tâm lý thần kinh có vấn đề như vậy chứ. Chi quay sang nhìn hắn, cười duyên tự dưng lại muốn nũng nịu với hắn:

- Triết à? Anh ăn đùi gà này đi, em đang giảm béo không muốn ăn, cả cái này nữa

Chi gấp tất cả những gì Jems vừa đưa cho, chuyển qua cho hắn, hắn ngoảnh mặt, xong cúi xuống cười khúc khích gạt đầu.

- Được

Jems há hốc mồm, cảm giác nóng nực vội cầm ly nước lên uống. Ừa rõ ràng thông tin vài ngày trước Jems nhận được, là Huyền Chi cực kỳ ghét và không ưa bạn của anh kia mà, sao giờ lại thân mật đến lạ? Jems chỉ muốn đến để thám thính thử xem liệu chuyện đó có phải sự thật, nhưng chắc Jems đã nhầm lẫn, Jems chợt dạ nghĩ ngợi, vừa uống nước vừa gạt đầu nhẹ. Huyền Chi lẹ tay véo má hắn

- Triết của em ngoan quá à.

Phụtttt

Ngum nước trong miệng của Jems chưa kịp nuốt, lo sặc sụa phun ra ngoài. Chi bị một tí nước văng bắn vào người, theo phản xạ cô đứng dậy nhích lại chỗ Lưu Triết. Jems trở mặt nhìn, Jems nuốt nước miếng, đưa tay ngoáy lỗ tai xem thử mình có đang nghe lộn. Lưu Triết che miệng cười, ôm eo Chi mở lời.

- Em vừa nói gì? Nhắc lại thêm một lần nữa

- Há? Ồ, Triết của em ngoan quá à

- Không phải, em còn véo má nữa mà? Làm lại một lần nữa đi

Huyền Chi cười gượng rồi làm theo như hội nãy:

- Triết của em ngoan quá à

Jems bị nấc cục, không tin vào mắt, không tin vào những gì vừa nghe, Jems đập tay xuống bàn gọi lớn: - Chị Liên? Tôi xin phép về trước, thức ăn hôm nay ngon lắm.

Jems nói xong cầm áo vest đứng dậy nghiêng đầu đi thẳng ra ngoài cửa chính. Huyền Chi liếc mắt thấy Jems đi khỏi vuốt ngực thở phào nhẹ nhõm. Haha, không ngờ chiêu trò này của Chi lợi hại như vậy, haz đi rồi thì quá tốt, Chi đỡ phải bị Jems nhìn chăm chăm còn bị làm phiền lúc đang ăn, Chi phải đóng vai thì bị hấn kéo, khiến Chi ngã lên đùi hắn, cô hoảng hồn.

- Tôi muốn nghe thêm lần nữa, em nói lại đi.

- Đồ khùng, anh đừng tưởng những lời lúc nãy của tôi nói là thật chứ? Chẳng qua tôi giữ thể diện cho anh trước mặt bạn và muốn cho cái tên bệnh hoạn kia về thôi.

- Vậy sao? Nhưng mà tôi thích nghe: "Triết của em ngoan quá à", chỉ cần em nói một ngày 3 lần thì tôi sẽ tha cho em một đêm ân ái.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14

- Vậy sao? Nhưng mà tôi thích nghe "Triết của em ngoan quá à" chỉ cần em nói một ngày 3 lần thì tôi sẽ tha cho em một đêm ân ái.

- Anh nói thật không? Nam tử hán nói được là phải giữ lời.

Huyền Chi sáng mắt mỉm cười hi hi vui vẻ khi nghe hắn nói sẽ giảm đi những lần hoan ái, cứ tưởng chuyện gì to tát, một ngày 10 lần Chi cũng nói được chỉ cần hắn chịu tha mạng mỗi đêm. Lưu Triết nhìn, hai tay vẫn ôm Chi nghiêm nghị gật đầu đồng ý. Mộng Huyền Chi hào hứng vỗ vai hắn, giọng điệu thanh thản cất lời:

- Được thôi, nếu như anh muốn nghe thì tôi sẽ làm theo? Bây giờ buông ra được chưa tôi muốn về phòng.

Chi nhướn mày nhỏ lời, hắn hừm rồi buông hai tay khỏi người Chi. Huyền Chi đứng bật dậy hít thở sâu sáng khoái, thân nhiên phui mông cười tươi đi lên lầu. Đột Chi đi khuất Lưu Triết khoanh tay vào ngực nhếch mép cong môi cười ma mị, chứa đựng nhiều âm mưu đen tối. Xem ra Chi quá ngây thơ, làm gì có chuyện hắn tha? Trong từ điển không bao giờ có chữ đó. Chẳng qua hắn đang phải nghĩ đường nên muốn ăn kẹo ngọt cho đỡ nhàn nhưng mà thật thì chắc chắn không thể bỏ.

Lưu Triết mông lung nhìn xuống đứng quần, vẫn bị khó chịu chưa lành lặn hẳn, hắn đặt tay nhẹ nhàng lên, trầm ngâm, ngẫm nghĩ thương cho cậu nhỏ số phận hẩm hiu khi bị Huyền Chi nhẫn tâm đá mạnh. Đợi khỏe lại Chi biết tay! Hắn nghĩ ngợi vu vơ xong cũng đứng lên, bữa cơm coi như là kết thúc. Jems chắc cũng không dám đến lần hai nữa? Lưu Triết gọi cô Liên ra dọn dẹp bàn.

**

Sáng ngày mai.

Vẫn như giao ước hắn đang ăn, Huyền Chi chạy lại véo má hắn nũng nịu nói theo những lời của hôm qua. Cô Liên đứng trong bếp phụt cười nhìn chăm chăm. Lưu Triết nghe xong gật đầu tỏ ra thích thú hài lòng. Chi thấy vẻ mặt đó bĩu môi, thân nhiên đi lại ghé ngồi xuống ăn.

Ăn xong hắn đứng lên cầm áo chuẩn bị đến công ty, trước khi rời khỏi hắn nhìn Huyền Chi đang mải mê ăn mỉm cười hiền hòa chỉ tay nói: - Còn hai lần nữa? Em không được quên đâu đấy.

Huyền Chi ngước mặt miệng nhai nhồm nhoàm miếng há cảo ừm gật gật rồi phất lờ hắn cúi xuống tiếp tục đánh chén, món Chi yêu thích. Triết bước đến tay đưa lên xoa đầu Chi, xong xoay người sai bước đi thẳng ra cửa chính, hắn ra ngoài xe, tên tài xế lễ phép, nho nhã cúi đầu chào nhanh nhẹn mở cửa xe mời:

- Lưu Tổng? Trợ lý Lee vừa gọi báo phu nhân Thẩm đang làm âm ỉ trước phòng làm việc của anh, khi nhân viên không cho vào.

- Tôi biết rồi! Mau đến công ty.

- Dạ.

Lưu Triết thờ nhè nhẹ ngồi vào trong, chiếc xe hơi Rolls Royce Sweptail màu đen sang trọng đất tiền từ từ rời khỏi biệt thự riêng.

**

Tại công ty, Luru Triết hiện ngang, lạnh lùng đi đến phòng làm việc thì gặp Thẩm Y Nhiên đang gây lộn xộn! Chân mày hắn hơi nhíu, Y Nhiên ngoáy đầu vừa thấy hắn vội vàng xông lại. Thẩm Y Nhiên tức giận chỉ thẳng tay lên mặt hắn quát mắng giữa bao nhiêu nhân viên cấp dưới đang đứng đầy nhìn: - Luru Triết? Anh quá đáng lắm, tôi là vợ hợp pháp của anh, anh nỡ lòng bảo đảm nhân viên hồi hám rề tiền đó, không cho tôi vào phòng? Anh có xem tôi là vợ không

Hắn bình thản, cảm thấy nhột nhèo khi phải đứng nói chuyện với Y Nhiên, tại sao ông trời có thể tạo hóa ra một người chỉ biết khóc lóc, khinh rẻ người khác như cô ta được chứ? Nếu không nhầm thì cô ta cũng xuất thân thấp kém, được ông nội của hắn cứu giúp, hai ba con họ mới có ngày hôm nay, không biết ơn còn liên tục tỏ thái độ khó chịu với mọi người. Hắn hừ ra tiếng nhìn sang mấy nhân viên nam bảo vệ cất giọng:

- Các cậu làm tốt lắm! Mau đi làm việc đi.

- Dạ.

Sau khi mấy nam nhân viên đi hết, hắn bỏ tay vào túi quần nhếch mép nhìn Y Nhiên đôi mắt đã nhoe lệ, nhưng hắn cũng chẳng cảm thấy động lòng, Y Nhiên giận dữ đến đỏ cả mặt, hắn vô tình tàn nhẫn đưa tay lên bóp chặt cằm của Y Nhiên, cô ta nhăn nhó mặt giữ tay hắn đau đớn kêu la, dứt khoát Luru Triết vẫn không buông, hắn trừng mắt không nhân nhượng, khách sáo nghiêng răng ken két mở miệng.

- Cô không muốn bị mất mặt thì đừng bao giờ xuất hiện ở chỗ này trước phòng làm việc tôi. Đừng thử sức kiên nhẫn của người khác. Giây phút tôi lấy cô là điều tôi tệ nhất cuộc đời? Coi cô là vợ sao? Điều đó tất nhiên không.

Những lời của Luru Triết nói ra, như mũi dao xuyên thấu vào tim Thẩm Y Nhiên, từng giọt nước mắt của ả rơi dài trên hai gò má, nhỏ giọt lên cánh tay hắn, ánh mắt Y Nhiên sâu thẳm chứa đựng sự thù hận chăm chăm nhìn, ả dờ dẩn. Luru Triết hạ hê hất mạnh Y Nhiên ra một bên, phũ tay bỏ đi, Y Nhiên sụi sụi ngoáy đầu nhìn gọi lớn tên hắn: - Luru Triết? Anh là đồ khốn nạn

Hắn nghe vậy cười khinh, quay người lại, ả nhìn cái dáng vẻ của hắn, hai tay cuộn thành hình nắm đấm. Đang định cất giọng thì Jems bất ngờ đi đến, vô tình bắt gặp được khung cảnh Y Nhiên sứt sứt, hai mắt sưng đỏ, hàng lệ rơi là chảy! Jems im thin thít đứng hình. Thẩm Y Nhiên liếc qua Jems, ả có vẻ ngại ngùng xấu hổ, vội vàng bỏ đi nhanh ra khỏi khu vực phòng làm việc! Jems trở mặt hoang mang nhìn theo, sau khi Y Nhiên đi, Jems gãi đầu bước lại hỏi:

- Thẩm Y Nhiên sao thế? Hai mắt sưng vù cả rồi

- Cậu xót thương

- Không đời nào? Cậu biết rõ chuyện đó mà, sau vụ Y Nhiên đối xử với Hạo Thiên thì tôi đã có cái nhìn khác

Hắn không bận tâm đi về phòng, Jems cũng theo bước. Luru Triết đẩy cửa vào, lại ghé sofa nhà nhận đặt ngồi xuống, Triết ngẩng mặt.

- Cậu chuẩn bị một chức vụ giúp tôi? Tôi cần cho một người

- Hà? À! Ý cậu là em dâu Huyền Chi sao, nếu là vậy thì không thành vấn đề. Mà này cậu không lo lắng ba con họ Thẩm hành hạ Huyền Chi sao

- Có tôi ở đây cậu nghĩ kẻ nào dám động vào Mộng Huyền Chi.

Jems nghe vậy sờ cằm, anh cảm thấy buồn cười, lâu nay đàn ông ăn vụng qua lại với tình nhân, hầu hết không bao giờ cho vợ biết, đằng này Luru Triết một mực muốn công khai cho dân chúng, bàn dân thiên hạ biết? Thẩm Y Nhiên mà phát hiện chắc lại có chuyện vui xảy ra cho mà xem? Trùng hợp Hạo Thiên cũng gặp trở về, Jems đứng khúc khích cười, anh hóng kịch

(...)

Nói chuyện xong xuôi với Triết, Jems trở về phòng của mình! Buổi trưa Huyền Chi ở nhà quay clip gửi qua cho hắn hoàn tất một ngày nói 3 lần, để khỏi bị xoi thịt nên Chi phải chịu khó. Đến tối cũng vậy...thực hiện liên tục trong 3 ngày liền, Chi cảm giác nó trở nên nhợt nhạt.

Hôm nay đột ngột hắn về sớm, do là phần dưới đã ổn, thuốc tốt có khác, giờ thì không phải đợi 2 tuần nữa! Hắn tắm xong sạch sẽ đi ra, trên đầu rử rượi nước, Huyền Chi đang nằm trên giường lướt web, vừa thấy hắn Chi bò lại mỉm cười nói nhỏ:

- Anh cho tôi nuôi chó nha? Tôi thích mấy em này lắm, cho tôi nuôi, tôi hứa sẽ ngoan? Chứ ở nhà chán kinh khủng

Luru Triết nghe vậy, cười khẩy, thẳng tay ném chiếc khăn trên đầu lên ghế, sai từng bước dài lại giường đẩy Chi xuống, hắn nằm phía trên, những giọt nước li ti nhỏ vào mặt Chi, rồi đến bã vai! Luru Triết sờ môi Chi khẽ nói:

- Em chỉ có thể nuôi con của chúng ta, còn đám ba thứ đó quên đi.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

- Em chỉ có thể nuôi con của chúng ta, còn dăm ba thứ đó quên đi.

Lưu Triết khẽ cười, ngón tay vẫn sờ qua sờ lại trên bờ môi đỏ mọng của Huyền Chi. Chi nghe vậy mím chặt miệng, xụ mặt xuống hất tay hắn ra, nuôi con cái gì chứ, Triết chỉ được cái nói chuyện hoang đường là giỏi giang, bộ hắn quên mất mình uy hiếp Chi đưa về đây làm sao? Chi chỉ có nhiệm vụ chu toàn mỗi đêm cho hắn, chứ không có nghĩa vụ sinh con, muốn Huyền Chi sinh con hà quên đi. Triết thấy Chi im ru, nhanh tay nâng cằm Chi lên cười ra tiếng cất giọng nham hiểm.

- Đã nghĩ thông suốt chưa? Em có muốn sinh con cho tôi không.

- Không, anh lo nghĩ đường đi kìa, chưa lành lặn đã nghĩ lung tung? Coi chừng sau này mất nòi giống lại quay sang trách móc tôi.

Huyền Chi thẳng thừng từ chối, đưa tay đẩy người Triết ra, ngồi dậy. Gôm, nước trên đầu liên tục nhỏ tút tung vào mặt làm Chi khó chịu nhăn nhó, Chi lau đi rồi thản nhiên nhìn qua, thấy hắn nằm lì trên giường tóc còn chưa sấy khô, cứ thế sẽ ảnh hưởng đến da đầu mắt? Chi thở dài mệt mỏi bước xuống, đến bàn trang điểm cầm máy sấy lại cầm điện, kéo tay hắn.

- Nào! Mau ngồi dậy, tôi sấy khô đầu cho nè, để thế không tốt. Anh lớn rồi còn như con nít.

Triết nghe xong ằm ờ ngớ ngàng ngồi lên, dựa vào ngực Chi cho Chi làm, hắn thấy làm lạ khi hôm nay tự dưng Huyền Chi đảm đang lại tốt bụng đột xuất thế, có phải thấy lòng, dụ dỗ hắn để nuôi chó không? Dù như thế nào hắn cũng không cho nuôi. Triết gạt gù ngược mặt lên hỏi Chi.

- Em rảnh rồi làm sao? Ở nhà không có việc gì làm hử, có muốn tôi tạo công việc không? Những việc này rất vui.

- Ừa, là việc gì anh nói nghe xem thử, vì tôi ở trong căn nhà rộng lớn này cũng buồn chán tôi muốn có một em cún thì anh lại không cho.

- Việc thứ nhất cực kỳ nhân nhả, em chỉ cần mang thai, nghỉ ngơi 9 tháng 10 ngày đợi đến ngày sinh.

Huyền Chi ngờ ngác nhanh tay tắt máy sấy tóc, cái việc này hắn cũng nghĩ ra được hả? Mang thai Chi không bao giờ làm đâu nhé? Đã nói nhiều lần sao hắn không chịu hiểu? Ồ, mà Chi nghĩ trước nên âm thầm nhờ cô Liên mua thuốc uống để phòng trường hợp có con ngoài ý muốn, kệ hắn không dùng bao thì cũng không thể dính, Lưu Triết ngoáy mặt ra sau say sưa nhìn, có vẻ như bắt Chi mang thai là chuyện không thể nào xảy ra, Triết nghiêm túc nói tiếp:

- Không mang thai cũng được, vậy đến công ty tôi làm việc đi? Em cũng 25 tuổi rồi, không muốn thực hiện ước mơ của mình sao.

- Đến công ty anh làm việc hả?

Chi trở mặt khuôn mặt cứng đờ nhìn chằm chằm, hắn điên à? Ở nhà Chi còn sợ chết khiếp vợ hắn biết chuyện, đằng này Lưu Triết ngang nhiên kêu Chi đến làm việc, hắn muốn cô Thẩm Y Nhiên cảm thấy axit tạt thẳng vào mặt Chi đánh ghen hả, bị như vậy Chi sống làm sao? Chi đưa tay sờ mặt rùng mình, mới suy nghĩ Chi đã cảm thấy ớn lạnh, đau rát. Triết nheo mắt lay mạnh người Chi:

- Em sao thế? Đang nói chuyện lại nghĩ ngợi đi đâu vậy. Tôi đã kêu Jems chuẩn bị cho em một chức ở trong công việc.

- Hà! Không, tôi không đi làm đâu, công ty sẽ có vợ anh xuất hiện mà? Anh muốn tôi bị vợ anh đánh à, các clip trên mạng họ đánh ghen đã man lắm?

- Em nói linh tinh gì vậy? Thẩm Y Nhiên mà dám ra tay với em

Huyền Chi méo mào, sợ run người nép vào tường, cô đâu phải mình đồng da sắt mà không biết sợ là gì, cô ở nhà nuôi chó còn sướng hơn, cô lác đầu lia lịa dứt khoát không muốn đi. Triết khoanh tay vào người à ừ nghiêm nghị uy hiếp:

- Không muốn đến công ty làm việc, thế lo ở trong nhà mang thai sinh con? Huyền Chi, em chỉ có hai sự chọn lựa.

- Tôi không muốn sinh con, cũng không muốn đến công ty anh làm việc, anh có làm gì cũng vậy

- Hừm! Dựa vào lọ thuốc tránh thai của em mà lại tự tin đến vậy hả? Lọ thuốc vô dụng đó, không thể đầu lại đàn cháu khỏe mạnh của tôi?

- Hà? Sao...sao anh lại biết lọ thuốc đó chứ

- Quên nói cho em, lọ thuốc đó tôi đã đổi, bữa giờ em uống chỉ là thuốc bỏ mà thôi

Chi nghe xong sững sốt, không thể tin lâu nay Chi uống chỉ là thuốc bỏ, hèn gì Chi ăn rất ngon, ngủ rất kỹ như heo, cơ thể cũng sáng khoái nữa. Chi vội vàng chạy vào nhà tắm cầm lọ thuốc ra ngoài xem, Triết nhếch mép cười hả hê, tưởng rằng qua mặt được hắn hả.

- Sao anh biết mà đổi?

- Chị Liên là người của tôi? Đã sống trong nhà này thì mọi thứ phải thông qua tôi, lọ thuốc đó em nghĩ giấu giếm mà được à?

- Híc, cô Liên ơi? Sao không nói với Chi

Huyền Chi âm ức sứt sùi nước mắt, mở cửa phòng chạy xuống lầu miệng gọi lớn, cô Liên đang ở trong bếp giặt quần áo, ngoáy đầu bước nhanh ra thì Chi đi đến, đưa lọ thuốc lên, sụt sùi hỏi:

- Cô Liên đổi thuốc của cháu rồi ạ? Lỡ cháu có thai thì làm thế nào.

- Cô Chi thông cảm, do cậu Triết đã biết nên không thể giấu, và lại cô Chi đã 25 tuổi, uống thuốc tránh thai nhiều thì sau này rất khó có con, hay bây giờ cô Chi mang thai đi, có con ở lứa tuổi này rất hợp

- Không được đâu cô? Cháu phải có con với người cháu yêu và chọn lấy làm chồng sau này, người ấy phải thực sự yêu cháu.

Cô Liên im lặng, không hiểu Chi đang nói gì, tại sao phải tìm người đàn ông khác khi đã có cậu Triết ở bên cạnh cơ chứ? Cậu Lưu Triết yêu thương Huyền Chi lắm chứ? Một ngày gọi cô Liên đến mấy chục lần, dặn dò cô Liên kỷ lưỡng chuẩn bị đồ ăn cho Chi thật cẩn thận, chu đáo? Cô Liên nghĩ ngợi lắc đầu.

Lưu Triết đứng ở bậc thang, cau có khi Chi nói như vậy? Đã ngủ với hắn nhiều đêm còn mong muốn, tơ tưởng nghĩ đến người đàn ông khác, hắn bước nhanh lại, nói cô Liên đi làm việc rồi ôm chặt chiếc eo Chi. Đầu hắn vùi vào bờ vai Chi, cựa quậy giọng hắn nhỏ dần:

- Nói thế, em không yêu tôi à? Vậy thì em xác định liệt giường đi? Không cần đi làm nữa

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16

Đây là chap (16) mọi người đừng quên inbox cho Thùy nữa nà, Thùy tắt thông báo messenger rồi, mọi người làm Thùy khó xử quá

- -----

- Nói thế, em không yêu tôi à? Vậy thì em xác định liệt giường đi? Không cần đi làm nữa

Lưu Triết hằm hằm, hai tay siết chặt eo Chi, xem ra tâm trạng hình như không vui? Huyền Chi có thể cảm nhận được điều đó qua từng câu nói vừa rồi từ miệng hắn thốt ra? Cơ thể Chi dần bất động, cứng đờ Chi khó hiểu, có sao hắn phải nói như vậy làm Chi lại suy nghĩ lung tung bậy bạ, cô thờ ơ nhẹ cổ ngăn chặn cái dòng cảm xúc lẫn lộn đang lộng hành không yên trong người. Cô không muốn có bất kỳ mối quan hệ tình cảm nào xảy ra với Lưu Triết, tốt hơn hết cô nên thực hiện tròn bổn phận là kẻ làm ấm giường cho hắn 1 năm.

Cô cúi đầu xuống, nhẹ nhàng, khéo léo, kéo buông hai tay hắn ra khỏi eo, đầu Triết cũng vì thế ngẩng lên nhìn, Huyền Chi quay người, sắc mặt hẩn nhợt nhạt, hằm hiu. Bộ vừa nãy cô nói gì sai sao, thì hết thời hạn cô cũng phải về quê kiếm một tấm chồng tốt để nương tựa cuối đời chứ. Cô khoanh tay vào ngực, bình thản hỏi chuyện.

- Anh bị hãm à? Việc gì tôi phải yêu anh? Anh quên mình đã dùng đoạn clip uy hiếp tôi như thế nào hả, còn hỏi như thế, tôi sau này sẽ về quê kiếm chồng và sinh con cho người tôi yêu.

- Em nghĩ 1 năm chung sống với đàn ông, trinh tiết cũng không còn thì tên nào dám lấy

- Tôi sẽ lấy một người không quá là câu nệ chuyện còn trinh hay đã mất, anh đừng nghĩ ai cũng giống anh, mà tôi nghĩ lại rồi, mai tôi sẽ đến công ty anh làm, xem như đổi không khí, nhưng nói trước tôi không muốn bị vợ anh tạt axit đâu.

Mộng Huyền Chi nói xong hết khoe môi cong cong mỉm cười duyên, thong thả bước qua hắn đi lên lầu. Lưu Triết ngoáy đầu lại nhìn, bóng lưng cô dần khuất, hắn rút tay vào túi quần, về mặt dăm chiêu, bây giờ hắn chưa thể nói sự thật cho cô biết, xem ra phải thu xếp ổn thỏa vấn đề hai ba con họ Thắm, sau đó mới có thể đường đường chính chính về ra mắt ba mẹ vợ.

Hắn nghĩ ngợi xong thì móc điện thoại trong túi bấm số gọi cho Jems, xem tình hình Jems chuẩn bị như thế nào, nói chuyện khoảng tầm 10 phút hắn đi về phòng, đã thấy cô ngủ say như chết, hắn lắc đầu, bước đến kéo tấm chăn đắp lại từ từ cho cô, không biết có phải do thuốc hắn kêu cô Liên đổi không mà cô ăn, ngủ như heo. Triết nhẹ nhàng đặt mộng ngồi lên nệm, bàn tay to lớn, từ tốn sờ vào bên mặt của cô, say đắm nhìn một lúc, hắn hôn lên môi cô một cái rồi đứng dậy đi lại bàn làm việc.

**

Sáng ngày mai.

- Này? Công ty anh không có đồng phục hả, sao lại bắt tôi mặc đồ hiệu, đắt tiền đi làm.

- Có! Nhưng chúng không hợp em, em nhanh, mau đi thay vào còn xuống ăn sáng

- Ui, đi làm mà không tuân thủ quy định sẽ bị nói ra nói vào đấy? Lúc đó tôi sẽ bị chỉ trích cho mà xem

Lưu Triết cười nham nhở, luôn tay kéo Chi lại ôm chặt, hân cúi mặt xuống ghé sát lại tai Chi thì thầm nhỏ giọng khiến Chi bắt gặp đỏ mặt.

- Nếu bọn họ chỉ trích? Em chỉ cần nói, em là người của Lưu Tổng, bọn họ tự khắc sẽ biết cư xử, không phải lo

- Anh điên rồi! Nói thế chẳng khác nào tôi tự đi tìm chỗ chết, dù gì tôi cũng là nhân viên sẽ không nhờ cậy anh đâu.

Mộng Huyền Chi mím môi ngược mắt nhìn lên đưa tay đặt vào trước ngực hân đẩy ra, rồi nhanh nhẹn cầm quần áo vào phòng tắm thay, Chi thờ dãi, ước một việc chỉ cần không chạm mặt vợ của hân là cô biết ơn ông trời lắm rồi. Sau khi ăn sáng xong xuôi Chi cùng hân rời khỏi nhà, ngồi trong xe Huyền Chi bần khoản, quay sang nhìn hân nhỏ giọng, vì đang có tên tài xế riêng và trợ lý của Triết làm Chi không dám lớn tiếng

- Anh cho tôi xuống, tôi đi xe taxi, nghĩ sao xin việc làm mà đi xe với anh, anh muốn công khai à

- Ai cần em xin việc làm?

- Sao chứ? Anh nói gì vậy

- Tôi đã nói Jems chuẩn bị chức vụ sẵn sàng chờ em đến nhận, xin việc làm gì, rườm rà phiền phức? Em là tình nhân luôn được ưu tiên.

- Trời ơi? Anh...anh khủng hả? Chức vụ ở công ty đã có sẵn tôi không làm, tôi muốn xin vào bằng thực lực của tôi, như vậy người khác mới nể nang

Huyền Chi bức xúc đến mức độ không kìm nén nổi cảm xúc của chính bản thân, trước đây cô đã biết mấy vụ này, hay đi bằng cửa sau, như làm vậy để làm gì, càng bị họ ghét, huống hồ Chi thừa sức thông minh và năng lực thì cần gì dựa hơi vào hân? Chi tự đi bằng chính đôi chân sẽ tốt, Chi đan hai tay vào trước mặt, tỏ ra cầu xin năn nỉ hân, hân liếc mắt nhìn qua nhưng vẫn cố tình làm lơ, ý hân đã quyết thì không một ai lay chuyển được.

- Anh cho tôi nộp đơn xin việc đi? Năng lực của tôi có thừa

- Đi cửa chính hay cửa sau thì cũng như nhau, em còn lèo tèo thì lên hân chức phó giám đốc công ty

Hân hồ hững nhìn qua, khuôn mặt lạnh tanh giọng nói nghiêm nghị, Huyền Chi nghe xong tặc lưỡi, dờ dẩn, Chi ngậm ngùi cúi đầu xuống, nuốt nước bọt vào, xoay người ngồi nghiêm chỉnh, Chi lặng thinh, Lưu Triết đưa tay sờ mũi, khóe môi cử động cười nhẹ, hân biết tính của Huyền Chi nên cũng không phân phó chức vụ gì cao, bộ phận này hợp với chuyên ngành của cô

Chi làm lì 20 phút đi cùng hân chả thêm nói gì nữa, Chi nhìn ra cửa xe bây giờ đã là mùa Thu bầu trời trong xanh, điệu hân, Chi mở cửa kính xuống hít một hơi không khí, trời ơi giờ mà được về quê thì tốt biết nhường nào? Cứ suy nghĩ 1 năm không được về là lòng Chi lại chua xót, rìa mắt của Chi bắt đầu cay cay.

Lưu Triết nhìn qua thấy Huyền Chi trầm ngâm suy tư, lòng hân muốn hỏi nhưng miệng thì không thể thốt lên, đành để Chi một mình! Lái xe tầm 15 phút thì đến nơi. Biệt thự của hân cách công ty tầm 35 phút lái ô tô, chiếc xe nhanh chóng di chuyển sang khu đậu riêng biệt nên tất nhiên nhân viên sẽ không trông thấy Huyền Chi, thay vì lên trước cửa chính, Chi mông lung, lơ ngơ nhìn xung quanh, rồi đập người hân hỏi nhỏ.

- Chỗ nào vậy?

- Hầm đậu xe riêng của tôi, em không phải lo lắng chỗ này nhân viên không được phép qua lại, trừ mấy người bảo vệ

- À

Huyền Chi vượt ngực thở phào nhẹ nhõm, chiếc xe dừng hân, thì ngay lập tức có hai nhân viên nam vạm vỡ, lực lưỡng đi lại cúi chào lịch sự mở cửa, Chi mỉm cười bước ra. Ui cha, sao mà đẹp quá đi, hầm đậu xe mà cũng sang nữa, ở đây thì thang máy nối liền lên thẳng phòng làm việc của hân. Lưu Triết bước đến đưa ra cho Chi một tấm thẻ nhắc nhở.

- Em cầm đi? Cái này là sử dụng riêng chiếc thang máy đó, có việc gì em cứ dùng nó

- Thôi khỏi, anh cầm đi

- Vậy được, từ nay em cứ đi cùng tôi.

- Há? Tôi cảm...tôi cảm mà.

Huyền Chi nhanh chóng giật lấy chiếc thẻ trên tay hân, cười khẩy. Triết hừm ra tiếng rồi đi vào thang máy cùng Chi

Thang máy này hân toàn dùng là bằng dấu vân tay, nay thiết kế thêm tấm thẻ cho cô tiện lợi đi lại, vì dù sao thang máy cũng thông dụng đi qua bộ phận cô làm

Lên đến nơi Luru Triết đưa cô qua chi nhánh để nhận việc, cô vừa đi vừa nhìn ngó lung tung, đây camera lắp khắp nơi, công ty hẳn chuyên về, đá quý, kim cương sản xuất các loại trang sức quý nên an ninh cô thấy vô cùng là nghiêm ngặt, đang đi tình cờ chạm mặt Jems, anh ta vừa gặp Chi đã mừng hơn trúng số độc đắc.

- Em đâu? Em đến nhận việc à

- Cậu cẩn thận cái miệng đấy, Huyền Chi mà bị Y Nhiên tạt axit là lỗi tại cậu.

Luru Triết liếc mắt nhìn sang cô tình nói đùa cho Chi giảm bớt căng thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17

- Cậu cẩn thận miệng mồm đấy, Huyền Chi mà bị Y Nhiên tạt axit là lỗi tại cậu.

Luru Triết liếc mắt nhìn sang cô tình nói đùa cho Chi giảm bớt căng thẳng. Huyền Chi đang nghiêng ngả quan sát xung quanh, nghe hẳn nói thế giật tít sợ sệt, Chi lờm ngớt hẳn, nói gì không nói lại nói cái chuyện giật gân đấy? Lỡ nhờ Chi bị thật rồi làm sao, lúc đó ai chịu trách nhiệm, chắc hẳn thấy Chi xấu xí cũng co cẳng mà chạy mất dép? Huyền Chi véo vào hông Luru Triết một cái rõ mạnh, cắn vành môi trừng mắt.

- Anh phui phui cái miệng, mới làm ngày đầu tiên bị dọa thế ai dám làm việc nghiêm túc?

- Được

Luru Triết mỉm cười, giọng ân cần nhẹ nhàng vang lên, dù gì ở đây là nơi làm việc hay có người đi qua đi lại nên Luru Triết cũng giữ khoảng cách hẳn với Huyền Chi, để đảm bảo không có tai nạn nhắm vào người cô, Huyền Chi găm gừ tạm thời chấp nhận bỏ qua. Chi không biết mình đến đây làm trong bộ phận nào mà cả Luru Triết và Jems đều không thấy nhắc gì? Jems chờ hai người nói xong xuôi thì mới dám mở miệng.

- Cả hai nói xong rồi chứ hả? Giờ đến phiên tôi, em đâu...à không, Huyền Chi, em theo anh, anh sẽ đưa em sang nơi làm việc từ nay em làm chung bộ phận với anh.

- Hả? À, được

Huyền Chi cúi đầu xong bước qua chỗ Jems, Jems nhanh chóng chỉ lối dẫn Huyền Chi đi, hẳn thấy hai người đi khuất, thì cũng quay lưng về phòng làm việc của mình. Huyền Chi được Jems đưa sang bộ phận marketing. Chi mất tầm 30 phút để làm quen chào hỏi mọi người, thoát nhìn sơ qua có vài người không ưa Chi cho lắm, họ khó chịu ra mặt, Chi vẫn giữ trong lòng, ngậm ngùi, làm lơ như không quan tâm? Và lại Chi đến là để làm việc chứ có phải đến để nhìn sắc mặt của bọn họ? Jems chỉ cần kể mọi việc, cảm thấy Jems chu đáo, tốt bụng, làm Chi áy náy cái vụ Jems đến nhà chơi bị cô làm một cú bô về? Huyền Chi ngược lên miệng nấp máy nói nhỏ

- Cảm ơn anh nha, anh thân thiện và tốt quá à

- Muốn cảm ơn vậy hãy mời anh ăn trưa đi, cảm ơn bằng miệng không thiết thực

Jems nháy mắt với Huyền Chi, làm Chi ngượng đỏ mặt, cô mê mẩn nhìn Jems đắm đuối, sao cô không nhận Jems có điểm quyến rũ, thu hút như thế sớm hơn nhỉ, bỗng dưng bị lên cơn nấc cụt ập đến vô cớ, khiến cô không có cách kiểm soát, cô vội bịt miệng quay đi chỗ khác xấu hổ, Jems bật cười ra tiếng với bộ dạng hài hước đó:

- Huyền Chi à? Nhìn em dễ thương thật, nói tóm lại là trưa nay em phải mời anh đi ăn, sẵn tiện anh có vài việc cần trao đổi và chỉ cho em

- Hả? Ừm...t...tôi biết rồi! Cảm...cảm ơn anh nhiều

Jems ừ xong xoa đầu Huyền Chi rồi bước đi, Chi ngoáy lại nhìn theo, lấy hai tay che mặt cười tủm tỉm, vài ba chị ngồi cách đấy không xa, liếc Chi tỏ thái độ tức giận khi Chi thân với Jems, Huyền Chi thấy ánh mắt như tia lửa chăm chăm quan sát, làm cô có chút không thoải mái, cô trở về trạng thái ban đầu, tập trung vào máy làm việc. Một chị đứng dậy bước đến mang theo một sấp tài liệu ném mạnh xuống bàn Chi, lớn giọng ra lệnh

- Nhân viên mới phải không? Làm đi, trưa nay phải nộp lên bàn cho tôi! Đi làm mang đồ hiệu? Không ra nê nê gì cả, ngày mai phải mang đúng đồng phục của công ty

- Dạ

- Khoan? Còn đồng này nữa, cô mau làm đi

Lại thêm một chị đi đến đặt một đồng giấy tờ, mỉm cười khinh rẻ kêu Chi làm, Huyền Chi ngơ ngác một chút, rồi vội vàng dạ gật đầu, đưa tay kéo mấy đồng giấy tờ lại, thấy Chi miệt mài cặm cụi làm, hai người phụ nữ trẻ tuổi nhếch mép cười hả hê đắc ý, hai người đó thiết nghĩ Huyền Chi có làm hết ngày cũng chưa chắc xong, nói chi buổi trưa phải nộp.

Sau khi hai người đó bỏ đi Huyền Chi mới dám ngược mặt lên thở phào, nhìn sơ thì hai người đó chưa đeo nhẫn cưới tức là vẫn còn độc thân, cô gãi đầu nghĩ thầm chắc tia Jems, nhưng khi trông thấy cô thân thiết với Jems nên mới sinh ra lòng đố kỵ ghen ghét? Nhưng Chi chỉ có thiện cảm với Jems vì anh khá tốt bụng nhiệt tình thôi, chứ nghĩ sâu xa gì đâu mà. Huyền Chi còn đang dính một cục nợ khổng lồ là Luru Triết thì sao dám hó hé với bạn thân của hắn.

***

Huyền Chi ngồi 4 tiếng đồng hồ nhưng vẫn chưa đầu vào đâu cả, ngược nhìn thì cũng đã gần trưa tới nơi rồi, Chi cắn răng, kiểu này là Huyền Chi chết chắc trong tay hai người kia ha. Chi đã hết cách đành rút điện thoại ra cầu cứu Luru Triết.

***

Đúng vào buổi trưa, Huyền Chi làm xong liền mang lại nộp cho Trang và Ngân, về mặt Chi tươi roi rói.

- Em làm xong rồi.

- Cái gì? Nhanh...nhanh vậy sao? Mà có chính xác không đó, mang về kiểm tra lại rồi hẵng nộp

- Dạ chính xác lắm, chị cứ xem đi ạ

Trang nghe xong đành ngậm đắng à ừ cầm lấy bản hồ sơ Chi đã soạn thảo. Huyền Chi lịch sự nhã nhặn cúi đầu rồi quay lưng đi về bàn làm việc, Chi biết rõ hai người kia cố tình giao việc không phù hợp với chuyên môn của mình nhưng Chi vẫn làm, cũng may đã có Luru Triết chứ nếu không Chi ngum củ tỏi.

***

Bữa cơm trưa Huyền Chi như lời hứa mời Jems đi ăn gần công ty để cảm ơn. Bữa cơm của họ cũng không kéo dài, nói chút chuyện công việc, ăn xong rồi rời khỏi, không hiểu sao Luru Triết biết được, tới đến giật dỗi hằn học vạ đầy.

- Trưa em đi đâu? Sao tôi không thấy

- Tôi đi ăn với Jems bạn của anh á, để cảm ơn giúp đỡ tôi! Hi hi

Huyền Chi nhồm nhoàm trái dâu, nhìn hắn cười tí mắt, Chi không biết hắn đang giận nên vẫn rất vô tư nói, Triết khoanh tay, thấy Chi thân nhiên mà cứ bị ức chế, sắc mặt hắn tối lại, đã ăn cơm với trai còn hồn nhiên như không có gì? Hắn nhích nhích người lại

- Sao không dùng cơm trong nhà ăn công ty mà phải ra ngoài? Không phù hợp khẩu vị của em hả.

- Không phải, Jems nói ra ngoài ăn cho tiện

- Tiện...tiện con khi, cậu ta lại định giờ trò gì đây?

Luru Triết cau mày làm bầm trong miệng, nhiều suy nghĩ tiêu cực lần lượt hiện ra trong đầu, Triết cảm tách cà phê lên uống một ngụm cho khuấy khỏa, liếc mắt nhìn sang Huyền Chi vẫn ngồi ăn dâu ngon lành? Hắn nhẹ nhàng đặt ly cà phê xuống bàn, cánh tay nhanh chóng luồn kéo đầu Chi qua cướp trái dâu từ trong miệng còn chưa kịp nhai

Hắn lòi quả dâu ra nhắm mắt, hạnh phúc, thưởng thức. Huyền Chi ngẩn ngơ đờ người sau hành động vừa rồi của hắn. Chi ớ ớ nói không ra lời, đĩa dâu to đùng đặt trên bàn sao hắn không tự ăn mà phải làm như vậy? Vừa cướp còn hôn cô nữa? Vô liêm sỉ

Luru Triết nhai nhồm nhồm nuốt xuống, cười cười nhìn Huyền Chi:

- Dâu ăn kiểu này đúng thật rất ngon và ngọt, em có muốn thử cùng tôi không?

- Anh muốn thử thì đi mà thử một mình, đó ăn hết đi này? Tôi lên phòng ngủ trước.

Huyền Chi vừa đứng dậy thì bị hắn nắm tay lôi trở lại, khiến Chi đứng không vững mà ngã lên đùi hắn, tay sơ ý đụng vào thứ gì đó, Chi vội cả mắt, Luru Triết mỉm cười thờ sâu, hơi thở ấm áp lan tỏa vào mặt Chi, cộng thêm một chút dư vị, mùi hương của cà phê nữa, Chi ngây ngất, hắn từ từ ghé sát lại

- Jems giúp em, em mời cậu ta dùng cơm? Thế tôi giúp em xử lý công việc, thì em mời tôi ăn gì đây hả

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 18

- Jems giúp em, em mời cậu ta dùng cơm? Thế tôi giúp em xử lý công việc, thì em mời tôi ăn gì đây hả

Lưu Triết cựa quậy đầu vào ngực Huyền Chi ăn vạ, làm nũng, thấy hấn khác thường so với mọi khi, Chi khó chịu nhăn nhó ra mặt, đưa tay đẩy hấn ra rồi lấy trái dâu nhét vào miệng hấn, Chi mỉm cười lầm lì cất giọng:

- Tôi mời ăn anh dâu đấy, anh mau ăn đi, mà có thể anh thôi suy nghĩ mọi chuyện bằng thân dưới được không vậy? Suốt ngày cứ muốn thịt tôi, nghe mà nổi da gà

Lưu Triết lặng thinh, gật gù thường thức nhai nuốt trái dâu trong miệng, nhìn Huyền Chi sắc mặt gian xảo hiện rõ, bàn tay to lớn, gân xanh nổi cuộn cuộn, nhẹ nhàng, điều luyện, vuốt mái tóc màu hạt dẻ của Huyền Chi rồi di chuyển xuống bên trái mặt đột ngột hấn lại thờ dài, nói:

- Hừ, tôi đưa em về đây làm gì? Không lẽ em không muốn lấy đoạn clip? Hay bây giờ chúng ta mở xem lại, ôn kỷ niệm xưa

- Biến thái, lưu manh

Huyền Chi tức giận cắn phẫn đứng bật dậy, chỉ tay thẳng vào mặt hấn quát tháo, khuôn mặt của Chi đỏ lên vì tức, suýt nữa thì hộc máu tại chỗ, hấn lòi clip ra ôn kỷ niệm cái con khỉ? Kinh tởm, lúc đó là cô hạ thuốc nên chắc chắn sẽ theo phản ứng cùng hấn dây dưa. Xem lại mặt mũi Huyền Chi hết chỗ giấu. Nhìn Huyền Chi vẻ không hứng thú, hấn ho ho vài cái nghiêm giọng:

- Tôi chỉ đùa thôi, em an tâm hết thời gian là 1 năm tôi sẽ chính thức hủy đoạn clip trước mặt em, bây giờ đoạn băng được cất giữ rất kỹ lưỡng.

- Thế thì được.

Huyền Chi khoanh tay trước ngực giọng dịu xuống vành mặt lên nói, Chi ngậm ngậm đậm chân, thì đột nhiên sực nhớ ra cái vụ ở công ty, Huyền Chi cúi nhìn

- Đây? Từ mai tôi sẽ mang đồng phục của công ty nha? Chứ cứ quần áo hàng hiệu tôi cảm thấy cứ bị không thoải mái, còn bị chị Trang nói ra nói vào.

- Sao lại thế?

- Tóm lại như vậy đó, tôi phải thực hiện đúng tác phong của nhân viên đi làm, anh cho tôi mượn áo quần đất tiền là đang làm khó tôi

Huyền Chi xịu mặt, tỏ ra dăm chiêu buồn tẻ, chỉ vì hôm nay Chi gần gũi với Jems và mượn quần áo là hàng hiệu mà bị Trang. Ngân hai nhân viên làm lâu năm chèn ép muốn ngạt thở, đây chỉ mới ngày đầu đã bị như vậy, hỏi làm lâu dài có chịu nổi không? Hấn trầm ngâm bắt chéo chân, đáng ngờ nguy nga, uy nghiêm lăm lăm, chậm rãi, dựa người ra sau sofa, hấn sờ vào cằm suy nghĩ lăm lăm trong miệng:

- Trang làm bộ phận marketing à? Là ai nhỉ

- Anh đang nghĩ đi đâu vậy, tôi nói chuyện nghiêm túc đây? Anh cứ hỏi hột là sao, tôi uất ức chết bây giờ

- Ủ, em cứ mượn đồng phục đi, để tôi gọi trợ lý Lee sáng mai mang đến cho em

Lưu Triết ngược mặt cười cười gật đầu trả lời, Huyền Chi thờ phào, nhồm nhoàm thêm trái dâu trong đĩa nữa thì quay lưng đi thẳng lên phòng đánh răng ngủ sớm, Lưu Triết ngồi một lát nghĩ ngợi lung tung, cầm chiếc smartphone đời mới gọi cho trợ lý Lee, nói chuyện. Sáng hôm sau khi mở mắt Huyền Chi đã thấy có người giúp việc mang đồ vào, Chi ngáp ngáp dài, uể oải ngồi dậy dụi mắt, khuôn mặt vẫn còn ham ngủ chỉ tay hỏi:

- Đồ gì vậy Bưởi?

- Dạ, là đồ do trợ lý của cậu Triết mang đến, cậu Triết bảo Bưởi mang lên đây cho chị Huyền Chi thay đi làm, hình như là đồng phục ạ

Bưởi vừa nói vừa nhẹ tay đặt đồ xuống bàn, Huyền Chi mỉm cười gật đầu, bé Bưởi là con gái đầu của cô Liên, năm nay đã 18 tuổi, cái tuổi thật đẹp, Bưởi được Lưu Triết lo cho học hành đến nơi đến chốn. Nên gia đình cô Liên rất mang ơn hấn, nay Bưởi được nghỉ học ở trường nên Chi mới thấy ấy, Bưởi nhẹ nhàng bước đến bên cạnh giường Huyền Chi, nhìn Chi chăm chăm gói đầu thưa:

- Em nghe mẹ nói chị Huyền Chi là vợ của cậu Triết à? Công nhận chị đẹp thật, đẹp hơn phu nhân gấp trăm lần

- Hà? Vợ...vợ? À chắc là vậy

Huyền Chi mở tròn mắt khó xử cười khẩy nói, chả biết từ khi nào cô đã trở thành vợ của hấn? Trong khi cô vợ Thẩm Y Nhiên của hấn đang sờ sờ ở nhà chính kìa, Bưởi vui vẻ cười lớn thành tiếng dạ, xong nói Chi rửa mặt xuống ăn sáng, Lưu Triết đang chờ rồi cô bé nhả nhận cúi đầu chào xoay người

bước đi, rồi khỏi phòng ngủ. Huyền Chi ngoáy đầu nhìn theo đội Bưởi đi khuất, mới kéo chăn, bỏ hai chân xuống sàn mang dôi dép thò, chậm chậm lại nạng quần áo vào nhà tắm sửa soạn.

Bộ đồ đồng phục cũng đâu quá tệ? Nói chung đẹp đấy chứ, Huyền Chi ngắm nghía một vòng ở trong gương thật lâu mới thông thả, nhàn hạ cầm túi xách xuống nhà, dùng com sáng xong xuôi Chi lại tiếp tục đi cùng xe với Triết đến công ty.

Hôm qua nghe đầu công ty hân hân ra mắt một sản phẩm mới, nên nhiều nhân viên và Triết cũng tất bật hẳn, ngồi mãi trong xe Chi nhìn hân hân cứ miệt mài cắm đầu vào sắp tài liệu xem xét, Chi thờ sầu mặc kệ, bận tâm làm gì cho một óc? Chi vội cầm điện thoại ra cầm tai phone, nghe một bản nhạc buồn mà Chi yêu thích nhất.

Suốt 35 phút đi chả ai thêm nói câu nào, đến công ty Huyền Chi cũng nhanh chóng lên bộ phận làm việc. Lần này đã đồng phục nghiêm chỉnh, trang điểm cũng nhạt, cầu mong Trang và Ngân sẽ ít chỉ trích cô? Vừa bước vào Chi đã thấy một núi tài liệu chồng chất trên bàn cô, cô nhìn mà ghen ứ, Chi nuốt nước bọt bước lại, may mắn có Jems đến, anh mỉm cười gọi:

- Em đến rồi à? Vào phòng anh một lát, anh có việc nhờ vả em làm đây

- Dạ

Huyền Chi hớn hờ đi theo Jems, nguyên ngày hôm đó Chi làm việc cho Jems nên đồng tài liệu kia coi như Chi trốn thoát, haha

***

Tại biệt thự chính Lưu Gia.

- Ba? Bộ công ty mới tuyển thêm nhân viên mới hả

- Có sao? Ba đâu nghe bộ phận nhân sự thông báo, chắc con gái nhầm lẫn rồi đấy? Tuyển nhân viên thì ba phải rảnh chứ? Mà sao con biết

- Con nghe người nói lại thôi, nghe đâu nó thân với Jems bạn của Triết lắm ạ? Không biết có chèo kéo Lưu Triết.

Thẩm Y Nhiên ngồi xuống ghế sofa, uống cốc trà cùng ông Thẩm nói, khuôn mặt Y Nhiên rụt rè, nói tiếp, nhưng giọng điệu lần này nhỏ hơn, Y Nhiên lo sợ ông Thẩm sẽ tức giận khi nhắc đến vụ này.

- Hạo...Hạo Thiên chủ nhật này, anh ấy về nước ba ạ

Ông Thẩm nhíu mày, cau có nhìn chăm chăm cô con gái. Ông ta thẳng thừng ném tờ báo xuống, cất giọng trách móc Thẩm Y Nhiên:

- Y Nhiên con còn mộng mơ đến thẳng mơ còi nghèo kiệt xác đó? Con đừng quên mục tiêu của chúng ta là Lưu Gia, tiền tiêu sài không hết thả ga, thời gian nghỉ thẳng rảnh con Hạo Thiên thì lo là thấy lòng Lưu Triết

- Con không mộng mơ? Chi là vô tình biết được, và lại bây giờ anh ấy đi du học về có thể mở công ty làm chủ riêng mà ba?

- Dù gì nó cũng không bằng một góc của Lưu Triết

Thẩm Y Nhiên nghe ba mình nói như vậy đành im lặng, cúi mặt xuống, trầm tư? Trước đây Hạo Thiên và Y Nhiên là người yêu của nhau, nhưng năm lần bảy lượt á lợi dụng tình cảm đó lừa dối Hạo Thiên, bây giờ quay về không biết Hạo Thiên sẽ nhìn Y Nhiên như thế nào? Chắc chắn căm ghét Thẩm Y Nhiên lắm nhỉ? Trông á ngân ngơ ông Thẩm đặt nhẹ 2 viên thuốc, Y Nhiên ngạc nhiên trở mặt nhìn

- Gì vậy ba?

- Là thuốc kích dục, mau dùng nó rồi thực hiện với Lưu Triết, mang thai nhanh chóng, ba đang gấp rút, phần còn lại nhờ cả vào con gái.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

- Là thuốc kích dục, mau dùng nó rồi thực hiện với Lưu Triết, mang thai nhanh chóng, ba đang gấp rút, phần còn lại nhờ cả vào con gái.

Ông Thẩm đưa tay cầm tách trà lên, bình thần vừa uống vừa nhìn Y Nhiên nhẹ giọng nói, hai mắt của Y Nhiên bỗng dưng bừng sáng, đôi môi căng mọng đỏ rực, từ từ mỉm cười nham hiểm, gian manh, à ta thích thú với kế hoạch này của ba mình, âm mưu tìm cách hạ thuốc Lưu Triết? À, với lấy hai viên thuốc màu trắng đưa lên trước mắt ngắm nghía kỹ càng hơn, Y Nhiên nhếch mép cười độc khoanh tay trước ngực hỏi thêm

- Tác dụng của thuốc như thế nào ạ? Mạnh không ba, anh ta ghét nhìn mặt con lắm, phải đánh nhanh rồi chiến.
- Con gái yên tâm, chưa đầy 5 phút thuốc đã phát huy tác dụng mạnh, trong người như có lửa nóng thiêu đốt
- Ba trải nghiệm rồi sao

Y Nhiên chăm chăm hai mắt nhìn ông Thẩm hỏi lại, à ta thấy ngạc nhiên khi ba mình quá hiểu rõ về loại thuốc này? Ông Thẩm bật cười hà hà, đặt tách trà xuống bàn, ngẫm nghĩ rồi nói:

- Không, bọn bán thuốc đã thử trước mặt, cảm giác thuốc mạnh nên ba mua về, con nên nhớ phải kéo được Lưu Triết lên giường, thời gian này con nên uống thêm thuốc bổ để một lần là dính luôn? Lưu Triết nó không ngu ngốc để bị dụ dỗ lần hai, con hiểu rõ chưa

Thẩm Y Nhiên nghe xong cúi đầu dạ, à cũng biết Lưu Triết không dễ dụ chút nào, đành phải dùng đến chiêu muốn li dị để gặp mặt hắn. Y Nhiên mang hai viên thuốc lên phòng, trần trọc suy ngẫm một hồi Y Nhiên cũng quyết định cảm điện thoại gọi, ba cuộc đầu hắn vẫn không chịu nhấc máy, Y Nhiên cố kiên trì gọi 20 cuộc hắn vẫn không nghe. Y Nhiên như mất kiên nhẫn với Lưu Triết, à tức giận tay cuộn thành hình nắm đấm, thẳng thừng không tiếc ném chiếc iPhone Xs Max vào gương bàn trang điểm, mọi thứ đổ bể văng lung tung. Ở dưới nhà bà giúp việc nghe tiếng động lớn hấp tấp chạy lên xem tình cảnh.

Vừa mở cửa bước vào trong, bà giúp việc giật mình khi chứng kiến hai mắt Thẩm Y Nhiên trợn trừng, miệng ngầu ngiến mắng nhếch Lưu Triết, bà giúp việc bèn lên sợ sệt, cúi đầu mở lời hỏi han.

- Phu nhân Thẩm? Cô không sao chứ ạ, có chuyện gì sao, cô có cần tôi gọi lão gia cho cô không.
- Cút ra ngoài ngay cho tôi, ai cho bà vào phòng hả, mau cút ra ngoài? Cho tôi yên ổn

Thẩm Y Nhiên khó chịu quát mắng, cảm chiếc gối ném lên người bà giúp việc, bà giúp việc hoảng hốt sợ hãi cúi đầu dạ lia lia rồi quay lưng nhanh chóng đi ra khỏi phòng ngủ, vừa ra khỏi bà giúp việc vuốt ngực thở phào bình tĩnh, miệng lầm bầm chửi bới Y Nhiên, đúng là đứa con gái khó chiều, đông đánh khó ưa, suýt nữa làm bà Ngô sợ đứng tim, thật sự bà Ngô muốn đi khỏi đây lắm chứ, nhưng mà nghĩ lại nhiệm vụ của Lưu Triết giao phó nên bà Ngô chỉ đành ngậm ngùi phục tùng hai ba con họ. Bà Ngô

hầm hè, bực tức xuống nhà dọn dẹp kỉ lưỡng không cho bất kỳ ai lên, đợi Thẩm Y Nhiên khuây khỏa rồi hẵng vào dọn dẹp.

***

Thẩm Y Nhiên không còn cách liên lạc với hắn nên đành thông qua tên trợ lý Lee thân cận làm việc lâu năm. May ra chỉ như thế này mới ổn thỏa, chứ Y Nhiên đến công ty cũng không tiện cho lắm, như lời của Thẩm Y Nhiên nói, trợ lý Lee đẩy cửa đi vào phòng làm việc hắn thưa, bây giờ đã tầm 6 giờ rồi, nhân viên đa số tan tầm về hết, nhưng hắn vẫn phải nán lại xử lý cho xong công việc, khẳng định mẫu sản phẩm trang sức mới khi được tung ra thị trường sẽ ăn khách. Lưu Triết đang xét duyệt hợp đồng thì trợ lý Lee bước đến.

- Lưu Tổng? Phu nhân Thẩm vừa gọi cho em, phu nhân muốn chuyển lời nói anh nghe máy, hình như có chuyện gấp.

Hắn nghe xong, thờ dài nhướn mày liếc mắt sang chiếc điện thoại, màn hình hiển thị 23 cuộc gọi nhỡ bỗng nhiên hắn nhếch mép, hắn không nghe, cũng không quan tâm, chú tâm làm việc tiếp.

- Cậu không thấy tôi đang làm gì hả? Cô ta thì có chuyện gấp gấp, ngoài những vấn đề vợ vãn.
- Phu nhân nói muốn li dị, muốn anh nghe máy để nói chuyện bàn bạc kĩ càng hơn.

Hắn bất động, ngược mặt lên nhìn tên trợ lý, cánh tay đang cầm cây bút thì đột ngột dừng lại, hắn có chút nghi ngờ Y Nhiên, một người phụ nữ ham hố cuộc sống giàu sang, bất chấp lừa gạt tình cảm Hạo Thiên, tiếp cận hắn để kết hôn sao nay ngẫu hứng tự dưng đòi li dị, quả thật rất đáng nghi, Lưu Triết hừm thành tiếng gạt đầu cất giọng lạnh lùng, nghiêm nghị.

- Nói lại với Y Nhiên, ba ngày sau tôi sẽ liên lạc, bây giờ tôi đang bận ra mắt sản phẩm mới, không rảnh rồi? Nói cô ta chuẩn bị, gặp mặt tôi sẽ kí giấy.
- Dạ.

Trợ lý Lee nghe xong dạ, lịch sự cúi đầu chào, quay lưng đi ra ngoài, chắc chắn ngay lập tức báo tin lại cho Thẩm Y Nhiên, vì Y Nhiên ở nhà cũng đang rất sốt ruột nôn nóng.

***

3 ngày sau.

Lưu Triết bận tới mất tới mũi cho dự án, đến ăn uống cũng không điều độ, hôm nay tinh cờ là ngày chủ nhật Ngự Hạo Thiên bạn của hắn về nước, sau 3 năm xa nhà du học. Sáng hắn còn không thèm dùng bữa cùng Chi lập tức cùng Jems ra sân bay.

***

Tại sân bay quốc tế Nội Bài.

- Chào mừng cậu về nước, Hạo Thiên tôi nhớ cậu quá đi. Ôi trời ơi, 3 năm không gặp cậu chẳng chặc và ra dáng đàn ông hẳn

Jems mừng rỡ khen ngợi người đàn ông khoác bộ vest đen vô cùng lịch lãm, cùng nụ cười ấm áp, mê luyến lòng người, ba năm rồi Jems mới gặp lại anh, Luru Triết thì lạnh ngắt tất nhiên hẳn sẽ không bao giờ sến sẩm như Jems. Luru Triết chỉ cười một cái cất giọng, Triết là người ít thể hiện tình cảm ra bên ngoài

- Mừng cậu về nước, đi thôi xe đang đợi

Hạo Thiên gật đầu nhẹ, anh mỉm cười bước đi theo, đang đi Hạo Thiên quay sang nhìn hấn hỏi chuyện đến kết hôn.

- Cậu kết hôn rồi à?

- Ừ

- Với ai? Thẩm Y Nhiên ư

- Ừ

Hạo Thiên cười nhẹ, cảm nhận thấy cái cách trả lời hời hợt, lạnh nhạt của Luru Triết, khiến Hạo Thiên cũng không có tinh thần hỏi thêm, suốt 3 năm qua tình cảm của anh với Y Nhiên vẫn chưa nguôi ngoai, Hạo Thiên vẫn còn yêu nhiều. Nhưng giờ em đã làm vợ người ta, Hạo Thiên có tư cách gì giành lại. Ra đến xe Luru Triết móc trong túi ra một chìa khóa đưa cho Hạo Thiên

- Cậu cầm đi đây là nhà trước, giờ cậu về rồi cũng nên ở lại. Dù sao cũng thân thuộc với cậu nhất

- Không cần đâu, tôi sẽ thuê khách sạn ở tạm thời

- Đây? Sao phải thuê khách sạn, cậu cứ về nhà của Triết đưa, nơi đó cậu cũng ở lâu lắm rồi còn gì? Khi nào ổn định hãy tìm nhà mới

Jems đứng cạnh thêm lời, Hạo Thiên nghe vậy gật đầu ừ rồi cầm lấy chiếc chìa khóa nhà. Triết cảm giác Hạo Thiên thay đổi, đã khác sáo hơn trước rất nhiều, phải chăng là vì người phụ nữ là Y Nhiên. Luru Triết dứt tay vào túi quần thờ sâu nói tiếp

- Hai cậu về trước, giờ tôi phải đến công ty, buổi tối còn có một cuộc hẹn nữa? Gặp lại sau.

Dứt lời Luru Triết quay lưng đi lại xe, khởi động máy lái đi mất, trong lúc đang trên đường đến công ty, hấn gọi Thẩm Y Nhiên tối nay gặp mặt nói chuyện rành mạch. Tối sẽ là thời cơ cho à thực hiện âm mưu xấu xa, đen tối của mình.

***

8 giờ tại quán bar Nice

Thẩm Y Nhiên mặc một bộ váy sexy quyến rũ bước vào trong. Gã quản lý bar đi lại niềm nở cúi đầu chào, giọng hớn hờ nói.

- Ôi, Thẩm Y Nhiên lâu quá không thấy cô ghé qua chỗ này, hôm nay chơi thế nào? Có cần tôi đặt phòng trước không

- Không cần, cho tôi ly rượu nặng, tôi nói chuyện xong là sẽ rời khỏi, bữa khác tôi đến vui chơi sau

- Được.

Y Nhiên nhanh chóng đi lại bàn ngồi chờ Luru Triết, sau khi hai ly rượu loại nặng nhất được nhân viên bar mang đến, Y Nhiên cũng gọn gàng, thơm tất bỏ thuốc vào lắc đầu cho thuốc tan. Y Nhiên vẻ mặt đầy tự tin, đắc ý nhếch mép, thâm độc nói thẳm

- Luru Triết? Số mệnh của anh vốn dĩ đã sắp đặt với tôi rồi, có chạy cũng như không? Để xem khi anh uống ly rượu này vào có còn sáng suốt minh mẫn, từ chối tôi nữa không, tôi sẽ mang thai con anh, sẽ khiến anh mãi mãi ở bên cạnh tôi.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20

- Luru Triết? Số mệnh của anh vốn dĩ đã sắp đặt với tôi rồi, có chạy cũng như không? Để xem khi anh uống ly rượu này vào có còn sáng suốt minh mẫn, từ chối tôi nữa không, tôi sẽ mang thai con anh, sẽ khiến anh mãi mãi ở bên cạnh tôi.

Thẩm Y Nhiên thâm độc, cười nửa miệng. Y Nhiên cầm ly rượu của mình lên lắc uống một ngụm nhỏ thông thả chờ Luru Triết đến, ngồi khoảng 10 phút Y Nhiên chưa thấy hắn, ả cố gắng nhẫn nại tiếp tục đợi, Thẩm Y Nhiên bực mình, khó chịu trong lúc ngồi ở bar, Luru Triết lúc nào cũng trễ nải, bộ hắn không muốn đến kí giấy li dị ư? Hay hắn đã phát hiện ra âm mưu gì? Không thể nào, hắn làm sao biết được chuyện này? Càng nhìn vào đồng hồ trên tay, thấy thời gian đã trôi qua như thế mà Luru Triết vẫn chưa xuất hiện, trong đầu Thẩm Y Nhiên xuất hiện nhiều ý nghĩa tiêu cực.

Thẩm Y Nhiên móc điện thoại trong túi xách ra gọi cho hắn, cuộc đầu tiên hắn không nghe, đến cuộc thứ hai vẫn vậy, Y Nhiên tắt màn hình đặt xuống, ả ta lo lắng, lo kế hoạch sẽ không thành công, lo hắn không đến thì Y Nhiên biết nói như thế nào với ba mình. Y Nhiên kim nén cơn giận, uống cạn ly rượu trên bàn, bỗng dưng nghe thoang thoảng quản lý bar gọi tên hắn

- Ôi, Luru Tổng hôm nay anh đột ngột ghé qua làm quán thật sự rất bất ngờ, anh đến với ai thế, có cần đặt phòng không.

- Nói chuyện một chút tôi đi ngay.

Thẩm Y Nhiên nở nụ cười mừng rỡ vội vàng ngoáy đầu lại nhìn, ả vui khi Luru Triết đã đến, ả đứng dậy bước đến, giọng điệu ngọt lịm vang.

- Triết? Anh đến rồi sao? Em còn tưởng anh không đến nữa cơ, làm em đợi rất lâu rồi? Anh không hả

Y Nhiên nũng nịu, cố làm ra vẻ đáng thương để lấy lòng hắn, hắn không quan tâm, lạnh lùng bước ngang qua đi lại ngồi xuống ghế, khuôn mặt như sắt đá, vô cảm, hắn đưa cặp mắt nhìn thoát xung quanh một lượt, hẹn gặp để kí giấy li dị sao không chọn nơi nào yên tĩnh, tự nhiên chọn quán bar, Luru Triết liếc nhìn xuống bàn, hai ly rượu được gọi sẵn, một ly đã uống hết. Hắn nhíu mày thấy nghi ngờ, mặt điềm nhiên cất giọng hỏi

- Đơn đâu? Đưa đây tôi kí, tôi không có thời gian ở lại đây, đặc biệt cạnh một người phụ nữ như cô.

Y Nhiên thở nhẹ khoanh tay trước ngực quay lưng chăm chăm nhìn Luru Triết, ả nghiêng răng nhếch nhếch. Ừ, anh căm ghét ở cạnh tôi lắm hả, nhưng kể từ buổi tối ngày hôm nay tôi sẽ ràng buộc anh mãi mãi, ả ta mỉm cười nham nhở nghĩ thầm bước đến, đặt mông ngồi, khuôn mặt hiện tâm trạng buồn tui, tiếp tục diễn kịch với hắn, Y Nhiên nhanh chóng nắm chặt tay hắn, hai mắt rung rung.

- Nhưng em vẫn không muốn li dị, anh có thể nghĩ lại không? Cho em một cơ hội đi mà, em hứa làm một cô vợ ngoan hiền như anh mong muốn

Luru Triết nắm tay Thẩm Y Nhiên nén ra, hắn cực kì dứt khoát, không lưu luyến, và lại hắn chưa bao giờ có bất kỳ tình cảm gì với Y Nhiên nên đương nhiên sẽ không có một cơ hội nào cả? Nực cười, hoang đường khi nghe Y Nhiên xin hắn nghĩ lại, giọng nói đanh thép, rành mạch, nghiêm nghị.

- Tôi cần đơn li dị? Đừng đánh trống lảng, làm mất thời gian, nếu cô có ý định dùng chiêu đồ ngọt thì nên từ bỏ, Luru Triết tôi sẽ không ngu ngốc mà bị cô lừa

Thẩm Y Nhiên ngẩn ngơ, Y Nhiên thật sự căm thù khi chưa bao giờ, dù chỉ một lần, chạm vào trái tim hắn, môi giật giật, ả vẫn cố gắng giữ bình tĩnh. Phải, hắn rất thông minh nhưng cho dù thông minh đến đâu thì nhất định đêm nay phải cùng ả lên giường, ghét ả thì chính ả sẽ là người sinh con nối dõi, ả tự hứa sẽ chính tay tước đoạt hết gia sản nhà hắn, khiến hắn không còn thứ gì chỉ có thể bầu víu vào hai ba con là họ. Cái suy nghĩ đó cứ đinh ninh hiện trong đầu Thẩm Y Nhiên

Luru Triết nhíu mày nhìn Thẩm Y Nhiên cứ im lặng không chịu nói gì, hắn khó chịu ra mặt, thật sai lầm đến đây, hắn chắc chắn Y Nhiên sẽ không bao giờ chịu kết thúc đâu, lấy cái cơ li hôn chỉ là muốn hắn xuất hiện. Luru Triết gầm gừ lập tức đứng dậy khỏi ghế, hững hờ liếc qua Y Nhiên.

- Không muốn li dị thì tôi về trước, tôi không rảnh thời giờ nói đàm ba thứ vớ vẩn cùng cô.

- Đừng mà, anh đừng về, em chuẩn bị giấy xong xuôi rồi mình nói chuyện nghiêm túc đi, em không cầu xin anh nữa

Thẩm Y Nhiên nhanh chóng đặt tờ giấy lên bàn để làm mồi nhử. Luru Triết nhìn thấy sắc mặt liền giãn ra, hắn hừm ra tiếng ngồi lại. Y Nhiên nở nụ cười, ả biết hắn đã dính bẫy, giọng nhẹ nhàng nói tiếp, đây là thời khắc cho hắn vào chông:

- Em sẽ không làm mất thời gian của hai bên, trước khi chúng ta chấm dứt hoàn toàn quan hệ, em vẫn có một thỉnh cầu, mà điều này em chưa thực hiện được cùng anh

- Nói nhanh đi! Rồi đưa đơn đây, tôi kí?

- Được, cùng em uống rượu giao bôi, lúc tổ chức lễ cưới, anh còn không thèm đến, để em chơ vơ một mình, rượu không ai uống chung, bây giờ anh uống xong, hai ta được ai nấy đi, không còn nợ nần gì nữa

- Đơn giản vậy thôi sao? Thôi được rồi

Thẩm Y Nhiên mừng, nụ cười trên môi nở rộ âm mưu của ả cuối cùng đã thành công, chỉ cần uống xong ly rượu này mọi thứ sẽ bước sang trang mới, hắn không yêu thương Y Nhiên thì cũng phải chịu trách nhiệm khi đã ngủ cùng. Thẩm Y Nhiên vội cầm ly rượu đã chuẩn bị trước đưa cho hắn, rồi gọi thêm một ly mới, nhân viên bar rất nhanh chóng bưng ra cho Y Nhiên, ả mỉm cười nâng lên cất lời

- Nào, mình uống thôi

- Ừ

Lưu Triết lạnh nhạt nhìn Y Nhiên gật đầu, từ từ bỏ lên miệng, còn chưa kịp uống, điện thoại bất ngờ có chuông, hân vội vàng đặt ly rượu xuống, móc điện thoại trong túi áo ra xem, màn hình hiển thị là số của Mộng Huyền Chi, Triết ngược mặt lên thờ nhẹ, điềm tĩnh nói.

- Tôi phải ra ngoài nghe điện thoại, xong sẽ quay lại uống cùng cô, ngồi chờ tôi một lát.

- Triết? Anh nhanh một chút nha, vì lát nữa em sẽ cuộc hẹn quan trọng, anh đừng đi lâu

Thẩm Y Nhiên nom nớp lo, rượu đã đưa lên miệng còn bị kẻ vô duyên nào phá đám, Y Nhiên nhìn hân thúc giục, Lưu Triết hừ rồi quay đi ra chỗ khác nghe máy. Y Nhiên xiu mặt nhẹ nhàng đặt ly xuống bàn, ả chống cằm trầm ngâm ngồi đợi, nghĩ vẩn vơ vài ba phút

Phía cửa chính quán, lại là giọng quản lý một lần nữa nói, vui tươi, hào hứng, niềm nở, chào đón khách quen, Y Nhiên cảm thấy có mùi nước hoa thân thuộc, không do dự vội ngoáy đầu lại xem, Y Nhiên bất ngờ, tròn tròn mắt khi Ngự Hạo Thiên tình cũ lại xuất hiện tại nơi đây, Y Nhiên không kiềm chế thốt ra tên anh.

- Hạo...Hạo Thiên? Không thể nào

(...)

- Hạo Thiên? Đã 3 năm không thấy anh qua lại chỗ tôi nữa, có phải có nơi nào mới hơn nên anh quên phải không?

- Không, không, anh đừng nghĩ như vậy, chỉ là thời gian trước tôi bận, bây giờ đến uống vài ly đây, cho tôi vẫn như cũ nha

- Không thành vấn đề

Hạo Thiên cười khẩy nói với cậu quản lý, anh tình cờ quay ngang thì trông thấy Y Nhiên, nụ cười trên môi bỗng chốc thu hồi, Hạo Thiên ngo ngoảnh nhìn Nhiên không chớp mắt, anh chậm rãi bước đến chỗ, Y Nhiên lúng túng, chưa biết xử trí ra sao thì Hạo Thiên đã lại gần. Cô ta hít thở sâu mím môi tỏ ra bình thường, cất lời hỏi xã giao

- Hạo Thiên? Anh về nước rồi sao, lâu quá chúng ta không gặp

- Phải, cũng đã 3 năm rồi, em dạo này vẫn sống tốt chứ? Kết hôn rồi ư

- Anh thấy rồi đây cuộc sống em rất ổn, em kết hôn được với người em yêu, mà anh không chúc mừng cho em sao? Dù gì Lưu Triết cũng là bạn anh

- Chúc mừng? Nếu như em kết hôn với người thực sự yêu em, anh sẽ vui vẻ chúc phúc, còn đằng này anh nghĩ hôn nhân của em không khác gì địa ngục đúng không

Thẩm Y Nhiên nghe xong, nhếch môi cười im lặng một chút, ban đầu cứ nghĩ Hạo Thiên về nước gặp lại chắc sẽ khắc khẩu? Nhưng không ngờ Thiên vẫn không thay đổi, Y Nhiên suy ngẫm, rồi ngược mặt nhìn, thẳng thắn đáp lại, làm cho Hạo Thiên mất lòng kiềm chế.

- Dù là địa ngục Thẩm Y Nhiên em cũng nguyện đi cùng Lưu Triết đến cuối đời, những chuyện trước đây chỉ là quá khứ.

Khỏe miệng Hạo Thiên gật gật, anh hơi tức giận vì Y Nhiên nói như vậy? Hạo Thiên bước đến cầm ly rượu bỏ thuốc kích dục dành cho Lưu Triết uống cạn để hòa hòa. Y Nhiên trừng mắt hoảng hốt khi Hạo Thiên lại là người uống, miệng ấp a ấp ứng.

- Hạo...Hạo Thiên? Sao anh lại uống nó chứ ly rượu này không dành cho anh mà, bây giờ phải làm sao đây?

- Anh mới về nước, mời anh uống ly rượu em cũng không vui sao? Nếu như vậy anh sẽ kêu ly khác cho em

Thẩm Y Nhiên khó xử, lát nữa Lưu Triết vào thì lấy gì để bày hân? Và lại, quan trọng là không phải Hạo Thiên có trả lại ly khác, mà Y Nhiên chơi lớn đã đổ hết thuốc rồi, hai bàn tay đan chặt vào nhau, ả bồn khoăn lo lắng nhìn nét mặt của Hạo Thiên, hình như dần thay đổi.

- Nhưng mà...không phải vậy...? Chỉ là...

Hạo Thiên đặt lại chiếc ly lên bàn, quay lưng bỏ đi thẳng ra ngoài, không thèm nghe Y Nhiên có cơ hội nói thêm. Y Nhiên cắn răng, cầm túi xách đi theo, Hạo Thiên bước ra tới cửa đã loạng choạng không vững vàng, anh xoa xoa hai thái dương, hai mắt nhắm vào rồi mở, anh bước lại chiếc xe taxi bên đường, tài xế ngồi bên trong tường Hạo Thiên say rượu vội vàng mở cửa chạy lại diu, giọng trầm khàn vang.

- Cậu trai trẻ đi muốn đâu?

- Tôi...muốn về nhà, trong người tôi đột nhiên thấy không khỏe, khó chịu quá?

Lúc này Thẩm Y Nhiên vội vã đến: - Người này là bạn của tôi, cảm phiền chú đưa chúng tôi đến khách sạn gần nhất.

- Được.

Bác tài xế gật đầu, rồi mở cửa xe cho Hạo Thiên và Thẩm Y Nhiên ngồi vào, Y Nhiên không biết bây giờ hiện tại anh ở đâu nên mới phải đưa vào khách

sạn, dù gì thì hà cứ cũng là do Y Nhiên gây ra, cô ta đang chịu trách nhiệm, 5 phút Lưu Triết trở lại chẳng thấy người đâu, hắn liền cầm điện thoại lên định gọi, ai ngờ Y Nhiên nhận tin, trì hoãn buổi gặp, hắn cũng không mấy quan tâm, rồi khỏi quán bar trở về nhà gấp gấp Huyền Chi đang hoảng ở nhà.

***

Tại biệt thự.

Lưu Triết gấp rút chạy vào, trong nhà tối thui như mực, hắn phải dùng ánh đèn mờ từ điện thoại soi, giọng ảm áp: - Huyền Chi? Em sao vậy? Huyền Chi

Huyền Chi nức nở, thấy ánh đèn của Lưu Triết liền lao đến chạy thóp lên người hắn, hai tay ôm chặt cứng cổ vừa khóc vừa nói.

- Hic, nhà tự nhiên bị mất điện, tôi...tôi sợ bóng tối, cô Liên cùng hai đứa nhỏ đi chùa rồi sáng mai mới về! Mấy người làm vườn cũng không thấy, tôi sợ lắm

Triết xoa lưng Huyền Chi, dỗ dành, hắn cảm nhận được Chi đang sợ hãi. Còn đang tính mở lời thì đèn đột nhiên sáng lên toàn bộ, hai ba người làm vườn đi vào cúi đầu thưa:

- Cầu giao điện dưới kho bị hư hỏng, nên chúng tôi phải sửa chữa, xin lỗi đã làm cho cô Huyền Chi sợ

Huyền Chi thấy trong nhà đèn sáng, Chi sụt sùi nước mắt, tụt khỏi người hắn, gật đầu, Lưu Triết thờ dãi nhìn lại Chi thì phát hiện chân cô đang có những vết cắt và vết trầy xước, hắn vội bế Chi lên bước lại ghế sofa, cũng không quên bảo người làm cầm hộp thuốc.

- Huyền Chi? Em làm gì mà bị chảy máu thế này?

- Tôi xây tay làm bể cái ly uống, đang định quét dọn thì nhà bị mất điện, do hoảng quá nên đã đâm đập vào nó.

Lưu Triết chăm chú xem xét vết thương cho Huyền Chi, khá sâu đấy? Chi bây giờ mới cảm giác đau khi Triết vừa chạm, chứ lúc Chi ngồi trong xó nhà co ro thì chả cảm thấy gì, Triết cau mày ngược lên nhìn, khuôn mặt cô toát hết mồ hôi hột, hai mắt bị sưng vù do khóc nhiều, giọng Chi cũng bị khàn khi nói chuyện điện thoại? Không ngờ Chi sợ bóng tối như thế, tim bỗng dưng nhói, hắn im lặng cúi xuống thổi vào vết cắt của Chi

Lưu Triết khử trùng rồi băng bó lại cho Huyền Chi, xong xuôi thì đứng dậy.

- Hôm nay anh có cuộc hẹn quan trọng, tôi gọi anh về gấp như vậy? Liệu có ảnh hưởng gì không.

- Không sao, bây giờ để tôi đưa em lên phòng, em nghỉ ngơi trước đi? Đêm nay tôi phải giải quyết vài công việc

Huyền Chi mím môi, nắm một ngón tay hắn lay lay, giọng hơi run run, nhỏ nhẹ:

- Anh...anh có thể ngủ cùng tôi tối nay được không? Tôi không muốn ngủ một mình.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21

- Anh...anh có thể ngủ cùng tôi tối nay được không, tôi không muốn ngủ một mình

Hai mắt Huyền Chi chớp chớp, long lanh nhìn Lưu Triết chăm chăm năn nỉ, Chi sợ đêm nay mình gặp ác mộng, nói thật vừa lúc này một phen làm Chi sợ chết đứng, Lưu Triết nghe xong có phần thích thú, khoe môi hắn cong lên mỉm cười nhẹ, nhưng mà hắn phải trì hoãn, bởi vì bọn bề công việc đang chờ hắn xử lý, vài ngày nữa thôi sản phẩm trang sức ra mắt, Triết không thể nào bê tha, hắn khom lưng từ từ ngồi xuống, đưa tay lên xoa đầu Huyền Chi chất giọng mượt mà, êm dịu vang:

- Nhưng đêm nay tôi có rất nhiều việc phải làm, em không tự ngủ được hửm? Ngoan, tôi đưa em về phòng nghỉ ngơi, nhà không cúp điện nữa đâu em đừng lo lắng

Lưu Triết đứng dậy hôn lên trán Huyền Chi một cái xoa dịu nỗi sợ hãi trong lòng cô, Huyền Chi mím môi, đôi mắt to tròn ngược nhìn Triết lắc đầu lia lịa, Chi nhanh chóng đu bám lên người hắn chặt cứng, không chịu buông, khiến hắn choáng ngợp, hoang mang, hôm nay chả hiểu Huyền Chi bị gì, hắn vỗ vỗ mông Chi cắt giọng.

- Huyền Chi? Em bị sao vậy, không lẽ em yêu tôi rồi hả? Bình thường không thấy tôi vào phòng thì em càng mừng chứ

- Không biết, anh cho tôi đi theo làm việc luôn nha, về ngủ một mình tôi sợ gặp ác mộng lắm

Lưu Triết vội trốn chịu thua, thở dài, xem ra buổi tối hôm nay hẳn đành gạt bỏ công việc sang một bên, Triết gật gù vòng tay ôm Huyền Chi lên phòng ngủ

Chi mỉm cười, hẳn bước đến cẩn thận cho Chi ngồi xuống giường, hẳn cầm điện thoại ra gọi ngay cho Jems, kêu Jems giải quyết nốt những phần còn lại của công việc, Jems nghe xong bất ngờ, Jems còn đang đi hẹn hò mà phải nhanh chóng lật đật chạy về, anh ảm ức cần nhả mãi, nói chuyện xong Lưu Triết tắt máy, cúi người kéo chăn đắp cho Chi, Chi đưa ra một sợi dây màu đỏ gọn gàng cột vào cánh tay của hắn và Chi, Triết ngẩn ngơ khò vào đầu Chi một cái nhẹ cất lời hỏi:

- Em làm gì vậy? Sao phải buộc sợi dây này, tôi đâu có bỏ em đi? Gỡ nó ra đi

- Không được gỡ, lỡ nhờ ban đêm anh chạy mất thì sao? Vẫn là thắt sợi dây này cho an toàn, xong xuôi mình đi ngủ thôi

Huyền Chi đẩy hắn nằm xuống, tay của hắn và tay của Chi đã bị buộc lại kĩ càng, cái trò này mẹ cô đã làm, mỗi khi cô mà sợ bóng tối, mẹ nói chỉ cần buộc tay đối phương lại tay mình thì người đó sẽ không thể nào chạy được, bây giờ lớn rồi thói quen đó vẫn theo cô mỗi lúc cô sợ hãi. Lưu Triết bên lên lợi dụng nắm tay Chi, hắn quay sang thấy Chi vẫn chưa ngủ liền mở lời: - Em sợ bóng tối lắm hả Chi, tôi thấy nó cũng rất bình thường mà.

- Ủ, chị gái của tôi chết do xảy chân trượt ngã, buổi đó nhà tôi cũng mất điện như thế, lúc đèn sáng cả nhà phát hiện thì chị tôi tắt thở, nằm bất động trên vũng máu, hình ảnh đó cứ đeo bám tôi đến tận bây giờ, tôi ghét bóng tối.

Huyền Chi nói xong khước mắt đỏ ngầu, từng giọt lệ tuôn ra, Lưu Triết lặng thinh kéo người Chi lại gần hơn, hắn lật người đưa tay lau đi nước mắt cho Chi, giọng trầm lắng an ủi: - Ngoan, chuyện đó qua rồi em đừng nhớ lại? Có tôi ở đây

Huyền Chi sụt sùi gật gật, rồi vùi đầu vào ngực của hắn, khóc một lúc Huyền Chi cũng ngủ thiếp trong lòng hắn hỏi nào không hay biết. Lưu Triết vỗ lưng ôm ấp dỗ dành.

***

Tại khách sạn Melia nổi tiếng lẫy lừng, là một trong những nơi đắt đỏ nhất, Thẩm Y Nhiên cực nhọc dìu Hạo Thiên vào đặt phòng, cũng may có anh làm việc ở quầy tiếp tân giúp một tay đưa Ngự Hạo Thiên lên phòng 520, Y Nhiên nhanh chóng cảm ơn đội anh phục vụ đi khuất, thì cô ta mới dám lại giường, tháo giày, kéo chăn đắp ngay ngắn cho Hạo Thiên. Anh vận vẹo cơ thể, nóng nực như bị lửa thiêu đốt, anh chậm chậm cời từng nút áo, mông lưng nhìn cô gái trước mặt

- Y Nhiên? Em đã bỏ gì vào...ly rượu đó thế?

- Vốn dĩ ly rượu đó không dành cho anh mà, ai bảo anh uống làm gì, còn phá hủy luôn kế hoạch trọng của em? Bây giờ anh nằm đây, nếu không chịu nổi em sẽ gọi gái bao đến giúp anh giải quyết.

- Gái bao, giải quyết? Vậy em bỏ thuốc kích dục, rút cuộc em muốn bẫy ai, Lưu Triết...um nóng quá, hay người đàn ông khác

Hạo Thiên cố gắng giữ tinh thần tỉnh táo, anh cau mày nhìn chằm chằm Y Nhiên hỏi chuyện, Y Nhiên im lặng, không nói gì, chậm rãi móc điện thoại từ túi xách ra tính gọi gái bao đến phục vụ Hạo Thiên, xem bộ tình trạng này là không khả quan, còn chưa kịp bấm số đã bị anh kéo ngã xuống, Y Nhiên hoảng hốt vùng vẫy đẩy anh, nhưng tay chân đều bị Hạo Thiên khống chế, Y Nhiên trừng mắt không lẽ anh tính giải quyết lên người cô ư? Không thể nào? Y Nhiên gắng gượng chống cự lại nhưng vẫn vô dụng.

- Hạo Thiên? Anh điên à? Mau bỏ em ra, anh muốn giải quyết thì gọi gái bao đến? Chúng ta không thể nào, em đã có chồng rồi

- Y Nhiên? Mặc kệ em muốn bẫy người nào, nhưng chính anh đã uống bây giờ em phải chịu trách nhiệm.

- Không được, Lưu Triết là bạn anh, anh ngủ với vợ bạn thân không cảm thấy có lỗi ư Hạo Thiên? Mau tránh ra đi

- Lưu Triết có tức giận hay là vui mừng thì phải đợi đến đó em mới biết rõ, cậu ta đâu có yêu em đúng không? Tại sao em cứ mơ mộng

Hạo Thiên ngắt lời liền thô bạo hôn lên cổ Y Nhiên, hung hăng xé bộ váy sexy của ả ra, Y Nhiên kêu la vùng vẫy chống cự, muốn thoát thân như không được, Y Nhiên đưa Hạo Thiên vào trong đây đâu phải để anh phát tiết trên người, nhận kết cục như này, ả ta vùng vẫy bao nhiêu thì bị Hạo Thiên dùng thân siết chặt lại. Y Nhiên khóc thành tiếng, giọng nói trở thành lời van xin

- Hạo Thiên anh bình tĩnh đi, bỏ em ra, mình không thể? Xin anh đừng làm vậy.

- Anh đừng như vậy mà

(...)

Lời khẩn cầu, thảm thiết của Thẩm Y Nhiên đều bị Hạo Thiên bỏ ngoài tai, dục vọng lấn át mọi hành động lí trí trong người anh, nước mắt Y Nhiên chảy dài, chỉ biết ngậm đắng nuốt cay, cô cắn răng chịu đựng, nhẫn nhục cho Hạo Thiên hãm hiếp. Tại sao hôm nay người uống ly rượu đó không phải là anh hả Triết? Tại sao là Ngự Hạo Thiên...tại sao?

***

Sáng hôm sau.

Y Nhiên đứng trước gương soi mình trong phòng tắm khách sạn, mà lòng cô ta cay đắng, những dấu hôn chằng chịt xuất hiện trên người Y Nhiên, nước mắt rơi vì tủi nhục. Y Nhiên lau nước trên khóe mắt, mặc lại quần áo xong đi ra, Hạo Thiên cũng đã tỉnh. À ta lạnh lùng cảm túi xách lên chuẩn bị rời khỏi thì Hạo Thiên cất giọng, anh không hề thấy ân hận về chuyện đêm qua, cũng chẳng thấy có lỗi gì cả, lời nói của anh hết sức bình thường.

- Anh sẽ chịu trách nhiệm, nếu như em đồng ý, em có thể li hôn, anh chắc chắn điều này Lưu Triết rất mong ước.

- Li hôn? Haha, nực cười! Tại sao tôi phải li hôn, sẽ không có chuyện đó xảy ra, anh ngừng mơ tưởng đi, một đêm không nói lên điều gì cả. Anh tốt nhất đừng bao giờ nhắc đến chuyện? Tôi xem như đêm qua mình bị một tên khốn nạn cưỡng bức.

Hạo Thiên cười nửa miệng khi nghe Y Nhiên nói ra những điều như vậy? Anh là tên khốn nạn? Được anh sẽ khốn nạn hơn mức thế, chừng nào Y Nhiên chưa tỉnh ngộ, thì anh sẽ không ngừng khốn nạn, Hạo Thiên bỏ chân xuống giường bước lại gần chỗ Y Nhiên, khiến cô ta lùi lại phía sau:

- Anh làm gì vậy?

- Nếu nhớ không nhầm đây đâu phải lần đầu em ngủ với anh? Chúng ta còn có con nữa, nhưng em lại nhẫn tâm phá bỏ khi chưa có sự đồng ý của anh, phải không? Chỉ vì mục đích của em và ông ta em lại đi giết con anh? Nó chỉ mới có 4 tuần tuổi.

Hạo Thiên hét lớn làm Y Nhiên giật mình run rẩy, thì ra Hạo Thiên quay về đây chỉ là muốn trả thù Y Nhiên chuyện này thôi sao? Nực cười, đứa con mà không có giá trị hữu ích đối với Y Nhiên và ông Thẩm thì giữ lại làm gì cơ chứ. Y Nhiên lòng dạ sắt đá tiến lại, bình thần về chuyện Hạo Thiên vừa mới nói, Y Nhiên cười lớn về mặt điềm nhiên.

- Tôi chưa bao giờ ân hận khi bỏ nó, chuyện của hai chúng ta đến đây là kết thúc.

Dứt lời Y Nhiên ngoảnh mặt làm ngơ bước đi, Hạo Thiên tức giận đến mức gân xanh nổi cuộn cuộn ở trán, miệng anh ngầu ngẩn: - Chết tiệt, đến khi nào em mới sáng suốt, ngừng ảo tưởng vậy hả Y Nhiên.

***

Biệt thự riêng của Lưu Triết, Huyền Chi thay quần áo xong, chập chững bước xuống lầu, đêm qua Chi ngủ rất ngon, còn Lưu Triết thì sáng ra một cánh tay bị tê cứng không cử động được nữa, do Chi gối đến sáng.

- Em định đến công ty hử, chân đang còn bị đau kia mà, ở nhà nghỉ ngơi, tôi không cần em liều mạng

- Chỉ bị sơ sài bên ngoài, không nhất thiết nghỉ, và lại công ty còn nhiều việc phải làm mà, anh cho tôi đến nha

Lưu Triết bỏ tách cà phê xuống bàn, trầm ngâm, nhìn Huyền Chi nghỉ ngơi đã bị như thế còn cứng đầu cứng cổ, hần hừ dài gât chấp nhận. Huyền Chi mỉm cười bước lại, hần chưa bỏ miếng bánh mì vào miệng, đã bị cô kéo đến hôn, nụ hôn không dài, chỉ thoáng qua, nhưng cũng đủ làm Lưu Triết bất ngờ đờ đẫn, đến choáng váng, hần áp a áp úng, lưỡng lự hồi

- Sao...sao lại làm vậy chứ, em...em thật là...r...Chị Liên? Sau này bỏ ít đường vào cà phê thôi, hôm nay đột nhiên bị ngọt...hmm ngại quá đi mất?

- Cậu Triết? Cà phê không có bỏ đường mà

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

- Sao...sao lại làm vậy chứ, em...em thật là...r...chị Liên? Sau này nhớ bỏ ít đường vào cà phê thôi, hôm nay tự nhiên bị ngọt...ngại quá đi mất.

- Cậu Triết? Cà phê không có bỏ đường mà

Huyền Chi nghe cô Liên nói xong, liền đưa tay che miệng mỉm cười khanh khách, không lẽ chỉ vì hôm nay Chi chủ động hôn mà làm hần lúng túng, ngại ngùng, e thẹn như vậy ư, Lưu Triết bình thường có vẻ ngoài lạnh lùng, sắt đá đi đâu rồi? Triết à ừ, cậm cụi, trong lòng hần thích lắm. Huyền Chi bậm môi, bước lại ghế ngồi xuống thờ ơ, cất lời

- Cảm ơn anh đêm qua đã ở cạnh tôi, có qua có lại, nụ hôn lúc này là để trả ơn, tôi biết anh chỉ thích thứ gì đó thiết thực thôi

Lưu Triết gạt đầu mẫn nguyện, hài lòng, rồi tiếp tục dùng bữa, mới sáng đã được Huyền Chi tặng vitamin, hần cắn miếng bánh mì mà miệng cười không dứt, ăn xong xuôi cả hai cùng rời khỏi biệt thự, do chân Huyền Chi đang còn bị thương, đi lại có chút bất tiện nên Lưu Triết toàn phải bế chỉ đến công ty, Chi mới tự lực cánh sinh vì không muốn có tai mắt chĩa vào, nhân viên của Triết như sói vậy, hờ hênh một tí là coi như xong đời.

***

Biệt thự chính Luru Gia, ông Thẩm thấp thòm, nóng lòng muốn biết kế hoạch của đứa con gái mình đã thành công chưa? Nền tờ mờ sáng, ngồi sẵn ở phòng khách đợi Thẩm Y Nhiên, Y Nhiên mệt mỏi, thân xác là rời, bước vào nhà, ả cũng nhanh chóng thay một bộ đồ khác, che chắn cẩn thận hơn, vì không muốn ông Thẩm biết đêm qua người mà cô ta ngủ chung là Ngư Hạo Thiên? Ba ả mà biết, chắc tăng xông, giết ả chết. Vừa trông thấy Y Nhiên về, ông Thẩm đứng dậy đi lại hỏi chuyện, về mặt hưng phấn.

- Mọi chuyện sao rồi con gái, nó có mắc bẫy không, mọi thứ tiến triển tốt chứ? Chỉ cần con mang thai là ba con chúng ta lên đời? Nguyên cái gia sản kếch sù này thuộc về tay ta.

- Luru Triết đêm qua không đến điểm hẹn, xin lỗi ba nhưng kế hoạch lần này không thành công, anh ta không dễ dàng sập bẫy

Y Nhiên điềm tĩnh trả lời, cố gắng không để lộ một sơ suất nhỏ nào trước mặt ông Thẩm, những dấu vết trên người đã được ả dùng khăn quàng cổ che đậy, ông Thẩm cau mày, sắc mặt trùng xuống, hệt hẳng vô cùng, tưởng rằng sẽ vỡ được con mồi lớn, ai ngờ lại thất bại, ba cô ta chấp tay ra sau lưng, hừ mạnh, nghiêm giọng nói tiếp.

- Không thành công, vậy rốt cuộc thì đêm qua con ở cùng ai? Sao không chịu về nhà, con lại tính qua lại với thằng nào nữa hả?

- Không có, con uống vài ly với hội bạn, say quá nên con đã ngủ ở nhà chúng nó thôi ạ, bây giờ con không qua lại với ai hết, mục tiêu của mình là Luru Triết nên ba yên tâm, hãy tin tưởng con.

- Thôi được rồi, lần này thất bại thì lần sau nhất định phải thành công, con lên phòng nghỉ ngơi đi, tìm cách hẹn gặp nó lần hai.

Nói xong ông Thẩm lắc đầu, thở dài, vội vàng quay lưng đi vào thư phòng. Y Nhiên cúi đầu dạ, nhìn ba ả đi khuất mới dám lên lầu, xem như lần này đã nói dối trôi lọt. Y Nhiên ngậm ngùi cắn vành môi căng mọng đỏ hồng, gục mặt nghỉ ngơi linh tinh, nói cho cùng ả cũng không muốn dính dáng với Hạo Thiên, buổi tối hôm qua chỉ là tình cờ, một sự tình cờ chết tiệt.

***

Ở công ty hần, Jems hai mắt như gấu trúc hấp tấp, mang hai sấp hồ sơ đi về phía phòng làm việc của hần, chỉ vì thức thâu đêm xử lý giúp hần, mà Jems mất buổi ăn tối, hẹn hò với những em hot girl chân dài, và không được chọn giấc ngủ ngon? cậu trợ lý Lee vừa trông thấy đã sốc, hoảng hốt tròn mắt hỏi hần: - Chào anh Jems, hai mắt của anh sao thế, bộ anh bị mất ngủ hả.

Jems ngáp ngắn ngáp dài, mắt không nhắc nổi uể oải lên tiếng: - Luru Triết đến chưa

- Luru Tổng đã đến rồi thưa anh, đang ở bên trong ạ em vừa mang cafe vào, Luru Tổng hôm nay tinh thần cũng rất tốt

Jems quay mặt nhìn gật gù liền sai bước đi thẳng vào phòng, Jems đẩy cửa thì thấy Luru Triết ngồi sờ môi mỉm cười một mình, vẻ ngoài rất khoái chí, Jems nheo mày chậm rãi ho vài tiếng cho thanh giọng cất lời:

- Cậu còn tâm trạng nhâm nhi cafe sau khi phá đám tôi? Bắt tôi làm việc suốt cho cậu hả Triết? Tôi là nhân viên nhưng cũng phải có thời gian nghỉ ngơi chứ, mà đêm qua cậu bận việc gì thế hả? Ồ với em đâu hay là Thẩm Y Nhiên.

Jems hần học bỏ tập hồ sơ xuống bàn ngay ngắn, xong tiện thể anh đưa tay cầm tách cafe còn nguyên xi của hần lên uống một ngụm ngon lành cho tỉnh táo đầu óc, Luru Triết ngẩng đầu thoáng nhìn một cái hơi hột, ngồi dậy chỉnh tề, hần kéo bộ hồ sơ lại xem, lặng thinh không chả thèm trả lời lại Jems lấy một tiếng, Jems thấy hần chẳng hề hần, ngược lại rất bình thản, đang định nói tiếp thì phía ngoài cửa đột nhiên Hạo Thiên xuất hiện. Hạo Thiên cười vui đi đến.

- Không làm phiền hai người chứ?

- Cậu đến có chuyện gì sao? Ngồi đi

- Tôi đến nói chuyện công việc, Luru Triết tôi muốn đầu quân cho công ty cậu, được chứ.

Luru Triết ngỡ ngàng chống cằm nhìn chằm chằm Hạo Thiên từng câu chữ của Hạo Thiên rất nghiêm túc không hề có dụng ý đùa giỡn, hần im lặng một lúc khá lâu, thờ dài. Luru Triết cảm thấy là lạ, một chút hoài nghi! Nói một cách khách quan thì với khả năng của Hạo Thiên cộng thêm việc vừa du học về thì Hạo Thiên thừa sức mở 1 công ty làm chủ, việc gì phải làm việc dưới trướng của Luru Triết? Thấy hần không nói gì Hạo Thiên liền bật cười, cất giọng vô tư.

- Chỉ là muốn làm việc cho cậu thôi? Sao hai người có vẻ căng thẳng? Lúc tôi đi du học chả nói, khi trở về nước sẽ cống hiến cho C.E.O nhà cậu hả, đã đến lúc Ngư Hạo Thiên tôi trả ơn công nuôi dưỡng cho ông nội cậu.

- Cậu cứ yên tâm công tư phân minh, đã công việc thì chỉ có công việc, tôi sẽ không để chuyện tình cảm riêng tư xen vào

Luru Triết gật đầu hừ nhẹ, ngẩng mặt sang Jems, ừ làm việc cho hần cũng không sao? Luru Triết cũng đoán được phần nào khi Hạo Thiên trở về sẽ muốn làm cho hần. Và lại Hạo Thiên là người trọng đạo lý sẽ không vì loại đàn bà như Thẩm Y Nhiên mà lật mặt chống đối hần đâu, chất giọng trầm lắng của Luru Triết từ từ vang lên: - Cậu cứ bàn bạc bộ phận thích hợp muốn vào với Jems? Là bạn bè thân nên tôi cũng không câu nệ mấy chuyện nộp đơn xin chuyển nhân viên.

- Ủ

- Nhưng...có một chuyện này tôi muốn đính chính lại với cậu? Tôi muốn biết cậu có tình cảm gì với Y Nhiên không? Cậu không yêu cô ấy chứ

Jems đứng bên nghe Hạo Thiên nói xong cảm xúc không kiềm chế được anh bất ngờ bật cười khanh khách hả hê. Jems đập vỗ mạnh vào vai Hạo Thiên không cần hấn trả lời Jems đã nhanh mồm nhanh miệng nói trước: - Ôi chao, Hạo Thiên chuyện đó thì cậu không cần phải lo lắng, dĩ nhiên là Luru Triết sẽ và mãi mãi không yêu Thẩm Y Nhiên rồi, ngược lại cậu nên lo cho mình đi. Đừng nói cậu vẫn còn ý tưởng muốn quay lại với Y Nhiên nha. Trên đời hết đàn bà tốt hả

- Xác minh như vậy đủ rồi, tôi chỉ cần biết cậu có ý gì với Y Nhiên? Chuyện còn lại cứ để cho xử lý? Sẽ rất nhanh cô ấy li hôn với cậu.

Dứt lời Hạo Thiên đứng dậy đi ra khỏi phòng, Jems không cam tâm khi thấy bạn mình đắm đầu vào Y Nhiên, loại phụ nữ nham hiểm thâm độc. Jems cất giọng nói:

- Hạo Thiên, cậu nên từ bỏ, tôi sẽ giới thiệu cho mấy em chân dài nè? Cậu đúng là không có mắt nhìn người.

- Haizzz, chỉ ít mấy cô em chân dài của tôi còn biết điều hơn cô nàng Y Nhiên.

Lời nói của Jems đối với Ngự Hạo Thiên như là gió thoảng mây bay, khỏe môi Luru Triết cong lên mỉm cười nhè nhẹ. Ho ho vài cái cất giọng:

- Hạo Thiên không quan tâm mấy em gái Tây chân dài của cậu đâu Jems? Cứ để yên đi

- Vậy còn cậu có quan tâm không, tôi sẽ giới thiệu cho vài em nhé?

- Huyền Chi của tôi ngon hơn nhiều, cậu giữ lấy rồi đừng dần đi Jems, tấm thân sạch sẽ, trinh nguyên, tinh khiết này chỉ mỗi Huyền Chi được ăn.

Jems nghe xong thật sự muốn ói, jems nhăn nhoe ừ ừ. Gớm thay cho từ trinh nguyên, tinh khiết, eo ôi nghe mà Jems cứ bị nổi da gà, nói chuyện, bàn bạc xong xuôi Jems rời khỏi phòng của Triết.

***

Hai ngày sau, các sản phẩm trang sức ra mắt như dây chuyền kim cương đỏ, Ngọc lục bảo...nghe đâu chỉ toàn những loại cực phẩm, xa hoa đắt tiền. Huyền Chi chỉ dám nhìn từ xa chứ không mong mình được sờ sờ vào, lỡ lỡ mắt một cái có bán hết đắt đại, ruộng vườn ở dưới quê chắc cũng chưa đền bù nổi nhì.

***

Ở đằng xa của khu trưng bày một vài nhân viên có chuyên môn, đang khéo léo đặt những mẫu vào tủ kính. Họ xì xào nhỏ tiếng

- Mấy người có nghe cô nhân viên nào tên là Mộng Huyền Chi hay lơ đãng theo Jems không? Con nhỏ đó thật sự đáng ghét, tôi muốn chơi nó một vỏ lớn

- Chơi thế nào thế chị?

- Đưa cho tôi mẫu dây chuyền số 6 này, canh chừng đợi nó lơ lửng hãy bỏ vào túi xách nó, trộm cắp đồ của Luru Tổng, các cô nghĩ sẽ nhận hậu quả thế nào, cho là người của Jems thì cũng phải nhận kết cục thảm hại dưới tay của Luru Tổng.

(...)

Mấy người đó âm mưu hãm hại Huyền Chi, đợi Chi không để ý đã bỏ sợi dây chuyền vào túi xách của cô. Gần đến giờ ra mắt thì một nhân viên chạy đến la làng, về mặt hốt hải.

- Không...không xong rồi mẫu số 6 đã biến mất

- Cái gì?

Jems hốt hoảng đi lại xem thì đã mất thật, anh tức giận ra mặt, gọi đội ngũ nhân viên bảo vệ chia nhau ra tìm

- Mau đi lục soát mọi nơi cho tôi, sản phẩm này mà không tìm thấy, các cô nghĩ mình đền nổi sao? Lập tức đi nhanh

(...)

- Lúc này tôi có thấy cô Huyền Chi rất thích thú với các mẫu này, không biết cô có phải là hung thủ, trộm sợi dây chuyền đó không?

- Hả, Ủ đúng là tôi rất thích chúng vì chúng rất đẹp nhưng mà...

- Không cần phải giải thích đâu cô Huyền Chi à, đội nhân viên bảo vệ lục soát nơi này không có thì chúng tôi sẽ tìm kiếm sang cô đấy

Tầm 5 phút vẫn không tìm ra, Trang nhếch mép đi lại chỗ Huyền Chi, cô ta vui mừng nghĩ thầm trong đầu, lần này Huyền Chi chết chắc rồi, một kế hoạch được dàn xếp bài bản, không chút sơ xuất, Trang vênh váo cất giọng.

- Lục soát hết mọi người có mặt trong đây, ngay cả cô gái này

Huyền Chi đứng ngơ ngác không nói lên lời, mặc cho nhân viên lục tung mọi người, rồi họ cũng cầm lấy chiếc túi Dior của cô lên xem xét. Bất ngờ hơn anh nhân viên bảo vệ móc ra được sợi dây chuyền, là túi của cô ư? Không thể nào, Huyền Chi cau mày ngơ ngời, Chi còn không biết nó từ đâu ra, sao lại ở trong túi. Anh nhân viên bước lại đưa cho Jems, à Trang được thời cơ lần át

- Thấy rồi chứ? Đã ăn cắp còn tỏ ra mình thanh cao? Tôi đã để ý cô, từ lúc cô chăm chăm quan sát nhìn mấy mẫu đó

Huyền Chi áp úng, Chi biết mình đã bị ai đó chơi, mọi ánh mắt đều chĩa vào người Chi, như Chi là kẻ trộm thật, Huyền Chi cắn răng hít thở sâu.

- Tôi...

Chát

- Cô còn già mồm, cái tát này tôi thay mặt công ty xử lý cô

Huyền Chi còn chưa kịp mở miệng nói hết đã bị ăn một bạt tai oan ức của Trang. Jems trừng mắt, anh không tin Chi ăn trộm nên liền sai chân đi đến chỗ Chi, khi thấy Chi bị đánh.

***

Lưu Triết đột nhiên ghé qua, thấy ồn ào, hần bước lại, sắc mặt thay đổi rõ khi nhìn Chi đang có vẻ như rom róm nước mắt, bên má thì đỏ ửng, in năm ngón tay, Huyền Chi gục đầu xuống. Lưu Triết cau mày đi lại nhanh nhẹn luồn cánh tay ôm lấy eo Chi kéo vào lòng, hần nâng cầm Chi lên nghiêng qua nhìn kĩ hơn, mẹ kiếp là bị đánh thật.

- Khốn kiếp, là kẻ nào dám to gan đánh em.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

- Khốn kiếp, là kẻ nào dám to gan đánh em.

Lưu Triết nghiêng răng ken két, chân mày cau có, giọng nói tức giận khi thấy Huyền Chi bị người nào đó đánh, Chi ngược mặt nhìn hần thờ dài, Chi lặng thinh không trả lời. Trang hoang mang, ngạc nhiên ngơ ngác. Trang nhanh miệng kẻ tội của Huyền Chi với hần

- Lưu Tổng? Chính cô gái này đã ăn trộm mẫu số 6 của chúng ta sắp ra mắt, bị vạch trần còn chối cãi.

Lưu Triết liếc mắt qua chỗ Trang hời hợt. Cánh tay càng ôm eo Chi chặt hơn, hần mỉm cười.

- Bảo bối thích sợi dây chuyền đó hửm? Nhưng mà tại sao lại ung mẫu rề nhát như vậy? Mẫu số 1 kim cương sao em không lấy nhì.

Hần nựng nịu má Huyền Chi, nguyên đám người ở đó trở mắt nhìn nhau, sững sờ? Bọn họ còn tưởng mình đang bị hoa mắt, nghe nhầm nữa là, Jems ho nhẹ một cái lùi về phía sau, cho Lưu Triết xử trí. Ôi lần này kịch hay, Huyền Chi mím chặt môi biết Triết đang giúp, Chi cũng chẳng màng, cuộc tình giữa hần và chính mình có bị bại lộ, mà điều quan trọng bây giờ Huyền Chi phải đáp trả con Trang bị ổi hèn hạ này. Huyền Chi chớp chớp mắt, giả vờ rom róm vài giọt lệ lấy lòng người.

- Hic...anh giành lại công bằng cho em đi Lưu Triết, là chị ấy đánh em, anh xem khuôn mặt anh thương yêu lâu nay bị sưng rất nè

Lưu Triết gật đầu âm thầm dỗ dành Huyền Chi, Trang đứng đó nghe xong trừng mắt sợ đến nỗi toát hết mồ hôi hột, không ngờ rằng Huyền Chi còn quen luôn với Lưu Tổng, Trang cười ngượng ngùng, e thẹn giọng vang lên: - Lưu Tổng? Chắc...chắc là có nhầm lẫn ở đây? Tôi thành thật xin lỗi vì đã xử lý thiếu chuyên nghiệp như vậy

Huyền Chi nép vào ngực hần, liền lộ mặt nhìn, thấy bộ dạng Trang, Chi hả hê vô cùng? Hừ, tưởng ăn hiếp bà mà dễ dàng à? Lưu Triết điềm nhiên, nhếch mép, ánh mắt như dao găm, nhọn hoắt chăm chăm chĩa lên người Trang: - Xử lý thiếu chuyên nghiệp, nực cười? Cô hồ đồ dùng bàn tay dơ bẩn đánh vào mặt Huyền Chi? Một câu xin lỗi quá nhẹ nhàng phải không cô Trang?

- Tôi...tôi phải làm như thế nào để Lưu Tổng và Chi mới hết giận ạ? Lưu Tổng cứ nói

- Huyền Chi em đang rảnh tay phải không hử, nhân tiện khỏi một chút đi.

Huyền Chi hã thành tiếng, ngẩn ngơ nhìn Luru Triết chăm chăm, không phải là hấn muốn Huyền Chi bạt tai Trang đấy chứ. Ôi thôi, nghe thì cũng khá thú vị đó nhưng mà Chi sợ lắm, lỡ nhờ bữa sau gặp nhau hận thù cũ trỗi dậy thì Chi có mà tiêu tan cuộc đời. Huyền Chi làm chung với Trang trong bộ phận, Huyền Chi cần rảnh lúc đầu, Trang xin lỗi là được rồi? Đầu nhất thiết cứ phải đánh trả. Luru Triết lay tay Chi thúc giục, hấn chả ngại, Trang là phụ nữ hay đàn ông, đã động vào người của hấn thì như nguyên tắc cũ lâu nay đặt ra, nợ cái gì phải trả bằng thứ ấy. Huyền Chi nhón chân ghé sát vào tai hấn nói nhỏ

- Đánh...đánh lại được hả? Anh chắc không sao

- Cục cưng thoải mái, yên tâm, chú ý dùng lực mạnh một chút.

Luru Triết cười nửa miệng, ranh ma chỉ dạy cho Chi trừng phạt Trang, Huyền Chi gật đầu lia lịa xong rồi nhìn qua cô ta. Chi từng bước thật chậm đi đến. Ừ thì bà đây sẽ trả lại cho mày cả vốn lẫn lãi nhé, trả lại mày những ngày qua, cậy quyền nhân viên lâu năm trong công ty, mà mặc sức chèn ép Chi. Vừa lúc này còn vu khống cho Chi nữa, món nợ này Huyền Chi thanh toán một lần, Trang thấy sắc mặt rơn gai góc của Chi, liền run rẩy lùi lùi, Chi đưa tay lên hà một hơi dài, nóng hổi, nắm chặt mở ra, không tí nhân nhượng thẳng thừng tát vào mặt Trang một cái, khiến Trang choáng váng ngã ngửa ra sau

Trang ôm má nước mắt rơi ròng rã, mọi người đứng xung quanh xanh mảy, xanh mặt khiếp đảm, không dám hó hé nữa lời, Huyền Chi phui tay, thật sự có cảm giác nhẩn tâm, nhưng vì Chi bị ức chế nên ra tay như vậy ấy chứ, cho Trang chừa cái thói hay nạt nộ.

- Hi hi! Em đánh xong rồi, đã lắm

Huyền Chi quay lại cười với Luru Tổng, Jems không ngừng nuốt nước bọt. Má ơi cứ ngỡ Huyền Chi sẽ thực nữ? Ai...ai lại...Jems ngậm miệng, đưa tay lên lau vài giọt mồ hôi. Luru Triết găm giữ, khỏe môi vui vẻ cười nhè nhẹ, hấn nhìn xuống đồng hồ, vài phút nữa là đến giờ ra mặt sản phẩm

- Dọn dẹp nhanh mớ hỗn độn này, chuẩn bị đón khách vào, kết thúc kêu người mang 6 mẫu này đến nhà cho tôi.

- Dạ, Luru Tổng

Hấn nắm tay Huyền Chi kéo ra khỏi không gian ngột ngạt đó, Chi vừa đi vừa cất giọng:

- Cảm ơn anh vừa rồi giúp tôi nha, thật sự tôi không trộm sơi dây chuyền...mà còn nữa chuyện của chúng ta vỡ lẽ cả rồi, phải làm sao

Luru Triết nghe xong, vội vàng dừng bước, nho nhã quay lưng lại quan sát Huyền Chi. Chi còn không ngược mặt nhìn. Triết nâng cằm Chi lên, hấn xoa dịu nỗi sợ trong cô lúc này, bằng một nụ cười ấm áp hiền hòa.

- Thế đã sao? Tôi còn không lo thì việc gì em phải lo hửm, có tôi ở đây không kẻ nào dám mạnh động đụng vào em?

- Nhớ kĩ cho tôi? Em là người của tôi, bất luận sau này có ra sao? Kẻ nào ức hiếp em, chỉ cần cầm tiền của tôi đè bẹp họ, không cần phí lời giải thích

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

- Nhớ kĩ cho tôi? Em là người của tôi, bất luận sau này có ra sao? Kẻ nào ức hiếp em, chỉ cần cầm tiền của tôi đè bẹp họ, không cần phí lời giải thích

Luru Triết vừa nói vừa xoa đầu Huyền Chi một cách dịu dàng, khiến Chi trong phút chốc, không kìm nén được cảm xúc, hai má đột nhiên ửng hồng, Huyền Chi lặng im, nhịp tim đập hỗn loạn. Chi chăm chăm nhìn Luru Triết nuốt nước bọt, cái dáng vẻ quyến rũ ân cần chu đáo này là có dụng ý gì đây hả? Sao cứ thích làm Chi mơ mộng, hoang mang, Chi vội vàng hất tay của Luru Triết ra khỏi đầu, chỉnh giọng điệu nghiêm nghị nói:

- Ủ! Sau này tôi sẽ làm vậy, mà anh đừng đứng gần tôi như vậy? Làm vậy tôi dễ hiểu lắm lắm

Huyền Chi cúi xuống trùng mắt nhỏ giọng dần dần Luru Triết nghe xong cười cười nhẹ, hấn cố tình để sát khuôn mặt lại gần, Chi gật mình ngửa người lùi ra phía sau, thì bị cánh tay rắn rỏi cứng cáp của Triết kéo lại, hai mặt cận kề nhau, gần đến mức chỉ một sơ xuất nhỏ thôi là có thể môi Huyền Chi theo tự nhiên chạm vào môi Luru Triết cũng nên? Cơ thể Huyền Chi dần như bất động. Triết thở sâu, cái hơi thở thơm tho mùi hương bạc hà phả vào trong mặt Chi, chất giọng trầm ấm, nhẹ nhàng vang lên từ đây:

- Hiểu lắm gì hửm, tôi đứng gần em, thường xuyên quan tâm em thì em sẽ có hiểu lắm gì? Nói cho tôi nghe xem nào

Huyền Chi cắn răng, nhắm mắt, mẹ kiếp, thật sự là muốn nhanh chóng đẩy hấn ra để khỏi phải có thứ cảm giác khó chịu không phân định rõ ràng này, mặc sức lộng hành đưa Chi vào giữa cái ranh giới thích và không thích hấn, Huyền Chi mở hai mắt to tròn nhìn, mỉm cười bộ dạng có chút không được thoải mái rụt rè nói: - Không có gì cả, anh đừng suy nghĩ nhiều...ừmmm, tôi chả có hiểu là gì hết

Huyền Chi ngượng ngùng, thẹn thùng gượng gượng thanh minh cho bản thân, Luru Triết lưu mạnh kéo nhẹ người Huyền Chi, thế là hai môi bất ngờ khẽ chạm vào nhau, Huyền Chi tròn tròn mắt bởi mắg hôn hết sức đột ngột, Huyền Chi chống cự đẩy hắn ra, càng đẩy Triết càng lắn át, siết chặt hơn, trời ơi đang còn ở công ty, hắn làm cái trò gì thế lờ có ai trông thấy mặt mũi Chi biết giấu đâu? Huyền Chi cắn mạnh vào môi hắn, nhân tiện đẩy hắn ra, chạy vượt đi.

- Anh...anh thật quá đáng? Huhu...nhịp tim sao lại đập loạn xạ nữa rồi, không thể thích anh ta được.

Huyền Chi xấu hổ nức nở bỏ chạy khỏi khu vực đó, Triết đưa tay lên lau vành môi, khoe miệng cười, thích thú, liên ngoáy đầu đưa tầm mắt, nhìn theo bóng lưng Huyền Chi xa dần, thông thả dứt tay vào túi quần, đồng hồ vừa hay đã chỉ đúng giờ đón khách, Triết chỉnh sửa lại trang phục, quay người bước đi thì Jems đến. Jems nhòm ngó cười khò cất giọng.

- Hôn nhau sau đám nhĩ, cậu quên rằng nơi này có lắp camera ư? Chắc nhân viên giám sát được một phen hút mắt, Luru Tổng ngoại tình cùng nhân viên nghe tin cũng thú vị

- Hừ, cậu nghĩ cảnh hôn của tôi và Huyền Chi dễ bị quay lại như thế hả? Non nót bông bột

Luru Triết lạnh giọng dần mặt Jems, Jems phà phà cười lớn. Gớm, sao lúc Jems đùa giỡn mà Triết cứ tưởng thật thế nhĩ? Chẳng có chút vui tính, đáng yêu gì cả? Nhạt toẹt, làm Jems mất cả hứng, Jems đưa cho hắn một cái USB, giọng nghiêm túc nói nhỏ

- Tôi vừa tìm ra được thủ phạm của vụ trộm cắp vụ không cho em đâu, cậu xử lý thế nào, vừa nãy thấy em đâu bị đánh mà lòng tôi có chút khó chịu.

- Không cần, cậu thay tôi xử trí sa thải đi, tôi không muốn công ty tồn tại những loại nhân viên vô đạo đức như vậy?

Luru Triết nói xong sai chân dài bước đi vào trong, Jems gật gù, à ở nắm chặt chiếc USB, rồi theo Luru Triết, Jems biết chắc một điều là Triết đã biết là kẻ nào đứng sau vụ việc này, nên mới không cần xem mà thẳng thừng kêu Jems đuổi việc? Đã thế Jems cũng chả cần câu nệ, anh sẽ lấy lại công bằng cho Huyền Chi. Buổi ra mắt chào mừng sản phẩm mới diễn ra khoảng 2 tiếng thì kết thúc, nhân viên công ty chuẩn bị thu 6 mẫu trang sức để chuyển tới nơi ở của Luru Triết, trong lúc các nhân viên đang tỉ mỉ bỏ vào hộp thì Thẩm Y Nhiên sang trọng đi đến, cô ta cũng là một tính đồ của đá quý, kim cương. Vừa thấy Y Nhiên dăm ba nữ nhân viên cúi đầu chào, à vênh mặt gỡ mắt kính xuống bước lại liếc nhìn qua các sợi dây chuyền, đôi mắt Y Nhiên bùng lên, khi trông thấy những viên đá sáng lấp lánh, Y Nhiên chỉ tay giọng ra lệnh.

- Tôi muốn lấy mẫu này?

- Xin lỗi phu nhân Thẩm, nhưng 6 mẫu này có lệnh của Luru Tổng chuyển đến biệt thự, trang sức được tung ra thị trường chính thức sau hai ngày lúc nhân viên sẽ mang đến cho phu nhân.

Y Nhiên nghe cô nhân viên nói vậy à liền thích thú, không ngờ Luru Tổng lại có hứng chuyển 6 mẫu đá quý này đến cho à dùng đầu tiên, không lẽ đã nghỉ lại, muốn gắn kết với cô ta hửm? Y Nhiên mỉm cười mộng mơ suy nghĩ, à vuốt tóc mai, kiêu ngạo lên tiếng: - Được rồi, thế chuyển cho nhanh đi, đừng nói với Luru Tổng là tôi đã biết chuyện anh ấy định gửi trang sức.

- Dà...nhưng mà phu nhân...

Nữ nhân viên còn chưa kịp nói hết câu Y Nhiên đã tung tăng bỏ đi, Thẩm Y Nhiên cứ nghĩ 6 mẫu ấy là dành cho mình, hoang tưởng, các nữ nhân viên gãi đầu nhìn nhau, khó hiểu, rõ ràng Jems đưa địa chỉ ghi là biệt thự riêng chứ đâu phải căn nhà chính không lỏ? Chị Hà cất giọng vội vã, khua tay, thúc giục nhanh chóng gói ghém: - Mau xem kĩ càng, rồi kêu nhân viên vận chuyển đến nhà Luru Tổng, trề nải là bị Jems trách móc bây giờ? Ngơ ngác làm gì? Muốn sa thải hết hử

- Chị Hà, thế còn phu nhân Thẩm? Giờ gửi đến cho ai ạ

- Các cô bị rớt não rồi ư? Địa chỉ ghi biệt thự riêng của ngài Tổng thì chuyển đến đó, phu nhân chắc nhầm lẫn, chuyện vợ chồng ngài tổng cứ để họ giải quyết? Chúng ta là nhân viên thì tốt nhất lo làm đúng nhiệm vụ

- Dạ.

***

Tại biệt thự riêng: các nhân viên mang đến cho Chi toàn bộ 6 mẫu, Luru Triết về sớm ngồi chéo chân ở ghế sofa phòng khách gọi lớn tên cô, Huyền Chi lật đật vội vàng từ trên phòng đi xuống. Chi tính quát tháo nhưng khi thấy những viên đá quý đẹp đề sáng long lanh, chói mắt liền ngậm miệng hờ hờ bước lại. Nó như hút cả mạng sống Chi bàn tay không thể kiểm soát được chầm chậm chạm vào chúng, má ơi, đã quá đi thôi, Huyền Chi há hốc mồm ngược mặt, hí hửng cười hời

- Ủa, sao nó nó lại ở đây, không...không lẽ anh định tặng hết cho tôi thật hả?

- Ừm, em thích thì cứ lấy

- Trời ơi, thật...thật không? Anh...anh sẽ không có lấy lại chứ, 6 mẫu này dù gì cũng là tiền đấy, không phải dạng vừa đâu

Luru Triết phụt cười với bộ dạng ngốc nghếch đáng yêu đó của Huyền Chi, hắn là đại gia, chẳng nhẽ có dăm ba thứ không đáng là bao lại đi nuột lòi, đi

đòi lại, thực sự kém cỏi, mắt về nam tính, Luru Triết sờ sờ cảm, lắc đầu, nhả nhận cất giọng: - Tôi ngoài nhan sắc, thông minh, thì chỉ có tiền và tiền không cần lo, tôi không bao giờ đòi lại.

Huyền Chi như trúng số độc đắc, miệng cười không dứt, vờ vết đang tay ra ôm hết chúng trong lòng, Huyền Chi lắc lư lả bầm

- Ôi mừng em về với chị nha, sau này chị thoát khỏi chỗ này sẽ dùng em mưu sinh kiếm một tên người thật tốt sống chung. Hi hi ba mẹ ời? Tổ tiên ời, con sắp giàu rồi

- Chi? Em lại tính dùng tiền của tôi bao nuôi thẳng nào

- Hà...hà làm gì có, anh nghe thăm rồi

Huyền Chi mím môi, hai mắt nhắm tít lắc đầu lia lịa, đứng dậy cầm những bộ trang sức đắt tiền lên lầu, được 3 bước thì ngoài cửa lớn, cô Liên giúp việc đi vào, còn ôm theo một thùng giấy to, chứa gì đó, mang đến chỗ Luru Triết đặt xuống: - Cậu Triết, bên nhân viên vừa giao đến cho cậu.

- Ồ, cảm ơn chị

Cô Liên cúi đầu rồi đi vào nhà bếp, Huyền Chi nhăn mặt, nghiêng đầu đi lại hỏi: - Anh mua gì sao

- Durex

- Gì? Durex mà anh mua thùng luôn à? Anh giờ trò gì nữa vậy? Biết ngay anh tặng tôi đồ là không có ý tốt

- Tự nhiên durex đang trong quá trình khuyến mãi mua một tặng một, vả lại cửa hàng của người quen nên tôi đã mua vài trăm hộp dùng

- Vài...vài trăm hộp

Miệng Chi áp úng, Chi thật sự là muốn ngất xỉu tại chỗ khi nghe hắn nói vậy, những món trang sức ở trên tay gần như suýt nữa rơi xuống đất, cũng may Chi kịp giữ lại. Hắn tặng Huyền Chi những thứ đắt tiền xa hoa, mà đổi lại hầu hạ hắn vài trăm hộp durex thì chắc Chi tiêu tan, Huyền Chi run sợ vàng trán lấm tấm vài giọt mồ hôi lạnh, Luru Triết thờ dãi cất giọng.

- Tôi mua ủng hộ chứ đâu có ý dùng hết lên người em? Việc gì sợ đến mức đổ mồ hôi thế, đầu óc em dạo này đen tối nhỉ

- Làm...làm gì có

Huyền Chi ngại ngùng, mặt đỏ lên, quay lưng chạy vội lên lầu. Hừ, ai thêm nghĩ bấy bọ đâu chứ? chỉ là hắn mua nhiều áo mưa nên buộc Chi phải suy nghĩ linh tính, hắn không có ý định dùng hết, kể ra cũng còn chút nhân tính con người.

Sau khi Huyền Chi lên phòng, Luru Triết hàm hừ nhếch mép cười ranh ma, nham hiểm, huyền bí, hắn khoanh trước ngực, chăm chăm quan sát thùng đựng durex, môi mòng mấp máy.

- Ngốc, tôi mua durex về không dùng hết chứ chả lẽ lại để trưng à? Nói thế em cũng tin, thì xác định chuẩn bị mang thai là vừa.

Luru Triết cầm điện thoại trên bàn, bấm một số lạ hoắc, gọi cho ai đấy.

- Cậu chọc thùng hết những hộp áo mưa rồi chứ

- Này anh bạn? Durex dùng để phòng tránh, cậu lại ngược đời bảo tôi làm thùng hết? Cậu có ý gì đây? Không muốn mang thì chơi trần đi

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25

- Này anh bạn? Durex dùng để phòng tránh, cậu lại ngược đời bảo tôi chọc thùng hết? Cậu có ý gì đây? Không muốn dùng thì chơi trần đi.

Giọng người đàn ông trong điện thoại có chút cầu nhàu, Luru Triết chơi lớn mua mấy trăm hộp durex, mà một hộp lại có 32 chiếc, bạn hắn phải kêu nguyên cái xưởng ngồi chọc thùng cho hắn, hắn nghe xong phì cười, điềm nhiên cất giọng vô cùng thoải mái:

- Tôi mua giúp cậu còn phàn nàn ư? Vả lại công chọc thùng tôi cũng tính thêm còn gì, cậu đừng hằn học nữa.

- Lí do gì cậu phụ phí như vậy? Đã mang tiếng dùng bao nhưng lại còn làm rách

- Vợ tôi cô ấy không muốn mang thai, làm cách này tôi mới phần khỏi thả đàn cháu tung tăng đi dạo được?

Bạn hẳn nghe xong câm nín không nói lên lời, anh ta chỉ biết thờ dài, mang tiếng quen biết Luru Triết đã lâu nhưng hôm nay mới nhìn rõ con người thật của hắn, mưu mô, gian xảo như thế này đây ư? Nói dăm ba câu, Luru Triết cúp máy đi lên phòng, vừa mở cửa đã thấy Huyền Chi vui vẻ, miệng cười toe toét đang nâng niu, lau chùi những bộ trang sức quý, không quan tâm hắn, hắn hằm hực nhỏ nhẹ bước lại, đặt mông ngồi xuống ghế, Chi vẫn không hề hay biết, Luru Triết ho mạnh Huyền Chi vội ngẩng mặt, quay sang nhìn

- Ủa, anh đến hồi nào vậy? Sao tôi không nghe tiếng bước chân.

Luru Triết nghe xong trừng mắt, hừ, đúng là vô tâm, không thể ngờ rằng Huyền Chi mê mẩn tiền bạc đến mức độ đó, Triết lạnh giọng đáp lại hờ hững: - Mới đến, tôi vào để lấy áo đến công ty, em nghỉ ngơi đi? Tôi tôi về

- Ờ, anh đi cẩn thận

Nói xong Huyền Chi lại tiếp tục công việc đang dang dở của mình, hắn ngờ ngác thờ dài rồi đứng dậy đi lại cầm áo đến công ty, hắn rời khỏi phòng miệng lầm bầm nhỏ tiếng: - Cứ phát lờ tôi đi? Tôi nay em sẽ biết thế nào là lễ độ của người đàn ông khi trừng phạt

***

Tại nhà của Thẩm Y Nhiên, cô ta vẫn trông ngóng ngồi chờ nhân viên chuyển hàng đến, ông Thẩm từ thư phòng bước ra thấy Y Nhiên đi qua đi lại, liền neho mắt bước đến cất lời hỏi han: - Con bị sao thế? Đi qua đi lại không thấy chóng mặt hử? Đang đợi ai?

Thẩm Y Nhiên vùng vẫy đi lại ghế sofa ngồi, ả ta khoanh trước ngực giọng nói chanh chua, khó chịu đăm đăm, vang lên: - Ba nên sa thải hết đám nhân viên vô dụng của công ty đi, con chờ mấy tiếng rồi mà họ vẫn không giao đồ đến? Thật sự làm việc tắc trách

Ông Thẩm nghe xong gãi đầu, không hiểu Y Nhiên vừa nói gì, đuôi là đuôi thế nào? Ngay cả bản thân ông Thẩm còn nằm dưới quyền kiểm soát của Luru Triết? Và lại đuôi cũng cần có lí do chứ? Đầu có chuyện khơi khơi mà sa thải họ, ông Thẩm tự tổn nhẹ, chậm rãi đi lại đặt mông ngồi xuống, ông Thẩm cười thoáng một cái rồi đưa tay vỗ vai Y Nhiên hỏi tiếp:

- Con mua đồ gì? Mà nhân viên công ty phải giao đến

- Dạ là bộ trang sức mới ra mắt, con đến đó thấy đẹp nên muốn có, lúc nói nhân viên gói lại thì họ bảo Luru Triết đã lấy hết và sẽ gửi về nhà, con chờ hoài mà chưa có

Ông Thẩm cũng mừng thay cho Y Nhiên khi nghe Luru Triết mua trang sức tặng, ông ta sáng mắt nở nụ cười rộng hơn, giọng rôm rả hỏi: - Quả thực là đáng bị sa thải, gửi đồ cho phu nhân mà dám chậm trễ như vậy? Thôi được, để ba gọi hỏi thúc

Y Nhiên tươi tắn như hoa gặt đầu lia lịa, ông Thẩm cầm điện thoại ra gọi hỏi nhân viên, nói chuyện một hồi sắc mặt ông ta đột nhiên chuyển sang màu đen, trừng trừng tức giận, miệng gật gật, ngầu ngầu, Y Nhiên căng mắt ra nhìn, trông thấy vậy Y Nhiên tặc lưỡi câm nín, im lặng chờ đợi, nói chuyện xong, ông Thẩm không tắt máy mà trực tiếp ném chiếc điện thoại xuống sàn nhà, màn hình vỡ vụn, Y Nhiên một phen gật bắn cả mình, trở mắt chăm chăm nhìn ông Thẩm. Bà Ngô trong nhà bếp sợ hãi không kém, nhanh chóng lấp ló, bẽn lẽn liếc mắt ra. Ở trong căn nhà này, tối ngày xảy ra chuyện, hết con đập phá lại đến ba cô ta cũng vậy? Không khéo bà Ngô lên máu mà chết hồi nào không hay biết

Y Nhiên đặt tay lên ngực thở sâu lấy lại tinh thần sau khi cú sốc ba cô ta gây ra, Y Nhiên ngược mắt nhìn: - Ba bị sao thế? Chỉ là gọi cho nhân viên công ty thôi mà? Có cần đập luôn chiếc điện thoại như vậy không.

Ông Thẩm trừng mắt nhìn sang chỉ tay: - Con rút cuộc có chồng chừng thằng Luru Triết không? Hay lại vui vẻ tí tòn với thằng khác, để bây giờ nó đang nuôi tình nhân nhỏ ở biệt thự riêng kia kia? Con ơi là con? Bao nhiêu hoài bão, áp ú của ba, là đặt vào con, con không giúp được gì cả

Y Nhiên nghe xong sững sờ, miệng ấp úng không thành lời? Phải chăng một chuyện quá khó tin, quá sốc, Y Nhiên đột ngột rơi nước mắt, tìm cô ta như bị xé vụn, Luru Triết có tình nhân? Haha, không thể nào, Y Nhiên vừa đầu, vừa tức, và cũng vừa hận. Đàn bà một khi đã nổi con ghen lên thì không lường trước được việc gì? Luru Triết bây giờ đang khiêu khích tính nhẩn nại và lòng đố kỵ của Y Nhiên sao? “Tao sẽ nghiền nát mày con nhỏ dám cướp đồ của tao, mày không đủ trình đấu với tao” ánh mắt chứa đựng lòng thù, Y Nhiễm nhếch mép quý quái, độc địa nghĩ thầm. Ông Thẩm dùng dùng quát mắng tiếp

- Con đã làm gì? Chuyện giữ chồng thôi cũng không làm được, quá là ngu ngốc

- Anh ta có tình nhân con không biết, chẳng phải ba đã cho người theo dõi rồi sao?

Y Nhiên hùng hổ cãi lại, ông Thẩm nghe xong hừ ra tiếng khàn, ông ta vỗ trán buộc miệng chửi bậy: - Mẹ kiếp, chúng mày ăn tiền của tao lại không làm tròn trách nhiệm à? Đáng chết thật

Y Nhiên lâu đi những giọt lệ dài trên má đứng dậy, cô ta phải tận mắt xem con nhỏ dám tranh giành Luru Triết là ai, thấy Y Nhiên bước đi ông Thẩm hấp tấp ngoáy đầu gọi lại? Còn chưa nói chuyện xong xuôi định bỏ đi đâu? Không để cho ba mình kịp mở lời Y Nhiên nhanh chóng, khôn lanh nói trước:

- Chuyện này ba cứ để cho con giải quyết, con sẽ chính ta huỷ hoại con nhỏ đã làm tình nhân của Luru Triết, anh ta không yêu con thì cũng phải chịu nỗi đau mất đi người mình yêu quý

Đứt lời Y Nhiên đi ra khỏi cửa lớn, ông Thẩm bước lại cầm điện thoại bàn lên gọi thêm người hỗ trợ cho Y Nhiên, bà Ngô nghe được toàn bộ câu chuyện, toát hết mồ hôi, vội vàng nhắn tin báo tình hình cho Triết. Bà Ngô chấp tay cầu trời. Thẩm Y Nhiên đến công ty gặp Lưu Triết trước hỏi chuyện, hẳn đang trong cuộc họp hồ hững hờ không quan tâm, Y Nhiên đẩy ngã đám nhân viên bảo vệ đứng bên ngoài, ung dung đi vào.

- Nói chuyện với em một lát đi?

- Không thấy tôi đang bận? Bà cô không dạy cô phép lịch sự tới thiếu hử, hết lần này đến lần khác cô gây loạn ở đây, cút nhanh

- Anh vẫn không muốn nói chuyện với em? Được, thế anh đừng ân hận

Ngất lời Y Nhiên ngoảnh mặt, bước đi. Lưu Triết chẳng để ý, do đang trong cuộc họp nên tin nhắn của bà Ngô giúp việc bên nhà chính gửi hẳn vẫn chưa xem, Triết không biết là Huyền Chi đang gặp nguy hiểm. Y Nhiên lái xe với vận tốc như điên, đến biệt thự Y Nhiên không được vào, mặc dù đã làm mọi cách nhưng vô ích, khoảng tầm 5 phút người của ông Thẩm gọi đến cũng xuất hiện, họ mang theo cả súng nên buộc người làm của Lưu Triết phải mở cổng. Y Nhiên vênh váo vào, Huyền Chi đang ngồi ở ghế sofa ăn hoa quả thì như một con gió Y Nhiên lao đến túm tóc Chi

Người làm chạy lên nhưng bị những gã xã hội đen chặn sừng, tất cả mọi người đứng im không dám nhúc nhích. Bọn họ chỉ đành trố mắt nhìn Huyền Chi bị Y Nhiên đánh. Huyền Chi la oai oái: - Cô...cô là ai vậy? Mau bỏ tóc tôi ra? Đau...đau quá

- Đồ đàn bà không biết vô liêm sỉ? Mày cướp chồng tao thì cũng biết có ngày tao đánh nát mặt mày chứ nhỉ? Hôm nay tao cho mày chết

- Aaaa...cô là Thẩm Y Nhiên sao? Cô mau bỏ tay ra chúng ta nói chuyện, aaaaa

- Mày tưởng tao ngu hả? Chát...mày đi chết đi con đi điếm rề tiền.

Huyền Chi không chấp nhận số phận, dùng hết sức đẩy Y Nhiên ra, cũng may lúc nhỏ cô học được chút võ từ ba mình phòng thân, nay ép đến đường cùng Huyền Chi sẽ xử dụng đối phó. Huyền Chi nhăn nhó xoa đầu, con quý Y Nhiên nắm cũng chặt gớm, à ta sau khi bị Chi đẩy ra cay cú, như hổ xông lại, Chi được cơ hội vùng tay tát lại, cái “chát” vang lên? Ôi nghe sao mà đã tai quá. Đám người làm không ngờ Chi cũng ghê gớm như vậy

- Mày còn dám đánh tao? Con khốn này

- Cái tát này tôi chừa lại cho cô, cô tưởng tôi dễ bị ăn hiếp hả, nói cho cô biết tôi không sợ

- Chị có cần em giúp không?

Đám cảnh vệ được ông Thẩm cử đến mở miệng hỏi? Y Nhiên lườm qua hết lớn: - Không cần.

Ả điên máu, cả hai cầu xé lẫn nhau, Huyền Chi cũng không phải dạng vừa, Y Nhiên đánh cái nào cô đều trả lại cái đấy, thậm trí còn nặng hơn. Ngoài cửa Lưu Triết tức tốc chạy về khi đọc được tin nhắn, bước vào cửa đã thấy hai người phụ nữ hung dữ, cào cấu. Lưu Triết nghiêm giọng quát:

- Cô mau dẫn đám người này cút khỏi nhà tôi, Y Nhiên cô cũng gan lắm, dám làm loạn ở đây sao

Cả hai nghe xong buông ra, Huyền Chi bơ vờ nhưng nhìn chung thì cũng không bị thương, hẳn vội vã chạy lại ôm Chi, nhìn cảnh đó mà Y Nhiên rơi nước mắt, à chỉ tay: - Anh...anh dám bên vực con tình nhân trước mặt em? Em là vợ của anh kia mà.

- Còn làm gì nữa? Mau lôi mấy người này ra ngoài?

Hắn vừa lớn giọng bên ngoài đã có một đám người chạy vào, đông hơn, dữ dằn hơn, và người của hắn còn mang rất nhiều súng, đám con con của ông Thẩm trong nháy mắt đã bị không chế hết, Thẩm Y Nhiên bị kéo ra ngoài. Ắ không khuất phục vừa là vừa mắng mỏ. Sau khi Y Nhiên bị lôi đi khỏi, Triết vuốt lưng Chi cúi xuống hỏi cô:

- Tôi...tôi xin lỗi đã về muộn, em không sao chứ? Có bị thương chỗ nào không.

Huyền Chi đưa tay lên, nguyên một nhúm tóc, hắn thấy xong hốt hoảng, nhìn lên đầu Chi.

- Sao lại để cô ta túm giựt nhiều như vậy? Đáng lẽ phải giựt lại chứ

- Không phải tóc của tôi mà, là tóc của cô ấy, anh cầm đi khi nào gặp nhau trả lại giúp tôi nha, không hiểu sao giựt nhẹ mà bị đứt nhiều như vậy, haizz. Tóc yếu quá cần phải chăm sóc thêm nè.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26

- Không phải tóc của tôi mà, là tóc của cô ấy, anh cầm đi khi nào gặp nhau trả lại giúp tôi nha, không hiểu sao giựt nhẹ mà bị đứt nhiều như vậy chứ, haizz. Tóc yếu quá cần phải chăm sóc thêm nà.

Huyền Chi đưa nhúm tóc sang cho Luru Triết, hấn cầm mà tay hơi run run, không nói lên lời, nhìn chăm chăm Chi, không thể tin Huyền Chi hung dữ như vậy, còn tưởng Chi yếu đuối? Ai ngờ, uổng công từ trên đường về hấn nôm nớp lo cho Chi, giờ mới hiểu sự lo lắng ấy chỉ là công cốc. Hấn suy nghĩ quá nhiều rồi? Đám người làm đứng đó nhẩn mày rợn người khiếp đảm. Luru Triết làm bầm nhỏ

- Trả lại liệu còn gắn lại được không nhĩ? Mua...mua tóc giả đội cho rồi

Huyền Chi vỗ mạnh vào vai hấn, hấn giật mình ngỡ ngàng nhìn qua, Chi mỉm cười duyên nhẹ giọng nói: - Nhớ trả lại nha? Hi hi, sẵn tiện nói vợ anh chăm sóc tóc tốt vào, gây rụng nhiều quá đi

Chi nói xong thờ dài lắc đầu, phui phui tay hất tóc thanh lịch, thiên ngang bỏ đi lên lầu, về rất tự tin, haizz, ăn hiếp chị mà được? Trong người chị có võ được lưu truyền lại từ ba đấy, nhào vô chị xé nát. Luru Triết ngậm mồm à ờ, khiếp thật sự? Sau khi Chi đi cô Liên bước lại gần, cười cười cất nhỏ giọng: - Cô Chi vừa nãy rất tuyệt cậu chủ, tát cái nào ra cái đó, không trượt phát nào, nhìn cô Chi ra tay đánh cô Y Nhiên mà chúng tôi sợ quá? Chắc sau dịp này cô Y Nhiên cũng không dám đến

Luru Triết liếc mắt nhìn sang, hừ lạnh một cái, cô ta không mò đến nhưng không đồng nghĩa với việc hai ba con họ Thẩm thôi ngừng bày ra âm mưu mới, nói gì thì nói hấn sẽ cho người giám sát Huyền Chi 24/24h giữ an toàn về sau. Bây giờ hấn chính thức công khai tình nhân, người đàn bà hấn yêu, Luru Triết đưa nhúm tóc cho cô Liên giúp việc nhẹ nhàng cất lời:

- Đem vứt giúp tôi, trả lại cũng bằng thừa, tóc đúng là yếu thật. Haizz

- Dạ, cậu chủ

Nói xong Triết sai bước đi lên phòng, tại biệt thự chính, ông Thẩm há hốc mồm khi thấy Y Nhiên toi tã đi về, tóc tai bù xù, sơ sài, khuôn mặt đỏ bừng, hai mắt sưng vù, ông Thẩm vội vàng chạy đến dìu ả vào phòng khách, để cô ta ngồi xuống mới hỏi han: - Y Nhiên, con sao thế, sao lại ra nông nổi như vậy, con đã đánh nhõ tình nhân của thằng Triết sao? Ba đã kêu người đến thì cứ để bọn họ ra tay, việc gì phải hạ mình

Y Nhiên uất ức ôm chặt ông Thẩm, khóc nức nở, ba ả không hiểu ngọn ngành câu chuyện, đi đánh ghen về nhà mà khóc là như thế nào? Đáng lẽ phải mạnh mẽ kiên cường mới đúng chứ nhĩ? Ông Thẩm vuốt nhẹ lưng con gái, cúi mặt xuống hỏi tiếp: - Sao lại khóc, gặp mấy vụ này con phải cứng rắn, nào, nín đi con gái yêu của ba

- Ba, con...con nhỏ đó đích thực là cáo 9 đuôi, con chưa đánh hả dạ, mà bị nó túm tóc giựt muốn bay đầu? Đã...đã vậy Luru Triết còn ôm bênh vực nó, sai người kéo con ra khỏi nhà

- Sao? Người của ba cứ đến đâu? Sao con lại...haizz, chẳng nhẽ đám người không đến hử? Khốn kiếp

Y Nhiên nghe xong khóc oà lên, là tại Y Nhiên ngu, cứ ngỡ rằng tình nhân của Triết dễ ăn hiếp, đối phó, nào ngờ nó còn thâm độc hơn, sau chuyện này Y Nhiên càng không bỏ qua, con khôn nạn, hai mắt Y Nhiên trợn lên, nghiến răng ken két nghĩ ngợi, bàn tay nắm chặt cuộn thành hình nắm đấm, ông Thẩm giận thay cho đứa con gái, gả cho một thằng sở Khanh, ông Thẩm trầm ngâm cất giọng:

- Nếu nó đã ngoại tình, con nộp đơn li dị đi, lí do nó có người khác bên ngoài chúng ta sẽ lấy khoản bồi thường lớn. Tiền bồi thường sẽ là căn nhà này và nửa số cổ phần nó đang nắm giữ, chỉ cần có nửa số cổ phần đó chúng ta sẽ lên nắm quyền cái công ty

Thẩm Y Nhiên nghe vậy vội buông tay ra khỏi người ông ta, muốn ả rời bỏ Luru Triết? Không, cô ta không làm được? Cái mà cô ta không thể có thì người khác cũng đừng mơ động vào, địa ngục này là cả hai đã dẫn thân, thì ả sẽ lôi Triết đi cho đến chết, li dị quá nhẹ nhàng, và dễ dãi, muốn sống chung với tình nhân ư? Đừng mơ tưởng ảo huyền, Y Nhiên lau đi những giọt nước mắt yếu đuối, ả hít thở sâu, lạnh lùng tàn khốc đáp trả:

- Con không muốn mất một thứ quá dễ như vậy, li dị không bao giờ, ba muốn công ty C.E.O con sẽ lấy cho ba, những cái con cần là Luru Triết thuộc về con, ba yên tâm Thẩm Y Nhiên không yếu đuối, vô dụng

- Ba tin con hết lần này đến lần khác? Nhưng con chỉ làm ba thất vọng, nói xem, ba tin con được nữa không hả? Đây là cơ hội lớn để chúng ta lấy công ty và căn biệt thự này? Không lẽ con muốn hai ba con ta trở lại cuộc sống nghèo hèn bị khinh thương

- Bây giờ ba chỉ có thể làm theo ý của con, dù gì con không li dị, công ty con sẽ lấy cho ba.

Đứt lời Y Nhiên ngoảnh mặt bỏ đi, ông Thẩm ôm ngực giận dữ, đã đến bước này còn cố chấp làm gì? Cái ông ta cần là tiền, là tiền, sao đứa con gái ngu ngơ không chịu hiểu, đâm đầu vào thứ tình cảm mờ nhạt kia? Nếu như Y Nhiên đã hư hỏng, chống đối thì ông Thẩm sẽ hành động một nhin, ông ta cầm chiếc điện thoại khác lên bấm số gọi cho hấn, vẫn như thói quen hấn không nghe máy, gọi đến cuộc thứ năm, ông ta hấn học cúp mấy miếng làm bầm chửi rủa sau lưng hấn:

- Thằng con rề rề thân, ngay cả ba vợ nó, mà nó còn không nghe. Đợi khi tao lấy được công ty thì mày chỉ là hạt cát trên sa mạc, hỗn xược

***

Sáng hôm sau.

Thẩm Y Nhiên lại tiếp tục đến công ty tìm gặp hần nói chuyện, Lưu Triết gọi đội bảo vệ không cho Y Nhiên vào, cô ta tức giận làm loạn dưới sảnh, trong lúc giằng co thì Ngự Hạo Thiên xuất hiện, cô ta đứng ngơ ra một lát thì cất lời hỏi: - Anh làm gì ở đây?

- Các cậu đi làm việc đi, tôi muốn nói chuyện riêng với cô gái này một chút

- Dạ

Đám bảo vệ cúi đầu chào rồi nhanh chóng quay lưng bước đi làm việc. Chờ họ đi khuất Hạo Thiên nhìn Y Nhiên mỉm cười nhẹ, cô ta thì không muốn bị dính tai mắt nên vẫn thể hiện bộ mặt, nghiêm trang, lạnh lùng sắt đá, Hạo Thiên dứt tay vào túi quần giọng nhẹ vang lên

- Anh đang làm việc cho Triết? Còn em...đến muốn gặp mà cậu ta không cho vào sao? Xem ra vấn đề của em ngày càng khó xử trí nhĩ

Y Nhiên nghe xong cau có giận dữ trong lòng, nhưng bên ngoài vẫn tỏ ra điềm tĩnh, cô ta khoanh tay trước ngực, bước gần lại chỗ Hạo Thiên: - Anh nên lo cho bản thân đi thì hơn, chuyện vợ chồng em không cần anh can dự

Dứt lời Y Nhiên nhếch mép cười nửa miệng bỏ đi, Hạo Thiên nhanh mồm nói tiếp: - Chuyện Triết có tình nhân? Em đã biết chưa

Cô ta vừa nghe Thiên nói vậy, khuôn mặt liền đổi màu, miệng ả ngầu ngẩn, tay cuộn thành hình nắm đấm, ả bực mình khi mà việc Lưu Triết có tình nhân Hạo Thiên cũng biết, cô ta thần thờ ra vài giây, khoé môi giật giật ngoáy đầu lại hỏi: - Sao anh biết chuyện này? Triết đã nói

- Cả công ty ai cũng biết Triết có tình nhân, mà huống gì Mộ Dung Huyền Chi cũng đang làm ở đây, so ra thì Triết yêu và quan tâm cô gái đấy hơn em

Cô ta không nói thêm lời nào, bước đi thẳng ra cửa lớn. Hạo Thiên chăm chăm nhìn theo, trầm lặng suy ngẫm. Tính đi thì Jems đến làm Hạo Thiên giật bắn cả mình, ánh mắt Jems nhìn ra ngoài cửa, chắc chắn lười, hỏi nhỏ anh:

- Cậu còn vờn vẩn Y Nhiên hả? Yêu cô ta thì yêu đàn ông còn tốt hơn đấy chứ? Sao cậu cứ mãi dậm đầu vào chỗ chết

- Yêu ai? Yêu cậu sao?

- Yêu tôi cũng được? Nhìn tôi cũng hấp dẫn bắt mắt mà

- Thế thì đẹp đi? Tôi không có hứng thú với đàn ông.

Hạo Thiên vỗ vỗ vai Jems mỉm cười rồi bước đi, Jems bĩu môi, nhìn xuống thân xác. Ừa cũng ngon và hấp dẫn mà, hơn nữa yêu người cùng giới thì đã sao, ý nghĩa hơn yêu Thẩm Y Nhiên nhân cách đã không còn, lần lượt lừa gạt Hạo Thiên mà anh vẫn không sáng suốt ra, là như thế nào? Jems vuốt trán thờ dãi một cái rồi quay lưng đi theo lên làm. Ngoài cửa Y Nhiên đi ra thì gặp Huyền Chi đang vào, vừa mới trông thấy Chi, máu ghen của Y Nhiên lại trào dậy, thật sự cô ta muốn lao đến túm tóc, cho bản dân thiên hạ biết Chi là người thế nào? nhưng cô ta chỉ nghĩ chứ cũng chả dám làm, đêm hôm qua chưa đánh được bao nhiêu đã bị Chi túm gựt lại đến bây giờ đầu cô ta vẫn còn đau, ê ẩm.

Huyền Chi thien ngang đi đến không một chút rụt rè. Thẩm Y Nhiên cảm giác nực cười, đã là con giáp thứ 13 phá hoại hạnh phúc gia đình người khác còn tỏ ra ung dung như không có chuyện gì, càng nhìn càng tức, cô ta đi đến đứng trước mặt Huyền Chi, ánh mắt như dao đâm tia lên người Chi: - Nói chuyện với tôi một chút

- Nếu cô muốn đánh nhau thì hẹn địa điểm bữa khác tôi sẽ đến, còn bây giờ tôi phải vào làm, không rảnh

- Cô nghĩ tôi việc gì cũng động tay động chân được hả? Tôi muốn nói chuyện nghiêm túc về Lưu Triết, đây là địa chỉ quán bar, tối nay 7 giờ đến gặp tôi

Huyền Chi cầm tờ giấy thờ dài, đành gật đầu đồng ý, rồi đi vào trong, sau khi Chi đi khỏi Y Nhiên hà hê cười nham hiểm “đêm nay để xem cô làm sao chạy thoát, không huỷ hoại được thứ đàn bà thối tha như cô? Tôi không cam tâm, Lưu Triết người phụ nữ anh yêu sẽ chết trong tay em như thế nào, rồi anh sẽ rõ” ả ta khoái chí nghĩ thầm, xong liền móc điện thoại ra gọi cho ai đó.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

Thẩm Y Nhiên móc điện thoại ra gọi cho ai đó, nói chuyện rất vui vẻ, Y Nhiên cũng nhanh chóng rời khỏi công ty, buổi chiều Huyền Chi làm xong các việc của mình liền gọn đẹp chuẩn bị tan sở, hôm nay Lưu Triết lại có cuộc họp gấp mặt khách hàng nhậu, bàn bạc chuyện làm ăn, nên hần cho tài xế riêng đưa Chi về trước. Tại biệt thự Huyền Chi tắm rửa, ăn cơm do cô Liên nấu xong xuôi thì ra nghỉ ngơi ở phòng khách, ngồi nhâm nhi ly trà nóng Chi vội nhớ ra có cuộc hẹn với Y Nhiên, quay đầu nhìn lên đồng hồ đã là 8h kém, Huyền Chi cắn răng nhăn mày. Ui trời, này giờ Chi quên mất, không biết bây giờ đến có kịp? Chi ngẫm nghĩ một hồi quyết định lết xác lên lầu thay quần áo.

Lúc bước xuống nhà, áo, quần đã chỉnh tề, Chi quần thêm chiếc khăn quàng cổ đi ra ngoài cửa lớn, cô Liên từ trong nhà bếp chạy vội ra hỏi: - Cô Chi đi

đầu thế, để tôi bảo lái xe nhà đưa cô đi cho nhanh, vì trời này đã muộn, cô mà xảy ra chuyện cậu Triết sẽ trách mắ

Huyền Chi cười mỉm, ngoáy đầu nhìn cô Liên, khua tay từ chối, ôi chao, Chi có phải là con nít đâu mà cứ bị Luru Triết quở thúc cơ chứ? Chi đeo túi xách lên vai chất giọng dịu dàng, nhỏ nhẹ từ tốn vang lên: - Dạ, không cần đâu ạ, cháu đi gặp bạn một lát, không lâu đâu nên cô Liên đừng cần phải lo, cháu sẽ về sớm

Dứt lời Huyền Chi rất nhanh rời khỏi nhà, cô Liên chỉ biết à ờ nhìn Chi rời đi khuất rồi xoay người đi vào lại trong bếp dọn dẹp tiếp, Chi ra công bắt vội một chiếc taxi đến quán bar, địa chỉ bar Y Nhiên đưa cho Chi là nơi lạ lẫm vô cùng, Chi nghiêng người, chắc chắc lười mấy cái, đưa tay gỡ đầu, Huyền Chi nhóm lên chuyển sang cho bác lái xe, may ra bác ấy biết! Tại quán bar Merina, Chi ra xuống xe còn vân vân không biết có nên vào? Suy nghĩ vài ba giây Chi vuốt ngực hít thở đầy cửa tiền sâu vào trong. Thăm Y Nhiên ngồi ở bàn ngoài rất dễ thấy, Chi sai chân đi đến, xem ra cô gái đó đã ngà ngà men say?

Vừa thấy Chi lại, Y Nhiên nhếch mép cười khinh, cô ta đặt ly rượu xuống bàn, dựa người ra sau ghế, khoanh tay trước ngực, giọng nói vênh váo, chanh chọe: - Hừ, còn tưởng sợ không đến?

Huyền Chi điềm đạm, ngồi xuống: - Tôi đến muộn? Chưa không phải sợ? Có gì cô nói nhanh đi, vì tôi không có nhiều thời gian, chồng cô không cho tôi đi lâu

Nghe xong câu đó, máu huyết của Y Nhiên nổi lên, ả nghiêng rặng, hai mắt đỏ ngầu, khoe miệng cong, cười đều, cô ta vẫn tỏ ra bình tĩnh vì sợ mạnh động thì hư bột hư đường, Y Nhiên ngậm ngậm, hăm hực nghĩ thầm, cứ vênh mặt đi cưng? Vì một lát nữa cuộc đời mày tao sẽ cho nó tàn tạ? Để rồi mày còn giành Luru Triết với tao được không? Huyền Chi thấy Y Nhiên gọi ra mà chả nói gì? Chi ho mạnh nói tiếp:

- Không nói thì tôi về trước

Y Nhiên nghe xong sắc mặt trở lại bình thường ả rót rượu vào ly, rồi đẩy qua cho Huyền Chi, Chi vẫn không bận tâm, Y Nhiên cảm ly của mình lên cất lời: - Làm một ly không? Rượu nhẹ không say được đâu, việc gì phải căng thẳng? Tôi chỉ muốn nói chuyện đàng hoàng, và nghiêm túc với cô.

Chi thờ dãi, khá là mệt mỏi khi đây dựa vào Luru Triết và cả vợ hấn, đúng là dính dáng đến người có gia đình thật mệt, và lại Chi đâu phải người muốn kéo dài chuyện này? Là hấn đấy chứ? Chi còn chưa tìm ra đoạn clip mà hấn đã quay lại? Chi nhìn xuống ly rượu, xong thì đưa tay cầm lên uống cạn, Huyền Chi nhìn sang Y Nhiên nói trước:

- 1 năm chúng tôi sẽ kết thúc, lúc đó tôi sẽ trả chồng cô về, hiện tại bây giờ là không thể...tôi...tôi! Tôi thấy chóng mặt, cô..cô đã...?

Y Nhiên rồ cười lớn, ả bỏ ly rượu xuống, say đắm nhìn Huyền Chi rơi vào tình cảnh đầu óc không được sáng suốt: - Chóng mặt rồi nóng mới hoàn hảo? Wen? Mày ra được rồi đấy

Y Nhiên gọi lớn bỗng dừng gần đây đã có một người đàn ông cao to xuất hiện, nhìn thẳng cha đó rất dâm dề, gã cười hà hà đi lại, vỗ tay: - Bà chị đứng thật cao tay, mới đó đã hạ gục được em xinh tươi như thế này? Làm tiểu đồ đệ của tôi cũng không thể kìm hãm được

- Mau mang nó đi, mày thích chơi sao thì tùy, muốn chơi chết nó cũng được?

- Có thật là vừa được ăn ngon vừa được tiền không hả bà chị?

- Mày nghĩ tao lừa mày à? Số tiền còn lại tao vừa chuyển khoản cho mày rồi đấy, ăn ngon miệng

Dứt lời Y Nhiên thông thả, liếc nhìn Huyền Chi một cái rồi nhấc mông đứng dậy cầm túi xách bỏ đi, để Chi cho gã dề ấy, Chi cự quậy qua lại, khắp người nóng ran, gã đó từ từ tiến gần, sờ vào đùi Chi, ôm Chi dậy đi lên phòng đặt sẵn trước đó: - Bé ngoan? Mau theo anh thôi? Mình cùng vui vẻ nào, anh sẽ cho em sung sướng đêm nay

- Bỏ...bỏ ra...Luru Triết? Nóng..

- Triết nào? Anh là Wen

***

Phía bên ngoài, mấy tên áo đen đang trực chờ ở trong xe

- Anh à? Mãi mà chưa thấy cô gái Huyền Chi đi ra? Mình có cần xông vào không, chứ em nóng lắm rồi

- Suyt, bình tĩnh

- Anh...anh đây...đấy không phải cô vợ mà anh Triết kêu chúng ta theo dõi luôn à?

Tên khác tinh mắt nói lớn, nghe vậy cả 5 tên lớ mớ ra nhìn, tên đại ca chột dạ, lo lắng hấp tấp ra lệnh: - Mày mau gọi cho anh Triết, còn tụi mày theo tao vào trong, cô gái kia mà xảy ra chuyện thì cả đám ăn chuỗi xanh nghe rõ chưa?

Nói xong mấy người đó vội vàng đi vào bar, trên phòng 202 gã đàn ông dề, bỏ Huyền Chi xuống giường, liên tục hôn vào cổ Chi, Huyền Chi vịn vịn cơ thể miệng lẩm bầm gọi tên hấn: - Luru...Triết, nóng...nóng quá

Chương 28

- Luru...Triết, nóng...nóng quá

Miệng Huyền Chi liên tục gọi thầm tên hắn, còn gã đàn ông kia bạo loạn sờ soạng khắp nơi trên người Chi, hung hăng chiếm đoạt thân thể cô, gã nhanh chóng tháo bỏ lớp áo ngoài vứt xuống sàn nhà, gã sáng mắt khi trông thấy bộ ngực ngập phòng, đầy đà trắng nõn của Chi, không kìm hãm được lòng ham muốn gã siết sao bàn tay nhẹ nhàng đặt lên xoa bóp.

Phía dưới bar nhân viên của quán dứt khoát gọi đám bảo vệ hùng hồn, không cho người của Luru Triết lên phòng, mẹ kiếp đang trong lúc dầu sôi lửa bỏng mà thằng quỷ nhân viên thôi tha ngăn lại, người của Triết tính rút súng ra uy hiếp thì hắn bất ngờ xuất hiện, trên gương mặt thanh tú gân xanh đã nổi lên, sát khí đáng sợ tỏa ra trùng trùng, hắn mở miệng nói đúng một câu:

- Phá hủy nơi này cần bao nhiêu tấn thuốc nổ?

Tên khi bước lại nhanh nhẹn cúi đầu chào lạnh lẽo đáp lại: - Chi cần một tấn là tan tành mây khói

- Phá!

Tên nhân viên bar nghe xong đổ mồ hôi hột, biết mình đã đụng chạm tỏ oong chúa, hấp tấp, vội vàng gạt đám bảo vệ quán sang một bên, mang thẻ phòng bước lại, cúi đầu run rẩy đưa cho hắn, người của Triết gọn nhẹ cầm lấy, tên đại ca còn không quên c móc vào đầu nhân viên một cái cho nhớ đời, Luru Triết hừm ra tiếng dứt tay vào túi quần quay lưng bỏ đi, thật chất hắn đang rất lo lắng nhưng vẫn phải nén giữ ở trong lòng, hắn điềm tĩnh bước đi.

Tại phòng 202 người của hắn mở cửa xông vào trong, cũng may gã đàn ông khốn kiếp kia chỉ mới cởi áo bên ngoài của Chi, còn bộ đồ lót, gã thấy có người liền giật mình ngoáy đầu lại nhìn, rồi khỏi người Huyền Chi, gã hung hãn chỉ tay quát tháo: - Mấy người là ai thế hả, sao vô phòng tôi, cút nhanh

Triết liếc mắt nhìn sang Huyền Chi, con mẹ nó, đám động vào đồ của hắn thì xác định một đi không trở lại, ánh mắt như dao găm sát bén nhìn chăm chăm gã đàn ông dám dăng, Luru Triết nghiêng răng thẳng thừng vùng tay, đâm vào cái bản mặt chết tiệt của gã, hắn gầm lên: - Tao là ông nội của mày đây thằng chó

Cú đâm rất mạnh khiến gã ngã ngửa ra đằng sau, gã gãy một cái răng, nằm bẹp dưới sàn, ôm mặt. Luru Triết đi đến giường cởi áo ngoài che chắn lại cho Huyền Chi: - Huyền Chi? Em không sao chứ, Chi, mở mắt ra nhìn anh đi

Huyền Chi mở hi hí mắt, cựa quậy đầu vào lồng ngực rắn chắc của hắn miệng lẩm bẩm nhỏ: - Nóng, Triết...nóng, khó chịu.

- Chỗ này giao cho tụi em, anh đưa chị Chi rời khỏi đi ạ, chắc chị Chi bị trúng thuốc rồi

Luru Triết hừ rồi bế Huyền Chi lên ra khỏi phòng, giờ chỉ có hắn mới có thể hạ nhiệt n cho Chi, sau khi hắn đi khuất, đám người của hắn hằm hằm tiến lên chỗ gã đàn ông đó, gã lùi lùi về sau: - Mau đưa nó đi, ra bãi đất trống sau bar giải quyết cho êm đêm cái coi

Gã vùng vẫy khi bị kéo đi, ra đến bãi đất trống, gã vẫn cứng đầu cứng cổ không chịu khai, làm tên đại ca mất lòng kiên nhẫn: - Hai tụi mày ra xe lấy xăng vào đây cho tao

- Mấy người tính làm gì tôi?

- Chôn mày chứ làm gì? Loại người như sống chỉ thêm chật chội, chết sớm cho yên ổn, kiếp sau đầu thai thì nhớ làm người liêm khiết một chút, nghe hong

Gã nghe xong nom nớp lo sợ, gã đã hết đường chạy, hai người kia cũng nhanh chóng mang xăng vào:

- Đào nhanh đi, còn chôn nó, về ngủ nữa? Haizzz tao mệt rồi

Mấy tên đàn em tích cực nhanh tay nhanh chân đào.

- Nhanh...nhanh lên mấy đứa

- Anh...anh tôi sẽ khai mà, tha cho tôi đi

Gã hót hải quỳ lay van xin, tên đại ca nghe vậy nhếch mép cười dễu, lắc đầu: - Khỏi, tao không muốn nghe, mày hãy giữ kín mang theo xuống mộ

- Vậy lát nữa anh Triết hỏi chúng ta phải nói sao ạ?

- Đồ ngu, cứ nổi nó không chịu khai nên chúng ta đã chôn sống, anh Triết sẽ không truy cứu.

Tên đại ca cười phà phà nói, mục đích để cho gã đàn ông thối nát kia sợ mà khai sự thật, mấy tên đàn em vâng dạ gật đầu rồi đào tiếp, gã không biết làm sao loay hoay nhìn ngó xung quanh, cuối cùng cái hố cũng đào xong xuôi, hai tên đàn em ném gã xuống lấp đất. Gã gào thét xin tha mạng:

- Tha cho tôi đi....aaaaa

- Chắc...chắc, lấp nhanh lên coi, lẹ tay lên nào mấy đứa, anh mày mệt rồi, về còn ngủ sớm.

- Anh...là Thẩm...Thẩm Y Nhiên cho tiền bảo tôi cưỡng hiếp cô gái xinh đẹp đó, nếu tôi biết ra nông nổi như này tôi không dám đâu? Mấy anh tha cho tôi đi, tôi nói sự thật, tôi còn ghi âm lại cuộc nói chuyện nữa

- Mau kéo nó lên đi, thành khẩn khai báo ngay từ đầu có phải tốt không? Suýt nữa là bị chôn sống rồi

Gã nhanh chóng được bọn đàn em kéo lên, hai chân không còn sức lực ngã khụy xuống, run rẩy, gã ngước mặt van xin: - Tôi khai rồi, anh tha mạng cho tôi được chứ?

- Hừ hừ, tao tha cho mày nhưng chả biết anh Triết thế nào? Dù sao cũng cảm ơn mày đã khai...mau đưa nó đi

Gã tiếp tục bị kéo đi, lần này là đến gặp Lưu Triết, mà dễ gì hán tha cho chứ? Đã có gan lớn dưng vào đồ của hán thì cũng phải có gan chịu sự trừng phạt thích đáng? Đám người của hán âm thầm đưa gã đến nhà kho tối tăm giam giữ, đợi khi Triết giải quyết xong công việc sẽ đến. Cũng nhờ Huyền Chi bị trúng thuốc mà hán và cô xảy ra một đêm vô cùng mặn mà, bùng cháy, sáng hôm sau, Huyền Chi quên sạch khúc mình bị Thẩm Y Nhiên chơi khăm hạ thuốc, Chi vờn người uể oải:

- Tỉnh rồi hử? Có đau không

- Đau...hơi đau...hả? Cái gì

Huyền Chi mở to mắt nhìn, thấy Lưu Triết ngồi ở ghế chăm chăm say đắm quan sát, tay cầm tách cà phê nhâm nhi khóe miệng cong cong mỉm cười nhẹ, Chi hoảng hồn, kéo chăn ra nhìn xuống dưới. Má ơi? Không...không mảnh vải che thân là như thế nào? Chi đen mặt gượng dậy chỉ thẳng về hướng hán quát mắng:

- Anh...anh làm gì tôi rồi hả?

- Sì, em tưởng đây là lần đầu à, tôi nhớ không nhầm, đêm qua em còn đòi hỏi ở tôi rất nhiều, sao sáng lại thay đổi rồi? 5 tiếng chứ ít ỏi gì? Hừm

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29

- Sì, em tưởng đây là lần đầu tiên à, tôi nhớ không nhầm, đêm qua em còn đòi hỏi ở tôi, sao sáng ra lại thay đổi rồi? 5 tiếng chứ ít ỏi gì?

Lưu Triết hắt hắt chân khuôn mặt tỏ ra lạnh lùng nhìn chăm chăm Huyền Chi nói, làm Chi nghe xong thẹn thùng cắn răng, nhả mồm đưa tay vò đầu xấu hổ, Chi vui mặt xuống, quần lẹ cái chần quanh người, hấp tấp vội vã chạy vào nhà tắm, đang đi được vài ba bước thì xui xẻo thay Chi bị vấp, ngã ngửa ra sau cũng may Lưu Triết nhanh nhẹn dang tay ôm lấy thân Chi.

- Em phải cẩn thận chứ? Lỡ té bể đầu làm thế nào, hậu đậu như này thì sao mà làm mẹ được

Triết xoa xoa người Chi, giọng điệu lo lắng bất an hỏi han, Huyền Chi đang còn trong tình trạng hoảng hốt há hốc mồm sau cú sốc suýt nữa thì xong đời, bỗng dưng nghe hán nói làm Chi bừng tỉnh, Chi trừng mắt, ngước mặt lên nhìn cất lời hỏi:

- Làm mẹ? Anh nói linh tinh gì vậy hà, tôi nói sẽ sinh con bao giờ?

Hán nghe xong im im mỉm cười, không nói gì, đỡ Chi đứng dậy ngay ngắn, Huyền Chi cúi kinh lờm ngớt hán một chút thì đi vào phòng tắm, Chi nghiêng đầu khó hiểu, bỗng dưng thấy hôm nay hán đột nhiên lạ lùng, lưu manh, nham hiểm hán. Sau khi Chi đi khuất hán thông thả dứt tay vào túi quần huýt sáo vui vẻ đi xuống lầu.

Vừa xuống đến nơi thì gặp cô Liên lúi thủi đi ra trên tay cầm theo một bát thuốc cở nhỏ, nhìn hán tươi cười bước lại cúi đầu cất giọng: - Cậu Triết thuốc đã nấu xong, giờ tôi sẽ bê lên cho cô Huyền Chi uống

Hắn ngó lại gần nhìn, chỉ tay hỏi: - Thuốc có hiệu quả tốt không chị Liên? Uống là sẽ có chứ

- Dạ, hồi xưa tôi cũng khó khăn trong chuyện mang thai, nhưng khi uống cái này vào thì không lâu là có tin mừng, cậu Triết cứ an tâm, thuốc không đắng dễ dàng uống, nên cô Huyền Chi sẽ không phát đầu ạ

Cô Liên tận tình chỉ dẫn căn kê cho hắn biết loại thuốc giúp nhanh chóng mang thai, nghe xong hắn tủm tỉm nhe răng cười khanh khách, gật đầu, sờ cằm, hài lòng, lần này hắn nhất quyết sẽ làm cho Huyền Chi có thai, dù gì hắn cũng yêu Chi, mặc kệ Chi có đồng ý hay không? Ý hắn đã định Chi phải thực hiện. Nói dăm ba câu nữa hắn giục cô Liên đem lên cho Huyền Chi uống, cô Liên giúp việc cũng khá khôn khéo nói dối Chi đó là thuốc bổ, vì dạo này thấy Chi xuống sắc.

Huyền Chi nhẹ dạ cả tin, và cũng yêu quý cô Liên như người thân trong gia đình nên không dè chừng, đề phòng, cảnh giác, Chi lẽ phép dạ rồi cầm bát thuốc uống cạn, vị của thuốc dễ uống nên không thành vấn đề. Đợi Chi uống hết cô Liên mới rời khỏi phòng, chạy xuống báo cáo. Lưu Triết nghe xong phấn khởi vỗ mấy phát vào đùi, sáng khoái, một ngày uống hai lần thì sớm muộn gì Huyền Chi cũng có tin vui đây nhỉ? Nhìn hắn mãi miết cười cô Liên cảm thấy vui lây ở trong lòng, cô Liên không nói gì thêm, lặng lẽ đi vào trong bếp.

***

Đến trưa hắn với Chi mới đến công ty làm việc, vừa vào cửa đã thấy tên trợ lý Lee hót hải, hấp tấp chạy lại cúi đầu bẩm báo: - Lưu Tổng? Phụ nhân đang ở trong phòng làm việc chờ anh

Hắn nghe xong cau có, không biết là đám nhân viên không có lỗi tai hay không chịu nghe mệnh lệnh của hắn, mấy tuần trước chả phải hắn hùng hổ nói rằng không cho Thẩm Y Nhiên về văn ở nơi làm việc kia mà? Khuôn mặt khó chịu, giọng nói lạnh lùng sát đá vang lên, làm Chi đứng cạnh giật mình sợ hãi

- Các cậu muốn bị đuổi việc hả, mệnh lệnh của tôi mấy cậu để đâu? Lập tức cút ngay

- Dạ, xin lỗi anh, nhưng ông Thẩm lấy quyền hành ra uy hiếp? Nên...nên bọn em mới cho vào phòng, anh tha lỗi

Tên trợ lý cúi thấp người, nhỏ giọng nói, làm công ăn lương như trợ lý Lee thì sao mà dám địch lại với ông Thẩm và phụ nhân đây? Lưu Triết từ từ giãn cơ mặt, gầm gừ rồi quay sang Huyền Chi, nắm chặt tay Chi dẫn đi, Chi trợn mắt ngạc nhiên, kéo lại hỏi chuyện:

- Nay? Anh định đưa tôi đi đâu, có thể đi chậm chậm lại không, tôi mang giày cao gót mà

Lưu Triết nghe xong không nói không rằng bế Chi lên đi thật nhanh, Chi khá sốc, há hốc mồm vùng vẫy, hắn liếc sang giọng lạnh hừm, làm Chi khiếp sợ im re nằm trong lòng hắn mặc cho hắn thích bế đi đâu thì đi? Lên phòng làm việc, có người cung kính mở cửa, hắn hiên ngang đi vào, vừa nhìn thấy cảnh tượng đó ba con họ Thẩm một phen bất ngờ? Đang còn ở công ty lại hành xử, thiếu tôn trọng vợ chính, mặc sức ôm ấp tình nhân như thế thì còn ra thể thống gì nữa, thật tình mà nói bỏ tay

Triết chẳng e ngại nhẹ nhàng để Chi ngồi xuống ghế, đối diện với Y Nhiên, trên gương mặt của ông Thẩm có chút khó chịu, tức tối, ông ta không kim nén được lòng, cất giọng bức bối nói lớn: - Con rể đang làm gì vậy? Con có còn xem Y Nhiên là vợ không mà lại cư xử như vậy? Không ra cái gì hết

Lưu Triết nhếch mép cười khinh khi nghe những lời của ông Thẩm nói, hắn phát lờ, cúi xuống đưa tay xoa đầu Huyền Chi dịu dàng hỏi han thân mật: - Em yêu muốn uống gì không? Để anh sai người mang vào cho em

Y Nhiên giật dỗi đứng dậy, cô ta âm ỉ, hai hàng nước mắt tuôn trào? Y Nhiên chỉ tay quát tháo: - Con đi điểm này có gì hơn tôi mà anh lại đối xử với tôi như vậy? Chi ít anh vuốt mặt thì cũng phải nể mũi chứ? Tôi là vợ hợp pháp danh chính ngôn thuận của anh kia mà

Thấy con gái khóc ông Thẩm vội vàng nhấc mông lên đứng dậy, đau lòng, xoa lưng dỗ dành ả? Ông Thẩm nhìn chăm chăm vào khuôn mặt điển trai, đang mặc sức lộng hành, vênh váo, kiêu ngạo, điềm tĩnh mà ông ta diễn máu thay cho cô con gái, ông Thẩm nghiêng răng ken két.

- Mày...mày không thấy có lỗi với những gì đã hứa với ông nội mày trước lúc mất hả? Bây giờ mày đang làm gì thế hả?

Hắn nghe xong vành môi giật giật, hắn cảm thấy ghê tởm khi nghe ông ta nhắc đến ông nội hắn, cái chết của ông hắn vẫn đang là một dấu chấm hỏi, bao lâu nay hắn vẫn không ngừng âm thầm tìm kiếm, điều tra, Chi thấy tay của hắn đã cuộn thành hình nắm đấm, lòng Huyền Chi có đôi chút bất an, vội vã nắm giữ lại, hắn quay đầu mỉm cười nhẹ nhàng.

- Hai người nói xong rồi đứng không? Vậy đến phiên tôi, cô mau qua xin lỗi Huyền Chi tình nhân của tôi.

- Sao? Anh nói gì? Bất em xin lỗi nó

- Chuyện tôi qua tôi đã biết, hiện tại người của cô tôi đang giam giữ, nếu như Không bề mặt tại đây thì mau đi lại xin lỗi.

Ông Thẩm nghe vậy nhìn Y Nhiên hỏi: - Con đã làm gì vậy Y Nhiên

Y Nhiên cắn răng bộ dạng áp úng, e dè ngáp ngừng, hai tay cô ta bấu vấu vào nhau, không ngờ tên kia vô dụng như vậy? Đã dâng mớ đến tận miệng còn bị Lưu Triết bắt? 500 triệu của Y Nhiên coi như đổ sông hết. Cô ta bắn khoả nhưng cúi cùng cũng bước lại cúi đầu nhỏ giọng xin lỗi Huyền Chi. Thẩm Y Nhiên nhục nhã bức bối trong người? Câu nói vừa dứt ả lại rót nước mát cầm phần liếc Lưu Triết rồi bỏ chạy ra khỏi phòng? Ông Thẩm không nói thêm lời nào nhanh chóng đi theo

Đột hai người kia đi khỏi Huyền Chi ngược mặt nhìn hần điệu cười hả hê nói: - Hi hi, vợ anh cuối cùng cũng cúi đầu xin lỗi tôi?

- Vui đến vậy à? Chỉ là câu xin lỗi, tôi vẫn chưa hả dạ con tức, làm sao cô ta dám đem em dâng hiến cho thằng khốn kia ăn chứ? Khốn kiếp

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30

- Vui đến vậy à? Chỉ là câu xin lỗi, tôi vẫn chưa hả dạ con tức, làm sao cô ta dám đem em dâng hiến cho thằng khốn kia ăn chứ? Khốn kiếp

Lưu Triết hằm hằm đút tay vào trong túi quần âu, giọng điệu hằn học nói lớn, Huyền Chi nghe xong, bặm môi, tặc lưỡi lắc đầu câm nín? Gớm, đem hôm qua tên dâm dê kia cũng đã làm gì được đâu chứ? Mà ngược lại Chi mới bị hằn hành hạ muốn chết? Náng lại phòng làm việc hần một chút uống tách cafe xong xuôi Chi rời đi, từ hôm hần công khai mọi chuyện nhân viên ở công ty cư xử khác hẳn, họ ganh tị ghét Huyền Chi ra mặt, lúc nào cũng to ra khó ưa với cô? Và lại nhiều tình đồn nổi lên, làm Chi rất khó khăn khi làm việc.

***

Tại biệt thự chính, Thẩm Y Nhiên lại gào thét đập phá đồ đạc trong phòng ngủ làm mọi người bên dưới nhà một phen sợ chết khiếp, không ai dám bước chân lên, vẫn là đợi cô ta phá xong xuôi thì mới dọn dẹp, phía ngoài ông Thẩm lo lắng gõ cửa gọi mãi mà Y Nhiên vẫn khăng khăng không chịu mở, ông Thẩm vỗ trán kêu nhanh bà Ngô đem chìa khóa, sau khi mở được ông Thẩm chạy vào hoảng loạn khi thấy phòng Y Nhiên hỗn độn, bừa bộn vô cùng, cô ta thì như người điên không khống chế hành vi, ông Thẩm bước đến ngăn cản Y Nhiên lại:

- Ba đã nói li dị đi? Để lấy một mớ tài sản của nó không nghe? Giờ lại để cho nó dẫn bỏ nhĩ thân mặt như vậy

Hai mắt Y Nhiên sưng đỏ ngược nhìn ông Thẩm chăm chăm, ả thẳng tay đẩy ba mình ra tiếp tục gào, suýt nữa làm ông ta sảy chân trượt ngã, ở cái tuổi này mà bị ngã thì có mà tiêu đời, gặp ông bà tổ tiên.

- Con không li dị? Con không bao giờ để Lưu Triết được giải thoát đâu, muốn ở với tình nhân? Nực cười, con chưa cho phép không ai được đi

Ông Thẩm nghe xong ôm ngực giận dữ, huyết áp muốn tăng, thật sự hết nói nổi với đứa con gái ngu dốt, ba ả trừng mắt chỉ tay quát mắng chứa đựng sự khó chịu: - Con muốn làm gì thì làm, ba không can dự nữa, nhưng đừng phá vỡ những kế hoạch của ba? Nghe rõ chưa

- Chắc...chắc, chỉ vì một thằng đàn ông không ra gì mà làm khủng lâm điên? Người đâu, cứ mặc cho nó phá đồ, khi nào mệt nó sẽ tự nghỉ.

Ông Thẩm quay lưng đi ra ngoài cửa, chấp tay sau lưng giọng vọng xuống lầu căn dặn đám người hầu. Sau khi ba ả đi khỏi ả đau khổ ngồi lăn ra sàn nhà khóc lóc. Khóc được một lúc, ả ta uống mấy chai rượu nữa thì ngủ thiếp đi. Đến tối người làm mới dám bèn lên vào dọn phòng, những món đồ đắt tiền, hàng hiệu đều bị Y Nhiên phá nát, không bỏ sót thứ nào, vừa thu dọn ai nấy cũng đều suýt xoa tiếc nuối, quả thực phung phí.

***

Ở nhà riêng của Lưu Triết, ăn cơm tối xong xuôi cô Liên mang thuốc lên cho Huyền Chi uống tiếp, phải duy trì sử dụng đều đặn mới nhanh cho hiệu quả?

***

Mấy ngày sau Y Nhiên chẳng chịu rời khỏi phòng nữa bước, chứ ru rú mãi cũng những chai rượu, ông Thẩm nói gì cũng vô dụng, Y Nhiên đều bỏ hết ngoài tai...Mọi thứ cứ lặp lại gần một một tháng trời. Ông Thẩm đang ngồi ở phòng khách nhâm nhi tách trà đọc tờ báo thì Y Nhiên sửa soạn xinh đẹp đi xuống, vừa thấy Y Nhiên ông Thẩm vội vàng đứng dậy sai chân bước lại cất giọng hỏi thăm:

- Con ổn chưa? Xinh đẹp như bây giờ có phải tốt hơn không?

Y Nhiên điềm đạm thờ dãi, đang định mở miệng nói chuyện thì cô ta nhăn mày, cau có che miệng nôn ói hấp tấp rẽ sang hướng nhà vệ sinh: - Ọe

Ông Thẩm sốt vó chạy theo khi thấy biểu hiện lạ, Y Nhiên như vậy, khoảng tầm 2,3 trong nhà tắm cô ta cũng đẩy cửa một mồi đi ra, ba ả nhanh chóng đỡ tay Y Nhiên diu cô ta: - Con có làm sao không? Đây, cứ uống nhiều rượu nặng vào, lại không chịu ăn uống điều độ.

Y Nhiên cúi kinh nhìn vào hướng nhà bếp quát: - Nấu nướng kiểu gì mà mùi tanh nồng nặc vậy chứ? Mau dọn dẹp ngay cho tôi.

- Dạ, là cháo chép, sáng nay ông chủ muốn ăn, nhưng chúng tôi đã khử mùi kĩ lưỡng còn thừa cô.

- Phải đấy, ba có nghe mùi gì đâu, hay là do dạ dày của con? Có cần ba đưa con đi khám không?

Chương 31

- Phải đấy, ba có nghe mùi gì đâu, hay là do dạ dày của con? Có cần ba đưa con đi khám không?

Ông Thẩm giọng ân cần lo lắng hỏi Y Nhiên, bàn tay khéo léo, từ từ, nhẹ nhàng vuốt lưng cho ả dễ dàng thở, Y Nhiên cau mày, khuôn mặt nhăn nhó khó chịu đầm đẫm, ả nuốt nước bọt không nói gì? Y Nhiên sai chân đi lại phòng khách ngồi xuống, ông Thẩm xót ruột cất lời hỏi tiếp:

- Con ổn không Y Nhiên? Hay để ba đưa đi khám xem có việc không? Haizz, tối ngày cứ uống rượu hỏi sao không ra nông nổi này

Y Nhiên trầm ngâm, đưa tay rót ly nước uống, xong xuôi ả cầm túi xách đứng dậy, điềm tĩnh cất lời: - Lát nữa gặp bạn xong con sẽ rẽ sang bệnh viện khám thử, sẽ không có chuyện gì đâu? Nên ba không cần lo.

Dứt lời Y Nhiên ngoảnh mặt bỏ đi nhanh ra ngoài cửa lớn, ông Thẩm chăm chăm quay đầu nhìn, không biết nói gì, ngậm ngùi vỗ trán thở dài, bà Ngô cúi chào rồi lúi thủi đi vào bếp, bà Ngô nhìn nháy nháy Y Nhiên đang mang thai, nhưng đó mới chỉ là suy đoán chưa có căn cứ nên bà Ngô cũng không tiện nói ra, sợ là sẽ gây ra chuyện, vẫn là âm thầm xem thêm để báo lại cho Lư Triết.

***

Trên đường cao tốc, Y Nhiên cắn răng vừa lái xe vừa nhắm nghiền, cô ta không đến chỗ hẹn mà trực tiếp rẽ thẳng hướng của bệnh viện để khám, ngồi chờ đến phiên mình vào, mà Y Nhiên nom nớp lo lắng, cô ta sợ chuyện có thai là sự thật, nếu điều đó đúng như suy nghĩ chắc ông Thẩm sẽ giết cô ta mất? Hai tay Y Nhiên đan chặt vào nhau, ngồi khoảng tầm 3 phút một nữ y tá bước ra gọi, Y Nhiên nhanh chóng vào bên trong làm một số xét nghiệm, kết quả cũng có rất lạ.

- Chúc mừng, cô có thai rồi, thời gian này cô nên hạn chế uống rượu, ăn nhiều đồ ăn bổ dưỡng để em bé phát triển khỏe mạnh hơn.

Thẩm Y Nhiên nghe xong ngỡ ngàng, cổ họng cô ta như nghẹn lại, không biết phải nói gì? Có thai? Làm lần rồi ư, chuyện đó là không đời nào xảy ra, sao lại có con với Hạo Thiên? Vị bác sĩ thấy Y Nhiên không có động thái gì liền chạm nhẹ vào người ả, nở nụ cười tươi nói tiếp:

- Cô không sao chứ?

- Bác sĩ? Liệu có nhầm lẫn không, kiểm tra lại cho tôi đi, không thể, tôi không thể mang thai.

Y Nhiên nắm chặt tay của bác sĩ, giọng nói khẩn cầu, thảm thiết, bác sĩ cười trừ, ngần ngừ nhìn: - Không thể nhầm được, chúng tôi đã kiểm tra rất kỹ lưỡng.

Y Nhiên nghe xong hụt hẫng, cô ta buông thông hai tay. Nói chuyện xong xuôi với bác sĩ, ả như không còn sức lực, dờ dẫm ra về. Vừa đi ra khỏi khoa sản Thẩm Y Nhiên vô tình chạm mặt Ngự Hạo Thiên, vừa trông thấy anh, cô ta làm bộ tránh né như không thấy, ả nhanh chân bỏ đi thì Hạo Thiên bước đến nắm tay giữ lại.

- Sao lại tránh né anh? Em bị bệnh gì sao

- Buông tay ra, tôi không muốn nói chuyện với anh

Y Nhiên vùng vẫy, cố gắng thoát khỏi Hạo Thiên, vì không muốn Hạo Thiên biết chuyện, tay anh vẫn nắm chặt cánh tay Y Nhiên, Hạo Thiên tình mắt nhìn sang khu Y Nhiên vừa mới đi ra, Hạo Thiên trông thấy vô cùng ngạc nhiên, nhìn chăm chăm, Hạo Thiên kéo Y Nhiên lại gần hơn, chỉ tay qua khu sân hỏi:

- Sao em lại đi ra từ khoa này? Em...em có thai rồi hả? Thật chứ

Y Nhiên kìm nén cảm xúc, nhếch mép cười đều, ánh mắt sắt đá, lạnh lùng nhìn Hạo Thiên, cô ta hất mạnh tay của Hạo Thiên ra, chất giọng rành rọt, rõ ràng nói lớn: - Anh thôi mơ mộng đi? Tôi mang thai? Hoang tưởng, nực cười

Nói xong Y Nhiên quay mặt bỏ đi, Hạo Thiên nhìn theo nói lớn: - Em không nói, vậy để anh nói sự thật cho Lư Triết, đêm đó chúng ta đã làm gì, ba em chắc cũng muốn biết.

- Anh...Ừ, đúng vậy tôi có thai rồi, nhưng tôi không bao giờ cho con tôi gọi anh là ba, tôi chỉ muốn sinh cho Lư Triết.

Hạo Thiên nghe vậy tức giận, anh đi lại bóp mạnh cánh tay của Y Nhiên, khiến sắc mặt của cô ta có chút chuyển đổi. Y Nhiên vẫn không giãy giụa, mặc cho Hạo Thiên thích làm gì thì làm, căn cứ cô ta không muốn manh động

- Em tính biến con anh thành con của Luru Triết? Em mất trí rồi hả

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32

"Em tính biến con anh thành con của Luru Triết sao? Em mất trí rồi hả"

Hạo Thiên nghiêng răng ken két, giận dữ, hai mắt đỏ ngầu trợn lên, anh siết chặt cánh tay mềm yếu của Y Nhiên cất giọng tuyệt vọng. Thảm Y Nhiên điềm tĩnh nhếch mép cười, cô ta vẫn rất bình thản như không, liếc nhẹ nhìn xuống vai, kéo tay Hạo Thiên ra, cô ta thờ sâu, nói:

"Ừ, nhưng thế thì đã sao? Tôi muốn con tôi được sinh ra, và sống ở nơi có đầy đủ mọi vật chất, nhất định đứa bé này phải là con của Luru Triết, anh không xứng đáng làm ba? Hai chúng ta ngay từ đã là một sai lầm"

Hạo Thiên sững sờ, anh cười lớn chất chứa bao đau khổ, là ba nhưng không được quyền nhận con? Nghe quá nhục cười? Y Nhiên nói đúng xét về vật chất Hạo Thiên không thể sánh bằng với Luru Triết nhưng chưa chắc anh không lo được một cuộc sống đầy đủ cho con mình? Hạo Thiên cúi đầu xuống nén nỗi đau vào trong, anh ngược lên điềm nhiên nói tiếp.

"Anh không xứng đáng làm ba? Vậy còn em xứng đáng làm một người mẹ hả, đem con mình ra làm ăn, biến con anh thành con người khác? Những điều đó đúng đắn của một người mẹ nên làm"

Y Nhiên nghe xong cứng họng, cô ta lặng thinh không nói thành lời, căn bản Hạo Thiên nói quá đúng, nên làm cô ta không còn gì để phản biện, Hạo Thiên đút tay vào túi quần hiên ngang cất lời, lần này anh có vẻ vô cùng nghiêm túc muốn giành lại đứa con, anh sợ mình còn nhân nhượng thì ông Thẩm và Y Nhiên sẽ lợi dụng vào đứa bé

"Thảm Y Nhiên? Em nghe cho kỹ đây, anh không bao giờ để em mang con anh cho người khác, càng không bao giờ để em làm hại nó đợi em sinh xong anh sẽ nhờ luật sư giành quyền nuôi con"

"Anh..."

"Chuyện của chúng ta, anh sẽ nói hết với Luru Triết, bây giờ trong tim cậu ấy chỉ có Mộng Huyền Chi, em đừng dối lòng rồi lừa gạt bản thân mình nữa, sẽ không bao giờ Luru Triết yêu em"

Nói xong Hạo Thiên sải chân bước đi, Y Nhiên nghe đến việc sẽ nói hết cho Luru Triết biết thì nom nớp lo lắng, ả sợ mình mất hết tất cả, vội vàng xoay người nắm chặt cánh tay Hạo Thiên, thảm thiết van xin, khẩn cầu. Y Nhiên như muốn quỳ xuống chân Hạo Thiên, nhìn thấy những hình ảnh này? Y Nhiên chỉ vì mục đích của bản thân mà không ngại cầu xin anh, càng làm cho Hạo Thiên không thể để bản thân được phép mềm lòng, anh rất ôn nhu gạt bỏ tay của cô ta ra, lạnh lùng đến mức nhấn tâm bước đi. Cô ta ngồi sụp xuống sàn nhà nhìn theo bóng lưng vạm vỡ, cao lớn dần khuất xa của anh mà gào lên:

"Hạo Thiên? Xin anh đừng làm như vậy, đừng để Luru Triết biết chuyện của chúng ta? Hạo Thiên..."

Y Nhiên khóc than tại bệnh viện, Hạo Thiên vẫn không động lòng. Sau khi anh đi khỏi, Y Nhiên ngồi một lúc cũng đứng dậy trở về nhà, vì không muốn để cho ông Thẩm phát hiện, ả tỏ ra rất bình thường, nói dối mình chỉ bị khó chịu ở dạ dày, và lại vì thương yêu đứa con gái nên những gì Y Nhiên nói ra ông Thẩm cũng tin răm rắp. Trong phòng suốt một ngày liền cô ta vắt óc suy nghĩ cách để Hạo Thiên dừng việc nói sự thật cho Triết biết, Thảm Y Nhiên lật đật cảm điện thoại lên gọi cho Huyền Chi, lần này sẽ không hăm dọa Chi nữa mà thay vào đó là một kẻ sách khác, cô ta chỉnh lại giọng.

***

Tại nhà của Luru Triết, Huyền Chi ngồi ăn hoa quả ngon lành, hai mắt dán vào màn hình tivi, chân thì gác lên đùi của hấn lác lư, bỗng dưng tiếng chuông điện thoại Chi reo, Chi không nhìn số lần tên mà trực tiếp bắt máy, đưa lên tai nghe, miệng đang nhai nhồm nhoàm thì dừng lại liếc mắt sang nhìn hấn, Huyền Chi à ừ vội vài câu thì cúp, Luru Triết quay sang cất giọng âm trầm hỏi

"Ai gọi vậy"

"Vợ của anh gọi"

Hấn nghe xong nhăn mặt, cau có nhìn chăm chăm Huyền Chi, hấn khoanh tay trước ngực thờ dài nói tiếp: "Cô ta lại muốn đem em cho thằng nào nữa đây"

"Chị ấy muốn nói chuyện nghiêm túc với tôi, không có âm mưu gì cả"

"Vậy mà cũng tin, những lời của Thảm Y Nhiên nói ra tốt nhất em đừng tin, cô ta thâm độc hơn em nghĩ nhiều"

Huyền Chi nghe xong bím môi, im lặng thần thờ không nói gì, Luru Triết nhích người lại giật lấy chiếc điện thoại trên tay Chi ném sang chỗ khác, khỏe môi cười tà mà nhanh chóng bế Huyền Chi lên bước đi, hai mắt Chi mở to tròn xoe chăm chăm nhìn hấn, Chi hơi giãy giụa, giọng ngại ngùng, ấp úng nói:

"Anh đưa tôi đi đâu thế, bỏ tôi xuống đi, khó chịu quá"

"Anh sắp đi công tác tại Trung Quốc nửa tháng hoặc có thể lâu hơn"

"Ừ, vậy thì đã sao chứ nói với tôi làm gì, anh đi đâu thì tùy? Còn bây giờ bỏ tôi xuống"

Càng lúc Huyền Chi càng cựa quậy mạnh hơn, không muốn để hấn ẵm lên lâu, Chi biết một khi cánh cửa đã bị đóng lại thì Chi sẽ ra sao? Luru Triết tà mị, luru mạnh dứt khoát không chịu thả cho Chi xuống, các bước chân đi chuyển nhanh nhẹn hơn. Buổi hẹn gặp với Y Nhiên, vì bị Luru Triết giam giữ, hành hạ ở trong phòng mà Huyền Chi không tài nào đến được, tối đó tiếp tục để Y Nhiên ngồi chờ, và cuối cùng người xuất hiện lại là Hạo Thiên, anh đến do địa chỉ của Triết đưa. Nói được đám ba câu thì Thẩm Y Nhiên bỏ ngay về.

(...)

Sáng hôm sau:

Luru Triết đột ngột có lịch đi công tác sớm hơn dự kiến, hấn kêu người nhanh chóng thu đồ gọn gàng vào vali, Huyền Chi đang mơ ngủ nghe tiếng lục đục thì tỉnh giấc, Chi xoa mắt lơ ngơ quay đầu sang nhìn thử, thấy hấn đang đứng thất cả vạt, hai ba người làm lẹ tay xếp quần áo cho hấn, Huyền Chi buột miệng cất giọng hỏi:

"Anh đi đâu vậy, mới sáng mà, còn thu xếp hành lý nữa"

"Có lịch đi công tác, nên anh phải đến công ty rồi ra sân bay, em ngủ thêm chút nữa đi rồi hẵng đi làm, mọi việc anh đã giao cho Jems, có gì cậu ấy sẽ giúp em"

Huyền Chi xịu mặt, có chút buồn, nghe đầu lần này hấn đi công tác rất là lâu, không có thời gian cố định để về, lỡ nhờ hấn đi lâu Huyền Chi nhớ hấn thì sao? Chi không thèm đáp trả, kéo chăn lên trùm lại nhõng nhẽo, Luru Triết thấy vậy bật cười, nhẹ nhàng, ôn nhu ngồi xuống nệm, hấn đẩy tấm chăn ra một bên xoa đầu Chi an ủi, Triết hôn vào trán cô một cái mỉm cười cất lời:

"Anh đến nơi sẽ gọi cho em, yên tâm khi xong xuôi công việc anh sẽ nhanh chóng thu xếp về ngay, được không"

Huyền Chi mếu máo, gật đầu đồng ý rồi dang tay ôm chặt cổ hấn, cũng chả hiểu nổi hôm nay Huyền Chi lại ra như thế này? Phải chăng là đã có tình ý ư. Luru Triết thì mãi mê say đắm, hấn thích lắm, ngồi một chút thì hấn rời khỏi nhà. Huyền Chi ngủ thêm một lúc mới đi làm, cũng may là vẫn còn Jems âm thầm giúp đỡ nên Chi cũng không khó khăn trong công việc. Vừa làm Chi liên tục liếc mắt sang chiếc điện thoại trên bàn xem thử Luru Triết có nhắn tin hay gọi, nhưng mà nguyên một ngày vẫn không có động tĩnh gì.

Buổi tối Huyền Chi ăn cơm cũng ôm khư khư điện thoại, mong mỏi một tin nhắn hay một cuộc gọi từ hấn, thấy Chi như vậy cô Liên có gắng hỏi nhưng cô chỉ lắc đầu buồn bã không nói gì, rồi lên phòng, Huyền Chi đành chủ động nhắn trước nhưng một đêm liền hấn không thèm phản hồi, sáng hôm sau, Huyền Chi mệt là lời đến công ty, hai mắt hơi sưng do đêm qua Chi đã khóc, vừa trông thấy Chi Jems nhanh chóng chạy lại, anh hoảng hốt khi khuôn mặt của cô tụt sức sống.

"Em đâu? Em sao thế, đêm qua không ngủ hả! Luru Triết đã gọi cho em chưa"

Jems nâng cằm Huyền Chi lên lo lắng sốt vó hỏi, Chi mà xuống một kí lô nào Luru Triết sẽ về xử đẹp Jems mất? Chi cúi đầu xuống, buồn tui, lặng thinh, im re không đáp! Anh hiểu được nỗi lòng Chi, trầm ngâm thờ dài, vỗ vai Chi an ủi:

"Chắc cậu ấy bận, hoặc cũng có thể là..."

Nói đến đây đột nhiên Jems dừng lại sờ cảm bộ dạng đầm chiêu, Huyền Chi ngước lên nhìn, ruột gan Chi nóng lên khi nghe Jems mập mờ như vậy:

"Hoặc có thể là gì? Anh ấy không đi công tác mà đi với gái hả"

"Không...không, ý anh không phải như vậy mà, Luru Triết đi công tác nhưng mà chắc say đắm cô nào đó nên quên mất em thôi, cũng có thể là như vậy lắm chứ? Nhiều cô gái có đường cong sexy quyến rũ thì làm sao cưỡng lại được cánh đàn ông"

Jems thì mặc sức nói, còn vui vẻ khi nhắc đến các em gái xanh, non mơn mơn kia, mà quên mất không để ý sắc thái của Huyền Chi đã chuyển đổi, cô ghen hiện rõ mồm một trên gương mặt, thanh tú, xinh đẹp, khỏe miệng giật giật, tức giận, máu ghen chi phối đầu óc của Huyền Chi, Chi vung tay đánh mạnh vào người Jems một cái, khiến Jems nằm dính vào tường:

"Anh em muốn đi Trung Quốc, em không cho người phụ nữ sexy nào được phép tiếp cận Triết cả? Anh đi cùng em nha"

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33

"Anh em muốn đi Trung Quốc, em không cho người phụ nữ sexy nào được phép tiếp cận Triết cả? Anh đi cùng em nha"

Huyền Chi hùng hổ, nghiêng tức chăm chăm nhìn Jems nói, Jems ú ớ, bàng hoàng sau cú đánh vừa rồi, Chi đánh rất đau nhưng đôi lại Jems đã thực hiện được mục đích của mình, ngay từ đầu Jems đã thấy Huyền Chi có tình cảm với Lưu Triết nhưng cứ luôn mập mờ, không rành mạch, giờ thì rõ ràng quá rồi, Chi đang phát ghen. Jems từ từ đứng thẳng người, xoa bóp chỗ Chi vừa đánh, làm bộ làm tịch cất giọng:

"Anh đi Trung cùng em thì ai làm công việc? Rất nhiều việc đang chờ anh xử lý thay và lại anh sợ Lưu Triết đuổi việc lắm"

"Nếu anh bị đuổi em sẽ nuôi anh, bây giờ anh đi với em nhé"

Huyền Chi bầm môi, khuôn mặt tỏ ra đáng thương năn nỉ Jems, Jems đưa tay sờ cằm cằm chiêu suy nghĩ, nghe câu em sẽ nuôi anh cũng khá thú vị, nhưng Huyền Chi nuôi nổi Jems không? Jems lại hay chơi bời, gái gú, tuy nhiên Jems vẫn biết chừng mực, điểm dừng, không khốn nạn như mấy tên khác, khéo miệng Jems cong cong mỉm cười nhẹ, thoáng qua một chút thì tắt, cho dù Lưu Triết đuổi Jems thật sự thì anh cũng không đến mức chết đói mà cần phụ nữ nuôi? Cô em dẫu quả thật đáng yêu quá, mà chắc có lẽ Huyền Chi vẫn chưa biết gia cảnh thật sự của Jems? Chi thấy Jems im lặng không nói năng gì, Chi lẹ miệng cất giọng nói tiếp

"Anh yên tâm, một ngày 3 bữa em lo được, bây giờ ra sân bay nha, em về phòng làm việc cầm theo một số thứ đồ, rồi sẽ đợi anh dứt hăm dọa xe"

Nói xong Huyền Chi tung tăng, quay lưng chạy đi, Jems cười rạng rỡ nhìn theo bóng dáng Chi khuất dần, đang say đắm ngắm nghía thì bất ngờ phía sau có tiếng ho, giọng nói trầm khàn của Hạo Thiên vang lên, Hạo Thiên khoác lên vai Jems:

"Đừng nói cậu thích Mộng Huyền Chi nha? Huyền Chi là bạn gái của Lưu Triết đấy"

"Gi vậy ba? Con biết đồ gì nên ăn, đồ gì không nên ăn, tôi không khốn nạn đến mức tranh giành, cướp người yêu của bạn thân đâu"

Jems cau mày, khó chịu ra mặt, khi Hạo Thiên lại có cái suy nghĩ tiêu cực đấy? Sao lại nghĩ Jems như vậy? Với lại Huyền Chi có xinh đẹp, có sự thông minh, nhưng Chi không phải là mẫu người Jems thích. Hạo Thiên rồ cười lớn, Hạo Thiên vỗ vào vai Jems mấy cái tiếp tục hỏi:

"Tôi đùa thôi, mà chuyện gia đình của cậu sao rồi? Cậu vẫn không muốn về nhà làm người thừa kế, quản lý một nửa bệnh viện HanNa hả? Họ không nói gì"

Jems nghe xong nhếch mép cười chua chát, vốn dĩ ngay từ đầu Jems chả hứng thú với ngành bác sĩ quản lý bệnh viện của gia đình, hiện tại cuộc sống của anh ổn đấy chứ? Jems khoanh tay trước ngực, thờ dãi điềm nhiên cất giọng:

"Tôi không về hóa ra là chuyện tốt, nhìn cảnh các anh trai, không xem trọng tình nghĩa, mặc sức thẳng tay chém giết, đổ kỵ, giành giật mà tôi kinh tởm, cuộc sống này tôi thấy yên bình hơn"

Jems nói xong cười phà phà, đứng tâm sự thêm dăm ba câu nữa, Jems nhanh chóng bàn giao công việc sang cho Hạo Thiên rồi cùng Huyền Chi bay qua Trung Quốc. Ngồi trên máy bay suốt mấy tiếng đồng hồ cuối cùng cũng hạ cánh? Jems biết Lưu Triết hiện tại đang nghỉ tại khách sạn Gold Nugget, nên Jems cũng đến đó, Jems đặt phòng cạnh phòng hắn để tiện bề theo dõi, cũng may trời Phật giúp đỡ, khách sạn còn một phòng đối diện với phòng của hắn. Nhận thẻ phòng từ cô nhân viên của quầy tiếp tân xong cả hai cùng đi lên, đang đi thì Jems quay sang cất giọng

"Em dẫu? Mình đang đi rình rập Lưu Triết, em đừng lộ liễu quá? Nào, che bớt khuôn mặt xinh đẹp này lại"

Jems nhe răng cười vừa nói vừa cầm cái khăn quàng cổ che chắn lại cho Chi, xong xuôi cả hai lại tiếp tục đi lên, nghi ngại nửa tiếng, Jems dẫn Huyền Chi đi ăn rồi sẵn tiện, mua vài món đồ, tại trung tâm mua sắm, Huyền Chi tất bật chọn lựa những chiếc váy rồi mang lại cho Jems, Chi thần nhiên cất giọng:

"Anh giả làm chị gái của em nha, như vậy Lưu Triết mới không phát hiện"

Jems nghe xong cứng họng, nhìn mấy chiếc váy hồng nữ tính kia, tưởng tượng mặc vào người thì còn đâu đáng về nam tính của Jems? Có chết thì Jems cũng không làm, anh gượng cười chậm rãi nhích lại gần Chi, giọng nói nho nhỏ vang lên:

"Không có cách khác hả? Anh không giả gái được không? Sao em không suy nghĩ là em giả trai"

Huyền Chi nghe vậy lắc đầu, bặm môi nhìn xuống thân xác, ngực Chi khá to nếu dùng băng quấn chặt rất khó chịu nên giả trai Huyền Chi làm không được, nhưng Jems thì khác, anh có khuôn mặt nhẹ nhàng, giống đôi chút con gái, làn da trắng mịn, nên để anh làm tốt nhất? Giằng co một hồi Jems cuối cùng cũng cúi đầu, nhẫn nại cam chịu số phận, khuất phục cầm mấy bộ váy vào trong thay, bên ngoài Huyền Chi cười hi hi chờ đợi, lúc Jems bước ra thật sự đẹp mê li, chỉ còn thiếu bộ tóc giả, ngực hơi bé, độn lên là hoàn hảo, Jems khép nép đi lại:

"Đẹp, mỗi tội ngực anh hơi bé, để về khách sạn em lấy hai trái táo cho anh nhét vào"

"Anh chịu thua em"

Jems ngại ngùng, cúi đầu, Huyền Chi thì vẫn rạng rỡ cười! Mua thêm vài thứ cả hai trở về. Buổi tối khoảng tầm 8 giờ, Chi phát hiện Lưu Triết sửa soạn rời khỏi phòng, Jems và Chi nhanh bám theo, chiếc xe taxi khéo léo chạy theo rồi dừng lại một nhà hàng, sang trọng? Jems nói dùng một bữa tối ở đây thôi quy ra tiền có thể nuôi Huyền Chi mấy năm? Chi nghe xong đứng há hốc mồm. Ủa, ăn vàng hay gì mà đắt quá vậy? Chi cắn răng đắn đo, chần chờ, bản khoán có nên vào không, thì đã bị Jems nắm tay kéo đi.

"Xin chào hai vị"

"Tôi muốn đặt một bàn gần người vừa này đã đi vào? Được không quý cô"

Huyền Chi quay sang nhìn mặt, giật giật cánh tay của Jems, bộ Jems quên mất mình đang trong thân phận nữ nhi ư? Ở đó còn tán gái? Cô gái người Trung Quốc cứ khuấy, lịch sự, nhã nhặn, chìa tay ra mời. Cô nhân viên chọn một bàn khá phù hợp không quá gần hẳn mà cũng không quá xa, nói chung đủ tầm để rình mò.

Ngồi một lát thì bàn của hắn xuất hiện một người phụ nữ trẻ trung, vừa trông thấy Lưu Triết vội vàng đứng dậy kéo ghế mời cô gái kia ngồi, nụ cười, cử chỉ quan tâm kia chả giống như hắn đi gặp đôi tác gì cả? Huyền Chi kiểm chế cảm xúc tiếp tục nhìn, lòng cô thì như lửa đốt, Jems vẫn vô tư ngồi cắt bít tết bỏ vào miệng nhai nhồm nhoàm, Chi thì chẳng còn tâm can để ăn! Bên bàn họ cuộc nói chuyện của hắn vẫn diễn ra, tuy không nghe được họ đang nói gì nhưng chung quy cả hai rất vui, đột nhiên cô gái sợ ý làm đổ ly nước lên người, Triết vội đứng dậy cầm khăn lau cho, còn không quên gọi nhân viên? Huyền Chi thần thờ ra một lát, Jems đang ăn thì ngưng lại, anh cũng cảm thấy lạ lẫm, gặp khách hàng thôi có cần chủ động như thế kia không? Người khác nhìn vào sẽ nghĩ họ là một đôi mắt? Jems nhìn lại Chi, đôi mắt Chi đã đỏ ngầu, cô hít thở sâu, cười nhạt:

"Em không muốn ở đây nữa, mình về khách sạn thôi"

"Hả, à ừ"

Jems lúng túng hấp tấp dẫn Chi đi, về phòng Chi một mình ôm gối khóc, Jems thấy mà xót thương, anh tính an ủi nhưng lại không biết nói gì trong tình cảnh oái oăm này? Mà Lưu Triết cũng thật là? Đi chơi với gái mà cũng viện lý do đi công tác? Nếu biết sớm Jems sẽ không dám dẫn Huyền Chi đến đây. Jems im lặng thờ dài để Chi khóc, xem ra khóc mới giải quyết hết nỗi buồn.

***

Sáng hôm sau:

Huyền Chi tỉnh dậy với bộ dạng mệt mỏi, phờ phạc, hai mắt sưng vù do tối qua khóc quá nhiều. Rửa mặt, đánh răng xong xuôi, Chi lại giương ngồi thần thờ một lát thì chuông điện thoại reo, liếc mắt sang thì thấy số hắn, bây giờ gọi cho Chi làm gì? Chi dằn lòng không nghe, đến cuộc thứ hai không kiểm được cô bắt máy, nghe giọng nói dịu dàng của hắn mà Chi suýt nữa quên mình đang giận dữ:

"Em đang ở đâu"

"Ở nhà"

"E hèm, sao không qua phòng anh"

"Hả"

Huyền Chi há hốc miệng, hoảng hốt, ngạc nhiên, không lẽ bị phát hiện, Chi đang còn suy nghĩ thì hắn cười lớn nói tiếp:

"Theo anh sang tận Trung Quốc, đặt phòng cùng khách sạn, rình rập tại nhà hàng rồi bỏ về? Thế sao không qua phòng anh"

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

"Theo anh sang tận Trung Quốc, đặt phòng cùng khách sạn, rình rập tại nhà hàng rồi bỏ về? Thế sao không qua phòng anh"

Lưu Triết cười cười vui vẻ chất giọng trầm ấm, hiền hòa nói trong điện thoại khiến Huyền Chi nghe xong ngẩn ngơ, Chi không ngờ ngay cả chuyện đó mà hắn cũng biết? Hắn có phải là thánh không vậy? Huyền Chi âm ờ không ra lời, lần này coi như xong đời, trốn việc đi rình mò chuyện của hắn có bị đuổi không đây? Jems nữa, anh ấy mà bị sa thải thì Chi phải chịu trách nhiệm một ngày ba bữa cơm. Huyền Chi bản khoán, chưa kịp nói gì thì Lưu Triết nói tiếp:

"Ra mở cửa đi? Anh đang đứng trước phòng nè, còn có món há cảo mà em thích nữa"

Huyền Chi tròn mắt nhìn ra cửa phòng khách sạn, Chi vội vàng đứng dậy nhẹ nhàng đi lại, Chi không dám mở cửa, sau vụ tối hôm qua dường như Chi

đã mất niềm tin vào hắn, rõ ràng buổi tối đó còn vui vẻ với người con gái kia, giờ lại qua phòng mua đồ ăn cho Chi? Tưởng Chi dễ dãi lắm sao? Huyền Chi ho ho lấy giọng lạnh nhạt đáp:

"Không mở? Anh về đi, tôi không ăn, mang cho ai kia của anh ăn đi, tôi chả cần"

Huyền Chi xịu mặt, vẫn còn ám ức vụ ấy, trong điện thoại không thấy động tĩnh gì làm Chi hụt hẫng. Gớm, mới có nhiều đó đã bỏ đi Chi thờ dài cúp máy quay lưng, vừa mới đi được một bước Chi nghe sột soạt, Chi ngoáy đầu lại thì thấy cửa đẩy ra, Luru Triết sải chân vào trong, Chi một phen bất ngờ, Luru Triết mỉm cười cất lời:

"Đợi em mở cửa đúng là lâu thật, em làm gì? Hai mắt em bị sao thế kia"

Luru Triết vội cất túi đồ ăn lên kệ, bước đến áp hai tay lên mặt Huyền Chi xem xét, Chi vẫn đứng thần thờ, không hiểu sao hắn có thể phòng mà mở cửa đi vào? Jems đưa sao? Không thể nào, bây giờ Jems giả gái làm gì có ai nhận ra, và lại đêm hôm qua Jems cũng đang thất vọng về Luru Triết nên không có chuyện Jems đưa thẻ cho, đôi mắt tròn xoe, long lanh nhìn chăm chăm hắn, bộ dạng ân cần, chăm sóc lại làm Chi cảm ơn, Chi lại quên mất là mình đang giận, Huyền Chi nắm cánh tay của Triết kéo xuống, giọng nói hiền thực vang lên:

"Sao, sao anh vào được đây, anh làm gì mà có thể phòng này chứ"

Luru Triết bật cười, hắn đưa tay lên kho nhẹ vào đầu Chi một cái, ôm eo Chi kéo lại gần, Chi cũng không màng nghĩ đến chuyện chống cự, mặc cho hắn muốn làm gì thì làm, hắn xoa đầu Chi mở miệng:

"Em nghĩ mình đặt được phòng cạnh anh là sự trùng hợp ngẫu nhiên à? Anh phải trả tiền để kêu cặp vợ chồng chuyển sang phòng khác ở đây"

"Hả, anh...sao anh biết tôi sang đây mà chuẩn bị, thế sao không gọi cho tôi, có biết tôi lo lắng lắm không"

Huyền Chi ngước mặt nhìn lên hỏi lại, môi hắn vẫn cười, rồi hôn lên trán Chi một cái, bé Chi lại giương:

"Đây chuyện anh tặng có gắn thiết bị định vị, lúc em ra sân bay anh đã biết em sẽ sang Trung Quốc tìm anh, nên đã cố tình sắp xếp cho em"

Chi đập vào ngực hắn một cho đỡ tức, rõ ràng có theo dõi vậy mà không gọi cho Huyền Chi lấy một cuộc điện thoại hỏi thăm, hại Chi xót vó, lo lắng bay sang đây? Nào ngờ lại nằm hết trong kế hoạch của Luru Triết, nhưng được ở cạnh hắn làm Chi quên luôn chuyện kia, càng lúc Chi càng muốn ở cạnh hắn nhiều hơn, muốn thấy hắn nhiều hơn, Luru Triết để Huyền Chi ngồi xuống nệm:

"Em hay lắm dám trốn việc ở công ty mà chạy sang đây cùng Jems, lần này xong xuôi, về nước anh xử lý một lần, cả hai người"

Huyền Chi bặm môi mỉm cười, Chi biết dù thế nào đi nữa, hắn cũng chả làm gì. Chi vòng tay ôm chặt cổ hắn, mạnh bạo chủ động hôn lên môi Triết một cái, làm hắn khoái cảm, phê hết cả người, Huyền Chi rời khỏi môi hắn cất giọng ngọt lịm vang lên: "Anh đừng đuổi việc Jems nếu không người nuôi anh ấy sẽ là tôi"

Luru Triết không nói không rằng khoe miệng cười tà mị, đẩy Chi ngã xuống giường, hắn lại tiếp tục có âm mưu sở hữu, chiếm đoạt Chi ngay ban ngày ban mặt trong khách sạn sao? Huyền Chi đưa tay gượng cười nhả nhận đẩy hắn ra xấu hổ ngại ngùng nói nhỏ:

"Khoan, tôi chưa ăn gì hết, và lại đây là khách sạn, Jems sẽ bắt gặp đấy"

Triết gạt gù không quan tâm những lời vừa rồi của Huyền Chi, đầu hắn chậm rãi cúi xuống, hôn nhẹ lên bờ môi mấp má, căng mọng, hồng hào của Huyền Chi. Hmm, cho dù Jems trông thấy thì đã sao nào, cậu ta cũng phải biết điều mà tránh đi chứ? Và lại Jems đâu có ở phòng? Một khi Jems đã ra ngoài thì ới thôi sẽ rất lâu mới về, điều này Luru Triết rất rành rọt, bạn bè mấy chục năm. Luru Triết thở nhẹ, thân thể hắn vẫn đang nằm trên cô, giọng nói nghiêm túc vang vọng:

"Đổi cách xưng hô được chứ, anh không muốn nghe em nói mãi (Tôi, Anh) nữa, cảm thấy cứ xa cách, khó khăn thế nào đấy"

Chi phồng má, im lặng ngẫm nghĩ một lát cũng quyết định gạt đầu đồng ý. Ừ thì đổi cách xưng hô, lâu nay Chi cũng tính gọi thân mật mà nghĩ ngại lung linh lại thôi, nay hắn đã nói vậy thì Chi đành ngoan ngoãn nghe theo vậy, Chi cười hi hi, đang tính ngồi dậy, nhưng bị hắn chặn lại, siết chặt Huyền Chi ở dưới:

"Chưa xong mà em tính đi đâu"

"Em đói, muốn đi ăn"

"Trùng hợp anh cũng như em, thế anh cho em ăn anh này, ăn rồi sẽ no đến buổi chiều"

Dứt lời Luru Triết thô bạo hôn lên vùng cổ trắng nõn nà, không ti vết của Chi, Chi la oang oang vừa ngửa vừa nhột, miệng cười không ngừng, cả hai đang ở giai đoạn cao trào, mặn nồng thì cánh cửa phòng đột nhiên mở tung ra đáng về Jems trong bộ dạng con gái thướt tha đi vào, Jems tươi cười giả giọng gái nói:

"Huyền Chi, chị mua đồ ăn sáng về rồi này, em ăn...ăn..."

Jems chưa nói hết câu thì lập tức thần thờ, dờ người ra, Jems chột dạ khi trông thấy Luru Triết ở cùng Huyền Chi, cùng một phòng, cái quái gì vậy? Jems

còn trong thân phận nữ nhi, giả gái đấy, giờ mặt mũi Jems biết để đi đâu, Luru Triết ngoáy đầu nhìn thấy có phụ nữ liền thắc mắc hỏi:

"Không phải em đến cùng Jems hả, sao giờ lại ở cùng phụ nữ, Jems cậu ta đâu rồi"

Huyền Chi che xong che miệng nhe răng cười lớn, Jems đứng đó trợn mắt, anh tính quay lưng bỏ chạy thì bị Luru Triết nhanh hơn tóm giữ lại, Luru Triết nhìn ngắm một lượt thì cũng cười phà phà với tạo hình vói của Jems, Jems nhăn mày gạt tay Triết ra đi lại giường ngồi, giọng nói khó đăm đăm:

"Hai người cười đủ chưa? Tôi cũng là bị ép mới phải cải trang như thế này"

"Sao em đâu dễ dãi tha thứ sớm thế hử, tối qua cậu ta còn đi với gái kia mà"

Jems nói xong luồn tay vào ngực móc ra cái táo bỏ lên miệng cắn, anh mang thêm hai trái này nói thật cũng khó chịu lắm, Luru Triết lạnh mặt bước lại:

"Bây bạ, Emly là con gái của đối tác lần này chúng ta hợp tác, và lại chúng tôi cũng quen biết, Emly đã có vị hôn phu rồi, cậu đừng nói linh tinh mà ảnh hưởng đến Huyền Chi"

Jems nhai nhồm nhoàm trái táo, ầm ừ gậm gù cho qua. Mọi chuyện đã rõ ràng thì anh cũng không cần giả gái nữa rồi? Sau chuyện hôm đó Huyền Chi ở lại Trung Quốc nghỉ ngơi, thư giãn với hân, Jems cũng được hưởng lợi lấy, chỉ tội Hạo Thiên, miệt mài xử lý mọi việc ở công ty.

***

2 tuần sau:

Tại nhà của Thẩm Y Nhiên, cô ta nom nóp lo lắng cho việc mình đang mang thai, hướng hồ đạo này đây Y Nhiên cũng có nhiều biểu hiện khác thường, ông Thẩm đã nghi hỏi han, nhưng đều bị Y Nhiên nói dối. Ngồi suy nghĩ trong phòng, cô ta sờ xuống bụng nhỏ, cắn răng kìm nén nỗi đau, mặc dù đây không phù hợp lần đầu cô ta bỏ con nhưng sao lần này có vẻ không đành lòng, mà không giải quyết dứt điểm, nhanh gọn, thì e rằng để lâu sẽ không làm được? Y Nhiên hít thở sâu, cầm chiếc điện thoại bấm số gọi bệnh viện đặt lịch hẹn:

Tại công ty

Hạo Thiên đang làm việc thì chuông điện thoại reo:

"Alo"

"Xin chào anh Ngư, tôi gọi từ bệnh viện, lúc này cô Thẩm Y Nhiên đã gọi cho bệnh viện đặt lịch hẹn phá thai"

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35

"Xin chào anh Ngư, tôi gọi từ bệnh viện, lúc này cô Thẩm Y Nhiên đã gọi và đặt lịch hẹn phá thai"

Hạo Thiên nghe xong lòng mảy mẩn nhúm, không ngoài tầm dự đoán của anh, thật chất anh đã lường trước được chuyện này, nhưng Hạo Thiên vô cùng thất vọng về Thẩm Y Nhiên, tại sao có thể nhẫn tâm làm như vậy, định một lần nữa giết hại con anh ư? Đôi bàn tay to lớn, vạm vỡ đã cuộn thành hình nắm đấm, Hạo Thiên tức giận, anh nghiền răng ken két nhất quyết sẽ không thể để chuyện đó xảy ra, cho dù Y Nhiên không muốn đưa bé hiện diện trên đời, vẫn phải sinh ra cho anh. Hạo Thiên hít thở, thả lỏng người điềm nhiên hỏi:

"Cô ấy đặt lịch vào mấy giờ hửm"

"Dạ, là 1 giờ chiều nay thưa anh"

"Khi nào tôi chưa đến ca phẫu thuật tuyệt đối không được diễn ra, nếu cô ấy làm loạn hãy gọi cho tôi"

Người kia nghe lệnh dạ liên tục, hân nói xong những gì cần nói thì cúp máy thở nhẹ, gọi ngay cho trợ lý Lee, bảo cậu ta mở cuộc họp sớm hơn một chút để anh còn dư thời gian đến bệnh viện xem xét tình hình. Cuộc họp diễn ra nhanh hơn hai tiếng, kết thúc Hạo Thiên hấp tấp, vội vã lái xe chạy đến bệnh viện ngay. Tại phòng chờ đặc biệt, Thẩm Y Nhiên trùm kính mít người, để không ai phát hiện ra cô ta, Hạo Thiên hiện ngang, dứt tay vào túi quần sai chân dài đi lại:

"Em đã có gan đến đây phá thai, sao không đường đường chính chính mà làm? Việc gì phải thấp thòm lo lắng như vậy, xem ra em không thấm thía những gì anh đã nói rõ với em"

Thẩm Y Nhiên trợn tròn hai mắt, ngay lập tức ngoáy đầu ra phía sau nhìn, cô ta choáng váng cổ họng nghẹn cứng khi trông thấy Hạo Thiên, Y Nhiên áp

úng chậm chậm đứng dậy, không thể ngờ chuyện cô ta muốn đi phá thai mà Hạo Thiên cũng truy ra, biết được. Cô ta hơn run sợ một chút khi nhìn sắc mặt lạnh ngắt của anh, Y Nhiên lùi về phía sau một bước cất lời

"Anh...anh làm gì ở đây"

Hạo Thiên gầm gừ đi lại kéo tay Thẩm Y Nhiên ra khỏi phòng chờ, Y Nhiên cố gắng vùng vẫy, khó chịu giằng co nhưng vẫn vô dụng. Hạo Thiên không quá thô bạo, vì Y Nhiên đang mang thai nên anh rất biết chừng mực, nhẹ tay. Ra đến lối cầu thang thoát hiểm, Hạo Thiên kéo Y Nhiên đi xuống thêm vài bậc thì dừng lại, anh vừa buông ra đã ăn một cái tát của cô ta:

"Anh đang làm cái quái gì vậy hả? Kéo tôi ra đây làm gì? Tôi đang có lịch hẹn với bác sĩ, không rảnh nhân rồi mà đòi co với anh"

Nói xong Y Nhiên quay lưng bỏ đi thì bị Hạo Thiên giữ lại, anh không mềm lòng, ngược lại cứng rắn nói:

"Nếu em vẫn cố chấp muốn phá thai, anh sẽ cho báo chí truyền thông biết mối quan hệ của chúng ta, ba em mà biết ông ta sẽ như thế nào? Chắc điều này em cũng đoán được rồi"

Y Nhiên nghe xong sắc mặt đỏ bừng vì bức tức, lúc nào Hạo Thiên cũng lấy việc này ra để uy hiếp ả? Y Nhiên hất cánh tay của anh ra, nhếch mép cười đắc ý nói lớn, ả đang cố tỏ ra là mạnh mẽ để Hạo Thiên không nắm được thóp yếu:

"Anh cứ việc làm những gì anh muốn, bây giờ tôi không sợ nữa, nếu đã vậy tôi sẽ thẳng thắn mà vứt bỏ đứa bé, nhưng nếu như anh muốn tôi sinh ra nó, trừ phi..."

Hạo Thiên nhũn mảy, trông bộ dạng mập mờ kia của Y Nhiên, thật sự anh không biết cô ta lại có âm mưu gì nữa, khóe miệng anh động đậy, anh điềm tỉnh hỏi, anh muốn biết rốt cuộc Thẩm Y Nhiên có dự tính gì?

"Trừ phi gì? Em muốn anh làm thế nào mới không bỏ con anh"

Y Nhiên cười nửa miệng, cảm thấy vui vẻ, sung sướng khi đã làm Hạo Thiên mắc bẫy, Y Nhiên từng bước chậm rãi đi đến chỗ anh, đôi bàn tay thon thả, lượn lờ xung quanh phần ngực rắn rỏi, Y Nhiên nhón gót chân ghé sát vào lỗ tai Hạo Thiên nói, chất giọng ngọt lịm, chèo kéo anh:

"Về phe ba em, giúp ba em ngồi lên cái ghế chủ tịch mà Lưu Triết đang nắm giữ, sau đó em sẽ nghỉ lại, sinh cho anh một đứa con, chúng ta bắt đầu lại? Có được không"

Hạo Thiên nghe xong thần thờ ra một chút, làm việc này có nghĩa là anh sẽ phải phản bội Lưu Triết, người anh em đã giúp đỡ anh rất nhiều, Hạo Thiên, nắm tay Y Nhiên, môi mím cười nhẹ nhàng, trông thấy sắc thái của anh, Y Nhiên mừng rồi, ả biết Hạo Thiên sẽ mềm lòng mà, chỉ cần Y Nhiên dỗ ngọt một tí là thay đổi ngay, cô ta vẫn còn sức hút:

"Anh sẽ không bao giờ giúp em, anh không phải một thằng ăn cháo đá bát, huống hồ em nghĩ anh sẽ tin mấy lời của em nói ư? Anh giúp ba em ngồi lên cái ghế chủ tịch, chẳng qua để em có quyền lợi khổng lồ mà Lưu Triết ràng buộc cậu ta ở cạnh em, xong xuôi anh cũng bị đá đi một cách không thương tiếc? Anh nói đúng chứ"

Nụ cười trên môi Y Nhiên bỗng dưng bị dập tắt, cô ta không ngờ Hạo Thiên lại thông minh đến vậy, cứ ngỡ anh sẽ vì tình yêu, vì đứa bé ở trong bụng mà nhẫn nhượng giúp chứ? Y Nhiên cứng họng không nói lên lời, Hạo Thiên thần nhiên nhẹ nhàng bỏ tay Y Nhiên ra khỏi người, khuôn mặt lạnh nhạt nói tiếp:

"Em muốn phá thì cứ việc? nếu muốn sau này mất thiên chức làm mẹ thì cứ việc, anh sẽ không cản trở, nhưng một khi con anh không còn, mọi chuyện của chúng ta sẽ được phanh phui, anh không những hủy hoại em mà ngay cả ba em, anh cũng không tha, bí mật của ông ta anh sẽ nói với Lưu Triết, cậu ta chắc cũng đang rất tò mò"

"Anh...anh định nói gì"

"Muốn biết anh định nói gì thì em hãy chọn lựa đi? Anh sẽ chờ câu trả lời của em"

Nói xong Hạo Thiên bỏ đi, để lại Thẩm Y Nhiên cùng khuôn mặt lấm tấm mồ hôi, lo sợ, cô ta hốt hải, suy ngẫm, bí mật gì chứ? Không lẽ là chuyện liên quan đến cái chết của ông nội Lưu Triết, nếu mọi thứ sáng tỏ liệu ba ả có đi tù không? Rồi cuộc đời của cô ta sẽ đi về đâu? Bí mật đó nhất định không được bại lộ? Y Nhiên vội vã chạy theo Hạo Thiên nhưng vừa đi ra, Hạo Thiên đã đi mất, Y Nhiên cũng chả dám vào bên trong tiếp tục ca phẫu thuật:

Về đến nhà Y Nhiên không thể nào mở miệng nói sự thật cho ông Thẩm, nếu để ba cô ta biết mọi chuyện sẽ càng phức tạp hơn, nếu gay go Hạo Thiên sẽ bị trừ khử mất, ông Thẩm vốn dĩ là người như vậy? Một khi có ai dám cản trở, ông ta không ngại ra tay giải quyết một cách êm đềm

***

5 ngày sau Lưu Triết cùng Huyền Chi và Jems về nước, nhờ vụ này mà tình cảm Huyền Chi rõ ràng, Chi xác định mình đã yêu hẳn, Triết cũng đã nói đi mọi thứ giải quyết xong xuôi, hẳn sẽ cầu hôn, Huyền Chi mong chờ đến khi đó, mối quan hệ giữa Chi và hẳn càng tốt đẹp, mặn nồng, thắm thiết hơn.

Buổi tối Huyền Chi thoa kem dưỡng da xong thì ngồi chờ sẵn trên giường chờ Lưu Triết tắm, lúc hẳn bước ra, Chi cố tình để thân thể gợi cảm cho hẳn xem, Chi nháy mắt, giọng ngọt vang lên

"Luru Triết, anh muốn em sinh con cho anh không? Em đã sẵn sàng rồi"

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36

"Luru Triết, anh muốn em sinh con cho anh không? Em đã sẵn sàng rồi"

Đôi mắt Huyền Chi long lanh nhìn hấn một cách say đắm, Luru Triết gãi đầu, ngớ ngàng khó hiểu chậm rãi bước lại, hấn ném chiếc khăn tắm trên vai xuống ghế, chân chừ không dám đến giường ngồi, khuôn mặt ngạc nhiên, khoanh tay trước ngực cất lời:

"Không phải em than mệt hả, mau đi ngủ sớm ngày mai anh phải giải quyết công việc"

Huyền Chi đang hào hứng, vui vẻ cười rạng rỡ nghe hấn nói thế, bỗng dưng Chi trùng trùng buồn bã, Chi cau mày nhìn, hôm Chi không hứng thú, không muốn thì hấn lao vào như một con sói điên, vậy mà bây giờ Chi ngẫu ý chào đón thì lại từ chối là sao? Huyền Chi bí hiểm, nhất quyết vẫn kiên định, từng chút từng chút nhích người lại, Huyền Chi nở nụ cười tươi rói rồi, chất giọng êm ả, ngọt lịm, Chi còn khôn khéo, hắt hắt áo ra để lộ nửa phần ngực nõn nà, trắng trẻo.

"Hôm nay anh sao vậy? Không muốn thật hả, vậy thì thôi"

Huyền Chi mưu mẹo tay Chi càng làm cho ngực hờ hang hơn, khiến Luru Triết đứng đấy nhìn vào mà nuốt nước bọt? Lại cứ thích khiêu khích hấn lên, hấn không kìm hãm được, thở nhẹ cất giọng khó khăn:

"Em đừng biến anh thành sói? Anh đã cố gắng tha cho em, đừng khiêu khích anh, lòng ham muốn của anh cao lắm, em biết mà"

Huyền Chi phì cười Chi bò chân xuống giường, đứng dậy đi đến duyên vè thướt tha, uyển chuyển thon thả, gợi ý nắm tay chèo kéo hấn. Gớm, đồ Luru Triết nhìn quá 5 phút đấy? Ừm hum cỡ nào cũng bộc lộ thôi, còn giả vờ, làm bộ làm tịch, càng bị Huyền Chi thu hút, Luru Triết càng mất bị kiểm soát ở trong cơ thể, hấn dần có phản ứng dữ dội. Khóe môi động đậy, nhếch lên tà mị cười nham hiểm, mưu mô Triết kéo Huyền Chi lại, cánh tay to lớn, vạm vỡ men lì, siết chặt eo thon của Chi, hấn cúi xuống ghé sát vào tai Huyền Chi thì thầm nhỏ giọng

"Nếu như em đã chủ động như thế, thì anh cũng không ngại ngừng phục vụ, nào mình lên giường"

Chi nghe xong bậm môi tùm tùm cười, Chi được như ý nguyện, không chống cự, mặc cho Luru Triết bế đi lại giường lớn: Cả hai mặt nồng, say đắm, trao cho nụ hôn ngọt ngào, đang cao trào Luru Triết hôn xuống cổ, bàn tay sờ sờ hai quả đồi núi, thì đột nhiên cánh cửa phòng ngủ chưa khóa bị ai đó mở ra một âm thanh "cạch" vang lên, cậu bé Khang con trai của cô Liên đi vào, Huyền Chi hoảng hốt liền đẩy Luru Triết xuống, làm hấn suýt nữa thì đập mặt ở sàn nhà, Triết cũng giật mình e ngại nhân tiện giả vờ chống đẩy, tập thể dục, Khang từ từ, chậm chậm đi đến, Chi đỏ mặt cười khẩy:

"Ủa, anh làm gì vậy"

"Hả, à anh đang tập thể dục để lát đi ngủ cho ngon, 1, 2, 1, 2"

Khang ngây thơ dạ gật đầu cười, đi lại gần nhìn Huyền Chi, tay cầm theo bát thuốc, giọng lễ phép thưa:

"Mẹ bảo Khang mang thuốc lên cho chị, vì hồi nãy chị Chi chưa uống"

Huyền Chi nhìn chén thuốc rồi lật đặt xuống giường đi lại cầm lấy, Luru Triết thì vẫn hăng hái hít đất, Chi cầm xong nhưng không uống ngay mà đem bàn bỏ, sau khi làm tròn nhiệm vụ mẹ giao Khang hân hoan cười tít mắt, đưa tay bái bai chào Luru Triết và Huyền Chi.

Đội Khang đi khỏi hấn mới ngồi dậy, vuốt ngực thờ phào nhẹ nhõm, đang còn cao hứng, Luru Triết nhanh chóng đi lại ôm lấy Huyền Chi, hấn hôn vào má, rồi vào môi, Huyền Chi vòng tay ôm lại, một lần nữa cánh cửa bị mở ra Luru Triết giật mình đẩy Huyền Chi, tiếp tục nằm xuống hít đất:

"1, 2, 1, 2"

"Em quên chúc ngủ ngon, hi hi, chúc hai người ngủ ngon"

Dứt lời Khang chạy vụt ra khỏi phòng, lúc này Luru Triết hết sức, thờ hồng học nằm bẹp dưới sàn nhà? Một câu ngủ ngon không nói cũng được mà? Trời ơi, có nhất thiết phá đám như vậy không? Huyền Chi ngẩn ngơ, nhìn Luru Triết khụy gối vỗ vai hấn thờ dài:

"Mệt hết hứng rồi? Mình đi ngủ thôi"

"Ừ, anh cũng thế"

Huyền Chi đứng lên đi lại giường nằm thẳng cẳng, thôi thì ngủ sớm cho lành, biết đâu đang cao trào lại bị ai đó vào làm phiền. Luru Triết cũng ngoi ngóp, vội vàng mò dậy. Gớm thật, mới hít có vài cái mà đã kiệt sức. Hắn phúi phúi chuẩn bị ngủ thì chuông điện thoại reo, hắn nhìn sang là số của tên trợ lý Lee:

"Tôi nghe"

"Luru Tổng đã tìm ra tung tích của gã làm bác sĩ điều trị cho cô Chủ Tịch rồi ạ"

Luru Triết nghe xong tròn tròn hai mắt, hắn ngay lập tức vội vã đi nhanh ra khỏi phòng ngủ sang thư phòng làm việc nói chuyện tiện hơn, vì không muốn gây ồn ào cho Huyền Chi. Huyền Chi chưa ngủ ngáy mất thấy Triết có vẻ hấp tấp, mờ ám, Chi không kiểm được lòng tò mò, ngồi dậy xách mông đi theo, Chi lắp ló sau cánh cửa nghe lén mà câu được câu mất chả nghe rõ:

Trong thư phòng, giọng Luru Triết lạnh lùng, sắt đá vang lên: "Gã đó hiện tại ở đâu, cho tôi địa chỉ, tôi sẽ đến ngay"

Cảm nhận tiếng bước chân của Luru Triết càng gần, Huyền Chi nhanh nhẹn chuồn ngay về phòng, thật chất Chi nghe vậy thôi chứ cũng chả muốn quản lý hắn, cần bản Chi tin tưởng. Hắn sang phòng thấy Chi đang nằm ngủ đi lại hôn lên trán Chi một cái rồi mới cầm áo rời khỏi:

***

Tại biệt thự chính Luru Gia.

"Cậu...cậu làm gì mà mò đến đây? Lỡ có ai đó phát hiện thì làm thế nào, mà ai mở cổng cho cậu vào"

Ông Thảm hoảng hốt, trợn mắt khi thấy gã đàn ông năm xưa ông ta thuê làm bác sĩ, hăm hại ông nội của Luru Triết, lại xuất hiện ở trong nhà, gã đàn ông đó vô tư, bậm trợn, cười cười đi dạo quanh một vòng rồi thông tin ngồi xuống ghế:

"Người giúp việc của ông mờ, tôi chỉ cần nói bạn ông có việc gấp là êm xuôi"

"Cậu đến đây làm gì"

"Tôi hết tiền rồi, tôi muốn sang Mỹ nhập cư, ông biết rồi đó người của thằng Luru Triết vẫn không buông tha cho tôi, cậu ta vẫn luôn tìm kiếm tung tích của tôi? Tôi mà bị bắt, cuộc đời ông coi như xong"

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37

"Tôi hết tiền rồi, tôi muốn sang Mỹ nhập cư, ông biết rồi đó người của thằng Luru Triết vẫn không buông tha cho tôi, cậu ta vẫn luôn tìm kiếm tung tích của tôi? Tôi mà bị bắt, cuộc đời ông coi như xong"

Gã đàn ông đó liếc mắt nhìn ông Thảm, gã thân nhiên bắt chéo chân, đơng đưa cất giọng. Ông Thảm nghe xong khuôn mặt liền thay đổi sắc thái, khó chịu đăm đăm, khóe môi giật giật, ông ta nghiêng rắng ken két nhẫn nhịn, đúng là thằng nhãi con mà to gan đến vò tiền, nhưng nếu không dùng tiền bịt miệng của gã đó lại thì không biết cuộc đời của ông ta đã đi về đâu? Mà chung quy trước đây Ông Thảm cũng đã phải chi một số rất lớn để đưa cho gã kia, nhưng cứ hễ gã hết tiền tiêu lại không màng hình cảnh, bất chấp đến tìm ông ta nữa? Cứ cái tình trạng này là không ổn? Giải quyết cho nhanh gọn, tránh dè dặt lăm mọng. Ông Thảm thở sâu, chậm rãi đi đến, mông chạm xuống ghế, cất giọng

"Cậu muốn bao nhiêu? Ra giá nhanh đi, đừng để mọi người trong nhà này nhìn thấy, và lại tôi cũng không dư dả thời gian"

Gã kia nghe xong, cười ha hả, vỗ tay hoan hô, gã thích câu nói này của ông Thảm rất sòng phẳng, rành rọt, không dài dòng đúng là nói chuyện với người làm tiền bạc có khác. Gã cười một chút nữa thì bộ dạng nghiêm túc hẳn lại, gã ngẩng mặt cất giọng ra giá một con số khiến ông Thảm ngồi đó cũng phải sững sờ:

"Tôi cần 10 tỷ, để trang trải cuộc sống khi ở bên đó"

"Mấy điên à? 10...10 tỷ, mà mấy tưởng như 10 triệu hay 10 nghìn ư? Nói trước là tao không có số tiền lớn để đưa cho mày"

Ông Thảm hời hợt nể điên nói, sôi máu, đúng là thằng khốn cũng tại ông ta ngu nên mới để cho gã đó sống đến tận bây giờ? Để nó hết gần này đến lần khác uy hiếp vò vĩnh tiền bạc, gã đàn ông vẫn rất bình thường, như những vụ này chỉ là chuyện nhỏ, gã bỏ chân xuống, nghiêm chỉnh, nhích người lại gần:

"Chắc...chắc, ông be bé giọng một tí nào? Chẳng phải ông sợ có người biết sao? Gớm, 10 tỷ đối với ông là chuyện nhỏ nhất? Ông đừng ép tôi phải đến gặp Luru Triết chứ, không chừng lúc ấy cậu ta còn cho tôi hơn số đấy nữa là, chỉ đổi lại tôi nói sự thật là ông Thảm đây hăm hại ông nội của cậu ta như

thế nào"

"Mày...mày"

Ông Thẩm cứng họng nói không ra lời, ông ta ôm ngực thở hổn hển, đúng là quá bức, sau một hồi ông ta bình tĩnh: "Thôi được, cho tôi một tuần, tôi sẽ xoay sở rồi chuyển khoản cho cậu, nên nhớ trong thời gian chờ đó không được vác mặt đến gặp Luru Triết, nhất định tôi sẽ chuyển tiền"

"Haha, ông yên tâm, có cái máy rút tiền ở đây, tôi không làm chuyện ngu ngốc đâu, vậy tôi đi trước, ông chuyển nhanh một chút? À, nhân tiện lòng kiên nhẫn của tôi cũng không có nhiều, đừng để như các lần trước đấy nhé"

Dứt lời gã đàn ông hào hứng huyết sáo vui vẻ đi ra khỏi nhà, ông Thẩm ngoáy đầu liếc mắt nhìn theo. Sau khi gã kia đi khuất, ông ta vội vàng móc điện thoại ra bấm số gọi cho ai đó, giọng nói hùng hổ, nhấn mạnh từng câu từng chữ:

"Các cậu đang ở đâu? Tôi có việc cần mấy cậu làm"

"Ông chủ cứ nói"

"Giải quyết giúp tôi hai tên, những kẻ đã can thiệp, biết quá nhiều chuyện của tôi, trừ khứ Ngư Hạo Thiên và tên giả bác sĩ Cổ Minh Hào, xử lý nhanh lẹ, xong xuôi, êm đềm, 500 triệu tôi sẽ chuyển khoản"

Ông Thẩm tàn độc ra lệnh, phía sau cầu thang, Y Nhiên lấp ló nghe lén ba mình nói chuyện, biết được ông Thẩm tính ra tay giết Hạo Thiên làm Y Nhiên trợn tròn hai mắt, hoảng hốt, cô ta sợ bị phát hiện liền nhanh chóng đi ngay lên phòng ngủ. Không hiểu sao cô ta lại nom nớp lo lắng cho tính mạng của Hạo Thiên đến vậy? Y Nhiên tính gọi điện nhưng suy nghĩ quanh quẩn thì lại thôi. Nguyên đêm Y Nhiên không tài nào chợp mắt, ngủ ngon giấc, mặc dù đã cố gắng dặn lòng đừng bận tâm, nhưng càng gạt bỏ thì càng nghĩ nhiều:

Tại chỗ một gara sửa chữa xe hơi của Luru Triết, bọn đàn em của hắn đang tập trung ở đó, vừa thấy hắn đám người vội vã đi lại cúi đầu chào, hắn hừm một cái cất giọng:

"Gã đó hiện ở đâu"

"Hắn đang thấp thòm ở trọ, nhưng bọn em đến tìm thì không thấy, vừa nãy bọn em đã bị mất dấu hắn, hắn rất khôn khéo, lẩn trốn"

"Tôi biết rồi, cậu nhớ theo dõi sát sao vào, nhất định tôi phải bắt được hắn"

"Dạ"

***

Sáng hôm sau tại công ty, Y Nhiên đi đến thì bị trợ lý Lee chặn lại, Y Nhiên cau mày, khoanh tay trước ngực, lạnh giọng nói lớn:

"Tôi không đến gặp Luru Triết, không gây chuyện, nên không cần chặn lại? Được chứ"

Tên trợ lý Lee nghe xong cúi đầu dạ rồi đứng qua một bên cho Y Nhiên đi, Y Nhiên nhanh chóng sang phòng của Hạo Thiên. Chả hiểu nổi, vừa sáng lý trí cứ thôi thúc Y Nhiên đến, vừa trông thấy anh, cô ta chân chừ, ngập ngừng không biết phải nói gì, cô ta không thể nói trực tiếp là ông Thẩm đã kêu người trừ khử anh, cô ta cũng thương ba mình, nhưng cô ta cũng không đành lòng nhìn thấy Hạo Thiên chết. Hạo Thiên bước lại cất lời

"Em đến có chuyện gì? Suy nghĩ xong rồi hả"

"Không phải chuyện đó, em đến muốn nói chuyện khác..."

Y Nhiên cứ mãi ngập ngừng, hai tay bấu víu vào nhau, Hạo Thiên thở nhẹ nói tiếp khi thấy Y Nhiên im lặng:

"Là chuyện gì"

"À ừ...bây giờ anh cẩn thận một chút, đừng để xảy ra chuyện"

"Ý em là gì"

"Nói chung là anh nên cẩn thận, đừng để người khác lo lắng, em đến đây để nói như vậy thôi, em chỉ xin anh một điều đừng có mệnh hệ gì, mặc dù ai chúng ta không thể nào, nhưng em vẫn muốn hai ta là bạn"

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38

"Nói chung là anh nên cẩn thận, đừng để người khác lo lắng, em đến đây để nói như vậy thôi, em chỉ xin anh một điều đừng có mệnh hệ gì, mặc dù hai chúng ta không thể nào, nhưng em vẫn muốn là bạn"

Y Nhiên thấp thỏm nói vội nhanh dăm ba câu vì sợ ông Thẩm trông thấy thì nguy to? Bởi ba cô ta vốn dĩ đã không thích Hạo Thiên cho lắm vì anh nghèo và hơn nữa mồ côi cha mẹ, thời gian Y Nhiên qua, gặp gỡ với anh để dẫn đến chuyện mang thai, Y Nhiên cũng không dám nói thật với ba mình. Hạo Thiên đứng ngẩn ngơ, còn chưa kịp đáp lại thì Y Nhiên đã quay lưng bỏ đi mất, anh tính chạy theo hỏi kĩ hơn, thì bị Jems đột ngột đến, giữ lại, Hạo Thiên đành đứng lặng, nhìn Y Nhiên đi khuất.

Ra khỏi khu vực phòng của Hạo Thiên thì Y Nhiên vô tình đụng mặt ba mình từ đằng xa, Y Nhiên lảng tránh, đứng nép sang phía tường chờ ông Thẩm đi chỉ tại bây giờ Y Nhiên không đủ can đảm đối diện nói chuyện. Dè chừng ông Thẩm đi khỏi, Y Nhiên bước ra vội vàng trở về nhà.

Phòng làm việc của Ông Thẩm, ông ta ngồi trên ghế, khuôn mặt nham nhở lắc lư theo bản nhạc, nụ cười đều trên khóe môi mỏng nở rộng. Đang hăng say tận hưởng, đột nhiên chuông điện thoại reo, ông ta nhíu mày nhìn sang, màn hình hiển thị là số của bọn đàn em, ông ta thuê đi trừ khử Hạo Thiên và tên giả mạo bác sĩ. Ông Thẩm thờ dãi, di chuyển tay cầm chiếc remote tắt nhạc, giọng nói điềm tĩnh bất mảy.

"Hừm, tôi nghe, các cậu tính sao rồi, bao giờ hành động"

"Dạ, tới nay chúng tôi rảnh, nên sẽ hành động nhanh gọn, tránh đem dài lắm mòng cho ông Thẩm đây, dù sao làm việc với ông rất sòng phẳng, tiền bạc rõ ràng"

Ông Thẩm nghe xong cười rồ rồ, vỗ đùi chạn chát, thích thú, ông ta chỉnh lại giọng, điềm nhiên cất lời. Lần này xử lý xong xuôi, thì ông ta sẽ ngủ yên giấc lành được rồi? Cũng tại thằng nhóc, ranh con Cổ Minh Hào ép ông ta thôi, dám uy hiếp tổng tiền ông ta làm gì để nhận kết cục như này? Giờ hãy yên nghỉ dưới tuổi vàng, khóe môi mỏng nhếch lên cười đều.

"Tốt...tốt lắm, đúng là tinh vui trong ngày, các cậu đừng làm tôi thất vọng, hiện tại tôi đã chuyển đủ 1 tỷ vào tài khoản mấy cậu rồi"

Đầu dây bên kia, điệu cười nham nhở của tên đàn em vang lên, tên đó dạ liên tục. Nói thêm vài câu nữa thì cuộc nói chuyện chấm dứt, Ông Thẩm thờ nhè nhẹ như vừa phui bỏ được một số gánh nặng, ông ta mỉm cười thâm độc, đưa tay mở bản nhạc, du du tận hưởng: "Ngư Hạo Thiên, Cổ Minh Hào vĩnh biệt hai đứa mày, cả gan cản trở tao thì chúng mày chỉ có con đường là cái chết thôi" ông Thẩm huyết sáo nghĩ thâm

[...]

Buổi tối hôm đó, Hạo Thiên tan làm về sớm hơn thường ngày, anh cũng khá vô tư nên mất cảnh giác, không để ý rằng mình đã bị một chiếc xe hơi phía sau bám theo. Chiếc xe đằng sau khéo léo đi theo, nhằm cơ hội thuận lợi ra tay. Bên chỗ gã bác sĩ Cổ Minh Hào người của ông Thẩm, chia ra hai phe hành động? Đường về của Hạo Thiên vắng vẻ, lúc anh đang dừng xe chờ đèn đỏ thì đột nhiên bên tay trái một chiếc xe tải vận tốc rất nhanh, lao vội về phía anh, Hạo Thiên bị chói mắt do đèn từ xe tải gây ra, anh hoảng, còn chưa kịp phản ứng gì xe anh đã bị tung một phát lật nhào mấy vòng, anh nằm bất động trong xe, máu me chảy dài trên gương mặt. Gã đàn ông ở xe hơi sau mở cửa bước ra, đi đến, gã nhếch mép khi thấy tình trạng của Hạo Thiên, gật gù hài lòng, rồi ra hiệu cho đàn em rút lui, tránh cảnh sát đến thì nguy to.

Tại biệt thự chính của Lưu Gia, Thẩm Y Nhiên đang nằm trên giường nghỉ ngơi thì nhận được cuộc gọi của bệnh viện về tình trạng của Hạo Thiên cô ta hoảng hốt, vội vàng rời khỏi phòng, lo lắng đến mức Y Nhiên còn không thay quần áo. Vừa bước xuống nhà thì gặp ông Thẩm đang vui vẻ nhâm nhi tách trà nóng, ông Thẩm nhíu mày nhìn lên khi thấy Y Nhiên, nhẹ nhàng đặt ly trà xuống bàn:

"Đi đâu thế Y Nhiên, lại tụ tập bạn bè nữa sao? Thời gian con ăn nhậu thì lo nghĩ cách lấy lòng Lưu Triết đi là vừa, để nó với ả tình nhân hay ho lắm hả"

Y Nhiên điềm tĩnh, mỉm cười cố gắng kìm nén cảm xúc, không để lộ ra bên ngoài, Y Nhiên không thể tin ba mình lại ra tay tàn độc như vậy, một lúc muốn giết hai người? Thẩm Y Nhiên chậm rãi đi lại, cất giọng: "Con đi gặp một lát, không nhậu nên ba đừng bận tâm, vậy con xin phép đi trước"

Dứt lời Y Nhiên quay lưng bỏ đi, ông Thẩm hừm thành tiếng rồi cũng không truy cứu nữa. Y Nhiên vội vàng nhanh chóng lái xe đi đến bệnh viện, nghe y tá nói tình trạng của Hạo Thiên nguy kịch, phải phẫu thuật, trên đường mà ruột gan Y Nhiên nóng ran lo lắng cho anh. Tên giả bác sĩ Cổ Minh Hào cũng không khá hơn chút nào, gã còn nặng nề hơn thế nữa.

Tại nhà riêng của Lưu Triết, hắn đang dùng cơm với Huyền Chi thì cũng nhận được điện thoại, từ đàn em theo dõi Cổ Minh Hào, hắn bỏ bữa xuống cầm lên bắt máy, nghe xong Lưu Triết đứng dậy khỏi ghế, Huyền Chi thấy vẻ mặt bất ngờ của hắn thì tròn tròn hai mắt nhìn, Huyền Chi chu môi hỏi:

"Anh sao vậy? Có chuyện gì sao?"

"Anh có chuyện ra ngoài, em ăn xong rồi nghỉ ngơi trước nha, đừng trở anh, chắc đêm nay anh không về"

Huyền Chi bậm môi gật đầu không nói gì, nhìn hắn rời khỏi nhà. Sau khi xe hơi của hắn đi khuất, Chi lại tiếp tục ăn cơm, tại hôm nay cô Liên nấu ngon quá, toàn món Chi thích, ăn xong no nê Chi ngồi ở phòng khách một chút thì lên phòng.

Bệnh viện lớn nhất thành phố A, Hạo Thiên và gã bác sĩ Cổ Minh Hào cùng nằm một nơi nhưng chỉ khác khu cấp cứu, Lưu Triết hấp tấp chạy đến, vì lo sợ gã đã sẽ chết, nếu gã mà chết thì xem ra manh mối cái chết của ông nội coi như xong, bọn đàn em của hắn đã đứng đợi trước ở đó, chờ đợi tin tức từ bác sĩ, vừa trông thấy hắn đàn em vội cúi đầu chào:

"Tình trạng của Cố Minh Hào ra sao rồi? Cậu ta không việc gì chứ"

"Có vẻ rất nguy kịch Đại ca, cậu ta bị xe tải tung khi đi bộ qua đường về, lúc bọn em đến tình trạng đã không được khả thi"

Lưu Triết nghe xong vỗ trán, thờ dài, phải còn nhờ ông trời xem có giúp gã không? Đang còn hoang mang chuyện của gã, thì Jems gọi, Lưu Triết nghe máy, hấn lại tiếp tục nhận thêm một thông tin khủng khiếp, hấn cau mày tức giận, khi biết Hạo Thiên bị tai nạn, khỏe môi gật gật, hấn nghiến răng, Triết cúp máy nhìn sang bọn đàn em

"Xem ra không thể chậm trễ nữa, phía của ông Thẩm đang ra tay trừ khử từng người biết chuyện của lão? Cố Minh Hào sẽ không yên nếu như chưa chết, mấy cậu phải canh chừng 24/24 không được lơ là cảnh giác? Nghe rõ chưa"

"Dạ"

"Bây giờ tôi phải đi một chút, có tin gì gọi liền cho tôi"

Lưu Triết nói xong quay lại đi sang khu cấp cứu của Hạo Thiên, khốn kiếp, thật sự không thể tin Hạo Thiên cũng bị dính vào chuyện này, ngay cả bản thân hấn không thể tin Hạo Thiên biết nguyên nhân cái chết của ông nội hấn? Nhưng cái Triết khó hiểu là tại sao Hạo Thiên không chịu nói với hấn chứ? Để hấn khó khăn, quần quật, tìm kiếm trong nhiều năm liền. Ý nghĩ mơ hồ xuất hiện trong đầu Lưu Triết.

Jems như người mất hồn, đi qua đi lại lo lắng cho tính mạng của Hạo Thiên, căn bản Jems thương anh như người anh trai, Triết đi đến cất lời: "Có tin gì của bác sĩ chưa"

Jems liếc mắt nhìn, thờ dài lắc đầu im lặng không đáp, tâm trạng của Jems đang xuống dốc, Lưu Triết trầm lắng, hấn lo cho Hạo Thiên không thua kém gì Jems, đứng một lúc thì Y Nhiên chạy đến, vừa nhìn thấy Y Nhiên máu diện của Jems nổi lên, cũng tại ba con cô ta cả, mà Hạo Thiên mới bị như vậy, cũng tại dính dáng đến người đàn bà xui xẻo như cô ta. Jems hùng hổ đi lại, trợn mắt quát mắng:

"Cô dám đến đây hả, cũng lại cô mà bạn tôi mới bị như vậy, cô còn vác mặt đến? Muốn xem Hạo Thiên chết chưa"

Jems bóp cằm của Y Nhiên ép mạnh vào tường, Y Nhiên đau đón nhả nhó, Lưu Triết kéo Jems ra, giúp Jems bình tĩnh, Y Nhiên rồi ren áp ứng:

"Tôi...tôi, thật sự không phải vậy..."

"Cút, đừng để tôi thấy cô, Hạo Thiên mà có mệnh hệ gì, tôi không tha cho cô đâu Thẩm Y Nhiên, cả ba cô nữa"

Lưu Triết lạnh lùng, tàn khốc quát, Y Nhiên bị đưa vào tình thế không thể biện minh được gì cho bản thân? Phải, ba cô làm thì phận là con như cô cũng sẽ bị liên lụy, vốn dĩ đâu ai thích Nhiên, dù không làm có nói gì cũng vô dụng, Y Nhiên rút nước mắt ngậm ngùi, Y Nhiên chạy xe như người điên đến đây chỉ muốn coi Hạo Thiên có bị gì không, chỉ là Y Nhiên lo lắng, không phải đến xem Hạo Thiên chết chưa như là Jems nói: Y Nhiên lau hai hàng nước mắt quay lưng bước đi.

Ngồi chờ thêm vài tiếng nữa thì phòng cấp cứu mở cửa, bác sĩ nam bước ra nói Hạo Thiên may mắn qua tình nhân nguy kịch, giờ chỉ cần chờ khi Hạo Thiên tỉnh, nhưng không có thời gian cố định bao lâu? Còn Cố Minh Hào thì vẫn chưa có động thái gì, tầm 30 phút Hạo Thiên chuyển sang phòng chăm sóc đặc biệt, y tá, bác sĩ theo dõi sát sao, để cập nhật tình hình.

[...]

2, 3 giờ sáng Huyền Chi bất chợt tỉnh giấc, Chi lo cho Lưu Triết nên với điện thoại gọi cho hấn, không hiểu sao y tá bắt máy không rõ đầu đuôi bảo hấn đang nằm viện, làm Huyền Chi xót vó vội gọi người trong nhà đèo Chi đi, Chi khóc từ lúc đi cho đến khi đến bệnh viện, hai mắt sưng húp. Anh làm vườn trong nhà dìu Chi lại quấy hỏi:

"Chị, cho em hỏi người bị tai nạn được chuyển vào đây nằm phòng nào vậy ạ, anh ấy tình trạng thế nào rồi?"

"Cho hỏi chị là gì?"

"Tôi là vợ của...của anh ấy, anh ấy có bị nặng không?"

"Hiện tại chồng chị vẫn chưa tỉnh, bác sĩ vẫn theo dõi, anh nhà nằm ở phòng 201"

"Cô Chi..."

Anh làm vườn nhỏ giọng gọi khi thấy Lưu Triết, đang định thông báo thì hấn ra hiệu im lặng, Triết đi đến đứng sau lưng, mỉm cười cất giọng:

"Cô có điều gì muốn nói với chồng của mình không?"

"Hức...tôi vẫn còn chưa sinh cho anh ấy đứa con nào..."

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 39

"Hức...tôi vẫn còn chưa sinh cho anh ấy đứa con nào..."

Huyền Chi thút thít khóc nức nở, do tâm trạng đang hoang mang lo lắng bất an nên Chi cũng không còn nhận ra chất giọng của Lưu Triết, hần nghe xong khóe môi cong lên mỉm cười nhẹ, sai chân bước lên, anh làm vườn khéo léo lui về phía sau, im lặng. Triết ho ho vài cái chính giọng, nhìn nữ y tá nói:

"Vậy cho tôi đặt một phòng đi, tôi mà nằm viện vợ tôi mới chịu sinh con"

Huyền Chi nghe xong, hai mắt tròn to ngây đầu lại, thì thấy Lưu Triết đang nở nụ cười tươi, mình mảy không sao, hần vẫn lạnh lặn, Huyền Chi bất giác đập mạnh vào ngực hần một cái, viên mắt cay nồng nói lớn: "Anh biết em lo cho anh lắm không? Y tá nói anh nhập viện, rơi vào tình trạng hôn mê, em sợ mình không được nhìn thấy anh nữa"

Lòng ngực hần nhói lên, xao xuyến vô cùng, thì ra Huyền Chi quan tâm hần đến như vậy? Hần gật đầu nhẹ nhàng kéo tay Chi lại, hần vuốt ve mái tóc cô thờ sâu: "Ngốc, anh có làm sao đâu, chắc y tá họ nhầm lẫn thôi, chứ người nhập viện không phải anh"

Nói đến đây tự nhiên giọng hần bỗng chốc trầm xuống, nặng nề, khó khăn, Huyền Chi an lòng, gật gật, đưa tay lau chùi mắt, ngược mặt nhìn, buông hần ra, bờ môi chúm chím, hồng hào mấp máy cất giọng hỏi: "Vậy ai bị hôn mê thế"

"Hạo Thiên, bị tai nạn xe hơi, hiện còn hôn mê chưa tỉnh, Jems đang chăm sóc, chúng ta vào thôi"

Lưu Triết thờ dãi trầm lặng nói, Huyền Chi nghe vậy lạnh sống lưng, lặng im, Chi hiểu hần cũng không biết khi nào Hạo Thiên tỉnh, nên không muốn gây rắc rối, hỏi han lắm lời, nhưng cái Chi không thể ngờ là, một người đàn ông tỉ mỉ cẩn thận như Hạo Thiên lại bị tai nạn đấy? Nhìn thấy Huyền Chi không im ru, Lưu Triết lạnh lùng quay mặt sang điềm đậm nói với anh làm vườn:

"Cậu về nhà nghỉ ngơi đi, Huyền Chi tôi sẽ đưa về sau"

Anh làm vườn nghe xong lễ phép dạ, cúi đầu chào rồi nhanh chóng ra khỏi cửa lớn của bệnh viện trở về nhà, sau khi anh làm vườn đi khuất, Lưu Triết nắm tay Huyền Chi dẫn đi vào phòng của Hạo Thiên nằm, vừa đi Triết nhìn sang, khuôn mặt hơi mờ mờ, nham hiểm nhắc đến chuyện lúc này: "Huyền Chi, em nói những gì phải giữ lời? Lát nữa thăm Hạo Thiên xong về nhà cùng anh tạo vài đứa" Chi trừng mắt, bĩu môi. Gồm, giờ còn tâm can gì nữa đâu là sinh con? Huyền Chi im im gật đầu cho qua, Chi vẫn đợi mọi thứ xong xuôi rồi dẫn hần về ra mắt ba mẹ mà xem chừng chắc không được, hết chuyện này đến chuyện khác ập đến, thật sự rối ren. Hần nhủ mấy khi nhìn Huyền Chi thờ dãi mặt mũi, Lưu Triết biết Chi đang nghĩ ngợi điều gì? Triết từ tốn, nhã nhặn, xoa xoa đầu Chi nói

"Đừng suy nghĩ nhiều, có anh ở đây rồi, em không phải lo lắng chuyện gì hết, anh giải quyết được"

Huyền Chi mỉm cười duyên dáng, nhẹ giọng dạ, cả hai đi vào phòng, Jems thì vẫn rất xốn xang lo cho Hạo Thiên.

Tại biệt thự Lưu Gia, Thẩm Y Nhiên giờ này mới chịu mò mẫm lết xác về nhà cô ta đã ngà ngà men say, mặc kệ mình đang mang thai nhưng trong tình cảnh này cô ta muốn uống, bước chân vào cửa lớn, Y Nhiên nhếch mép khi thấy Ông Thẩm vẫn còn ngồi chờ. Y Nhiên rất thương ba, coi ông Thẩm là tất cả, nhưng mà vì mục đích cá nhân ra lệnh cho đàn em trừ khử Hạo Thiên thì thật sự rất quá đáng, cô ta chấp chừng đi lại, ông Thẩm chặc lưỡi lắc đầu, vô cùng giận với đứa con gái bê tha của chính mình:

"Nói đi gặp bạn, không nhậu, mà con giờ này mới về sao? Còn bộ dạng đo là sao, hết nói nổi"

Y Nhiên trầm cười, đôi mắt đỏ ngầu mông lung nhìn chăm sóc ba mình, Y Nhiên nén sự thất vọng, xen lẫn đau đớn vào trong, hít thở cất giọng, ngập ngừng: "Ba...hôm nay Hạo Thiên bị tai nạn xe hơi, anh ấy phải cấp cứu, chưa rõ sống chết thế nào..."

"Ừ, vậy thì đã sao, có liên quan gì đến ba, cái thứ không biết điều thì sớm muộn cũng gặp quả báo"

Ông Thẩm bắt chéo chân, vẻ mặt hết sức bình thản, không hề có cái gọi là tội lỗi ăn năn, xem chuyện Y Nhiên nói không có trọng lượng.

"Anh ấy bị tai nạn không liên quan đến ba? Con đã biết tất cả những gì ba đã làm với Hạo Thiên và gã bác sĩ, tại sao ba lại làm như vậy, tại sao phải là Hạo Thiên"

Ông Thẩm cau mày tức giận đập mạnh tay xuống bàn quát, khiến đám người làm trong nhà một phen giật cả mình tỉnh dậy, mọi người xôn xao khi lại thấy ba con họ lục đục, nhưng mà không ai dám bước ra, ông ta, trừng mắt, đứng dậy chỉ tay:

"Mày đang tính chống đối tao đi bệnh viện cho thằng Hạo Thiên đấy ư? Cho dù tao làm thì đã sao? Nó đáng bị như thế"

"Còn mày lo cho bản thân trước đi, bê tha, không ra con người...người đâu"

Ông Thẩm lớn giọng gọi, nghe xong bà Ngô hấp tấp chạy ta cúi đầu chào, ông ta hừm thành tiếng lớn: "Mau đưa nó lên phòng, nhốt nó lại, khi nào tỉnh táo thì hãy thả nó ra"

"Dạ, ông chủ..."

Từ hôm bị ông Thẩm sai người giam giữ, Y Nhiên cũng đã tha thiết muốn đi ra ngoài, ngày nào cũng nhốt mình ở lì trong phòng, Y Nhiên có nhờ y tá bệnh viện túc trực phòng 201 của Hạo Thiên, đợi có thông tin thì báo liền cho Y Nhiên

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40

Thẩm Y Nhiên nhốt mình mấy ngày liền ở trong phòng, không ra ngoài dù chỉ một bước, ôm khư khư chiếc Smartphone chờ đợi cuộc gọi từ nữ y tá chăm sóc, túc trực phòng Hạo Thiên, mà Y Nhiên đã thuê báo tin về tình trạng của anh, Y Nhiên lo cho Hạo Thiên vô cùng, cũng giận ba mình, nhưng nói đi thì cũng phải nói lại ông Thẩm vẫn là ba của cô ta, một giọt máu đào hơn ao nước lã, dù ông Thẩm có làm chuyện động trời Thẩm Y Nhiên cũng không thể từ mặt.

Bệnh viện, Hạo Thiên hôn mê ba bốn hôm liền vẫn chưa tỉnh, càng làm cho Luru Triết và Jems lo sốt vó hơn, gã già bác Cố Minh Hào tình cảnh cũng chẳng khả quan gì. Sang ngày thứ năm thì Hạo Thiên bắt đầu có những động tĩnh, ngón tay anh nhúc nhích, khóe mắt cử động, giật giật, được các bác sĩ khám thì chúc mừng anh đã tỉnh, tuy nhiên sức khỏe Hạo Thiên còn rất yếu, đôi chân của Hạo Thiên gần như bị liệt, do ảnh hưởng của vụ tai nạn để lại, nhưng không có nghĩa là bị liệt cả đời, chỉ cần anh cố gắng tĩnh dưỡng, nhận bài điều trị từ bác sĩ thì đôi chân anh vẫn có thể đi lại bình thường, mà Jems gạt bỏ công việc phụ trách giúp Hạo Thiên thực hiện điều đó. Jems sự thật mà nói không cam tâm thấy Hạo Thiên bị liệt.

Cố Minh Hào ngủ im lìm gần hai tuần, bác sĩ khả nghi chuẩn đoán có thể gã bị chết não, nhưng gã vẫn được theo dõi sát sao 24/24h, còn nguyên cả đội bảo vệ hùng hậu của Luru Triết luôn ở đó thay phiên nhau, đứng ngoài canh chừng, tránh có người ám sát, diệt trừ tận gốc, vì đây là người biết rõ nguyên nhân cái chết của ông nội hần, là người có thể vạch trần sự thật mà ông Thẩm đang cố tình che giấu suốt bao nhiêu năm qua. Đối diện, gặp mặt Hạo Thiên nhiều ngày qua, nhưng hần không tài nào mở miệng hỏi về vụ ông nội hần, Luru Triết chắc chắn rằng Hạo Thiên có biết nhưng không nói. Vì điều gì? Là muốn bảo vệ cho Y Nhiên hừm? Đã vậy Luru Triết không ép, căn bản hần cũng không muốn gây áp lực lên phía Hạo Thiên.

Hạo Thiên tích cực tập luyện nên bây giờ anh đã đi lại được, chỉ mỗi tội là hơi chậm vẫn cần thời gian nhiều hơn, Biết tin Hạo Thiên đã tỉnh, Y Nhiên có ý định đến thăm nhưng không dám, sợ khi Jems và Luru Triết thấy mặt lại nổi cáu, và lại Hạo Thiên có muốn gặp hay không? Sau vụ tai nạn khủng khiếp đó, Y Nhiên trần trọc bản khoả mãi, nhưng cuối cùng cũng quyết định đi, Thẩm Y Nhiên chọn ngày Jems và Luru Triết bận việc ở công ty, không có trong bệnh viện! Đứng ngoài cửa phòng Y Nhiên chưa dám bước chân vào, ngấm nghĩ một lúc, Y Nhiên tính gửi túi trái cây và đồ ăn tẩm bổ cho y tá rồi về, đột nhiên tin nhắn điện thoại cô ta sáng, Y Nhiên cầm lên xem.

"Vào đi? Anh thấy em rồi, đừng đứng ở ngoài lâu như thế, phòng này có camera"

Y Nhiên đọc xong hai má bắt gặp ửng hồng ngại ngùng, cô ta làm gì cũng bị anh phát hiện, Y Nhiên mím môi, hít thở thật sâu, can đảm đẩy cửa bước vào, liếc mắt thì anh một lượt, xem bộ anh đã ổn, khỏe hơn nhiều rồi, Y Nhiên cũng đỡ lo, Hạo Thiên đang đọc sách nhả nhận gấp lại đặt xuống giường ngược mặt nhìn cô ta:

"Đến thăm anh sao không vào? Lại còn tính bỏ về"

Thẩm Y Nhiên lặng người khi nghe giọng nói nhỏ nhẹ từ anh phát ra, mà lòng cô ta như muốn xé trăm mảnh, đáng lẽ Hạo Thiên phải tức giận, gào lên mồm đúng chứ, tại sao, tại sao lại mềm mỏng? Anh không giận ư? Không cảm thấy oán hận khi ba cô ta đã làm như vậy? Y Nhiên mím cười nhẹ, đặt bịch đồ xuống, Y Nhiên thật sự không dám đối diện nhìn anh:

"Xin...xin lỗi"

"Anh không trách em, không cần phải cảm thấy có lỗi"

Nghe đến đây tự dung nước Y Nhiên trào ra không rõ lý do, Y Nhiên cúi đầu xuống, khéo léo lau đi những giọt lệ, vì không muốn Hạo Thiên trông thấy, giọng nói ngập ngừng, ấp úng của cô ta cất lên:

"Anh khỏe rồi chứ, có cảm thấy không ổn chỗ nào"

Hạo Thiên mỉm cười nhẹ, khóe môi màu bạc động đậy, anh im lặng không đáp lại. Phía ngoài cửa phòng bệnh Jems và Luru Triết lấp ló, Jems nhăn mặt, nôi da gà nhìn sang hần nói: "Anh ổn, anh không giận? Cậu ta không giận nhưng mà tôi giận, suốt nửa thì ăn chuối xanh còn mạnh mẽ. Haizz, đúng thật là quá đại gái, Hạo Thiên nghĩ gì bảo chúng ta giả vờ có việc tránh mấy đề Thẩm Y Nhiên đến thăm"

Luru Triết im ru không nói gì, quả nhiên là Hạo Thiên yêu Thẩm Y Nhiên hơn mức mà hần nghĩ, Luru Triết nhìn một cái nhìn thì bỏ đi. Jems ngoáy đầu vội vàng chạy theo, Jems cũng sợ đứng đấy xem phim tình cảm. Chả hiểu sao đã lâu như vậy mà gã bác sĩ Cố Minh Hào vẫn chưa tỉnh.

"Này cậu vẫn nhẫn nại chờ gã bác sĩ Cổ Minh Hào tinh sao"

"Ừ"

"Tình trạng như này không khả quan, cần phải có thứ gì kích thích"

Lưu Triết nghe xong đứng im lại, quay sang nhìn Jems chằm chằm. Cần thứ gì kích thích là sao? Lưu Triết lạnh giọng hỏi lại: "Cậu có ý gì"

"Cậu nóng nảy, chỉ chú tâm làm cách nào để gã mau tỉnh lấy thông tin mà quên mất một chuyện hệ trọng, với cái tình cảnh ngu lì bì, như vậy thì cần một thứ kích thích nào bộ cho gã mau tỉnh. Tôi có điều tra, biết gã có một cô con gái đang bị bệnh, phải kiểm tiền phẫu thuật, chắc đưa con bé đến nói chuyện chắc có hiệu quả"

"Chuyện này cứ để tôi lo, cậu nên đi đâu cho khuấy khỏa đầu óc, gần đây tôi thấy cậu áp lực công việc và ở bệnh viện nhiều rồi, nên đi chơi với em đâu"

Jems vừa nói vừa vỗ vai Lưu Triết, bộ dạng rất nghiêm túc, hần thì vẫn ngờ ra.

[...]

Buổi tối hôm đó, sau khi nghe Jems nói cũng có lí thì hần lên kế hoạch cho Huyền Chi đi chơi, dù sao cũng đã lâu Huyền Chi chưa về thăm gia đình, nay rảnh rồi thì cho Chi về thăm ba mẹ một lần, hần giám giữ Chi cũng lâu rồi

Huyền Chi biết tin thì nhảy lên sung sướng. Sáng sớm Huyền Chi và hần cùng khởi hành lên đường, ngồi trong xe Chi quay sang dặn dò vài thứ, hmm, không biết lần về nhà chơi này có được xem là buổi ra mắt ba mẹ vợ không nhỉ, Huyền Chi suy nghĩ mà cười khúc khích.

"Nhà em không giàu như anh, nhưng ba mẹ rất gia giáo, anh đừng nói linh tinh nha"

"À, các cô các dì của em vui tính nói chuyện cũng nhiều, hi hi, nên anh ráng chịu đựng"

Lưu Triết cười cười gật đầu, ngồi suốt mấy tiếng đồng hồ cuối cùng cũng đến nhà, vừa đến nơi mẹ Huyền Chi hào hứng chào đón, com nước chuẩn bị đầy đủ. Ba mẹ Huyền Chi càng vui hơn khi Chi chịu dẫn trai về nhà.

"Ai đây Huyền Chi"

"Dạ, bạn...(bạn trai thừa hai bác)"

Lưu Triết nhanh miệng chen ngang, Huyền Chi nghe xong ngớ ngẩn nhìn sang. Hôm nay sao tự nhiên hần hào hứng dữ vậy? Ba mẹ Chi nghe tặc lưỡi ừ ừ. Huyền Chi ngại ngùng đẩy đẩy hần ngồi xuống ghế dùng com. Ba Chi lịch sử gấp đồ ăn cho Lưu Triết, cất lời

"Thế cháu làm nghề gì"

"Dạ cháu làm việc ở công ty C.E.O"

"Làm bảo vệ hay trông giữ xe thế cháu"

Huyền Chi nghe xong che miệng không tài nào nhịn được cười, nhìn sang hần, vẻ mặt đã thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41

"Làm bảo vệ hay trông giữ xe thế cháu"

Huyền Chi nghe xong che miệng không tài nào nhịn được cười, nhìn sang hần, vẻ mặt đã thay đổi hần đi. Lưu Triết cứng đờ, chậm rãi liếc mắt lườm Huyền Chi ho ho vài cái lấy chất giọng tôn nghiêm? Cũng tại Huyền Chi cả, buổi sáng hần đã nói mặc đồ vest cho lịch lãm về chơi ra mắt, nhưng Chi khẳng khái ba mẹ thích mộc mạc và kiếm giúp Lưu Triết một bộ, nhờ bộ áo quần này mà từ vị Chủ tịch của C.E.O lạnh lùng tàn khốc uy nghi, trở thành tên bảo vệ hay trông giữ xe huh? Có bản cùng quá không, Triết nhả nhặn mỉm cười đang tính cất lời thì Huyền Chi nhanh miệng nói trước.

"Dạ, anh ấy làm trông xe trong công ty C.E.O đó ba mẹ, anh ấy làm việc rất chăm chỉ nên cũng đủ sống"

Lưu Triết á khẩu, cổ họng nghẹn cứng không nói lên lời, khuôn mặt thanh tú lấm tấm vài giọt mồ hôi, hần cam chịu số phận, đành ngậm ngùi gật đầu đồng ý, ba mẹ Huyền Chi nghe xong cũng không câu nệ mấy vụ này, căn bản đối với họ bạn trai Chi làm nghề gì cũng được, chỉ cần đàng hoàng, lương tâm,

và luôn yêu thương con Huyền Chi là được. Luru Triết mỉm môi nham hiểm, khoe môi cong lên cười tà nhích người sang chỗ Huyền Chi, giọng nói dứt khoát, nhấn mạnh uy lực vang lên

"Chi, phòng ngủ em cách âm tốt đúng không hửm, thay vì trông xe thì tối nay anh trông em cả đêm..."

Huyền Chi nghe xong xanh mặt nhìn qua ba mẹ, đang rôm rả cười mà thẹn thùng. Hắn nghĩ gì nói câu ấy, ở đây là nhà của Huyền Chi chứ không phải ngôi biệt thự to đùng, sang trọng của hắn mà đòi phòng cách âm tốt, hưởng hồ về nghỉ ngơi nên chắc chắn Chi sẽ tìm cách tránh những mấy vụ động chạm cơ thể cùng Luru Triết không thể để hắn đánh chén. Chi bặm chặt môi, im im lắc đầu rồi thờ dãi nói nhỏ lại:

"Đây là nhà ba mẹ em mà, không lẽ anh tính...không được đâu nha tối nay em ngủ với mẹ rồi"

"Anh không quan tâm, nhà em thì sao nào, chuyện anh, anh cứ làm biết đâu mình có em bé ba mẹ lại vui"

Huyền Chi nghe xong thật sự muốn phun luôn ngum canh trong miệng ra, hai má Huyền Chi bắt đầu ửng đỏ, Chi nhẹ nhàng đẩy Luru Triết ra, vì xấu hổ khi cũng có ba mẹ đang có ở đó mà hắn chả biết điều gì hết? Ăn nói lung tung, Huyền Chi trợn mắt cắn viền môi dữ dằn. Thấy Huyền Chi và Luru Triết mãi mê thảo luận, ba Chi nhấn giọng hỏi tiếp:

"Làm trông xe cũng không sao, ruộng vườn bác cũng nhiều, nếu như con không chê bai thì có thể về đây sống, giúp bác quản lý? Mà con và Chi, hai đứa quen nhau lâu chưa nhỉ"

"Không dẫu gì hai bác, hai chúng con đang sống chung với nhau, còn có nhiều dự định cho nhau nữa, cuối năm nay Huyền Chi muốn có em bé đấy ạ"

Luru Triết há hê nói, lần này là hắn đưa Huyền Chi và thế bị động, không thể chối cãi, Huyền Chi âm ờ, vếu vào hông hắn một cái rõ mạnh, ánh mắt của ba mẹ nhìn cô chăm chăm, mẹ cô đang gấp miếng thịt gà vội vàng, lập tức bỏ ngay đôi đũa xuống. Huyền Chi cười hi hi khua tay giải thích, Luru Triết đúng là đồ chết tiệt? Nghĩ sao mà nói phanh phui chuyện đó ở đây chứ? Ngay giữa bữa ăn, trước mắt gia đình Chi:

"Không phải vậy đâu ạ, Luru Triết hay nói đùa cho vui, ba mẹ đừng tin"

Nghe Huyền Chi nói xong, ba mẹ cô thở phào cười phà phà, cho rằng Luru Triết giỡn vui. Gia đình Chi xưa nay không có quan niệm chưa kết hôn mà mang thai, và lại cũng không được tùy hứng mà sống chung, nếu biết sự thật chắc họ cạo đầu Huyền Chi mất, tại trước đây họ hàng Chi cũng có một trường hợp như vậy, trong gia đình ai cũng khó chịu, không hài lòng, và chị gái ấy bị đối xử rất bất công nên làm Chi sợ, sợ là bản thân mình cũng bị y như vậy! Ăn xong bữa cơm, Huyền Chi phụ mẹ dọn dẹp bát đĩa, Luru Triết thì bị ba cô kéo ra phòng khách uống trà nói chuyện, loay hoay trong nhà bếp, mẹ cười vui vẻ nói với Chi: Bà ưng Luru Triết, chăm hắn làm con rể, bởi mẹ cô cảm nhận được con người của hắn, chu đáo, xuyên suốt bữa cơm bà thấy hắn gỡ xương cá, xương thịt, chăm chút cho Huyền Chi từng miếng ăn thì bà vô cùng hài lòng.

Huyền Chi nghe xong mỉm cười vui vẻ ôm chặt bà, Chi mừng vì ba mẹ đều ưng ý hắn, nhưng có một chuyện làm Chi băn khoăn không dám nói, đó là hắn đang có vợ chưa li hôn, nếu nói ra sợ rằng tình hình sẽ gay gắt, vẫn là chờ Luru Triết thu xếp xong xuôi rồi Chi nói sau vậy: Chờ hắn nói chuyện xong với ba Chi dẫn hắn lên phòng nghỉ ngơi, đang xếp đồ vào tủ bỗng dưng hắn bước đến vòng tay ôm Huyền Chi từ phía sau, Chi thì ngại lờ nhờ ba mẹ đi lên nhìn thấy thì chết:

"Này, anh làm gì vậy, buông ra đi, ba mẹ mà trông thấy thì sao"

"Ôm em thích thật...Ồi chào, cái bụng mờ này là của anh, không biết khi nào nó mới to lên nhĩ"

Luru Triết vừa nói vừa xoa xoa bụng cô, chả hiểu sao, dạo này Huyền Chi cứ bị béo lên ấy, chắc do hắn bảo cô Liên nấu đồ ăn tẩm bổ quá nhiều, còn đang say sưa ôm ấp thì đột nhiên mẹ Chi đẩy cửa đi vào, Huyền Chi giật mình gỡ tay của Luru Triết ra, hắn ngại ngừng đánh trống lảng: "E hèm, hôm nay trời nóng quá nhĩ, em nghỉ ngơi đi để anh xếp cho"

Luru Triết chen vào, giấu mặt, mẹ Chi cười nhẹ duyên dáng. Gớm, vừa nãy bà thấy hết rồi còn làm bộ, bà im lặng bụng hai ly nước cam lại để xuống bàn rồi cất giọng: "Hai con uống nước rồi nghỉ đi, mẹ xuống nhà trước"

Huyền Chi dạ giật đầu. Sau khi bà đi khuất Luru Triết lộ mặt ra, vuốt ngực, tiếp tục ôm Chi. Buổi tối hôm đó, mọi thứ xong xuôi, đến giờ ngủ, Luru Triết hào hứng đi về phòng, tưởng là được ngủ cùng Chi? Ai ngờ bị ba cô kéo lại

"Con ngủ với bác một đêm, hai ta cùng tâm sự"

"Dạ...à vâng...thưa bác"

Ánh mắt đáng thương nhìn Huyền Chi chăm chăm, hắn không muốn đi, đàn ông với nhau thì có gì mà tâm sự, Chi cười thành tiếng, sai chân bước lại vỗ vai hắn nói: "Anh ngủ ngon nha, em sẽ ngủ với mẹ"

"Không có em anh ngủ không được"

"Anh phải chịu thôi"

Dứt lời Huyền Chi cắn môi chạy nhanh lên phòng bỏ Luru Triết một mình ở đấy, hắn mếu máo lùi thui theo ba cô sang phòng khác. Tầm 11h đêm ba cô lập lò, chậm chậm, nhẹ nhàng chạy sang phòng Chi gọi cửa:

"Bà oi..."

"Có chuyện gì thế, sao ông không ngủ, bé tiếng một chút Huyền Chi tỉnh dậy bây giờ"

"Haizz, bà về phòng với tôi, thằng bé Luru Triết ngủ rồi, mà nó ngáy ghê quá tôi không tài nào ngủ được, nên để Luru Triết ngủ một mình, nghe bảo khó ngủ mà..."

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42

"Haizz, bà về phòng với tôi, thằng bé Luru Triết ngủ rồi, mà nó ngáy ghê quá tôi không tài nào ngủ được, nên để Luru Triết ngủ một mình, nghe bảo khó ngủ mà..."

Ba Huyền Chi thờ dài vỗ trán bất lực nói nhỏ, bà nghe xong nhăn mày khó tin, không thể nào Luru Triết ngủ ngáy được, vừa nãy tiếp xúc nói chuyện qua lại bà thấy hẳn là người rất nhã nhặn, lịch lãm, đúng chuẩn soái ca lạnh lùng. Thật sự nghe Luru Triết ngủ ngáy là điều quá sai, ba Chi tiếp tục nói:

"Về phòng với tôi đi, để con bé Huyền Chi ngủ một mình cũng được, nó mà ngủ say sưa thì cũng không biết rằng, là bà đã rời khỏi đầu mà lo...nào, mau đi thôi"

"Được rồi, ông khẽ tiếng một chút, để tôi vào đắp lại cho con cái chăn rồi về với ông"

Ba Huyền Chi nghe vậy à ừm, gật đầu đứng ngoài chờ. Haizz, khổ nỗi ba Chi bị dị ứng với tiếng ồn khi ngủ, đặc biệt là tiếng ngáy. Mà thế Luru Triết mới về chơi đã ngủ ngáy? Thì hỏi làm sao được lòng ba mẹ vợ. Mẹ Chi chậm rãi đi lại kéo léo đắp chăn cho cô, xong xuôi bà quay lưng nhỏ nhẹ bước ra khỏi phòng, hành động hết sức nhẹ nhàng vì bà không muốn Huyền Chi bị thức dậy, sau khi cánh cửa được khép lại ba mẹ Chi cũng đã đi khuất, ở phía Luru Triết mò mẫm chui vào trong, dự định không muốn phát ra âm thanh gì để Chi khỏi biết, nhưng nào ngờ đang đi thì bất chợt hắt vấp phải chân bàn ngã ngửa ra sàn nhà. Luru Triết xanh mặt, đau đớn ôm chặt chân, cắn răng nhẫn nhịn không la Huyền Chi vịn vẹo neho neho hàng mi cong, mở mắt tỉnh thì hết hồn khi trông thấy hẳn, Chi ngồi bật dậy chăm chăm nhìn hẳn, cô không còn lời nào để nói:

Huyền Chi bước xuống đỡ Luru Triết đứng lên, lại giường ngủ ngồi, hẳn đi khắp khiêng, bộ dạng trông rất đau, chả hiểu nổi đi đứng cái kiểu gì mà bị ngã nữa, Chi thờ dài lắc đầu nói: "Ba mẹ em đâu cả rồi rõ ràng vừa nãy còn thấy mẹ em nằm cạnh mà"

"Mẹ em về phòng với ba em rồi"

Luru Triết cười cười thích thú chỉ tay ra cửa nói, Huyền Chi nghe xong gãi đầu khó hiểu, Chi đâm chiêu liếc mắt sang nhìn, tự nhiên mẹ cô đang ngủ chung mà về phòng với bà là như thế nào bộ dạng Luru Triết cứ mãi cười khúc khích càng làm Huyền Chi hoài nghi, Chi ho ho vãi va cái cất lời: "Anh đã làm gì rồi phải không" giọng Chi dứt khoát nhấn mạnh từng chữ, Triết nghe xong rụt rè với thái độ đáng sợ đó của Chi, hẳn à ở đưa tay gãi đầu ngập ngừng lo rằng nói ra lại khiến cho Chi giận. Chi đập vào đùi hẳn một cái trừng mắt quát

"Anh nói nhanh, không em vớt anh ra khỏi nhà trong giờ này bây giờ nói cho anh biết là ở xung quanh nơi này nhiều vong hồn lắm..."

"À...anh...anh chỉ gây ra tiếng ồn một chút xiu, ba em không chịu được nên đã bỏ về phòng rồi"

"Anh gây ra tiếng gì? Ba em sẽ không ngủ được khi có âm thanh gì vang vọng bên tai, mà sao anh biết chuyện này"

"Buổi chiều em và mẹ đang rửa chén trong bếp, anh đi vào vô tình nghe em nói đã mua được 1 thiết trống tiếng ồn khi ngủ để ba em ngon giấc hơn, nên anh ngáy ngủ cho ba em đi"

Huyền Chi nghe xong tắc lưỡi cổ họng nghẹn cứng không nói được lời nào, đúng là Chi chịu thua hẳn, cái chuyện ngáy ngủ mất mặt như vậy mà Tổng Tài C.E.O lạnh lùng, bá đạo, tàn khốc như hẳn cũng làm được, người ngoài, nhân viên ở trong công ty mà biết thì họ cười cho thúi đầu, Huyền Chi chắc chắc lạng thính, khuôn mặt Luru Triết nham hiểm, khỏe môi mỏng cong lên mỉm cười mà mỉa, hẳn nhích người ngồi gần, chất giọng trầm ấm vang lên bên Huyền Chi.

"Ba mẹ đi cả rồi, đêm nay cho anh mượn phép được ôm em ngủ nhé, anh nhớ em, không có em nằm cạnh thì anh không ngủ được"

Đôi mắt long lanh chớp chớp giả vờ tỏ ra đáng yêu với Huyền Chi, Chi nghe xong nửa buồn cười, nửa thì muốn nổi hết da gà, sồn gai ốc? Cái gì mà mượn phép ngủ cùng chứ? Huyền Chi không kìm được lòng che miệng phụt cười. Ôi chao Huyền Chi làm sao mà từ chối được hẳn? Chi bậm môi gật đầu: giọng Chi hiền thực, điềm đạm vang lên, mục đích là dấn dò hẳn, ngủ cùng cũng đã thôi nhưng phải dè chừng ba mẹ, họ mà biết thì xem như xong.

"Nhưng sáng anh phải đi sớm, không ba mẹ thấy thì lón chuyện lắm đấy"

Luru Triết hi hi cười gật đầu lia lịa, Chi nhìn xuống chân, rướm máu một chút ở đầu ngón, vấp gì mà dữ vậy trời, Chi thờ dài đi lại cầm hộp thuốc y tế

mang đến bằng bỏ vết thương cho hắn. Xong xuôi hắn thông thả, nhanh lẹ nằm gọn trên giường Chi, ôm chặt Chi ngủ ngon. Phòng của ba mẹ Chi cách đây không xa lắm nên hắn cũng không nghĩ đến việc làm gì, vì sợ phát hiện:

[...]

Sáng hôm sau.

Họ hàng nhà Huyền Chi sang chơi vì đêm hôm qua ba Chi khoe cô dẫn bạn trai về ra mắt, vừa gặp Luru Triết ai cũng ưng ý với độ đẹp trai, phong độ của hắn, các cô di trẻ tuổi họ hàng bà con xa, nói chung không thân thiết gì với Huyền Chi, nhưng cứ say đắm mê hắn như điều đồ, mặc cho Chi đã cố tình ghen ra mặt mà vẫn không ăn thua, Huyền Chi nói hắn làm nghề trông xe, chả cao sang, mà các cô ấy vẫn cứ phui phui như không, bám vào hắn không rời phút nào. Luru Triết biết Chi không vui về nên hắn tránh né các cô di ấy rất giỏi!

Ba Huyền Chi đang dở tay bỏ củi nhìn hắn chỉ sang cái lồng lớn đựng gà cất giọng hỏi han: "Triết, con có biết làm gà không thì giúp bác một tay"

Luru Triết nghe xong nhìn những con gà mập mờ béo ú sắp bị làm thịt cười cười, hắn bước lại gạt đầu không e dè từ chối, cất lời: "Con gái bác cháu còn thịt được dăm ba con gà này thì nhầm nhờ gì chứ" Huyền Chi đứng bên uống ngụm nước giải khát bất ngờ phun ra tung tóe, sắc thái tái nhợt ho sặc sụa, Chi đỏ mặt vỗ ngực, ngẩng đầu lườm nguýt hắn, mọi người đang ở đây bỗng đứng đờ hình, từng cặp mắt nhìn hắn chằm chằm, Huyền Chi hấp tấp vội vàng chạy lại vỗ chạn chất mạnh mẽ vào hông hắn cười khẩy nói:

"Anh ấy lại đang đùa vui đấy ạ, cho không khí bớt căng thẳng, nếu các cô các bác, ba mẹ không thích thì Luru Triết sẽ không nói đùa nữa đâu? Phải không anh"

"Hả...anh biết rồi"

Huyền Chi giật giật khéo hắn sang nơi khác nói chuyện, lần này Chi có vẻ rất tức giận, nên Luru Triết cũng im ru nào dám hó hé lời nào, Huyền Chi khoanh tay trước ngực, giọng nói chanh chua

"Anh muốn em bị cạo đầu bôi vôi, thả sông cho hà bá ăn hả? Sao lại nói linh tinh như vậy"

"Có anh ở đây kẻ nào lại dám cạo đầu bôi vôi thả sông em chứ"

Huyền Chi vỗ trán bất lực hoàn toàn, bình thường hắn nghiêm khắc, uy nghi lạnh lùng bao nhiêu thì hôm nay như có người khác nhập hắn vậy, thay đổi 180 độ, thấy Chi im lặng Luru Triết bước đến xoa lưng dỗ dành, hắn biết là mình đã đùa quá chớn: "Anh không nói lung tung nữa? Bảo bố đừng giận"

Huyền Chi bậm môi, vặn vẹo cơ thể, tính dầy hắn ra, lúc nào cũng làm Chi bực lại dở ngọt, càng chống cự càng bị hắn ôm chặt lại, Chi đành chịu thua ngoan ngoan đứng im, Luru Triết cúi đầu xuống:

"Huyền Chi, em thì anh thịt được chứ mấy còn gà đó, em có thể chỉ cho anh làm không...anh...anh không biết thịt chúng"

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43

"Huyền Chi, em thì anh thịt được chứ mấy còn gà đó, em có thể chỉ cho anh làm không? Chứ anh...anh không biết thịt chúng"

Giọng nói nhỏ dần ngập ngừng, ngại ngùng của Luru Triết vang lên, vừa nãy hắn còn mạnh miệng muốn trêu chọc Huyền Chi lần mọi người đang có mặt, nhưng thật chất thì hắn làm gì biết thịt gà cơ chứ? Một người sống trong nhung lụa từ bé, tiền tiêu không hết, có người hầu kẻ hạ như Luru Triết biết làm gà là chuyện quá xa xỉ, Huyền Chi nghe xong tròn tròn hai mắt ngược lên nhìn hắn chằm chằm cô bữu môi. Gớm bây giờ lại quay sang nhờ vả, Chi mỉm cười một cái đẩy hắn ra, lạnh lùng nói lớn:

"Dăm ba con gà là chuyện nhỏ, anh đi mà làm, em không chỉ, và lại em cũng không biết thịt đâu! À mà anh nên học làm bếp đi nha, vì đàn ông biết nấu ăn rất quyến rũ? 10 con gà đang chờ anh đấy Luru Triết"

Huyền Chi khoanh tay cười hả hê, nói xong Chi quay lưng đi mất, Luru Triết đứng đấy một mình ngơ ngác, hắn nuốt nước bọt. Mẹ kiếp, bây giờ thì coi như xong đời, hắn bản khoản, chần chờ một lát thì đi vào, nhìn sang lồng đựng 10 con gà mập mạp, đầy đà béo ú, mà hắn rợn gai ốc. Đang còn mong lung thì ba Huyền Chi lên tiếng, giọng nói rôm rả mồm mạp vui vẻ mên khách

"Cháu mần gà được không? Thau và dao bác đã để sẵn ở đấy cả rồi, cháu chỉ việc mang ra cắt cổ thôi"

Luru Triết xanh mặt khi nghe cắt cổ gà từ miệng của ba Huyền Chi phát ra mà tay chân hắn run cầm cập, hắn từ từ chậm rãi bước lại, khóe môi cong lên cười khẩy. Luru Triết đến gần chỗ của ba Chi ngồi rôm xuồng đất, giọng nói nhỏ xiu cất lên: "Bác, hay hôm nay mình ăn chay đi? Được không ạ"

"Ăn chay"

Ba Chi ngó ngàng nhìn hần trầm ngâm một lát khá là lâu cảm thấy khó hiểu, sao tự dưng lại muốn ăn chay hửm? Và lại khách quý về nhà chơi, thì phải tiếp đón nhiệt tình và chu đáo, làm gì có chuyện cho ăn chay được? Huống hồ hôm nay bà con họ hàng xa cũng có mặt, không để ăn chay, không thể ăn chay. Luru Triết lặng thinh nhìn ba Chi suy ngẫm, hần tìm cách như vậy chẳng qua muốn trốn tránh việc làm thịt gà thôi? Kế hoạch thông minh để giữ gìn hình tượng nam tính. Ba Huyền Chi chắc chắn lười vài cái, thờ dài rồi quay lại lắc đầu từ chối nói:

"Đâu có được, con là khách quý của gia đình đến chơi thì phải tiếp đón thật nồng hậu chứ, và lại có nhiều họ hàng của bé Chi đến, nếu ăn chay không hay, mẹ Huyền Chi cùng các cô cũng đang chuẩn bị các món trong bếp rồi? Nếu cháu muốn ăn chay thì đợi qua ngày nha"

Luru Triết nghe xong cắn răng, xem ra thì không trốn được rồi. Đang định nói tiếp thì Huyền Chi đi ra, cất giọng:

"Ba cứ để con thịt cho, anh Triết bị sợ máu nên chắc không cắt cổ được đâu ạ"

Luru Triết ngậm ngùi, cúi đầu, hơi mất mặt một chút, nhưng mà không sao sau này hần sẽ học, Triết im ru không nói gì nữa, ba Huyền Chi gật gù vỗ vai hần vài ba cái về mặt tỏ ra thông cảm cho Triết. Huyền Chi nhanh nhẹn ngồi xuống ghế thấp bắt đầu công việc cắt cổ, tay Huyền Chi thoanh thoát, phát nào chuẩn phát đấy, máu từ cổ gà ào ạt chảy ra, khiến hần giật bất cả mình, sợ hãi, hần lùi người về phía sau không dám ngoáy đầu nhìn nữa, ngón tay dài chạm chạm vào người Huyền Chi nhỏ giọng:

"Sao vừa nãy em bảo không biết làm thịt gà mà"

"Anh sợ hả? Không sao đâu, ban đầu có cảm thấy không quen nhưng lâu dần sẽ bình thường. Nhờ mấy con gà này ba mẹ mới nuôi lớn em đấy? Hồi nhỏ em có nhìn ba mẹ làm, khi lớn lớn hơn một tí là phụ giúp mẹ làm, mang ra chợ bán"

Huyền Chi cười nhẹ nói, trong đôi mắt long lanh tròn trịa chứa nhiều hồi ức, hần lặng người nhìn Chi, đây chính là người con gái hần yêu, một mực lại chân chất, giàu lòng thương, nhớ lúc bé Huyền Chi không màng tính mạng xa thân nhảy xuống hồ bơi một mình cứu hần, từ đây phút ấy hần đã rung tiếng sét ái tình, chỉ tiếc là Huyền Chi hiện tại không nhớ, nhưng cũng không sao, sau này nhất định hần sẽ làm cho Chi nhớ bằng cách riêng. Hần mỉm cười, trong chớp nhoáng gà đã làm xong, Huyền Chi rửa tay trong chậu nước kế bên, rồi đứng dậy phui phui. Luru Triết há hốc miệng sò sò lên cổ, lẽ nhờ sau này nếu hần có trót dại làm chuyện sai với Chi thì có bị cắt cổ giống như những con gà đó không nhỉ nghĩ đến mà khiếp thật. Thấy hần cứ mãi vuốt cổ Chi cau mày bước lại đập hần một cái.

"Aaaa...đừng cắt cổ anh"

"Ai cắt cổ anh, anh có sao không, sao lại toát hết mồ hôi vậy chứ"

Luru Triết vội vàng lau đi mấy giọt mồ hôi trên trán, vừa nãy nghĩ vu vơ, đến cái cảnh hần cũng bị cắt cổ. Luru Triết cười cười lắc đầu đứng dậy theo Chi vào trong nhà. Ở thêm hai ba ngày nữa thì Jems gọi báo gã Cô Minh Hào đã tỉnh Triết tức tốc thu xếp trở về, Chi dọn đồ về theo.

[...]

Tại bệnh viện:

Tại phòng của Hạo Thiên, Jems đang ơ đó, Triết đẩy cửa bước vào thì trông thấy Y Nhiên, cô ấy đang ngồi bóc vỏ quýt cho Hạo Thiên, Jems uống ngụm trà xong đứng dậy khoác vai Luru Triết đi ra ngoài, chuyện liên quan đến ba của Thẩm Y Nhiên thì không nên nói trước mặt:

"Gã đó có nói gì không"

"Không, gã đã tỉnh nhưng hình như vẫn không có ý định nói ra sự thật, xem bộ rất trung thành với lão già đó, suýt chết mà không sáng mắt"

Jems trầm tư lắc đầu thờ dài nói, Luru Triết nhăn mặt, tức giận. Khốn kiếp, thời gian đang gấp rút gã còn cứng họng? Hần quay lưng định đi sang phòng Cô Minh Hào thì Jems ngăn lại

"Cô Minh Hào đã ngủ rồi, cậu qua cũng không ích lợi gì đâu, chờ buổi tối đi"

"Ừm, tiện thể cậu điều tra mọi thứ về gã giúp tôi, nghe nói Cô Minh Hào thương đứa con gái lắm đúng không? Hãy mang con bé đến đây, đã đến lúc dùng đứa bé"

Jems nghe xong gật đầu, không cần Luru Triết nhờ thì Jems cũng đã sai người đi điều tra, khoảng 1 ngày nữa sẽ có thông tin nhanh thôi. Nói xong chuyện của Cô Minh Hào, Jems nhắc đến Hạo Thiên, những ngày qua tình trạng của Hạo Thiên khá hơn hần, do có Y Nhiên ở cạnh chăm sóc, cũng chả hiểu sao Y Nhiên dịu dàng, tốt đột xuất, để Hạo Thiên mau khỏi bệnh nên Jems không có ý kiến khi Thẩm Y Nhiên hay lui tới.

"Cậu nghĩ thế nào về thái độ của Hạo Thiên khi chúng ta bắt ba của Y Nhiên vào tù, vì Y Nhiên Hạo Thiên biết sự thật mà vẫn không nói"

Luru Triết ngó ngàng nhìn chăm chăm anh, không thể ngờ bình thường Jems chưa bao giờ can thiệp vào chuyện riêng tư của hần, nhưng mỗi lúc cấp bách Jems đều biết rất rõ, Luru Triết dứt tay vào túi quần, thờ dài, đắm chìm trầm ngâm suy nghĩ, cái vấn đề này hần cũng đắn đo lắm, hần biết Hạo Thiên rất yêu Y Nhiên nguyện ý hi sinh nữa là..., nhưng chuyện gì cũng phải rõ ràng. Luru Triết không quan về vấn đề tình cảm của Hạo Thiên và Y Nhiên nhưng về ông Thẩm nhất quyết hần phải đưa ông ta vào tù.

"Chuyện nào ra chuyện đó, Hạo Thiên đủ thông minh để phân biệt rành rọt, cậu không cần bận tâm quá về vấn đề này"

Jems gật đầu định là nói thêm, nhưng đột nhiên Y Nhiên đi lại, mỉm cười nhẹ cất giọng: "Em về đây, Hạo Thiên đã uống thuốc rồi, mai em sẽ để giúp anh ấy trong bài điều trị" nhìn bộ dạng bây giờ của Y Nhiên thật sự quá khác so với trước đây khiến Luru Triết không còn nhận ra, một con người hoàn toàn xa lạ, nhỏ nhẹ, giản dị hẳn. Nhưng nói gì thì nói hẳn chỉ là đang bắt ngờ chứ không động lòng. Jems ngượng ngùng cảm ơn rồi nhường chỗ lại cho Luru Triết và Thẩm Y Nhiên nói chuyện anh vào với Hạo Thiên.

"Để tôi đưa cô về"

Y Nhiên mở to mắt nhìn, đôi môi căng mọng, đỏ hồng mấp máy mỉm cười, cô ta cảm động khi nghe Luru Triết nói vậy? Nếu nhớ không nhầm thì đây là lần đầu tiên hẳn nói câu này, và cũng là lần đầu nhẹ nhàng. Y Nhiên lắc đầu từ chối, nếu như trước đây chắc chắn cô ta sẽ nhân cơ hội mà tấn công, còn bây giờ thì Y Nhiên không cần nữa, mấy ngày ở bên Hạo Thiên, chăm sóc anh đã khiến Y Nhiên suy nghĩ lại:

"Không cần đâu, em có lái xe đến nên tự về được, anh vào với Jems và Hạo Thiên đi"

Dứt lời Y Nhiên sai chân bước đi, Luru Triết lạnh mặt ngoáy đầu nhìn theo, sau khi Y Nhiên đi khuất hẳn cũng vào phòng bệnh! Tại biệt thự chính, ông ta giận dữ hét to trong điện thoại, Y Nhiên đứng ngoài cửa thấp thòm nghe được dăm ba câu, lại là chuyện liên quan đến Cố Minh Hào và Hạo Thiên.

"Đồ ngu, thằng Cố Minh Hào và Hạo Thiên vẫn còn sống kia kìa, nhận tiền của tôi chúng mày làm ăn thế hả"

"Tao không muốn suy nghĩ về vấn đề này nữa, tôi cho các cậu một cơ hội cuối cùng, trừ khử nhanh gọn"

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44

"Tôi không muốn suy nghĩ về vấn đề này nữa, tôi cho các cậu cơ hội cuối cùng, trừ khử nhanh gọn"

Nói xong ông Thẩm ném chiếc điện thoại ra chỗ khác, về ngoài giận dữ, khó chịu vô cùng, đúng là một lũ vô dụng ăn hại, Y Nhiên nhìn ba mình nói chuyện xong, thờ sau, chậm rãi đi vào vừa thấy Y Nhiên, ông Thẩm thay đổi sắc thái, ngược mặt lên, dư âm khàn khàn lắng đọng vang lên.

"Con làm gì mà dạo này cứ đi thường xuyên thế hả? Không thấy mặt đâu cả nguyên ngày? Có chuyện gì thế hả"

"Dạ, con đi tập tành một chút về nấu ăn thôi ạ, ba nói con không biết nấu nướng nên con đi học"

Thẩm Y Nhiên mỉm cười giọng nói nhỏ vang lên, ông Thẩm gật đầu rồi liếc mắt xuống bụng dưới của cô ta, hình như đã to hơn trước thì phải, ông ta nhũm mày đa nghi, dạo này đây cũng thấy Y Nhiên thay đổi ăn uống nhiều hơn, và hơn nữa Y Nhiên cũng không còn nhắc đến Luru Triết, không còn muốn can dự vào chuyện làm ăn như trước đây? Điều này ông Thẩm thấy rất lạ, Thẩm Y Nhiên khép nép, lầy tã áo che lại phần bụng, Y Nhiên cười ra tiếng

"Con bị lên cân đột ngột, ba đừng để ý, rồi con sẽ giảm, ba đừng để ý"

Ông Thẩm hừm thành tiếng gật gù bỏ qua không quan tâm chuyện tăng cân mỡ bụng của Y Nhiên nữa, vấn đề khiến ông ta nhức nhối hơn là bây giờ làm cách nào trừ khử Ngư Hạo Thiên và Cố Minh Hào, để không một ai biết bí mật của ông ta. Thẩm Y Nhiên trầm lặng một chút, thần thờ quyết định mở lời, Y Nhiên thật sự mệt mỏi về những vấn đề như thế này rồi, Y Nhiên muốn chấm dứt, dừng lại mọi thứ, bắt đầu lại cuộc sống mới, bây giờ đứa bé trong bụng Y Nhiên cũng đã quyết tâm muốn giữ lại sinh ra, nên thời gian này cô ta ăn uống rất đều độ, toàn là thức ăn bổ dưỡng cho phụ nữ mang thai.

"Ba? Có chuyện này con muốn nói, ba nghe con một lần được không"

Ông Thẩm nhướm mày nhìn lên chăm chăm đứa con gái. Sao tự nhiên hôm nay bộ dạng nghiêm túc ra hẳn ông ta ừ, ngồi bất chéo chân chờ đợi Thẩm Y Nhiên nói, Y Nhiên mông lung hơi chần chừ cắn vành môi, cô biết nói ra sẽ khiến ba mình nổi điên nhưng dù gì phải nói thôi, sớm muộn gì cũng vậy, kết thúc nhanh để đỡ phải đau khổ nhiều.

"Có thể dừng lại tất cả được không ạ, con mệt mỏi rồi, ba đừng hại Ngư Hạo Thiên nữa, anh ấy không có tội tình gì hết, con muốn bắt đầu lại mọi thứ ở 1 nơi khác"

Nghe Thẩm Y Nhiên nói xong, ông ta nghiêng răng ken két, đôi mắt đỏ ngầu trợn trừng mắt, sức nhấn nhin trong người đã không còn, xúc cảm tức giận rạo rực trỗi dậy, ông Thẩm đứng bật dậy bước đến chỗ Y Nhiên! Không thể ngờ đứa con gái ông ta hết mực thương yêu, luôn ủng hộ những gì ba mình làm, nhưng bây giờ nhìn xem nó đang làm gì? muốn dừng lại mà rút lui, mọi thứ đã quá muộn màng để dừng lại bộ nó không suy nghĩ đến vấn đề ba nó sẽ bị ngồi tù khi mọi chuyện quá khứ vỡ lẽ ra sao? Chiếc thuyền đã ở giữa sông, lùi lại là không, chỉ có thể đi tiếp đến cùng.

"Vừa nói gì? Nhắc lại xem"

"Con muốn dừng lại, ba đừng hại anh Hạo Thiên nữa...chát"

Chưa kịp nói hết câu Thẩm Y Nhiên đã phải nhận một cái tát của ba mình khiến Y Nhiên ngã xuống sàn nhà, ông ta ôm ngực, Y Nhiên rơi nước mắt đau vô cùng, đau không phải vì bị ông Thẩm đánh mà đau vì thái độ và phản ứng dữ dội của ba mình, ông Thẩm gầm lên quát lớn:

"Mày đang nghĩ gì thế hả? Dừng lại để bắt đầu cuộc sống mới hử, nếu dừng lại ba mày sẽ phải vào tù ngồi nghe rõ chưa? Tao thà rằng trừ khử nó chứ không đời nào để mình bị bắt, không muốn can dự thì ngồi im một chỗ, tao không muốn nghe thêm bất cứ lời nào nữa"

Dứt lời ông Thẩm quay lưng ngoảnh mặt bỏ đi không ngoáy đầu thêm nhìn lại, Y Nhiên sờ mặt khóc. Bà Ngô từ trong bếp bước ra dìu Y Nhiên đứng dậy, giọng nói ân cần chu đáo hỏi han cô: "Tiểu thư không sao chứ? Phụ nữ đang mang thai phải giữ gìn sức khỏe nhé Y Nhiên"

"Sao...sao bác biết cháu..."

Y Nhiên ngẹn ngào hỏi lại, bà Ngô phì cười, sống nữa đời người chẳng lẽ không biết, chỉ cần nhìn một cái là bà Ngô đã phát hiện, hưởng chi tính cách của Y Nhiên từ khi mang cũng đã thay đổi khá nhiều, bởi cấu kính, khó chịu sai bảo người hầu trong nhà, bà Ngô chậm rãi từ tốn dẫn Y Nhiên lại ghé sofa ngồi xuống

"Tiểu thư, ngồi đây nghỉ ngơi đi, để tôi vào bếp bung canh mới nấu ra cho cô uống, phải nghĩ đến em bé"

"Dạ, cảm ơn bác, nhưng bác đừng nói chuyện này với ba cháu được không ạ"

"Cô yên tâm, tôi hiểu"

Ngắt lời bà Ngô nhanh chóng đi vào bếp

(...)

Vài ngày sau, gã bác sĩ Cố Minh Hào vẫn cứng họng không nói, hết cách Lư Triết phải dùng kế, hấn dẫn con gái gã đến, kết quả điều tra cho thấy con gái của gã đang bị bệnh cần tìm phẫu thuật để sống tiếp nhưng chi phí và chưa tìm ra trái tim phù hợp, và lại hơn nữa đất đỏ nên thời gian trước gã chạy vạy khắp nơi.

Tại phòng bệnh

"Ba..."

"Cô An Nhi? Con gái của ba, các cậu đem con tôi đến đây làm gì"

"Các chú nói dẫn con để thăm ba á, ba khỏe chưa"

Jems bước đến bồng An Nhi lên, mỉm cười nói nhỏ, rồi dẫn An Nhi ra ngoài, để Lư Triết thuận lợi nói chuyện, vừa thấy con gái yêu bị Jems đưa đi gã gắng hết sức ngồi chồm dậy gào lên giận dữ, Lư Triết nhếch mép cắt lời

"Tôi muốn trao đổi, bây giờ cậu nói ra sự thật, tôi giúp con cậu chữa trị bệnh tật ghép trái tim mới, nhưng nếu cậu còn cố chấp không chịu hậu quả chắc cậu cũng nghĩ ra..."

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45

"Tôi muốn trao đổi, bây giờ cậu nói ra sự thật, tôi giúp con cậu chữa trị bệnh tật ghép trái tim mới hoàn toàn khỏe mạnh, nhưng nếu cậu những trả lời không như mong muốn chắc hậu quả cậu cũng nghĩ ra..."

Lư Triết cong môi khê cười lạnh, nhìn gã Cố Minh Hào thương lượng, hấn có ý đang tìm đường lui an toàn cho gã, đầu thú sẽ được khoan hãy giảm nhẹ tội án nhưng nếu gã còn mù quáng cố chấp không chịu thành khẩn khai báo mãi mê làm kẻ trung thành ngu ngốc thì Lư Triết đành phải thăm độc hơn, để ép gã nói ra, Lư Triết biết rõ gã vô cùng thương yêu đứa con gái bệnh tật của mình, nên dù gì sớm muộn gã nói ra thôi. Nghe Lư Triết nói vậy, gã cau mày tức giận nhìn, vẻ mặt hung hăng thì cũng làm được gì nào?

"Cậu...cậu dám động vào con gái của tôi hả? Tôi liều mạng với cậu, mau thả con bé ra? Nó vô tội cho dù cậu có nói gì tôi cũng không khai? Bởi vì tôi đâu có ngu"

Khỏe môi Lư Triết giật giật, hấn cay nghiệt. Mẹ kiếp, nếu như không gã khốn nạn này đang nắm giữ thông tin quan trọng mà hấn cần có thì hấn đã cho xuống âm tào gặp lão Diêm Vương uống trà. Khốn kiếp, cứng cổ ngu dốt, gã Cố Minh Hào đợi chờ điều gì? Đợi Lão già kia đến trừ khử lần hai mới

chịu sáng mai ra hả? Luru Triết cố gắng giữ tâm lý luôn bình tĩnh, khuôn mặt điềm nhiên nhếch mép nói, thanh âm rành mạch, nhấn mạnh từng câu từng chữ như hàng trăm mũi tên nhọn hoắt, ánh mắt sắc bén tia thẳng vào gã không rời.

"Loại người ngu ngốc thường không biết đâu mới là nơi an toàn để bám víu, Tôi đã cho cậu một cơ hội làm lại từ đầu? Nhưng chính cậu đã cố gắng vứt bỏ thì tôi cũng chịu, vậy xin chia buồn tính mạng của con gái cậu đành nằm trong tay của tôi phụ thuộc vào câu trả lời của cậu, nhưng nay mai sẽ có người trừ khử cậu tận gốc thôi, cứ giữ sự im lặng chết tiệt đó theo xuống mồ đi"

Gã Cổ Minh Hào trợn trừng mắt khi nghe Luru Triết nói như vậy? Gã cũng sợ lắm, sợ phải chết lần hai, gã lặng thinh một lúc để ngẫm lại, căn bản gã không tin vào ai cả? Luru Triết không thèm đoái hoài quay lưng tính bước đi thì gã hốt hải gọi lại, khước môi mỏng của Triết chậm rãi cong lên cười tà mị, biết kế hoạch đã thành công Luru Triết điềm đạm ngoáy đầu, khuôn mặt đẹp để lạnh ngắt không một biểu cảm cất lời:

"Chuyện gì? Suy nghĩ xong rồi hửm? Luru Triết tôi muốn một câu trả lời thật hoàn hảo? Bác sĩ giỏi nhất Mỹ chiều nay sẽ có mặt tại đây để tiếp nhận ca phẫu thuật của con cậu? Thế nào nói ra được chưa"

"Được, nhưng phải hứa với tôi một vài điều, sau đó tôi sẽ nói sự thật, tôi cam đoan câu trả lời sẽ làm hài lòng cậu"

Gã nghiêm nghị nói lớn, dù gì gã cũng phải khôn khéo kiếm lợi về cho bản thân chứ, đã đến mức đường cùng, có người đưa tay ra giúp đỡ ngu gì không bám vào, vẫn là sống sao khôn ngoan hơn, Lão Thẩm bạc tình không giữ lời hứa thì Cổ Minh Hào cũng bạc nghĩa, Luru Triết khề hừm gật đầu đồng ý với lời đề nghị của gã. Cổ Minh Hào lặng im một chút cất lời:

"Khi mọi chuyện phanh phui tôi vào tù chịu sự trừng trị của pháp luật, cậu hãy thay tôi chăm sóc An Nhi một thời gian được không? Hãy cho nó một cuộc sống đủ đầy, vì nó chỉ có 1 mình tôi là người thân duy nhất"

Gã nghen ngào nói tâm can của người cha lo lắng cho con cái Luru Triết hiểu, gã không nói Luru Triết cũng định làm thế. Hắn dứt tay vào túi quần, thờ nhè nhẹ không ngăn ngại gật đầu. Chuyện đó thì gã khỏi phải lo, bởi đã có Phật sống hiền lành Jems nhận nuôi, Jems rảnh rỗi đã tính đến vấn đề kia, bác sĩ bên Mỹ cũng là bạn của Jems nhờ vả đấy chứ:

"Chỉ có vậy thôi sao? Cậu yên tâm, tôi sẽ làm vậy, tôi nhờ luật sư giảm bớt án tù giúp cậu đến lúc cậu ra tôi cũng sẽ tạo công ăn việc làm nuôi nấng An Nhi"

Cổ Minh Hào gật đầu, cổ họng nghẹn cứng, gã cảm thấy xấu hổ?

"Cậu đến nhà trọ tôi, sau bức tranh có hàng loạt những giấy tờ và một máy ghi âm về vấn đề cái chết của ông nội cậu, đó là bằng chứng tôi lưu lại"

Cổ Minh Hào nói hết toàn bộ sự thật cho hắn biết, nghe xong mà hắn như chết lặng, hắn nén nỗi đau vào trong, bao nhiêu năm qua ông hắn đối xử tốt với hai người họ bao nhiêu thì nhận lại cái kết cục thảm thương lòng ngực tim gan hắn siết chặt, đau quặn thắt từng cơn. Cổ Minh Hào tỉnh dưỡng vài ngày lại sức khỏe, trong những ngày gã nghỉ ngơi quả nhiên người của ông Thẩm đột nhập để trừ khử, nhưng may đội ngũ bảo vệ canh chừng của Luru Triết ngăn chặn lại được, chỉ tiếc lại để tên kia chạy thoát, Cổ Minh Hào khỏe lên thì liền đi đầu thú, ngay lập vụ án của ông nội hắn lật lại điều tra.

Sau vài ngày thu nhập đầy đủ chứng cứ, cảnh sát liền đến biệt thự chính gặp ông Thẩm

"Xin chào, chúng tôi là cảnh sát bên đội điều tra"

"Chà, vậy các cậu đến đây có việc gì nhì, mời các cậu ngồi xuống uống ngụm trà"

Ông Thẩm mỉm cười nhìn những người cảnh sát hân hoan mời họ ngồi, ông ta đang giả vờ ngây thơ sao? Cảnh sát vẫn lạnh mặt nghiêm túc làm tròn bổn phận, một anh cảnh sát bước đến công tay ông ta. Ông Thẩm hoảng hốt vùng vằng lớn giọng: "Mấy cậu làm gì vậy hả? Có biết tôi là ai không"

"Chúng tôi không quan tâm, mau dẫn đi"

"Nè, mau bỏ ra, tao sẽ kiện lại chúng mày"

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46

"Mấy người, mau bỏ tao ra? Tao sẽ kiện chúng mày"

Ông Thẩm trợn trừng nhìn, vùng vẫy kháng cự quá lớn, nhưng chả mấy ai bận tâm, họ vẫn cứ thần nhiên đưa ông ta đi. Đám người làm lấp ló ở trong nhà trở mắt nhìn nhau không tin rằng ông chủ lại bị cảnh sát đến bắt đi cơ đấy, đúng là không nên làm chuyện ác, rồi cũng sẽ có 1 ngày nhận quả báo. Sau khi ông Thẩm bị dãi đi thì người làm tụ tập bàn luận, Thẩm Y Nhiên đang còn say giấc trên phòng, khi có thai Y Nhiên ngủ nhiều hơn hẳn nên cũng không biết ba mình bị bắt.

Gã già bác sĩ Cổ Minh Hào cũng đang ở trụ sở đầu thú chịu sự trừng trị pháp luật về tội ác của mình gây ra, gã không che giấu khai toàn bộ sự thật, vừa đến ông Thẩm trông thấy Cổ Minh Hào thì máu điên nổi cuộn cuộn, gân xanh trên trán đã in hằn, ông Thẩm nhìn chăm chăm khóe môi màu bạc giật giật, ngầu ngẩn, ánh mắt sắc bén chưa đầy lửa hận! Một thằng nhóc quèn hạ, đáng lẽ ra tao phải trừ khử mày sớm hơn: ông Thẩm suy nghĩ trong đầu, Cổ Minh Hào sau khi được hỏi cung xong xuôi thì liền bị đưa sang phòng tạm giam, gã bước đến chỗ lão Thẩm, lịch sự nhã nhặn cúi đầu chào một cái, gã nhếch mép cười đều chưa đựng hàm ý khinh thường.

"Chào ông, chúng ta có duyên thật, ý trời đã định tôi và ông cùng chết trong này? Tôi khai hết rồi bằng chứng cũng đã đưa"

Lão Thẩm cay cú, gồng lên tính xông vào đánh Cổ Minh Hào nhưng kịp thời đã bị mấy anh cảnh sát ngăn chặn lại, Cổ Minh Hào vỗ tay phà cười khi thấy bộ dạng tức tưởi như chó sói của ông Thẩm. Gã hả hê vô cùng, đã đến mức này gã còn sợ chi nữa, ông Thẩm giận dữ đến nỗi rung cả người, ông ta đưa tay chỉ thẳng mặt Cổ Minh Hào đang nhớn nhác cất giọng: "Mày dám quay lại cắn tao hả? Rồi mày sẽ phải hối hận bởi tao sẽ không vào tù, mày suy nghĩ quá nông cạn rồi"

"Ông chắc không? Vậy chứ xem"

Nói xong Cổ Minh Hào sải chân bước đi, ông Thẩm cảm nín không biết nói lời gì, chết lặng nhìn gã đi khuất, đúng là khôn kiếp. Ông Thẩm bị dẫn sang phòng thẩm vấn. Ngồi suốt nửa ngày liền nhưng lão ta vẫn không chịu mở miệng, khăng khăng chờ luật sư đến vì mình vô tội

[...]

Tại công ty, Luru Triết đang làm việc thì Jems tức tốc chạy vào khi nghe tin ông Thẩm đã bị cảnh sát bắt, mọi việc đi quá nhanh, xem bộ Luru Triết muốn ông ta trả giá rồi Jems mặt mày hoảng hốt bước đến bàn làm việc cất giọng: "Ông Thẩm bị bắt rồi, cậu biết chuyện chưa"

"Hừm"

Câu nói của Luru Triết thốt ra lạnh ngắt đến tận sống lưng, hắn vẫn cầm cùi tiếp tục xử lý công việc, còn chả thèm ngẩng mặt lên nhìn Jems, xem chuyện của Jems nói chỉ là vặt vãnh, Jems rung mình, anh chần chờ ảm ờ vài câu nói: "Hạo Thiên thì sao đã biết chưa? Và thái độ thế nào"

Luru Triết nghe xong trầm lặng một tí, hắn buông bỏ cây viết trên tay, ngẩng đầu nhìn Jems thờ dài, thấy sắc mặt nghiêm trọng của hắn, Jems rụt người cười khẩy, bộ anh đã nói gì sai hử hay có vấn đề gì? Mà Luru Triết lại như vậy chứ. Đợi mãi chả thấy hắn nói năng gì buộc miệng Jems nói thêm: "Có chuyện gì sao"

"Hạo Thiên vừa đến và đi rồi, chắc là đến nhà Thẩm Y Nhiên"

Jems nghe xong há hốc mồm, không ngờ Hạo Thiên nhanh như vậy? Hèn gì vừa nãy lại không thấy bóng dáng đâu cả. Chao ôi lại sắp có kịch nữa rồi kìa. Đang suy nghĩ vớ vẩn thì chuông điện thoại của Luru Triết reo, hắn nhíu mày nhướn mắt nhìn sang thì thấy số của bảo bối Huyền Chi, Luru Triết mỉm cười nhấc máy lên nghe, sắc bén thay đổi rõ rệt, khiến Jems chẳng thể nhận ra:

"Luru Triết, hôm nay em khó chịu trong người nên không thể đến công ty"

Giọng Huyền Chi liên tục ngắt quãng, thờ hờn hờn, bộ dạng xem ra rất mệt, Luru Triết nghe xong lo lắng sốt vó vội vàng cầm áo đứng dậy bỏ đi: "Ồ yên đây, anh về đưa em đi khám!": Jems vừa nghe thấy em dâu bị bệnh, liền níu tay Triết lại cất giọng hỏi: "Sao thế Huyền Chi bị gì? Cho tôi đi với"

Luru Triết nghe xong đôi chân mày cau lại, ánh mắt sắc nhọn quay đầu nhìn Jems, Huyền Chi bạn gái của hắn bị bệnh thì hắn về là đúng, còn Jems liên quan gì mà đòi đi theo? Triết cúp máy gạt bỏ cánh tay của Jems ra chất giọng lạnh lùng vang lên: "Ồi hay, cậu muốn theo để làm gì? Huyền Chi của tôi mà"

"Thì cũng là em dâu của tôi, thôi mau đi thôi, Huyền Chi kéo đang đợi"

Ngắt lời Jems giật chìa khóa trên tay của Luru Triết đứng đung sải bước đi trước, làm hắn ngẩn ngơ. Cái tên này có phải là quá tùy tiện rồi không? Hắn lắc đầu thờ dài ngán ngẫm! Đến biệt, Huyền Chi ngồi mệt mỏi, mắt hờn trên ghế sofa, Luru Triết đi vào, mặt Chi bí xị, cô Liên từ trong bếp mang ra cho Huyền Chi cốc sữa nóng

"Em sao thế"

"Không biết, em chỉ cảm thấy khó chịu ở trong người thôi, không nghiêm trọng, anh đừng lo lắng quá, một mình em đến bệnh viện được"

Huyền Chi phụng mắt lắc đầu, cô Liên bỏ ly sữa xuống bàn, lẹ miệng cất giọng nhỏ nhẹ lễ phép thưa: "Sáng giờ cô Chi cứ nôn ói riết, ngửi mùi gì cũng bảo không vừa ý"

Luru Triết nghe vậy lặng thinh một lát, Jems đằng sau sáng mắt, khóe môi cong lên mỉm cười ma mị, gia đình Jems xuất xứ ngành bác sĩ gọi nên phần nào Jems cũng bị nhiễm, anh tiến lại gần vỗ vai hắn, thanh âm, trầm ấm thì thào vào tai hắn: "Hồi thật là đêm cuối cùng cậu và Huyền Chi là khi nào đấy"

"Thằng hâm, hỏi thế bố ai nhớ, mà hỏi để làm gì"

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 47

"Thằng hâm, hỏi thế bố ai nhớ, mà hỏi để làm gì"

Lưu Triết cau mày nhìn sang Jems cất giọng cộc cằn nói, đang lúc dầu sôi lửa bỏng mà hỏi mấy chuyện linh tinh gì vậy không biết? Làm sao Lưu Triết rõ nhớ được cơ chứ mà hình như cũng đã lâu do bận bịu công việc ở công ty và những vấn đề của lão Thẩm nên Lưu Triết chưa động vào người của Huyền Chi? Ủa mà chuyện của hắn và Chi thì liên quan gì đến Jems? Jems mỉm môi bật cười, đồ ngốc nghếch, Huyền Chi đang có dấu hiệu mang thai còn không rõ sao? Vẫn là người có kinh nghiệm lâu năm trong nghề thì mới nhìn ra. Jems chẳng nói chẳng rằng, sai chân đi lại, ngồi xuống nhả nhẹn nhìn Huyền Chi.

"Em dâu có bị trễ kinh nguyệt không, buồn nôn khi ngửi mùi lạ phải không? Đặc biệt là mùi tanh"

Huyền Chi ngẫm nghĩ, lục lại trí nhớ. Ừ phải rồi, Huyền Chi có bị trễ chu kỳ kinh nguyệt như Jems nói, nhưng Chi cũng không mấy bận vì cô cứ ngỡ là nó đến muộn thôi so với mọi tháng. Cô ngẩng mặt nhìn Jems bấm môi gật đầu, Jems thấy xong liền xoa đầu cô cất lời nói với Lưu Triết: "Cậu đi mua que thử thai về đây"

Lưu Triết nghe đến ba từ que thử thai hai mắt liền sáng bừng, hắn biết cái thứ ấy dùng để làm gì? Khóe môi cong lên cười rạng rỡ, cái cảm xúc vui sướng lẫn lộn không thể nào tả. Nếu nói thế là Huyền Chi có thai rồi ừ? Là mang thai con hắn. Jems cứ thấy Lưu Triết đứng ngây ra anh nhưu mấy khuya khuya tay nghiêm giọng nói lớn? Haizz cái tên này khi nào mới lớn, không đi mua que thử thì làm sao mà biết Chi có thai thật không?

"Hey! Cậu không tính đi mua sao, hay chuyện này cũng để tôi? Nếu đã vậy thì để tôi mang Huyền Chi đi luôn"

"Cậu tưởng dễ mang đồ của tôi đi vậy hửm? Chị Liên, chị hãy vào thư phòng làm việc của tôi ở gần kéo thứ hai có que thử tôi đã mua sẵn"

Huyền Chi bất ngờ, cứng họng chăm chăm nhìn Lưu Triết. Đúng là không thể xem thường hắn, que thử thai còn chuẩn bị trước thì chuyện gì Triết chả dám làm? Jems nghe xong gật gù, ừm cũng khá lắm, Chị Liên cúi đầu dạ rồi nhanh chân đi vào phòng lấy que thử cho hắn, chị Liên mong Huyền Chi có thai là thật sự, bởi người làm trong ai cũng quý mến cô? Họ không mấy quan tâm Huyền Chi là người phụ nữ thứ ba. Chị Liên mang que thử ra đưa cho Jems, Jems vốn dĩ sinh ra trong 1 gia đình có truyền thống là nghề bác sĩ, anh rất am hiểu nên đã tận tình chỉ Huyền Chi cách dùng. Sau một hồi đi thử, chiếc que đích thực hiện thị là hai vạch đỏ, Lưu Triết cầm trên tay mà vui sướng không thôi, ước nguyện Chi mang thai cuối cùng cũng thành. Vì muốn để chắc chắn hơn nên Lưu Triết và Jems đã đưa Chi đến bệnh viện lớn kiểm tra

Tại bệnh viện A, Lưu Triết háng hái vui vẻ dẫn Huyền Chi đi vào, cái bản mặt như hễ vừa vớ được vàng vậy, có cần tươi đến mức như vậy không? Jems đi theo sau mà thầm cười trong bụng, vì hôm nay khoa phụ sản đông nên Lưu Triết và Huyền Chi phải ngồi chờ, hắn tính lấy quyền hành ra để cho cô vào trước nhưng cô không chịu, đến sau thì phải chấp nhận chờ thôi, còn bao nhiêu người nữa, làm thế thì không có hay cho lắm. Sau một hồi chờ đợi mỏi mòn thì cũng đến tên Mộng Huyền Chi vào, Chi được y tá dẫn đi kiểm tra xét nghiệm đủ thứ.

"Mời cô Mộng Huyền Chi và người nhà vào trong"

Nghe Y Tá gọi, Huyền Chi nhẹ nhàng đi vào cùng hắn, kết quả có rất nhanh trên gương mặt mỹ miều, thanh thoát, đẹp đẽ của vị bác sĩ nữ chừng chạc tuổi, có kinh nghiệm già dặn lâu năm đang nở nụ cười tươi nhìn Huyền Chi, Lưu Triết để Chi ngồi xuống ghế, bác sĩ nhỏ nhẹ đẩy tờ xét nghiệm vừa nói sang cho Chi xem:

"Cô mang thai rồi, chúc mừng"

Huyền Chi nghe như sét đánh bên tai, vừa vui vừa bất ngờ, vậy là cô đã trở thành mẹ rồi ư? Chưa cưới mà có bầu liệu ba mẹ cô chấp nhận không? Hay cạo đầu cô thả sông. Chi mỉm cười im lặng, nhưng dù gì có rồi cũng phải cố gắng chấp nhận thôi, cô không thể bỏ con. Nói chuyện với bác sĩ một hồi hẹn ngày quay lại khám xong xuôi hắn đưa Chi ra ngoài xe Jems đã chờ sẵn, trên đường về nhà Lưu Triết mãi mê ngẫm nghĩ tờ giấy báo cô mang thai rồi tự mỉm cười một mình. Huyền Chi nói thế nào cũng không bỏ xuống

(...)

Tại biệt thự chính Lưu Gia. Y Nhiên tỉnh dậy sau một giấc ngủ dài, cô ta đi xuống nhà, vẫn còn chưa hay biết tin, đám người làm đang tụ tập xì xào bàn tán, trông thấy Y Nhiên, bủn môi khinh rẻ:

"Bà Ngô, cho tôi ly nước"

"Haizz, bà Ngô đã về quê rồi, haiz ba mình bị cảnh sát bắt đi, phận làm con mà ngủ đến trưa trời trưa trệt, lần này ba cô đi tù thì cậu Lưu Triết sẽ đuổi cô ra khỏi nhà thôi"

Đám người làm dè bịu, khinh thường Y Nhiên nói, căn bản họ từ trước không ưa gì Thẩm Y Nhiên và ông Thẩm cho lắm, họ được sống trong căn nhà tráng lệ, nguy nga này lý do ai ai cũng hiểu rõ, hơn nữa còn hại cậu Lưu Triết phải bỏ ra đi, một tiêu thư kiêu ngạo tự cao, hôm nay gặp nguy phần nào họ cũng hả hê thay. Y Nhiên trừng hai mắt, vội vàng dừng bước

"Mấy người ăn nói gì vậy hả? Ai bị bắt đi?"

"Thì là ba của cô đấy, nghe nói là có liên quan đến vụ cái chết của ông nội cậu Luru Triết, nếu chuyện này là thật cô nghĩ ba cô thoát tội được sao" một nữ người làm khác nói

"Hoang đường, đừng có ăn nói bậy bạ nghe rõ chưa? Ba của tôi không làm, ai dám bắt ba tôi"

Y Nhiên tức giận, mắt kiểm soát hết to khiếm đảm người làm giật mình, rụt cổ. Y Nhiên hốt hải nhanh chóng chạy lên phòng thay đồ, phải đến sờ cánh sát, phải gấp ba hỏi chuyện rõ ràng, Y Nhiên cũng hoang mang sợ rằng nó là sự thật. Thay đồ xong xuôi Y Nhiên ra ngoài cổng thì gặp Hạo Thiên, về mặt anh nghiêm trọng nhìn cô

"Ba...ba em bị bắt rồi, là Luru Triết đã làm phải không? Anh ấy muốn ba em trả giá như vậy sao, Anh ấy biết rõ em chỉ có ba là người thân thôi mà"

"Ừ! Anh vừa từ chỗ cảnh sát về, tạm thời họ không cho gặp, xem ra thì tình cảnh không thể cứu vãn, bằng chứng và lời khai đã có đầy đủ"

Đôi mắt sâu thẳm, mông lung của anh nhìn Y Nhiên, anh cũng muốn giúp nhưng đã hết cách. Y Nhiên hệt hắt nước mắt chảy ròng rã, cô như vừa mất đi một điểm tựa vững chắc, đôi chân yếu mềm ngồi bệt xuống nền cỏ non. Ngự Hạo Thiên nhanh tay đỡ lấy Y Nhiên

"Anh giúp em với, em không thể mất đi ba, ba là tất cả anh là bạn thân của Luru Triết, anh nói, anh ấy sẽ nghe mà, xin anh hãy giúp em"

"Anh đã gặp cậu ấy...nhưng không nói ra được, anh xin lỗi em"

Y Nhiên ngẩng mặt, hai mắt đỏ ngầu, hết cách, đến mức đường cùng rồi ư, thế ba cô phải làm thế nào? Y Nhiên lau nhanh mấy giọt nước mắt vội vàng đứng dậy.

"Em muốn đến gặp Luru Triết, cầu xin Anh ấy, em sẽ xin anh ấy tha cho ba em"

Hạo Thiên không còn cách ngăn lại, đành đưa Y Nhiên đến gặp Luru Triết, Hạo Thiên biết có gặp, có cầu xin chỉ thêm vô dụng, bản tính của Triết xưa nay rất kiên định. Huống chi chuyện lại liên quan đến cái chết của ông nội hắn, thử hỏi cậu ta chấp nhận bỏ qua được sao? Điều hoang đường đó là không thể

(...)

Tại biệt thự riêng của Luru Triết, do đi cùng với Hạo Thiên nên Y Nhiên được phép đặt chân vào nhà. Cô ta nhanh chóng đi đến đang tính mở miệng thì vô tình trông thấy tờ giấy trên tay của Luru Triết, giấy mang thai tên không ai khác là Mộng Huyền Chi. Y Nhiên nghẹn ngào nhìn xuống bụng đang nhấp nhô lớn lên từng ngày của mình, cũng là mang thai nhưng sao số phận của cô lại bạc bẽo như vậy, nhiều vấn đề liên tục ập đến với cô. Ông trời quả là bất công. Luru Triết nhưm mày liếc nhìn, chất giọng lạnh lẽo vang lên:

"Cô đến đây có chuyện gì? Nếu là ba cô thì về đi? Tôi không giúp được đâu"

Luru Triết nhắc mông tính bỏ đi thì bị Y Nhiên quỳ xuống níu lại, lòng tự trọng của Y Nhiên vứt bỏ vì ba của mình. Cô không dám ngước mặt lên, giọng nói áp úng: "Nghe em nói một chút thôi, xin anh đấy"

"Đứng lên trước đi, dùng cách này tôi cũng không động lòng"

Y Nhiên sụt sướt lắc đầu không chịu đứng lên, cứ mãi quỳ gối.

"Em biết ông ấy đã làm chuyện có lỗi với anh, là chuyện rất tày đình nhưng anh có thể mở lòng tha cho ông ấy một lần được không? Em...em chỉ có một món ông ấy là người thân duy nhất, không có ông ấy em sống không được"

Luru Triết lặng thinh một chút bản thân hắn cũng cảm thấy khó chịu lắm nhưng hắn không thể nhân từ với loại người như ông Thẩm, đành phải tàn nhẫn xin lỗi Thẩm Y Nhiên. Luru Triết gạt bỏ cánh tay của Y Nhiên ra, điềm tĩnh cất giọng: "VẬY CÒN TÔI? LÚC TÔI CŨNG CHỈ CÒN MỘT NGƯỜI THÂN DUY NHẤT LÀ ÔNG, CÁC NGƯỜI ĐÃ LÀM GÌ, GIỜ CÔ LẠI ĐẾN CẦU XIN TÔI? CÓ NỤC CƯỜI KHÔNG HẢ Y NHIÊN"

Phía bên trong, nghe Luru Triết nói thế Huyền Chi trầm lặng, quay mặt nhìn Jems, bây giờ mới biết Luru Triết đáng thương như vậy? Trước giờ Huyền Chi cứ ngỡ ba mẹ Luru Triết vẫn còn

"Ba...ba mẹ của Luru Triết..."

"Đã mất cả rồi, mất trong vụ tai nạn khi cậu ấy sinh nhật lúc 16 tuổi, ông là người thân, là một bầu trời cũng đã không còn? Đó là lí do Luru Triết kiên quyết với vụ này như vậy? Không ngừng tìm kiếm bằng chứng nhiều năm liền"

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48

"Đã mất cả rồi, mất trong vụ tai nạn khi cậu ấy sinh nhật lúc 16 tuổi, ông là người thân, là một bầu trời cũng đã không còn? Đó là lí do Luru Triết kiên quyết với vụ này như vậy? Không ngừng tìm kiếm bằng chứng nhiều năm liền"

Jems thờ dài, hai mắt đắm chiều sâu não nói, Huyền Chi nghe xong im lặng nghẹn ngào với câu chuyện buồn của hắn, Chi ở chung với hắn cũng khá lâu nhưng chưa lần nào hay biết nghe hắn nói đến chuyện riêng bí mật về ba mẹ. Ngờ rằng vẫn còn, ai ngờ họ đều ra đi cả rồi? Huyền Chi gật đầu rồi tiếp tục nhìn ra ngoài phòng khách để nghe xem hai người kia nói những gì, thoát nhìn cô Thẩm Y Nhiên hai khóe mi cong đã ướt đầm tràn ngập những giọt lệ. Y Nhiên kiên quyết không chịu đựng dậy, cúi đầu xuống ngậm đắng nuốt cay. Hắn vô tình, hừm, lạnh lùng dứt khoát cắt lời

"Cô về đi, chuyện ba của cô tôi không thể nhận nhưng? Nợ máu phải trả bằng máu"

"Luru Triết? Đừng mà, xin anh hãy tha cho ông ấy, đừng để cảnh sát bắt ông ấy đi? Anh muốn gì cũng được? Em sẽ nói ba trả cổ phần, trả ngôi biệt thự lại cho anh, anh không muốn em xuất hiện trước mắt anh thì em sẽ biến mất chỉ xin anh một điều tha thứ cho ông ấy thôi"

Thẩm Y Nhiên túm lấy, ôm chặt cẳng chân của Luru Triết cúi đầu hết lời van xin thảm thiết. Luru Triết vẫn vậy vẫn là bộ mặt lạnh ngắt đến tận sống lưng tuyệt tình! Hắn làm sao có thể tha thứ chứ? Điều đó thật hoang đường nhảm chán, cổ phần trong công ty C.E.O mà ông Thẩm đang nắm giữ hay căn biệt thự hoành tráng đương nhiên hắn phải đòi lại, không phải hắn keo kiệt? Vấn đề nó chả thuộc về hai cha con họ ngay từ lúc đầu. Hôm nay đã có bằng chứng, phận là cháu đích tôn của Luru Gia, cái chết của ông, hắn phải lấy lại công bằng. Triết bình thân gỡ bỏ cánh tay ôm yếu của Y Nhiên ra khỏi chân mình, hắn quay mặt cắt giọng:

"Tôi nghĩ cô nên về nhà, nay mai nữa thôi thì phiên tòa vụ án sẽ được xét xử lại? Ba cô không trốn được đâu"

"Anh thật sự muốn đẩy ba và em đến mức đường cùng sao? Anh nhìn đến những hà, tình nghĩa..."

"Đừng nhắc đến hai chữ tình nghĩa đó trước mặt tôi, căn bản cái thứ tình nghĩa vớ vẩn đó chưa bao giờ tồn tại giữa tôi và cô" Luru Triết lạnh lẽo khóe mắt mông lung, thanh âm dứt khoát, từng câu từng chữ rành mạch rõ ràng buông ra, Y Nhiên nghe xong cõi lòng đầu nhói. Phải, lâu nay giữa hắn và cô làm gì có cái gọi là tình nghĩa, Y Nhiên mơ mộng quá rồi nên mới cầu xin một người như hắn. Nếu phiên tòa về cái chết của ông nội Luru Triết được xét xử lại, ông Thẩm ngồi tù phạt con gái như Y Nhiên cũng không thoát tội bao che? Huống hồ vụ án đó Y Nhiên cũng có nhúng vào, Luru Triết lạnh giọng ho rồi gọi lớn:

"Chị Liên tiến khách về, từ hôm nay cho đến khi phiên tòa xét xử bắt đầu, tôi không muốn gặp gỡ bất cứ ai"

Nói xong Luru Triết sai bước đi vào thư phòng làm việc đóng chặt cửa, Huyền Chi và Jems nhìn cuộc nói chuyện kết thúc cũng lẳng lặng rời đi. Mặc dù Chi cảm thấy tội nghiệp cho Y Nhiên, nhưng biết sao được? Chi không giúp được gì cả. Y Nhiên ngậm ngùi, khóe mắt đỏ ngầu sưng lên, chậm rãi đứng dậy chuẩn bị đi về? "Luru Triết, không lẽ anh lại tuyệt tình đến vậy sao? Anh không thể tha cho ba em hả" Y Nhiên nhìn sang cánh cửa phòng làm việc của hắn rơi nước mắt nghĩ thầm trong đầu, lòng dạ sắt đá của hắn, Y Nhiên không một lần nào chạm vào được. Ở ngoài cửa chính Hạo Thiên nghe thấy chứng kiến toàn bộ câu chuyện nhưng chẳng thể đi vào nói thay, sáng nay khi ở công ty anh đã gặp, Luru Triết thẳng thắn tuyên bố nếu anh còn tiếp tục, tình cảm bạn bè lâu nay sẽ không còn. Hạo Thiên vì không muốn trở thành kẻ vong ân đối với người đã giúp đỡ mình nên anh đành lùi về sau, nhưng đầu có ra sao, Y Nhiên có như thế nào, Hạo Thiên vẫn không bỏ Thẩm Y Nhiên người con gái anh thật sự yêu thương. Y Nhiên đi ra, liếc mắt nhìn Hạo Thiên, khuôn mặt cô ta hốc hác cắt giọng

"Cảm ơn anh! Đã không ngại ngừng đưa em đến đây? Giờ anh về đi, đừng để bị liên lụy"

"Anh không sợ bị liên lụy"

Y Nhiên nghe xong vừa cảm động vừa cảm thấy chán ghét anh vô cùng. Tại sao Hạo Thiên lại không ghét bỏ cô ta sau nhiều chuyện cô ta đã làm và đối xử, sao lúc nào cũng ân cần là người ở bên cạnh những lúc Y Nhiên bị tuyệt vọng. Nhưng chỉ đến mức này thôi, Y Nhiên thật sự không muốn lôi kéo anh vào vụ này nữa? Chuyện ai làm người ấy chịu: Thẩm Y Nhiên nhếch mép cười khinh cố gắng tỏ ra mạnh mẽ hét tiếng quát

"Em không cần lòng thương hại, đừng đi theo em nữa, nếu không anh sẽ hối hận"

Dứt lời Y Nhiên chạy thật nhanh, rời khỏi biệt thự của Luru Triết nghe Thẩm Y Nhiên nói vậy Hạo Thiên lặng người chỉ biết trơ mắt nhìn Y Nhiên đi khuất, Hạo Thiên thờ dài một hồi, chan chứa nhiều u sầu, khóe môi mông động đập lăm bầm: "Đồ ngốc cố gắng mạnh mẽ làm gì? Khi sau bên trong em đang bị tổn thương, em như vậy? Sao anh có thể buông tay đây"

(...)

Y Nhiên lang thang trên đường rồi bắt xe đến sở cảnh sát gặp ông Thẩm

"Anh cảnh sát? Tôi muốn gặp ba của tôi, anh cho tôi gặp được không"

"Xin lỗi! Nhưng hiện giờ là không thể được mời cô về, chúng tôi đang trong quá trình điều tra"

Anh cảnh sát lạnh lùng, nhưng vẫn rất nhã nhặn nói, Y Nhiên nghe xong lăm li, không chịu đi:

"Cho tôi gặp một lát thôi cũng được ạ, không lâu đâu, xin anh"

Anh cảnh sát cau mày, đang định cất giọng nói thì từ đằng xa một anh cảnh sát khác chạy lại, cúi đầu ghé vào tai nói nhỏ, chưa đầy 2 phút sau khi hai anh cảnh sát nói xong lập tức Y Nhiên được vào trong gặp ông Thẩm.

lầm lì, không chịu đi:

"Cho tôi gặp một lát thôi cũng được ạ, không lâu đâu, xin anh"

Anh cảnh sát cau mày, đang định cất giọng nói thì từ đằng xa một anh cảnh sát khác chạy lại, cúi đầu ghé vào tai nói nhỏ, chưa đầy 2 phút sau khi hai anh cảnh sát nói xong lập tức Y Nhiên được vào trong gặp ông Thẩm.

"Ba..."

"Con đã sáng mắt ra chưa? Bây giờ ta ngồi trong đây vừa lòng con chưa? Cố Minh Hào thẳng nhóc khôn kiếp"

"Con xin...xin lỗi ba"

Y Nhiên nghẹn ngào nhìn ông Thẩm tuôn ra nước mắt, bây giờ đây Y Nhiên thật sự không biết phải làm sao cầu xin Luru Triết thì đã hết hi vọng rồi, ông Thẩm ngầu ngẩn cay cú, ánh mắt dữ tợn: "Mau gọi cho luật sư Kim hãy kêu ông ta giúp ta thoát khỏi chỗ hời hám này!" ông Thẩm nôn nao, xem ra ông ta không cam tâm để mình ngồi tù? Y Nhiên lắc đầu, vô vọng nói nhỏ

"Luật sư Kim đã từ chối gặp mặt con, mọi người đều quay lưng khi nghe ba bị cảnh sát bắt đi..."

"Khốn kiếp! Bọn nó dám"

Ông Thẩm mắt kiểm soát hung hãn đập mạnh tay vào bấm kính hét lên, là bọn ăn cháo đá bát khôn nạn, lúc ông ta đang còn ở trên cao thì kẻ nào cũng theo sau nịnh bợ. Bây giờ nghe hoạn nạn một chút thì không còn thấy mặt mũi đâu: Tao mà ra được chỗ này chúng mày sẽ chết trong tay tao? ông Thẩm nghiêng răng ken két nghĩ thầm, Y Nhiên lau nước mắt hít thở sâu điềm đạm nói:

"Con sẽ tìm luật sư khác cho ba họ sẽ giúp ba ra khỏi chỗ này thôi, ba đừng lo"

"Ta trông chờ vào con"

Cuộc nói chuyện của ông Thẩm và Y Nhiên kết thúc. Cô ta nhanh chóng đi tìm luật sư từ giới đến bình thường ấy mà không một người nào dám đứng ra nhận bào chữa cho ông Thẩm, nghe đâu mọi bằng chứng đã có đầy đủ, luật sư cũng chỉ thừa thãi. Thà là nhận tội chịu sự trừng trị có phải tốt hơn không? Thẩm Y Nhiên lại thêm 1 lần bị đưa vào mức đường cùng. Mọi người ai cũng nhân tâm? Y Nhiên như người mất hồn lang thang giữa phố xá đông đúc, mọi thứ bị sụp đổ, Y Nhiên cũng không dám trở thành ngôi biệt thự đó nữa ở đó không ai chào đón cô

"Luru Triết? Anh là người bạc tình nghĩa, em cầu xin anh đến vậy anh lại không chút động lòng? Em hết đường lui chỉ còn một cách? Anh đừng trách em? Là anh ép em thôi"

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49

"Luru Triết? Anh là người bạc tình nghĩa, em cầu xin anh đến vậy anh lại không chút động lòng? Em hết đường lui chỉ còn một cách? Anh đừng trách em? Là anh ép em thôi"

Y Nhiên cắn chặt vành môi, nén cảm xúc đau đớn tuyệt vọng vào bên trong lòng, Y Nhiên ngược mắt lên trời, hai hàng lệ cay tuôn trào, đã thật sự không còn ai đứng ra giúp đỡ cho ông Thẩm thoát tội, những người bạn bè trước đây hợp tác làm ăn? Bây giờ họ cũng quay lưng ngoảnh mặt làm ngơ. Lúc Y Nhiên tìm đến nhà van xin, họ lảng tránh. Nực cười thật, họ sợ bị liên lụy sao? Y Nhiên lặng người ra một lúc lâu rồi đưa bàn tay nhỏ nhắn lau đi những giọt nước mắt, cô mím môi thở sâu, chậm rãi móc điện thoại gọi cho ai đó, không rõ danh tính, một số lạ hoặc cả hai hẹn gặp tại quán bar! Tại quán bar do ông ta làm chủ

"Ay, là con gái của ông Thẩm sao, lớn nhanh quá, xinh đẹp nữa"

"Chào ông Nghị, tôi cũng đã nghe ba tôi nhắc nhiều về ông, hôm nay Y Nhiên to gan mạo phép đến gặp, ông không ngại dành chút thời gian cho tôi chứ"

Y Nhiên duyên dáng, điềm đạm nhẹ nhàng mỉm cười khéo léo, lanh miệng nói chuyện, ông Nghị rồ cười gật đầu. Ông ta vuốt vuốt xoa cằm, chăm chăm nhìn Y Nhiên, quả là không sai? Ba nào con nấy, thông minh nhưng lại chứa nhiều mưu mô, thoáng qua đã thấy rõ tâm can? Tuy nhiên con gái Y Nhiên

không thăm độc giống như ông Thẩm Y Nhiên từ tốn nhã nhặn ngồi xuống ghế lớn, ông Nghị sau một hồi im lặng thì tiếp tục mở miệng nói tiếp

"Vậy hôm nay cô đến đây gặp tôi là có chuyện gì? Sáng nay ở công ty đồn thổi ông Thẩm ba cô đã bị bắt do dính dáng đến cái chết của cố tiền sinh"

Ông Nghị gầm gừ điềm nhiên lạnh lùng thẳng thắn nói, khuôn mặt chẳng hề hấn gì. Y Nhiên nghẹn ngào, hôm nay cô đến đây chủ yếu thương lượng qua lại đôi bên cùng có lợi nhuận. Y Nhiên gắng gượng giữ bình tĩnh không yếu đuối sợ sệt cất giọng rành mạch vững chắc: "Tôi muốn nói chuyện nghiêm túc với ông, ông cho tôi năm phút được chứ" nhìn sắc thái của Thẩm Y Nhiên, ông Nghị hừm thành tiếng nhỏ, bằng lòng gật đầu đồng ý, thử ngồi nghe xem Y Nhiên nói gì. Cô hít thở luôn bàn tay vào trong chiếc túi sang chảnh mang nhãn hiệu Hermes, Y Nhiên cảm ra một bộ hồ sơ đầy sang phía ông Nghị cất giọng

"Tôi sẽ chuyển số cổ phần hiện giờ tôi và ba tôi đang nắm giữ sang cho ông, đổi lại ông Nghị đây có thể giúp ba tôi thoát tội được không. Nghe nói ông từ lâu đã muốn lật đổ chiếc ghế chủ tịch của Lư Triết"

Ông Nghị bật cười, Y Nhiên đang giả vờ ngây thơ hay là ngây thơ thật vậy không biết, chỉ với số cổ phần ít ỏi đó mà muốn lật đổ chiếc ghế của Lư Triết? Cho dù ông Nghị có số cổ phần của Thẩm Y Nhiên đưa cộng thêm số cổ phần của ông ta thì cũng chưa chắc đẩy được Lư Triết đi? Đó là lí do đã rất lâu mà lão Thẩm vẫn không thể thực hiện nổi, đành nằm dưới chướng của Lư Triết. Công ty C.E.O hùng hậu lớn mạnh toàn Châu Á, tương đương người nắm quyền như Lư Triết cũng sở hữu cổ phần khủng khiếp mà ít ai biết được. Ông Nghị lặng im trầm ngâm, rồi chình chảnh ngồi thẳng ngay ngắn, ông ta thờ dãi bộ dạng vô cùng nghiêm túc cất giọng khàn vang lên

"Tôi nghe thông tin tình cảm vợ chồng của cô và chủ tịch Lư Triết rạn nứt, ban đầu còn không tin bây giờ xem ra là thật. Cô đến muốn tôi lật đổ chồng mình ra khỏi công ty CEO chắc duyên nợ xưa nay đã hết? Nhưng có điều cô không biết? Đó là Lư Triết nhận quyền thừa kế của cố tiền sinh để lại rất lớn số cổ phần mà cậu ta đang có là 60,5% cho dù cổ phần của tôi và cô có cộng lại cũng không đuổi được cậu ta đi cô nên chấp nhận sự thật này"

Ông Nghị bình thản nói, Y Nhiên nghe xong ngỡ ngàng, không thể ngờ ngay cả ông Nghị quyền lực, cũng không giúp gì được cho ba cô? Vậy hôm nay Y Nhiên đến đây trở thành công cốc rồi? Y Nhiên lặng thinh một lúc, không ai giúp được sao, ba cô phải ngồi tù ư, rồi cuộc đời của Thẩm Y Nhiên trôi dạt về đâu? Tội bao che cho hung thủ giết người cũng không thoát, hiện tại Y Nhiên đang hoang mang lo lắng về điều đó, bản thân đang có thai đứa bé lớn lên từng ngày, sinh nó ra Y Nhiên không hề muốn cuộc đời nó giống cô bị khinh rẻ xem thường. Y Nhiên chan chứa nước mắt thì ông Nghị chậm rãi nhích lại gần, bàn tay của ông ta sờ soạng vào tay trắng mịn màng nõn nà của cô. Y Nhiên giật mình, tỉnh đứng dậy thì bị lão ôm chặt giữ lại, bây giờ lão mới hiện nguyên hình là con người nham nhở, đê tiện. Lão hít hà hương vị thơm tho từ cổ nhỏ Y Nhiên, giọng nói dâm dê vang lên: "Cô gái bé bỏng nếu muốn giúp ba mình thoát khỏi tội ngồi tù thì hãy đồng ý chấp nhận với tôi một điều kiện, ngay lập tức tôi sẽ giúp cô ngay"

"Là điều kiện gì, ông Nghị cứ nói đi" Y Nhiên cố gắng nhẫn nhịn chịu đựng vì ba, vì muốn cứu lấy ông Thẩm khỏi cái cảnh ngục tù. Ông Nghị được như ý nguyện gật đầu hài lòng, tiếp tục tiến sát lại Y Nhiên, cơ thể Y Nhiên đã bắt đầu run rẩy sợ hãi không thôi, Y Nhiên nuốt nước bọt kìm nén. Dạn lòng phải bình tĩnh

"Ngủ với tôi đêm nay, chấp nhận làm tình nhân của Hoắc Kiên Nghị? À thật ra trong tù kính của tôi còn thiếu một con búp bê xinh xắn như cô"

Y Nhiên nghe xong dựng gai góc, búp bê? Đúng là buồn cười, bây giờ ông ta đang muốn biến Thẩm Y Nhiên thành 1 con búp bê tình dục? Phục vụ lão vào mỗi đêm? Có chết Y Nhiên cũng không chấp nhận, huống hồ Y Nhiên đang có thai, đứa bé không thể bị vấy bẩn. Y Nhiên gắng sức chống cự đẩy ông Nghị ra khỏi cô khó chịu lớn giọng quát tháo: "Lão già? Ông nằm mơ đi"

Lão nghe xong cười khanh khách, bàn tay càng siết chặt Thẩm Y Nhiên hơn.

"Đã đến đây rồi còn nghĩ mình thoát được hửm? Nào, mau cùng tôi về phòng ngủ. Làm tình nhân của tôi em sẽ có cuộc sống vinh hoa phú quý"

"Không muốn, bỏ tôi ra"

Y Nhiên vùng vẫy, kháng cự quyết liệt để thoát thân, nhưng sức của cô làm sao mạnh bằng lão, trong lúc hoảng loạn Y Nhiên trông thấy một chai rượu trên bàn, cô nhanh tay cầm lên đánh mạnh vào đầu lão. Khiến lão choáng váng ngã ngửa ra sau, máu trên đỉnh đầu chảy ra, Y Nhiên cầm túi xách rồi bỏ chạy thật nhanh ra ngoài, lão chơi với gào thét

"Con khốn, mày dám đánh tao, không có tao giúp thì ba mày ngồi tù một gông nghe rõ chưa"

Thẩm Y Nhiên không màng đến lời nói của lão vào lúc này chỉ biết thoát khỏi nơi quỷ quái này càng nhanh càng tốt thôi. Ra khỏi quán bar, chạy thêm một đoạn khá xa, Y Nhiên dừng lại, nước mắt chan chứa tuôn trào, cô ngồi bệt xuống lề đường? Tại sao, tại sao mọi người đều đối xử với cô như vậy? Ai cũng thật sự đáng sợ và nham tâm? Y Nhiên nhẹ nhàng sờ vào bụng miệng lầm bầm: "Con à? Mẹ muốn cứu ông ngoại mà đã hết cách rồi? Không ai giúp mẹ cả, lúc nãy mẹ còn suýt bị lão kia cưỡng bức? Mẹ của con mệt mỏi thật rồi"

Sau một lúc lang thang, Y Nhiên thuê 1 phòng ngủ qua đêm, hai ngày liền Y Nhiên không dám ra ngoài, điện thoại cũng khóa nguồn, Hạo Thiên đôn đáo chạy đi tìm nhưng đều không thấy

(...)

Tại trung tâm thương mại Lư Triết vui vẻ hào hứng dẫn Huyền Chi đi mua sắm, phía sau còn có hai cận vệ kè kè đi theo. Haizz, từ khi Huyền Chi có thai mọi hoạt động đều được giám sát chặt chẽ, Chi nói thật cũng cảm thấy ngán ngẫm, nhứt đầu, nhưng nghĩ lại Lư Triết là lo cho con nên Chi ngầm ngùi thôi đành mặc kệ

"Anh dẫn em đến đây làm gì"

"Hmm, đi mua đồ cho con mình, anh muốn chọn vài thứ"

"Còn chưa biết con trai hay con gái, anh mua trước có phải quá sớm không hả? Đợi thêm vài tháng nữa khi biết là trai hay gái đi mua cũng không muộn, mua trước tốn kém lắm"

Huyền Chi nhẹ nhàng nói, Luru Triết im lặng mỉm cười rồi ân cần xoa đầu Chi. Ày gu, cần gì phải đợi trai hay gái mới đi mua chứ? Luru Triết tính cả rồi, hần sấm cả hai: Luru Triết cầm một váy bé xíu màu hồng lên tỉ mỉ xem xét cất lời.

"Huyền Chi? Anh nhiều tiền hơn em nghĩ nguyên cái trung tâm thương mại này anh đã mua làm quà mừng khi con chúng ta chào đời rồi, ở đây bao cao su và Diana, Kotex cũng nhiều sau này cần cứ gọi họ giao hàng đến."

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50

"Huyền Chi? Anh nhiều tiền hơn em nghĩ nguyên cái trung tâm thương mại này anh đã mua làm quà mừng khi con chúng ta chào đời rồi, ở đây bao cao su và Diana, Kotex cũng nhiều sau này cần cứ gọi họ giao hàng đến"

Luru Triết miệng mồm nói một cách tự nhiên, không thêm quan tâm đến thái độ nét mặt của Huyền Chi đang có sự chuyển biến thay đổi, Huyền Chi cứng họng xấu hổ, cúi gằm mặt xuống. Hai tên thị vệ đứng phía sau nghe hần nói vậy chỉ biết che miệng tủm tỉm thâm cười. Đúng thật người nghĩ ra mua cái trung tâm thương mại không lỗ chỉ để giao bao cao su hay các loại băng vệ sinh chỉ có thể là Luru Triết? Huyền Chi im lặng không nói gì nữa tiếp tục bước đi xem tiếp, đang rong rã, dạo 1 vòng thì đột nhiên Huyền Chi thấy thông tin về ông Thẩm ba của Y Nhiên xuất hiện trên màn hình tivi lớn, là chuyện có liên quan đến cái chết của ông Luru Triết

Vụ việc này cứ ngỡ im hơi lặng tiếng, mà ngờ nó lại rùm beng đến như vậy, các báo đài, truyền hình nơi nào cũng tràn ngập hình ảnh thông tin của ông Thẩm đi kèm nó là về vụ việc ấy, thấy mọi người có vẻ rất quan tâm đến vụ này? Cũng đúng thôi, C.E.O là 1 công ty lớn nổi tiếng toàn cầu, xuất hiện chuyện này ai lại không quan tâm, mà đa phần họ chỉ trích ba con Thẩm Y Nhiên rất nhiều! Huyền Chi loáng thoáng nghe rồi mông lung nhìn sang hần, vẻ mặt hết sức bình thường, thản nhiên như chưa có chuyện gì? Bộ hần không lo lắng Y Nhiên xảy ra vấn đề ư, mấy hôm nay Hạo Thiên lục đục chạy khắp nơi tìm kiếm Y Nhiên không một tung tích? Biệt thự chính Luru Gia kẻ ở cũng không biết Y Nhiên đi đâu, mặc dù không thân thiết, nhưng Chi cũng lo lắm chứ? Đang còn suy nghĩ vẩn vơ thì Luru Triết lạnh mặt đi lại, cất giọng

"Nếu em không có nhã hứng đi mua sắm thì chúng ta trở về? Đừng có xem những thông tin này? Suy nghĩ lung tung không tốt cho thai nhi"

Nghe Luru Triết nói vậy mà Huyền Chi cảm thấy khác lạ? Nhưng đây là vấn đề riêng tư của hần Huyền Chi cũng không dám can thiệp vào? Huyền Chi nhả nhẹn gật đầu đồng ý, Luru Triết hừ thành tiếng rồi chậm rãi đi xuống bãi đỗ xe đi được một đoạn Huyền Chi hơi nhúu mày nhìn sang cất lời:

"Anh xuống xe trước đi? Em muốn đi vệ sinh, xong em sẽ ra"

"Anh đưa em đi"

"Hmm, không cần chỗ đấy đàn ông ra vào không tiện, em đi một mình ổn mà anh đừng lo"

Huyền Chi duyên dáng mỉm cười, nghe Chi nói thế hần tạm gạt đầu cho Chi đi một mình. Khiếp, Chi mới mang thai thôi chứ có bệnh hoạn gì đâu mà Luru Triết quân thức ghê thế, Triết nhìn Huyền Chi đi khuất rồi mới cùng hai thị vệ rời khỏi. Huyền Chi vào nhà vệ sinh, đi xong xuôi lúc đang định ra thì vô tình chạm mặt với Y Nhiên, Chi hơi giật mình một chút, cũng bất cứ vì sự mới mẻ khác thường của cô, Thẩm Y Nhiên mà Chi hay thấy, không còn quần áo lụa là, túi xách hàng hóa giày cao gót, cao chót vót? Mà đã thay vào đó là 1 người hết sức bình thường, giản dị với chiếc nón đen, quần áo thun đen, giày thể thao, Y Nhiên còn mang theo một chiếc ba lô kha khá to bộ Y Nhiên tự định sẽ đi đâu sao? Nụ cười tà ma trên khóe môi đầy đặn đẹp đẽ, hồng nhật của cô khiến Huyền Chi linh cảm về chuyện không hay sắp tới Y Nhiên không nói không rằng, ánh mắt sắc nhọn tia thẳng vào người Chi, từng bước, từng bước tiến lại chỗ Chi? Chi nuốt ngụm nước bọt, lo sợ thụt lùi về sau: Giọng áp úng vang lên

"Dạo này chị có khỏe không? Hạo Thiên vẫn đi kiểm chị khắp nơi, anh ấy lo lắng cho chị lắm"

Y Nhiên nghe đến tên anh bỗng dừng dừng chân, Y Nhiên như chết lặng. Ừ đúng rồi, trên đời này người quan tâm cho cô chỉ có Ngự Hạo Thiên, mặc kệ trong quá khứ lần hiện tại, Y Nhiên có làm gì sai trái, tội lỗi, người sẽ không bao giờ quay lưng, rũ bỏ cô thì chỉ có mỗi anh? Nhưng đã đến lúc thứ gì nên quên thì phải quên huống hồ người tốt như Ngự Hạo Thiên nên gặp một người xứng đáng hơn.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chọn Tình Nhân Hay Chọn Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

